

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

• தொகுதி 1 பாகம் 1

• 2002 ஜூலை-செப்டெம்பர்

• விலை ரூபா 40.00

சதியும் முடிமறைப்பும்:

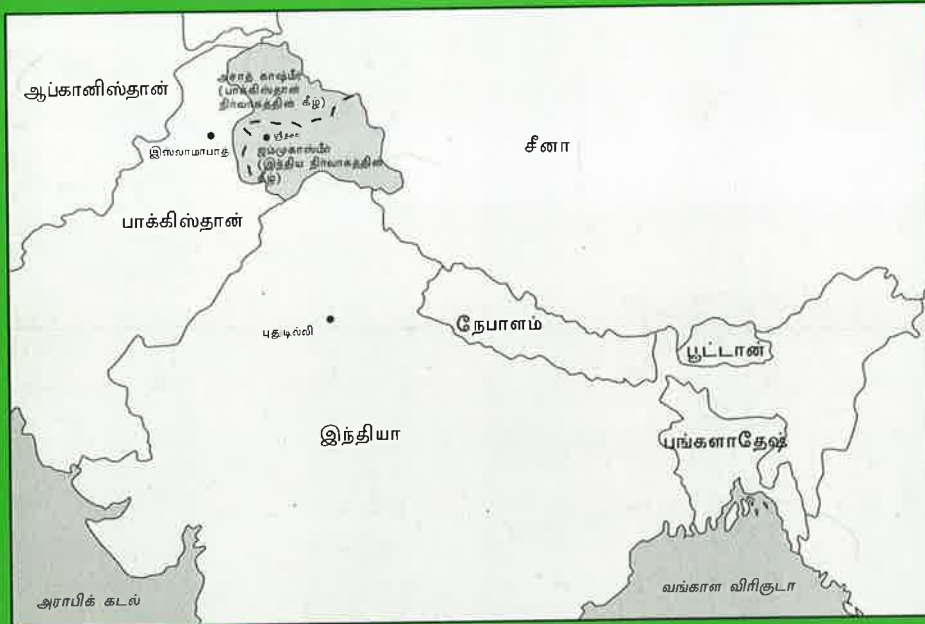
புஷ் நிர்வாகமும் செப்டெம்பர் 11ம் **2**

யுத்தத்தை எதிர்ப்பதற்கும்
ஜனநாயக உரிமைகளை
பேணுவதற்குமான ஒரு
சோசலிச மூலோபாயம் **8**

இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய மோதலும்
சியோனிசத்தின் முட்டுச்சந்தும் **29**

பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி தேர்தலின் அரசியல் படிப்பினைகள் **9**

இந்திய துணைக்கண்டத்தில்
போரை எதிர்ப்பதற்கு ஒரு
சோசலிச மூலோபாயம் **35**

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின்
பிரதான பேச்சுவார்த்தையாளர்
இலங்கையின் அரசியல் கண்ணி
வெடித் தளத்துக்கு
வருகைதந்துள்ளார் **44**

தமிழ் பிரிவினைவாதத்
தலைவர் இலங்கை ஆளும்
வர்க்கத்துடனான கொடுக்கல்
வாங்கல்களுக்கு தமது
தயார் நிலையை
உறுதிப் படுத்துகிறார் **45**

www.wsws.org

உலக சோசலிச வலைத் தள கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

உள்ளே

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

"உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு" நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியால் காலாண்டுக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையாகும்.

தபால் பெட்டி: 1270, கொழும்பு
தொலைபேசி: 712104

சந்தா விபரங்களுக்கு 72ம் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

© உலக சோசலிச வலைத் தளம்™

இங்கு பிரசுரமாகும் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் உலக சோசலிச வலைத்தளத்துக்கு சொந்தமானதாகும். இங்கு வெளியாகும் எதையும் அனுமதியின்றி பிரதி எடுப்பதும் மீள்பிரசுரம் செய்வதும் முழுமையாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

உங்கள் கருத்து: மின்னஞ்சல்:
kmawatha@lanka.ccom.lk

உலக சோசலிச வலைத் தளம்
www.wsws.org

உலக சோசலிச வலைத் தளமானது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடாகும். இது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இணைய மையமாகும். இதன் மூலம் உலகின் முக்கிய சம்பவங்கள் பற்றிய நாளாந்த ஆய்வுகளும் விபரங்களும் அதே போல் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக சம்பவங்களினதும் மற்றும் உலகம் பூராவும் தொழிலாளர் போராட்டம், கலை, கலாச்சாரம், விஞ்ஞானம் வரலாறு மற்றும் தத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் மார்க்சிய தளத்திலிருந்து வழங்கப்படுகின்றது.

உலக சோசலிச வலைத் தளம் நடைமுறையிலுள்ள ஊடகங்களுக்கு ஒரு பெறுமதிமிக்க பதிலீடாகும்.

இந்த அனைத்துக்கும் மேலாக தீர்க்கமான சோசலிச சிந்தனையின் உரிமைக்குள் பிரவேசிக்கும் வரலாற்று உண்மைகள் பற்றியும் 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மனித குலம் முகம் கொடுத்துள்ள அத்தியாவசியமான பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக சிந்திப்பவர்களுக்கும் ஒரு விமர்சன ரீதியான மேடையை வழங்குகிறது.

அத்தோடு, உலக சோசலிச வலைத் தளம் ட்ரொட்டிஸ்கிச இயக்கத்தின் வரலாறு, கோட்பாடு மற்றும் சமகால ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிய பாகங்களையும், சிறிய நூல்களையும் விலைகொடுத்து வாங்கும் வசதிகள் கொண்ட ஒரு இணைய நூலகத்தையும் -Mehring Books Online- நடத்திவருகிறது.

ஆசிரியர் குழு அறிக்கை:

சதியும் முடிமறைப்பும்:

புஷ் நிர்வாகமும் செப்டம்பர் 11ம் 2

அமெரிக்கா

1. ஆத்திரமூட்டல் அரசாங்கம்: 6

புஷ் நிர்வாகம் பயங்கரவாத எச்சரிக்கைகளை விஸ்தரிக்கின்றது 6

2. யுத்தத்தை எதிர்ப்பதற்கும் ஜனநாயக உரிமைகளை பேணுவதற்குமான ஒரு சோசலிச மூலோபாயம் 8

ஐரோப்பா

3. பிரித்தானியாவில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பொதுக் கூட்டம்: பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி தேர்தலின் அரசியல் படிப்பினைகள் 9

4. பிரான்சின் தேர்தலை பகிஸ்கரிப்பதற்காக 17

5. சிராக்கையும் லூ பென்னையும் நிராகரி! பிரான்ஸ் தேர்தலில் ஒரு தொழிலாளர் வர்க்க பகிஷ்கரிப்புக்கான அழைப்பு 19

6. லூற் ஊஷ்றியேர் தலைவர் அர்லட் லாகியேவுடன் ஒரு நேர்காணலும் பீட்டர் சுவார்ட்ஸின் குறிப்பும் 23

7. பிரான்சின் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக அங்கத்தவருடனான நேர்காணலும் டேவிட் வோல்ஷின் குறிப்புகளும் 26

மத்தியகிழக்கு

8. இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய மோதலும் சியோனிசத்தின் முட்டுச்சந்தும் 29

ஆசியா பசுபிக்

9. இந்திய துணைக்கண்டத்தில் போரை எதிர்ப்பதற்கு ஒரு சோசலிச மூலோபாயம் 35

10. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் யுத்தத்தின் விளிம்புக்கு சென்றுள்ளன 39

11. முஷராப் அமெரிக்க இராணுவத்துக்கு பாகிஸ்தானில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கான முன்னுரிமையை வழங்கியுள்ளார் 41

12. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் பிரதான பேச்சுவார்த்தையாளர் இலங்கையின் அரசியல் கண்ணி வெடித் தளத்துக்கு வருகைதந்துள்ளார் 44

13. தமிழ் பிரிவினைவாதத் தலைவர் இலங்கை ஆளும் வர்க்கத்துடனான கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு தமது தயார்நிலையை உறுதிப் படுத்துகிறார் 45

14. கிழக்கு தீமோரின் "சுதந்திரம்": நப்பாசையும் யதார்த்தமும் 47

வரலாறு

15. வடிம் ரொகோவினுக்கு அனுதாபம் 52

கலை விமர்சனம்

16. ஒரு ஆழ்ந்த திரைப்படம் தீர்க்கமான சமூகக் கண்ணோட்டத்தை வேண்டி நிற்கிறது -இன்டிமஸி (அந்யோன்யம்), இயக்கம் பட்ரீஸ் செரோ 54

விஞ்ஞானம்

17. நவீன மனிதர்களின் மேலும் சிக்கல் தன்மை வாய்ந்த கூர்ப்பு பரம்பல் பற்றி ஆய்வுகள் பிரேரிப்பு 56

பொருளியல்

18. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி: 1991-2001 58

ஆசிரியர் குழு அறிக்கை:

சதியும் மூடிமறைப்பும்:

புஷ் நிர்வாகமும் செப்டம்பர் 11ம்

புஷ் செப்டம்பர் 11க்கு ஒரு மாதகாலத்திற்கும் முன்னதாகவே அமெரிக்க பயணிகள் விமானத்தின் கடத்தலை உள்ளடக்கிய பயங்கரவாத தாக்குதலுக்கான ஆபத்துப் பற்றி அறிவுறுத்தப்பட்டிருந்தார் என்ற பத்திரிகை அறிக்கைகளைத் தொடர்ந்து, புஷ் நிர்வாகமானது ஒரு பாரிய அரசியல் நெருக்கடிக்குள் மூழ்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆகஸ்ட்டில் உளவுத்துறை அறிக்கைகளால் எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டிருந்த போதும், வெள்ளை மாளிகையானது அமெரிக்க வரலாற்றின் கொடுமான பயங்கரவாத நடவடிக்கையை எதிர்கொள்ளவோ, பொதுமக்களை எச்சரிக்கவோ நடவடிக்கைகள் எதையும் மேற்கொண்டிருக்கவில்லை.

கடந்த 48 மணி நேரத்தில் வெளிப்பட்ட உண்மைகள், புஷ் நிர்வாகம் நியூயோர்க் நகரத்திலும் வாஷிங்டனிலும் 3000 மக்களை பலிகொண்ட பயங்கரவாத தாக்குதல்களுக்கு இட்டுச் சென்ற சூழ்நிலைகள் பற்றிய தகவல்களை, கடந்த எட்டுமாதகாலமாக மறைத்து வைத்திருந்து என்பதை மிகக்குறைந்த அளவிலேனும் காட்டுகின்றன.

செப்டம்பர் 11க்கு பின்னரான நாட்களில் புஷ் நிர்வாக அதிகாரிகள் தற்கொலை விமானக் கடத்தல்களை ஒரு "எச்சரிக்கை அற்ற" பதுங்கிய தாக்குதல் என மீண்டும் மீண்டும் வர்ணனை செய்தனர். இந்தக் கூற்றுகள் பொய்யானவை என்பதை அம்பலப்படுத்திய நிகழ்வானது, வெள்ளை மாளிகை கிடைக்கப்பெற்ற எச்சரிக்கையின் தன்மையை மூடிமறைக்க முனைந்தது ஏன்? என்ற கேள்வியை தவிர்க்க முடியாத வகையில் எழுப்புகின்றது.

ஓசாமா பின்லேடனுடன் தொடர்புடைய பயங்கரவாதிகளால் விமானக் கடத்தல் நிகழ்வதற்கான சாத்தியமிருப்பதாக தெரிவித்த சீ.ஐ.ஏ. அறிக்கையை உலக வர்த்தக மையத்தின் மீதான தாக்குதலுக்கு ஐந்து வாரங்களுக்கு முன்னர், ஆகஸ்ட் 6ம் திகதியே புஷ் பெற்றிருந்தார் என்ற சீ.பி.எஸ். வெளியிட்ட புதன் கிழமை இரவுச் செய்தி அறிக்கையுடன் இந்த மூடிமறைப்பானது கடந்தவாரம் அம்பலத்துக்கு வரத் தொடங்கியது. இது வியாழனன்றும் வெள்ளியன்றும் ஊடக அறிவிப்பு வர்ணனையில் பாரிய அதிர்வலைகளை தூண்டியதுடன் வெள்ளை மாளிகை, செனட்டின் ஜனநாயகத் தலைவர்கள், அதே போல் குடியரசுக் கட்சியின் ஒரு பகுதியினரிடமும் முழு அளவிலான காங்கிரஸ் விசாரணையை கோரியது.

ஐ.லை 10ம் திகதி பீனிக்சின் அரிசோனா அலுவலகத்திலிருந்தும் ஆகஸ்ட் 13ம் திகதி மினியாபோலிசிலிருந்தும் வந்த இரண்டு எப்.பி.ஐ. அறிக்கைகளுக்கும் ஆகஸ்ட் 6ம் திகதிக்குரிய குறிப்பறிக்கைக்கும் இடையிலான ஒப்புமை பற்றி காங்கிரஸ் விமர்சகர்கள் எடுத்துக் கொண்ட விசேட கவனமானது, அல் குவைதாவின் செயற்பாட்டாளர்கள் அமெரிக்க விமானப் பயிற்சித் தளங்களை ஆகாய விமானக் கடத்தலுக்குத் தேவையான திறமைகளை

பெற்றுக்கொள்ள பயன்படுத்தினார்கள் என்ற சந்தேகங்கள் மீது கவனத்தை ஒருமுகப்படுத்தியது. ஐ.லை 10ம் திகதிய குறிப்பறிக்கையானது நாடளாவிய ரீதியிலான அமெரிக்க விமானப் பயிற்சித் தளங்கள் மீதான கண்காணிப்பைத் தூண்டியதுடன் ஓசாமா பின்லேடனுடான சாத்தியமான தொடர்புகளையும் எடுத்துரைத்தது. போயிங் 747 (Boeing 747) விமானத்தை மேலெளச் செய்யவோ, தரையிறங்கச் செய்யவோ அன்றி பறக்கச் செய்வது எவ்வாறு என்று கற்க விரும்பிய பிரெஞ்சு-மொராக்கன் (French-Moroccan) குடியேற்றவாசியான ஸக்காரிஸ் மெளசாயுயின் (Zaccoris Moussououi) கைது பற்றி மின்னியாபோலிசின் (Minneapolis) எப்.பி.ஐ. முகவர்கள் அறிவித்திருந்தனர். மின்னியாபோலிசின் எப்.பி.ஐ. முகவர் ஒருவரினது மின்னஞ்சலானது மெளசாயுயியை உலக வர்த்தக மையத்தினுள் பாரிய ஜெட் விமானத்தை பறக்கவிடக்கூடிய ஒருவராக வர்ணித்திருந்தது. இரு அறிக்கைகளும் எப்.பி.ஐ. தலைமையகத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

பல செனட்டர்களும் குடியரசுக் கட்சிக்காரர்களும் அதே போல ஜனநாயகக் கட்சிக்காரர்களும், இந்த முன்னெச்சரிக்கைகளைப் பற்றிய வெளிப்பாடுகள், ஆயிரக்கணக்கான உயிர்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்க முடியுமா? என்ற விடயம் தொடர்பாக கேள்வி எழுப்புவதாகத் தெரிவித்தனர். அரிசோனா குடியரசுக் கட்சிக்காரரும், குடியரசுக் கட்சியின் ஜனாதிபதி நியமனத்திற்கான முன்னால் வேட்பாளருமான செனட்டர் ஜோன் மக்கேயின் (John McCain), "அங்கு இரண்டு வேறுபட்ட எப்.பி.ஐ. அறிக்கைகளும் சீ.ஐ.ஏ. எச்சரிக்கையும் அவற்றுள் ஒன்றேனும் ஒன்றிணைக்கப்படாதனவாக இருந்தன எனக் குறிப்பிட்டார். கேள்வி என்னவெனில் இந்த மூன்றும் தொடர்புடையதப்பட்டிருப்பின் இது மேலும் சக்திவாய்ந்த ஒரு நடவடிக்கைக்கு இட்டுச்சென்றிருக்குமா? என்பதாகும்.

மக்கேயின் கூறுகையில், தானும் 2000ம் ஆண்டின் உபஜனாதிபதி தேர்தலின் ஜனநாயகக் கட்சி வேட்பாளரான செனட்டர் ஜோசப் லீபர்மானும் (Joseph Lieberman) செப்டம்பர் 11 வரையான காலகட்டத்தில் அரசாங்கம் அறிந்தவை மற்றும் செய்தவை பற்றிக் கண்டறிய ஒரு சுயாதீனமானதும் இரு கட்சிகளின் இணைக்கப்பட்ட அடிப்படையிலானதுமான விசாரணைக் குழுவை உருவாக்குவதற்கான சட்டமூலத்திற்கு அழுத்தம் கொடுக்கப் போவதாக தெரிவித்தார். தற்போது ஆப்கானிஸ்தானில் நிகழ்கின்ற யுத்தத்தையும் அடுத்த கட்டமான "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தத்தினையும்" தகர்த்துவிடக் கூடும் எனக் குறிப்பிட்ட புஷ் நிர்வாகம், இந்த விசாரணையை எதிர்த்துக் கூச்சலிட்டுள்ளது.

பொய்களும் பயமுறுத்தல்களும்

சமீபத்திய வெளிப்பாடுகளுக்கான புஷ் நிர்வாகத்தின் பதிலானது, செப்டம்பர் 11 தொடக்கம் பொய்களும் பயமுறுத்தல்களும் கலவையாக உள்ளது. தேசிய பாதுகாப்பு

ஆலோசகர் கொண்டோலீசா ரைஸ் (Condoleeza Rize) ஊடகப் பேச்சாளர் ஆர் ப்ளிஸ்சர் (Ari Fleischer) மற்றும் ஏனைய வெள்ளை மாளிகை உதவியாளர்கள் ஆகியோரிடமிருந்தும் பொய்கள் வெளிவந்தன. பயமுறுத்தல்கள் பிரதானமான உபஜனாதிபதி ரிச்சாட் சென்னியிடமிருந்தும் (Richard Cheney) காங்கிரசின் குடியரசுக் கட்சிக் காரர்களிடமிருந்தும் வெளிப்பட்டன.

சென்னீ நியூயோர்க் நகரத்தில் இடம்பெற்ற நிதித் திரட்டும் ராப்போசன விருந்துபசாரத்தில் "காங்கிரசில் உள்ள எனது ஜனநாயக கட்சி நண்பர்களுக்கு" அசாதாரணமான எச்சரிக்கையை விடுத்தார்: "வெள்ளை மாளிகையானது செப்டம்பர் 11 துன்பகரமான தாக்குதல்களை தடுத்திருக்கக் கூடியவகையிலான தகவல்களை முன்னரே பெற்றிருந்தது. இன்று சிலர் தெரிவித்திருப்பதைப் போல, அவர்களும் கலகமூட்டும் விதத்திலான பிரேரிப்புகளைச் செய்வதன் மூலம் அரசியல் அனுகூலங்களை பெற முனையக்கூடாது என்பதில் மிகக்கவனமாக இருக்க வேண்டும்" எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் இத்தகைய விமர்சனங்களை "யுத்தம் நடைபெறும் காலகட்டத்தின் போது முற்றிலும் பொறுப்புணர்வற்றவை" என குறிப்பிட்டார்.

சென்னீ மேலும், செப்டம்பர் 11ம் திகதி பற்றிய எந்தவொரு காங்கிரஸ் விசாரணையையும் தடுப்பதற்கான உத்தரவையும் கோரினார். அவர் "இது உணர்வு பூர்வமான மூலங்களையும் முறைகளையும் பாதுகாக்கும் அதேவேளை கசிவுகள் அற்றதாக இருப்பதுடன், கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றதும் அத்தமானதுமான வர்ணனைகளை தவிர்க்க வேண்டும்" என தெரிவித்தார். செப்டம்பர் 11 தாக்குதலுடன் தொடர்புடைய நிகழ்வுகள் பற்றிய எந்த ஒரு தீவிரமான விசாரணையும் எதிரிக்கு "உதவியும் ஆறுதலும்" அளிப்பதற்கு ஒப்பானது என்ற வெள்ளை மாளிகையின் நிலைப்பாட்டை மீண்டும் தெரிவித்ததுடன் "சில வேளை மிக முக்கியமானது எது வெனில் அடுத்த தாக்குதலை தடுப்பதற்காக தற்போது எடுக்கப்படுகின்ற முயற்சிகளில் விசாரணைகள் தலையிடக் கூடாது என்பதாகும், ஏனெனில் சில வேளைகளில் மேலும் நாசகரமான ஒரு தாக்குதல் பற்றிய நிஜமான ஒரு பயமுறுத்தல் தொடர்ந்தும் இருந்து வருகிறது" என தொடர்ந்தும் தெரிவித்தார்.

வெள்ளைமாளிகையின் உத்தியோகபூர்வ நிலைப்பாடு எதுவெனில், அடுத்த மாதம் புதிதாக ஆரம்பிக்கவுள்ள விசாரணைகளை ஆரம்பிக்கவிருக்கும் செனட் மற்றும் அதன் கூட்டுப் புலனாய்வுக் குழுவுடன் ஒத்துழைப்பதாகும். எனினும் நிர்வாகம் முழுமையாக ஒத்துழைக்க மறுப்பதாக குறிப்பிடும் பத்திரிகை அறிக்கைகள், காங்கிரசின் முறைப்பாடுகளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளதுடன் ஆகஸ்ட் 6ம் திகதிக்குரிய சீ.ஐ.ஏ. குறிப்பு பத்திரமும், அவ்வாறே பீனிக்ஸ் மற்றும் மினியாபோலிசிலிருந்தும் எப்.பீ.ஐ. அலுவலகங்களிலிருந்தும் கிடைத்த ஞாபகக் குறிப்புகளை சமர்ப்பிப்பதற்கான கோரிக்கைகளை வெள்ளை மாளிகை நிராகரித்துள்ளது என்பதையும் எடுத்துரைத்துள்ளன.

வெள்ளை மாளிகை உதவியாளர்களால் புஷ்சின் செயல்களை ஆதரிப்பதற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் விடயங்களை மேலும் பாரதூரமானவையாக்கியுள்ளன. ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகக் குவிக்கப்படுகின்ற முரண்பாடுகள் "நிர்வாகம் எதை மறைக்க முயல்கிறது? என்ற தவிர்க்க முடியாத கேள்வியை எழுப்புகின்றன.

காங்கிரசின் குடியரசுக் கட்சிக்காரர்களின் குழுவின் கூட்டத்தின் முன் தோன்றிய போது, புஷ் தனது விடயங்களை தானே ஆதரிக்காமல், கடத்தல்காரர்களின் திட்டம் பற்றி தான் முன்னரே அறிந்திருந்தால் அமெரிக்க இராணுவத்தின் முழு பலத்தையும் ஆக்ரோஷத்தையும் இதனைத் தடுக்கப் பயன்படுத்தி

இருப்பேன் எனக் குறிப்பிட்டார்.

இந்த வாயளப்புக்களுக்கு புறம்பாக, சாத்தியமான கடத்தல் தொடர்பான எச்சரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டிருந்த போதும் கூட, ஆகஸ்ட் 6ம் திகதிக்குப் பின்னரான காலகட்டத்தில் ஆகாய தற்பாதுகாப்பு ஜெட் விமானங்களை தயார்படுத்த எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாதது ஏன்? என விளக்க புஷ் முயற்சிக்கவில்லை. விமானப்படையின் கூற்றுப்படி, செப்டம்பர் 11 அன்று அமெரிக்க விமானத்தளத்திற்குரிய எந்த ஒரு யுத்த ஜெட்விமானமும் ஆயத்தமின்றி இருந்த அதே வேளை, கடத்தப்பட்ட ஜெட் விமானங்கள் தமது இலக்குகளை அடையும் வரையும், எதிர்நடவடிக்கைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்த ஜெட் விமானங்கள் நியூயோர்க் நகரத்தையோ வாஷிங்டனையோ அண்மித்திருக்கவில்லை.

கொண்டோலீசா ரைஸ் வியாழக்கிழமை தமது செய்தியாளர் மாநாட்டில், ஆகஸ்ட் 6ன் குறிப்பு, மற்றும் செப்டம்பர் 11 வரையான காலகட்டத்தில் புஷ் நிர்வாகத்தின் மொத்த அறிக்கை ஆகியன தொடர்பாக விளக்கமளித்த போது அவர் வெளிப்படையாக தடுமாறினார். அறிவிக்கப்பட்ட ஆபத்தானது பணயக்கைதிகளை பிடிப்பதற்கான கடத்தலே அன்றி விமானத்தை தற்கொலைத்தாக்குதலுக்கான ஆயுதமாகப்பயன்படுத்துவது பற்றியது அல்ல என தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் தெரிவித்தார். "இவர்கள் ஒரு விமானத்தை எடுத்து சென்று உலக வர்த்தக மையத்தினுள் மோதியடிப்பார்கள் என்றோ அல்லது ஒரு விமானத்தை ஏவுகணையாக பயன்படுத்துவார்கள் என்றோ எவரும் எதிர்ப்பு கூறியிருக்க முடியும் என நான் நினைக்கவில்லை" என அவர் தெரிவித்தார்.

இந்த பல மட்டங்களிலான நியாயப்படுத்தல் முடியாத ஒரு விடயமாகும். "மின்னியாபோலிசில் உள்ள எப்.பீ.ஐ. அலுவலகமானது இத்தகைய தாக்குதல் பற்றி திட்டவாட்டமாக எச்சரித்தது. அதற்கும் மேலாக அரைடசின் ஆண்டுகள் பின்நோக்கி செல்வோமானால் அல்குவைதா இயக்கத்துடன் தொடர்புடைய பயங்கரவாதிகள் விமானங்களை கடத்தி அவற்றை தற்கொலை ஆயுதங்களாக பாவிக்க முனைந்த சம்பவங்கள் வரலாற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வாறான கடத்தலானது பிரான்சில் 1994லும் இடம்பெற்றது. இதை ஒத்த முயற்சியானது 1995ல் பிலிப்பைன் பொலிசாரினால் முறியடிக்கப்பட்டதுடன் ஏற்பாட்டாளர்கள் அமெரிக்காவிடம் விசாரணைகளுக்காக கையளிக்கப்பட்டனர்.

2001 ஜூலை 20 தொடக்கம் 22 வரையில் ஜெனோவாவில் இடம்பெற்ற எட்டு நாட்கள் (G8) மாநாடு இதற்கான உதாரணமாகும். வெடிப்பொருட்கள் நிரப்பப்பட்ட கடத்தப்பட்ட விமானமானது மாநாடு இடம்பெறும் கட்டிடத்தினுள் மோதலாம் என அமெரிக்காவின் நெருங்கிய கூட்டாளியான எகிப்திய ஜனாதிபதி ஹிஸ்னி முபாரக் உட்பட பல எண்ணிக்கையிலான மூலங்களிலிருந்து பல எச்சரிக்கைகள் பெற்றப்பட்ட பின்னர், இத்தாலிய அதிகாரிகள் இந்த தளத்தை சூழ எதிரி விமானங்களைச் சுட்டு வீழ்த்தும் துப்பாக்கிகளை நிலைகொள்ளச் செய்ததுடன் உள்ளூர் விமானசேவைகளை தடைசெய்தனர்.

பாதுகாப்புக் காரணங்களுக்காக இந்த மகாநாடு பூராகவும் புஷ் தனது இரவுகளை துறைமுகத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த அமெரிக்க கடற்படையின் போர்க்கப்பல்களில் கழித்தார். எனினும் இரண்டு கிழமைகளின் பின்னர், ஜனாதிபதியின் நாட்குறிப்பானது அல்குவைதா இயக்கத்தினர் அமெரிக்க விமானங்களை கடத்துவதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளனர் என்ற எச்சரிக்கையை கொண்டிருந்த போதும், விமானங்கள் பறக்கும் குண்டுகளாக பயன்படுத்தப்படும் சாத்தியம் பற்றி எவரும் கருதவில்லை என ரைஸ் தெரிவித்தார்.

அல் குவைதா இயக்கத்தின் மொத்த சாதனைகளுடன் ரைசின் நியாயங்கள் ஒத்துப்போகவில்லை. புறுகிங்ஸ் ஸ்தாபனத்தை சேர்ந்த மைக்கேல் ஓ ஹன்லென் எனும் ஆய்வாளர் "போஸ்டன் குளோப் (Boston Globe) செய்தி தாளுக்கு கருத்து தெரிவிக்கையில்: "வெள்ளை மாளிகை விவாதித்ததுபோல் அல்குவைதா இயக்கமானது ஒரு பொதுவான கடத்தல் முறையை கையாளப் போகின்றதென்ற கூற்று ஒருபோதும் அர்த்தமுள்ளதாகக் கொள்ளமுடியாது. தசாப்தங்களுக்கு திரும்பிப்பார்த்தால் பாரிய எண்ணிக்கையில் மக்களை கொல்ல முயற்சித்த ஒரு இயக்கமாகும். ஒரு விமானத்தை அல் குவைதா இயக்கம் கடத்தக்கூடும் எனக் கருதிய எவரும், உடனடியாக அவர்கள் விமானத்தில் பயணம் செய்யும் எவரையும் கொல்ல முடியும் என்பதை ஊகித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் விமானக்கடத்தலுக்கு எதிரான வழமையான நடவடிக்கைகள் தற்போது பொருத்தமற்ற ஒன்று என்பது புரிந்துகொள்ளப்பட்டிருக்க வேண்டும்."

விமானம் கடத்தப்பட்டு குண்டுவிச்சு மேற்கொள்ளப்படும் என்பது பற்றி தாம் நினைக்கவில்லை என்ற வெள்ளை மாளிகையின் வலியுறுத்தலை எவரும் ஏற்றுக்கொள்வார்களாயின், யாதேனும் ஒரு வகையிலான விமானக் கடத்தல் பற்றிய ஆபத்து பற்றி அவர்கள் உஷார்படுத்தப்பட்டிருந்தார்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். இந்த உண்மையானது மிக மோசமான அச்சுறுத்தல்களுடனான கேள்விகளை எழுப்புகின்றது. புஷ் நிர்வாகமானது வழமையான ஒரு விமானக் கடத்தலைத் தடுப்பதற்கு ஏதேனும் தீவிர நடவடிக்கைகளை எடுத்திருப்பின் தற்கொலைக் குண்டுதாரிகளின் தாக்குதல்களை இந்த நடவடிக்கைகளே தடுத்திருக்கும்.

ஆகஸ்ட் 6 முன் எச்சரிக்கையானது பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் விமானங்களின் பாதுகாப்புகள் பலப்படுத்தப்படவில்லை. செப்டம்பர் 11ம் திகதி எந்தவித இடையூறமின்றி கடத்தற்காரர்கள் 19 பேரும் விமானத்தில் ஏறிக்கொண்டனர். பெரும்பாலானோர் ஒரு வழிப்பயணத்திற்கான முதலாம் வகுப்பு பயண சீட்டுக்களை பணம் செலுத்திப் பெற்றிருந்தனர். குழுவின தலைவர் என சந்தேகிக்கப்படும் மொஹமட் அட்டா மற்றும் கடத்தப்பட்ட ஜெட் விமானங்களின் விமான ஓட்டியென நம்பப்படும் ஹனி ஹன்ஜிர் உட்பட பல கடத்தற்காரர்கள் கூட்டரசின் கடுமையான கண்காணிப்பின் கீழ் இருக்கையில் அல்லது எப்.பீ.ஐ.யினால் தேடப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கையில் இந்நிகழ்வு இடம்பெற்றுள்ளது.

சாத்தியமான ஆகாய விமானக்கடத்தல் பற்றிய முன் எச்சரிக்கையானது மிகவும் பொதுவானதுடன் 1998ம் ஆண்டிற்கு பின் திகதியிடப்பட்ட பிரித்தானிய உளவுத்துறையினரிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஒரேயொரு அறிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, என்பது ரைசின் நியாயப்படுத்தலாகும். எனினும் உயர் மட்டங்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வெள்ளை மாளிகை உளவுத்துறை அங்கத்தவரும் ஐனநாயக ஆதரவாளருமான நன்சீ பெலோசி கருத்து வெளியிடுகையில், அப்போது "சாத்தியமான பயங்கரவாத நடவடிக்கை பற்றிய பழைய அறிக்கைகள் மூன்றிலிருந்து பெறப்பட்ட தகவல்களை ஐனாதிபதியின் நேரடிக் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு உளவுத் துறையினரை தூண்டிய ஆகஸ்ட் 7ன் மாறிய சூழ்நிலைகள் ஏவை? இந்த விடயங்களை இவ்வாறான ஒரு உயர் மட்டத்திற்கு எழுப்பிய பின்னர் இந்தத் தகவல்களின் அடிப்படையில் பொருத்தமான நடவடிக்கை என ஏதும் கருதப்பட்டிருப்பின் அந்நடவடிக்கைகள் ஏவை? போன்ற கேள்விகள் எழுப்பப்பட்டன.

செப்டெம்பர் 11 நிகழ்வுகளை வெறுமனே "திறமையின்மை" மாத்திரம் விளக்கமுடியாது

செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்ற மாதங்களில் நிர்வாகத்தினரின் நடத்தை பற்றியும் குறிப்பாக அமெரிக்க உளவு நிறுவனங்கள் பற்றியும் ஊடகங்களும் சில ஐனநாயகக் கட்சியினரும் மற்றும் காங்கிரசில் உள்ள குடியரசுக் கட்சிக்காரர்களும் கேள்விகளை எழுப்பத் தொடங்கியுள்ளனர். எட்டு மாதகாலமாக "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு எவ்வித குற்றம் காணலும் அற்ற ஒத்துழைப்பு மற்றும் அடிமைத் தனமான புஷ் போற்றுதல் களிற் கு பின்னர் இது ஒரு குறிப்பிடத் தக்களவு மாற்றமாகும்.

எவ்வாறெனினும் இந்த சடுதியான கேள்விகளைக் கொண்ட பொதுக் கண்டனங்கள் ஒரு குறுகிய எல்லைக்குள் அடைக்கப்படவில்லை. அமெரிக்க இலக்குகள் மீதான பயங்கரவாத தாக்குதல்கள் பற்றிய தெளிவான பயமுறுத்தல்களுக்கு அமெரிக்க உளவுத் துறை நிறுவனங்களும் புஷ் நிர்வாகமும் அக்கறையில்லாது அல்லது தாமதமாக பதிலளிக்கின்றனர் என்ற குற்றச்சாட்டுக்களும் உள்ளன. ஆனால் மத்திய ஆசியாவிலோ மத்திய கிழக்கிலோ அல்லது வேறு எந்தப் பகுதியிலும் இராணுவ தலையீடுகள் பற்றிய புஷ்சின் ஓட்டு மொத்த கொள்கைகளை பற்றி எந்தக் கேள்வியும் எழுப்பப்படவில்லை. புஷ்சின் உத்தியோகபூர்வ அல்லது ஊடக விமர்சனங்கள் அடிப்படையான விடயங்கள் எதையும் எழுப்பவில்லை.

இந்த நிலைப்பாட்டின் மிக முக்கியமான வெளிப்பாடுகளாவன, செப்டெம்பர் 9, அதாவது உலக வர்த்தக மையத்தின் மீதும் பென்டகன் மீதும் தாக்குதல்கள் இடம்பெறுவதற்கு இரண்டு நாட்கள் முன்னதாக, ஓசாமா பின்லேடனையும் அவருடைய அல் குவைதா இயக்கத்தையும் இலக்கு வைத்து, இராணுவ தந்திரங்கள் நிறைந்த உளவுத் துறை நடவடிக்கைகள் அடங்கிய உலகளாவிய ரீதியிலான பிரச்சாரம் மற்றும் போர் அச்சுறுத்தல்களின் பின்னணியில், ஆப்கானிஸ்தானின் தலிபான் ஆட்சிப்பகுதியில் இறுதி எச்சரிக்கை வழங்குதல் அடங்கலான தேசிய பாதுகாப்புத் திட்டம், ஐனாதிபதியின் மிகவும் விவரமான வர்ணனைகளுடன் புஷ்சின் மேசையில் காணப்பட்டன என்ற என்.பீ.சி. செய்தி அறிக்கையாகும். என்.பீ.சி அறிக்கைகளின்படி இந்த வரைவு ஆணையானது, செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல்களைத் தொடர்ந்து வெள்ளை மாளிகை, சீ.ஐ.ஏ. மற்றும் பென்டகன் செயற்படுத்திய அதே விளக்கங்களுடன் கூடிய யுத்த திட்டங்களை பிரதானமாக மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

பலமாதங்களுக்கு மேலாக பென்டகன், சீ.ஐ.ஏ. அரச திணைக்களங்கள் பல்வேறு பாதுகாப்பு மற்றும் உளவுத்துறை நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆலோசனை செய்முறைகளின் மூலமே இது தயாரிக்கப்பட்டது. வேறு வார்த்தைகளில் குறிப்பிட்டால், செப்டெம்பர் 11 கொடுமைகளுக்கு பதிலடியாக மட்டுமே, என பின்னர் நியாயப்படுத்தப்பட்ட போதும், புஷ் நிர்வாகமானது பயங்கரவாத விமானக் கடத்தல்களுக்கு நீண்ட காலத்திற்கு முன்பிருந்தே இராணுவ நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிக்கத் தயாராக இருந்தது.

புஷ் நிர்வாகத்தினர் வழங்கிய விபரங்களில் அடிப்படை முரண்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அமெரிக்காவில் இடம்பெறப் போகும் பாரிய பயங்கரவாதத் தாக்குதல் பற்றிய சாத்தியமான அச்சுறுத்தல்கள் பற்றி தீவிர கவனம் செலுத்தும் அரசு, என்ற விபரத்தை ரைசும் மற்றைய பேச்சாளர்களும் சமர்ப்பித்துள்ளனர். மேலும் என்.பீ.சி. அறிக்கைகள் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுவது என்னவெனில், புஷ் நிர்வாகமானது

அல்குவைதா இயக்கத்தின் மீதும் அதன் ஆதரவாளர்கள் என சந்தேகிக்கப்படும் ஆப்கானிஸ்தானின் தலிபான் ஆட்சியாளர்களுக்கும் எதிராக இராணுவ தாக்குதல்களை ஆரம்பிக்க தயாராக இருந்தது. எனினும் அமெரிக்க நகரங்கள், உள்நாட்டு விமான சேவை பொதுக் கட்டிடங்கள், 1993ம் ஆண்டு இஸ்லாமிய அடிப்படையான யங்கரவாதிகளால் தாக்கப்பட்ட உலக வர்த்தக நிலையம் போன்ற வெளிப்படையான இலக்குகளின் மீது மேலும் பாதுகாப்பை பலப்படுத்த எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

மின்னசோட்டா மற்றும் அரிசோனாவிலிருந்து பெறப்பட்ட அறிக்கைகள் எப்.பி.ஐ. கையாண்ட விதம் தொடர்பான அசாதாரணமான வெளிப்பாடுகள் அப்பாவித்தனமான விளக்கங்களை அனுமதிக்க மாட்டாது. எப்.பி.ஐ.யின் உயர்மட்டமானது நாளாந்தக் கருமங்களைக் கூட ரத்துச் செய்வதற்கான மனுக்களை அமுல்படுத்த உள்ளது. இதனை "பல தகவல்களை தொடர்புபடுத்துவதற்கான இயலாமை" என்று வர்ணிப்பதற்கு எடுத்துள்ள வலிந்த முயற்சிகளை விடவும், ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டவாறு, அமெரிக்க அரசின் உயர் மட்டங்களில், ஒரு இராணுவத்தாக்குதலைக் கட்டவிழ்த்து விடுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவதன் பேரில், அல்குவைதா இயக்கத்தின் விமானக்கடத்தல் நடவடிக்கைக்கு இடமளிப்பதென தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளது, எனக் கூறுவதற்கு சாத்தியப்பாடுகள் இருந்தன என விளக்குவது மேலும் பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகின்றது.

கடத்தற்காரர்கள் பயணிகள் ஜெட்களை ஏவுகணைகளாக பயன்படுத்துவார்கள் என "நாம் ஒருபோதும் எண்ணவில்லை" என்ற ரைசின் நியாயப்படுத்தலில் உண்மை இருக்குமானால், அது இதுவாக இருக்கும்! போருக்கான நியாயத்தை வழங்குவதன் பேரில் "பாதுகாப்பு தளர்விற்கு" உத்தரவிட்ட நாட்டின் உயர்மட்ட அதிகாரிகள், இந்த கடத்தலானது நியூயோர்க் நகரத்தின் வானுயர்ந்த கட்டிடங்களின் அழிவுடன் முடிவடையும் என எதிர்பார்த்திருக்க மாட்டார்கள் போலும்.

அமெரிக்க அரசு தனது சொந்த குடிமக்களைப் படுகொலை செய்வதை மன்னித்துவிடும் என்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாத ஒன்று எனக் கருதும் எவரும் புஷ் நிர்வாகத்தின் கொலைகாரத்தனத்தையும் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஈவிரக்கமற்ற தன்மையையும் குறைத்து மதிப்பிடுவோர் ஆவர். முதலாளித்துவ அரசாங்கம் இராணுவ நடவடிக்கைக்கான சாக்குப் போக்கை உருவாக்குவதன் மூலம் சிக்கலில் இருந்து விடுபட முயல்வதும், வெளிநாடுகளில் மூலோபாய சாதகத்தையும் வளங்களையும் சுரண்டும் நம்பிக்கையுடன் மற்றும் உள்நாட்டில் தேசிய உணர்வைத் தூண்டி விடவும், உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் முரண்பாடுகளாலும் நெருக்கடிகளாலும் பேயாட்டம் ஆடுவது இது முதல் தடவையாக அல்ல.

புஷ் நிர்வாகமானது 2001ம் ஆண்டு கோடையில் ஜனநாயக கட்சி செனட் கட்டுப்பாட்டை இழந்ததும், பங்குச் சந்தை குமிழியின் வீழ்ச்சியினால் தாக்கப்பட்டும், அதிகரித்து வரும் வேலையில்லாப் பிரச்சினை, பிரமாண்டமான பொதுவரி நெருக்கடி, அரசாங்கத்தின் ஒரு தலைப்பட்சமான வெளிநாட்டு கொள்கைக்கு எதிராக வளர்ச்சி கண்டு வரும் சர்வதேச ரீதியிலான எதிர்ப்பு என்பனவற்றால் நிச்சயமாக ஒரு நெருக்கடியில் உள்ள அரசாங்கமாக விளங்கியது.

மக்களின் கருத்தை குழப்பி யுத்த வன்முறைகளுக்கு "பாதுகாப்பு" என்ற ஒரு போர்வையை வழங்குவதன் மூலம் கடந்த நூற்றாண்டில் அமெரிக்காவினால் நடாத்தப்பட்ட எல்லா யுத்தங்களுடனும் ஆத்திரமூட்டல்கள் இணைந்துகொண்டுள்ளன.

1898ல் ஸ்பெயினிற்கு எதிரான அமெரிக்க யுத்தத்திற்கு வழிவகுத்த மெயின் போர்க் கப்பல் வெடிப்பு பற்றிய பதில் நடவடிக்கைகள் முதற் கொண்டு 1999ல் கொசோவோ விடயங்களில் அமெரிக்காவின் தலையீட்டிற்கு போலிக் காரணமாகிய ரகாக் மனிதப்படுகொலைகள் மற்றும் வியட்னாமில் டொங்கின் குடா சம்பவம் வரையும் இந்த வடிவங்கள் மிக நன்றாகவே நிறுவப்பட்டுள்ளது.

மோசடியும் ஆத்திரமூட்டல்களும் புஷ் நிர்வாகத்தின் சில வழக்கங்களாகும். எவ்வாறிருப்பினும் இது இத்தகைய முறைகளிலேயே 2000ம் ஆண்டு ஜனாதிபதி தேர்தல் மோசடி, மற்றும் அமெரிக்க உயர் நீதிமன்றத்தில் வலதுசாரிப் பெரும்பான்மையினரின் ஜனநாயகத்திற்கு எதிரான தலையீடுகள் என்பனவற்றின் மூலம் அதிகாரத்தில் இருத்தப்பட்டுள்ளது. புஷ் தனது அரசியல் எழுச்சிக்காக, அமெரிக்காவில் உள்ள என்றோன் போன்ற கூட்டுத்தாபனக் கும்பல்களுக்கு கடைமைப்படுத்திக் கிறார். புஷ்சின் அரசியல் தொழிற்பாடுகளுக்கு நிதிச்சார்ந்த ரீதியில் பக்கபலமாக இருந்துவரும் என்றோன் நிறுவனத்தின் முன்னாள் தலைவரான கெனத் லே தனது நிறுவனத்தின் இலாபத்தை அதிகரிக்கும் முகமாக பல்லாயிரம் உயிர்களை அச்சுறுத்தும் சாத்தியம் கொண்ட, அநேகமாக மிக ஆபத்தான ஒரு மின்சார பற்றாக்குறையை கலிபோர்னியாவில் உருவாக்கினார், என சர்வதேச என்றோன் ஆவணங்கள் தற்போது உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

ஆழமாகி வருகின்ற அரசியல் நெருக்கடியானது மேலும் திடுக்கிடும்படியான அம்பலப்படுத்தல்களை உருவாக்கலாம். சாத்தியமான பயங்கரவாத கடத்தல்கள் "பொதுவானவையும்" "பிரத்தியேகமற்றவையும்" என்ற கருத்திற்கு புறம்பாக, புஷ் நிர்வாகம் 2001 கோடைக் காலத்தில் நீதிபதி ஜோன் அஷ்கிரிப்ட்டை பாதுகாப்புக் காரணங்கள் கருதி இனிமேலும் வர்த்தக விமான சேவைகளில் பயணம் செய்யக் கூடாது என தீர்மானித்தது, என செய்தியோடு செய்தியாக வாஷிங்டன் போஸ்ட் வெள்ளியன்று அறிவித்தது.

எனினும் அமெரிக்க ஊடகங்கள் மீதோ காங்கிரஸ் ஜனநாயக அரசியல்வாதிகளிலோ செப்டம்பர் 11ன் துன்பகரமான சம்பவம் பற்றிய தீவிர விசாரணையை மேற்கொள்ளுவதற்கு உண்மையில் நம்பிக்கை வைக்கமுடியாது. ஏற்கனவே அமெரிக்க பத்திரிகைகளின் முன்னணி பிரச்சாரச் சாதனங்களான நியூயோர்க் டைம்ஸ் மற்றும் வாஷிங்டன் போஸ்ட் ஆகியவை செப்டம்பர் 11 பற்றி புஷ் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார் எனக் கூறும் அறிக்கைகளை "மிகையான பாசாங்கு" எனவும் அவை எடுத்துக்காட்டின. "வாஷிங்டனின் குற்றச்சாட்டு விளையாட்டு" க்கான ஒரு உதாரணம் எனவும் தமது ஆசிரியர் தலையங்களில் வெளியிட்டிருந்தன.

உலக சோசலிச வலைத் தளமானது செப்டம்பர் 11 தாக்குதல்கள் பற்றிய கண்டனத்துடனான ஆய்வுகள் மற்றும் அம்பலப்படுத்தல்களில் முன்னணி வகிப்பதுடன், புஷ் நிர்வாகத்தின் ஊடகங்களும், பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளின் உண்மையான சூழ்நிலைகளையும் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க யுத்தம் பற்றிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் நோக்கங்களையும் அமெரிக்க மக்களிடமிருந்து வேண்டுகோள் மறைத்து வந்துள்ளது, என எச்சரித்து வருகின்றது. நான்கு மாதங்களுக்கு முன்னதாக செப்டம்பர் 11 தாக்குதல் தொடர்பாக அமெரிக்க அரசாங்கம் எச்சரிக்கப்பட்டிருந்ததா? எனும் தலைப்பிலான நான்கு பாகங்களுடைய ஒரு தொடரை நாம் வெளியிட்டிருந்தோம். இந்த திறனாய்வானது சரியானது என நிரூபிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

மே 18, 2002

ஆத்திரமூட்டல் அரசாங்கம்:

புஷ் நிர்வாகம் பயங்கரவாத எச்சரிக்கைகளை விஸ்தரிக்கின்றது

ஆசிரியர் குழு
மே 24, 2002

புஷ் நிர்வாகம், கடந்த சில நாட்களாக, ஆயிரக்கணக்கான உயிரிழப்புகளுக்கு அல்லது பல மில்லியன் அமெரிக்கர்களின் உயிரிழப்புகளுக்கு வழிவகுக்கக் கூடிய பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் பற்றி எச்சரிக்கை செய்து வெளியிட்டுள்ள ஒரு தொடர் அறிக்கைகள், பெரும் அரசியல் ஆத்திரமூட்டலைத் தூண்டிவிட்டுள்ளன. உயர் அதிகாரிகள், உயிரியல், இரசாயனவியல் அல்லது அணுவாயுதங்களாலான புதிய தாக்குதல்கள் நிச்சயமாக இடம்பெறும் எனவும், அரசாங்கம் அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கு சக்தியற்றிருப்பதாகவும் ஒருவர் பின் ஒருவராக பிரகடனம் செய்து வந்தனர்.

இந்தச் செய்தி பிழையற்றது: அமெரிக்காவில் வசிக்கும் ஒவ்வொருவரும், எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவனோ அல்லது அவளோ வெடித்துச் சிதறலாம் அல்லது விஷமேற்றப்படலாம் என்ற எதிர்பார்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மொத்த ஜனத்தொகையும், உலக வர்த்தக மையத்தின் அழிவைப் போன்ற அல்லது அதைவிட மோசமான பெரும் அதிர்ச்சிகளை சகித்துக்கொள்ள நேரும்.

எந்தவொரு அடிப்படையும் இல்லாது வெளியிடப்படும் இத்தகைய எல்லாவிதமான பரந்த தூரதிருஷ்டிகளும் அரசாங்கத்தில் உள்ள "வாய்வீச்சாளர்களின்" தவறான சொற்பிரயோகங்கள் அல்ல. அவை உயர்மட்டத்தில் இருந்து பிரசவிக்கும் எச்சரிக்கைகளின் ஒரு தொடர்ச்சியாகும். மே 19ம் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை உப ஜனாதிபதி ரிச்சர்ட் சென்னி முதலாவதாக எச்சரிக்கை செய்தபோது, செப்டம்பர் 11 விமானக் கடத்தல் குண்டுத்தாக்குதலைக் காட்டிலும் இரத்தக்களரி மிக்க இன்னுமொரு பயங்கரவாதத் தாக்குதல் அமெரிக்காவை இலக்காகக் கொண்டுள்ளது "மிகவும் உறுதியானதாகும்" எனப் பிரகடனப்படுத்தினார். பல இணையத் தொலைக்காட்சி நேர்காணல்களில் தோன்றிய சென்னி, இஸ்ரேலில் போன்று இங்கும் பொது இடங்களில் தற்கொலைக் குண்டுத்தாக்குதல்கள் இடம்பெறுவதற்கான "நிச்சயமான சாத்தியக்கூறுகள்" இருப்பதாகவும் கூறினார்.

இவரைப் பின்தொடர்ந்த எப்.பி.ஐ. நிர்வாகி ரொபர்ட் மியூலர், திங்கட்கிழமை வாஷிங்டனுக்கு அருகில் மாவட்ட சட்டத்தரணிகளுக்கு மத்தியில் உரையாற்றிய போது, இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீன பணியிலான தற்கொலைக் குண்டுத் தாக்குதல்கள் அமெரிக்காவிலும் இடம்பெறுவது "தவிர்க்க முடியாதது" எனக் குறிப்பிட்டார். மியூலர் மேலும் குறிப்பிடும் போது, "எங்களால் அதைத் தடுக்க முடியாது. நாங்கள் இவற்றோடு வாழவேண்டியிருக்கும்" என்றார்.

அடுத்த எச்சரிக்கை, செவ்வாயன்று புஷ்சின் பயங்கரவாத எதிர்ப்புத் திட்டத்துக்கான தேசிய உயர் அதிகாரியும் உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பு நிர்வாகியுமான டொம் ரிஜ்ஜிடமிருந்து (Tom Ridge) வந்தது. முன்னாள் பென்சில்வேனிய ஆளுனரான இவர், அமெரிக்கா மீது இன்னுமொரு பயங்கரவாதத் தாக்குதல் "நடத்தப்படுமா என்பதை விட எப்போது என்பதே கேள்வியாகும்" என்றார்.

அரசு செயலாளர் கொலின் பவல் செவ்வாயன்று அரசு திணைக்களத்தின் பயங்கரவாதம் சம்பந்தமான வருடாந்த அறிக்கையை வெளியிடும் போதும் இதே தொனியிலேயே பேசினார். ஒரு பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் உரையாற்றும் போது, "பயங்கரவாதிகள் வானவாயியல், இரசாயனவியல் உயிரியல் அல்லது அணுவாயுதம் போன்ற மனித அழிவை உண்டுபண்ணும் ஏதாவதொரு கருவியைக் கையிலெடுக்க சகல வழிகளிலும் முயற்சிக்கின்றார்கள்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

பாதுகாப்புச் செயலாளர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பீல்ட் பெரும் ஆபத்துக்களை முன்னெச்சரிக்கை செய்யும் அறிக்கைகளை செவ்வாயன்று வெளியிட்டார். அவர் காங்கிரஸ் குழு கூட்டத்தில் அமெரிக்கா மீது அணுசக்தி உட்பட்ட மனிதப் பேரழிவுக்கான ஆயுதங்களை பயன்படுத்தி நடத்தப்படும் ஒரு தாக்குதலை எதிர்பார்க்குமாறு கூறினார். அவர் ஈராக், ஈரான், சிரியா, லிபியா மற்றும் வடகொரியா போன்ற நாடுகள் அணு, உயிரியல், மற்றும் இரசாயனவியல் ஆயுதங்களை அபிவிருத்தி செய்துவருவதாகவும் அவற்றை பயங்கரவாத இயக்கங்களுக்கு விநியோகிக்கக் கூடும் எனவும் குறிப்பிட்டார்.

"நான் கருத்துக்களை மாத்திரமே வெளியிடுகிறேன். இதுதான் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் உலகம்", என ரம்ஸ்பீல்ட் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

ரம்ஸ்பீல்டின் மொழி அவரது அத்தாட்சிகளில் இருந்து வெளிப்படும் விசித்திரமான கருத்துக்களையே சுட்டிக் காட்டுகின்றது. ஓசாமா பின்லேடன் மற்றும் அல்குவேதா இயக்கம் பற்றி அவர் பேசும் போது, "அவர்கள் எம்மை ஆட்டங்காணச் செய்கின்றனர். எம்மை ஆட்டங் காணச்செய்வதோடு எம்மைப் பரீட்சிக்கின்றனர்," எனப் பிரகடனம் செய்தார். அவர், தனது வார்த்தைகளில் பீதியை ஏற்படுத்தும் அச்சுறுத்தல்களை கோடிட்டுக் காட்டுவதற்காக பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "தம்மைக் காத்துக் கொள்வதற்கு முயற்சிப்பவனை விட தாக்குதல்காரனின் தன்மை மிகவும் அபிவிருத்தியடைந்ததாக இருப்பதால் நாம் எச்சரிக்கைகள் அற்ற அல்லது மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றோம்," என்றார்.

புஷ் நிர்வாகத்தின் அதிகாரிகளிடமிருந்து வரும் எச்சரிக்கைகளின் தாக்கத்தோடு இணைந்தவகையில், புருக்கிளின் பாலம், சுதந்திரதேவியின் சிலை உட்பட, பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களின் இலக்காக கருதப்படும் நியூயோக் நகரத்தின் முக்கிய இடங்களில் எப்.பி.ஐ. உசார் நிலையில் இருந்து கொண்டுள்ளது. தமது எச்சரிக்கை ஒரு தெளிவற்றதும் உறுதிப்படுத்தப்படாததுமான அச்சுறுத்தல் என எப்.பி.ஐ. ஏற்றுகொண்ட போதிலும், அது நகர அதிகாரிகளுக்கு, செப்டம்பர் 11 சம்பவங்களை தொடர்ந்த உடனடி நிலைமைகள் வரை காணக்கிடைத்திருக்காத அசாதாரணமான நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு போதுமானதாக இருந்தது. புருக்கிளின் பாலம் செவ்வாய், புதன் கிழமைகளில் பலமணி நேரம் மூடப்பட்டிருந்ததுடன், பிரதான பாலத்திலும் நகரத்திற்கூடாகச் செல்லும் சுரங்க வாயில்களிலும் முறையான வாகனப் பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. எப்.பி.ஐ. நியூயோர்க் நகர மாடி மனை கட்டடங்களிலும் தாக்குதல் நடைபெறக் கூடுமென எச்சரித்துள்ளது.

உள்நோக்கம் எத்தகையதாக இருப்பினும், அரசாங்கத்தின் அறிக்கைகளும் நடவடிக்கைகளும் தாக்கங்கள் பொதுவில் அச்சமும் பீதியும் நிறைந்த மனநிலையை உருவாக்கிவிட்டுள்ளன. இந்த வழிமுறைகள் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களை கையாலாகாதவர்களாகவும் பயங்கர அரசியல் ஆத்திரமூட்டாளர்களாகவும் முத்திரை குத்தியுள்ளன.

செப்டம்பர் 11ம் திகதி உத்தியோகபூர்வ கதை கேள்விக்கிடமாக்கப்பட்டு அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிலைமையில், அரசாங்கம், இவ்வாறான பயங்கர முன்னெச்சரிக்கைகளை விடுப்பது தற்செயலானதல்ல: அதாவது, புஷ் நிர்வாகத்துக்கும் அமெரிக்க உளவுசேவைக்கும் தாக்குதல் பற்றிய முன் எச்சரிக்கைகள் எதுவும் கிடைக்காததால், அதனை தடுக்க எந்தவித நடவடிக்கையையும் மேற்கொள்ள முயாமல் போனது, என்பதாகும். கடந்த செப்டம்பர் சம்பவத்தை சூழ நிர்மாணிக்கப்பட்டுள்ள பொய்களும் தட்டிக்கழிப்புகளும் அம்பலத்துக்கு வந்துள்ளதோடு

அவை, அன்று முதல் அரசாங்கத்தால் முன்னெடுக்கப்பட்ட சகலவிதமான நடவடிக்கைகளும் நியாயத் தன்மையை கீழறுப்பதற்கான அச்சுறுத்தலைக் கொண்டுள்ளன.

அமெரிக்கா, வெளிநாடுகள் மீதான யுத்தத் திட்டங்களுக்கும் ஏற்கனவே புஷ் நிர்வாகத்தால் உள்நாட்டில் சுட்டிவிடப்பட்டிருள்ள ஓடுக்குமுறைகளுக்கும் இணங்க, அதிர்ச்சியும் குழப்பமும் அடைந்துள்ள பொது மக்களை தமது கொள்கையில் தீவிரமான மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதற்காக உலக வர்த்தக மையத்தின் அழிவை இறுகப் பற்றிக் கொண்டது. அதே போல் இப்பொழுது, புதியதும் மிகவும் தீவிரமானதுமான நகர்வுகளை நியாயப்படுத்தும் அதே வேளை அரசாங்கம், தமது முன்னைய நடவடிக்கைகளை முழுமையான விசாரணைக்குட்படுத்துவற்கான வளர்ச்சி கண்டுபிடிக்கும் கோரிக்கைகளை முன்சூட்டியே சிதைப்பதன் பேரில், கவலையும் குழப்பத்தினும் கூடிய ஒரு பொது மன்றலையை தோற்றுவிக்கும் நோக்கில் இருந்து வருகின்றது.

ரம்ஸ்பீல்டினதும் அவரது நிறுவனத்தினதும் வார்த்தைகளை ஒருவர் அப்படியே ஏற்றுக்கொள்வாராயின், அவர் அமெரிக்க அரசியல் ஸ்தாபனத்தினதும் தசாப்த காலத்துக்கும் மேலாக அது கையாண்டு வந்த கொள்கைகளும் வங்குரோத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் சோவியத் முகாமுக்கும் இடையிலான அரைநூற்றாண்டுகால குளிர்யுத்த மோதலின்போது ஆயிரக்கணக்கான அணுவாயுத-ஏவுகணைகள் அமெரிக்காவின் பிரதான நிலங்களை நோக்கியும் அங்கிருந்து எதிர்ப்பக்கமாகவும் குறிவைக்கப்பட்டிருந்த நிலையிலும் கூட, எந்தவொரு அமெரிக்க உயர்மட்ட உத்தியோகத்தரும் அமெரிக்க மக்கள் மீதான ஒரு அணுவாயுதத் தாக்குதல் தவிர்க்க முடியாதது என பகிரங்கமாக முன்னறிவித்தது கிடையாது.

ஆயுதக் கட்டுப்பாட்டு ஒப்பந்தம், ராஜதந்திர உறவுகள், நேரடித் தொலைத் தொடர்புகள் போன்ற இயந்திர அமைப்பு உள்ளடங்கலாக ஒரு பரந்த அரசியல் மூலோபாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் அவ்வாறான ஒரு அழிவின் ஆபத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு தாம் கடமைப்பட்டுள்ளதாக அமெரிக்க ஆளும் கும்பல் உணர்ந்துகொண்டிருந்தது. இந்த காலகட்டத்தில் எந்தவொரு அணுகுண்டுமே இங்கு போடப்படவில்லை.

ஆனால் சோவியத் ஒன்றியம் கலைக்கப்பட்டு தசாப்தத்துக்கும் மேலான காலப்பகுதியில், அமெரிக்கா உலகின் ஏனைய நாடுகள் மீது தமது குறிக்கோளைத் திணிப்பதன் பேரில் தமது இராஜதந்திர நடவடிக்கைகளை கைவிட்டு, கொடுமைகள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் வன்முறைகளின் மூலம் அதனது சவால் செய்ய முடியாத இராணுவ மேலாதிக்கத்தோடு மேலும் மேலும் அணிதிரண்டு வந்துள்ளது. அது மூத்த ஜோர்ஜ் புஷ் நிர்வாகத்தின் ஆரம்பம் முதல், மூன்று பெரும் யுத்தங்களை முன்னெடுத்ததோடு -ஈராக் சேர்ப்பா மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கும் எதிராக- உலகம் பூராகவும் குறைந்த மட்டத்திலான இராணுவ நடவடிக்கையையும் முன்னெடுத்தது.

ஆனால் இராணுவவாதத்தை நோக்கிய திருப்பமானது தற்போதைய புஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் அசட்டுத் தனமானதும் வன்முறையானதுமான ஒரு புதிய மட்டத்தை எட்டியுள்ளது. அமெரிக்கா தற்போது முரண்பாடுகளை தடுக்கும் எல்லாவகையான அரசியல் வழிவகைகளையும் மறுத்துவருகிறது. அது தான் பயங்கரவாத அல்லது "குண்டர் அரசுகள்" எனக் கருதும் நாடுகளுடன் பேச்சுவார்த்தையை நடத்துவதை நிராகரிக்கின்றது. "அது மத்திய கிழக்கு மற்றும் இந்திய உபண்டம் போன்ற மிகவும் ஸ்திரமற்ற பிராந்தியங்களுக்குள் தனது இராணுவத்தை திணித்து வருவதோடு, அதனது இராணுவ தலையீடுகள் பூகோள் ரீதியிலான பட்ட நடவடிக்கையை தோற்றுவிக்கும் விளிம்புக்கு வந்துள்ள போதிலும் கூட பின்வாங்க மறுக்கின்றது. மாறாக, அது புதியதும் விரைவில் தீப்பற்றக் கூடியதுமான தலையீடுகளுக்கு -மிகவும் விரைவில் ஈராக்குக்கு எதிராக- தயாராகி வருகிறது.

அமெரிக்கா உலகின் மிகவும் ஸ்திரமற்ற நிலைமையை உருவாக்கும் ஒரே சக்தியாக உருவெடுத்துள்ளது. அதனது கொடுமான கொள்ளைக்காரத் தனமான கொள்கைகள், ஆசியா, ஆபிரிக்கா, லத்தீன்அமெரிக்கா, மற்றும் ஐரோப்பாவிலும் கூட, பரந்த ஓடுக்கப்பட்ட வறிய மக்களிடையே முன்னெப்போதும்

இருந்திராத மிகவும் உக்கிரமான எதிர்ப்பை உருவாக்கிவிட்டுள்ளது. தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலன்களை அல்லாது, அமெரிக்கக் கூட்டுத்தாபன கும்பல்களது நலன்களை பேணுவதற்காக முன்னெடுக்கப்படும் இந்தக் கொள்கைகளே பயங்கரவாதத்தை தூண்டும் இந்த சமூக, அரசியல் நிலைமைகளுக்கு பொறுப்பாகும்.

ஒரு தசாப்த காலமாக யுத்தத்தை முன்னெடுத்து வந்துள்ள அதே வேளை அமெரிக்க இராணுவத்தில் பரந்த விரிவாக்கமும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள ஒரு நிலையில், மிகவும் அழிவுகரமான பயங்கரவாதத் தாக்குதலை தவிர்க்க முடியாதுள்ளது எனக் கூறும் ரம்ஸ்பீல்டின் எச்சரிக்கைகள் உண்மையானதாக இருந்தால், அவரால் வகுக்கப்பட்ட இராணுவவாதக் கொள்கைகள், அமெரிக்க மக்களை திடீர் சாவுக்கும் பேரழிவுகொண்ட தலைவிதிக்கும் இரையாக்குவதை தெளிவான பெறுபேறாகக் கொண்டிருக்கும்.

அரசாங்கத்திலிருந்து ஊற்றெடுக்கும் இவ்வாறான எச்சரிக்கைகள், வெளிநாடுகளிலான மேலதிக இராணுவ நடவடிக்கைகளை மட்டுமல்லாமல் அமெரிக்காவுக்குள்ளும் ஜனநாயக உரிமைகள் நசுக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்த பயன்படுத்தப்படும் என்பதை விமர்சனரீதியில் சிந்திக்கும் எவரும் புரிந்துகொள்ளலாம். இந்த ஆத்திரமூட்டல் அரசாங்கமானது ஊடகங்களின் பின்னணியாலும் ஜனநாயகக் கட்சியின் எந்தவொரு எதிர்ப்பின்மையாலும் சாத்தியமாகிபுள்ளது. இது எந்தவகையிலும் பொதுமக்களின் ஆதரவைப் பெற்றுக்கொண்டதல்ல. உண்மையில் புஷ் நிர்வாகம் மக்களின் பரந்த தட்டினருக்கு மத்தியில் ஒரு தேசாபிமான யுத்த உணர்வைத் தூண்டிவிட இலாயக்கற்றுப் போயுள்ளதால், அவநம்பிக்கையான வழிமுறைகளை அசாதாரணமான முறையில் முன்னெடுக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ளதாக உணர்கிறது. உழைக்கும் மக்களில் பெரும்பாலானவர்கள், ஆழம் கண்டுபிடிக்கும் சமூக பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அரசாங்கத்திடம் பதிலீடுகள் இல்லாத நிலைமையில் தமது தொழிலுக்கும் வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கும் அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டுள்ளதையிட்டு மிகவும் கவலைகொண்டுள்ளனர்.

இதற்குப் பொறுப்புச் சொல்லுமாறு புஷ் நிர்வாகத்துக்கு அழைப்பு விடுப்பதோடு, தமது எச்சரிக்கைகள் பயமுறுத்தல்களின் உண்மைக் காரணிகளை அமெரிக்க மக்களின் முன் வைக்குமாறு நெருக்கவேண்டும். நிர்வாக வரப்பிரசாதங்கள் அல்லது யுத்தகால "தேசிய பாதுகாப்பு" தேவைகள் என்பன பிற்போக்கு கைநழுவுல்களாகும். பயங்கரவாதத் தாக்குதலில் ஆயிரக்கணக்கான அல்லது மில்லியன் கணக்கான மக்கள் கொல்லப்படுவார்கள் எனவும் அதனை தடுக்க முடியாது எனவும் மக்களுக்கு அறிவிக்கப்படுமானால், அந்த மக்களுக்கு இந்த அச்சுறுத்தல்களுக்கான அடிப்படைக் காரணிகளை அறிந்துகொள்வதற்கான உரிமை உண்டு. அதற்கும் மேலாக, அரசாங்கம் அதிகரித்தளவிலான அதிகாரங்களை தானாகவே சுவி கரித்துக்கொள்ள இத்தகைய முன்னறிவித்தல்களை பயன்படுத்துமேயானால் -நிச்சயமாக அது அவ்வாறு செய்யும்- உண்மையில் அவ்வாறான நகர்வுகளின் அடிப்படையை தெரிந்துகொள்ளவும் மக்களுக்கு பூரண உரிமையுள்ளது. இங்கு அவர்களின் வாழ்க்கையும் அவர்களது ஜனநாயக உரிமைகளும் பணயம் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

புஷ் நிர்வாகத்தின் பொய் மற்றும் ஆத்திரமூட்டல் வழிமுறைகள், மக்களின் அறிந்துகொள்ளும் உரிமைக்கும் மேலாக மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையைத் தோற்றுவித்துள்ளது: அமெரிக்காவிலும் நிச்சயமாக உலகம் பூராகவும் உள்ள மக்களின் எதிர்காலம், அரசியல் தகவமைவின் அடிப்படையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தை அணிதிரட்டுவதிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. அது வெறுமனே ஒரு அரசாங்கத்தை வெளியேற்றுவது சம்பந்தமான விடயமல்ல. உலக மக்களுக்கு ஒரு நியாயபூர்வமான ஜனநாயகமும் முற்போக்கான முன்னோக்கும் அவசியமாகியுள்ளது. அரசியல் ரீதியிலும் பண்புரீதியிலும் வங்குரோத்தடைந்துள்ள ஆளும் கும்பலால் யுத்தம், கொடுமை மற்றும் சீரழிவுக்குள் இழுத்துச் செல்லப்படும் மனித குலத்தை விடுவித்துக்கொள்வதற்காக உலகம் பூராகவும் உழைக்கும் மக்கள் சோசலிச அடிக்கட்டுமானத்தில் சமுதாயத்தை மீள நிர்மாணிக்க ஒரு புரட்சிகரமான வேலைத்திட்டத்தைச் சூழ ஐக்கியப்பட வேண்டும்.

யுத்தத்தை எதிர்ப்பதற்கும் ஜனநாயக உரிமைகளை பேணுவதற்குமான ஒரு சோசலிச முலோபாயம்

சோ.ச.க.வும், உலக சோசலிச வலைத் தளமும் வெளியிட்ட அறிக்கை ஏப்பிரல் 19, 2002

வாஷிங்டன் DC இல் ஏப்ரல் 20ம் திகதி நடைபெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது ஆப்கானிஸ்தான் மீதான யுத்தத்தையும், மேற்குக் கரையில் அமெரிக்க ஆதரவிலான இஸ்ரேலிய ஆக்கிரமிப்பையும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களையும் எதிர்ப்பதற்கு அழைப்புவிடுப்பதன் பேரில், சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் ஆதரவாளர்களால் விநியோகிக்கப்பட்ட அறிக்கை இங்கு பிரசுரமாகின்றது.

புஷ் "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தத்தை" பிரகடனம் செய்து ஏழு மாதங்களின் பின்னர், அது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களை பாதுகாக்கும் ஒரு பூகோள பிரச்சாரமாக வடிவமெடுத்துள்ளது. வெள்ளை மாளிகை, அமெரிக்காவின் படுபிற்போக்கு ஆளும் கும்பல்களின் நீண்டகால அபிலாசைகளாக இருந்து வரும் கொள்கைகளை - அமெரிக்க இராணுவத் தாக்குதல்களை விரிவுபடுத்துவதும், ஜனநாயக உரிமைகள் மீது தாக்குதல் தொடுப்பதும் - நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக செப்டம்பர் 11 பயங்கரவாதத் தாக்குதலை ஒரு வரவேற்கத்தக்க முன்நிபந்தனையாக பற்றிக் கொண்டது.

ஆப்கானிஸ்தான் மக்களுக்கு எதிராக அமெரிக்க இராணுவம் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க படைகள், ஜோர்ஜியா, உஸ்பெகிஸ்தான், டஜிகிஸ்தான், கிரிகிஸ்தான் போன்ற முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளுக்கும், அதேபோல் யேமன், பாகிஸ்தான், பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் விரைவாக அனுப்பப்பட்டுள்ளன. ஈராக்குக்கு எதிரான ஒரு இராணுவத் தாக்குதலுக்கான தயாரிப்புகள் மிக நேரத்தியாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வருவதோடு, அவை எண்ணெய் வளம்மிக்க நாட்டை அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரும் நோக்கில் திருப்பப்பட்டுள்ளன. பென்டகனும் சீஐஏயும் (அமெரிக்க உளவு நிறுவனம்) தமது நடவடிக்கைகளை கொலம்பியாவிலும், இலத்தீன் அமெரிக்கா முழுவதும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளன. அண்மையில் வெனிசூலாவில் தொடக்கத்திலேயே தோல்விகண்ட சதிப்புரட்சியில் இதனைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

மேற்குக் கரையில் அதிசக்திவாய்ந்த ஆயுத பலத்தை ஒரு பாதுகாப்பற்ற மக்களுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தும் ஒருமுனைப்பட்ட வெளிப்பாட்டினை இஸ்ரேலின் கொடூரங்களில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தமது சொந்தக் கொள்கைகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட அவநம்பிக்கையான பயங்கரவாத நடவடிக்கைகளை முன்நிபந்தனைகளாகப் பயன்படுத்தும் சியோனிச அரசாங்கம், பாலஸ்தீன மக்களின் அரசியல், சமூக அடிக்கட்டுமானத்தை அழிப்பதற்கான ஒரு யுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. இது, ஷேரோன் மட்டுமல்லாமல் புஷ்சும் முழு அமெரிக்க ஆளும் கும்பலும் பொறுப்புச் சொல்லவேண்டிய ஒரு வரலாற்று மோசடியாகும்.

ஏகாதிபத்தியமானது கடந்த காலத்திற்குரிய ஒன்றல்ல என்பதை அண்மைய நிகழ்வுகள் வெளிப்படுத்தியிருக்கின்றன. அமெரிக்க ஆளும் கும்பல் உலகில் எண்ணெய் வளமும் ஏனைய மூல வளங்களும் நிறைந்த மத்திய ஆசியா மற்றும் மத்திய கிழக்கு போன்ற பிராந்தியங்களில், முதலும் முக்கியமுமாக தமது பூகோள மேலாதிக்கத்தை ஸ்தாபிக்க முயல்கிறது. புஷ் நிர்வாகம்,

உலக சந்தையில் சவால் செய்ய முடியாத ஆளுமையையும், இலாபத் திரட்சி மற்றும் தனிப்பட்ட செல்வம் மீதான எல்லாக்கட்டுப்பாடுகளையும் விலக்குவதையும் விரும்பும் அமெரிக்கக் கூட்டுத்தாபனங்களின் இரக்கமற்றத் தன்மையை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது.

இது உள்நாட்டில் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது முன்னொருபோதும் இல்லாத தாக்குதல்களை தொடுப்பதோடு, அரசு ஒடுக்குமுறையை உக்கிரமாக்கி, பீதி மற்றும் அச்சுறுத்தல் நிலைமைகளை சிருஷ்டிக்கும் வடிவமெடுத்துள்ளது. அந்தரங்க வாழ்வின் சட்டரீதியான உத்தரவாதத்தினையும், தகுந்த விசாரணைகளையும், பேச்சு சுதந்திரத்தையும் கீழறுப்பதற்கான கட்டளைகளை நிறைவேற்றும் நிழல் அரசாங்கம் ஒன்றும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அரேபியர்களும் முஸ்லீம் வெளிநாட்டவர்களும் சுற்றிவளைக்கப்பட்டிருப்பதுடன், சட்ட ஆலோசனைகளை பெற முடியாதபடியும், குற்றம் சுமத்தப்படாமலும் அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். மாற்று அரசியல் கருத்தானது "பயங்கரவாதத்திற்கு உதவுவதாகவும் உற்சாகப்படுத்துவதாகவும்" முத்திரையிடப்பட்டுள்ளது.

அரசாங்கமும், ஊடகங்களும் யுத்த சிந்தனைகளையும் யுத்த சார்பு உணர்வுகளையும் தூண்டிவிட முயற்சி செய்த போதும், உழைக்கும் மக்களின் உணர்வுகள் சற்று வித்தியாசமானதாகும். அவர்கள் வேலை வெட்டு, வளர்ச்சி கண்டுவரும் கடன்கள், அதிகரித்துவரும் சுகாதார மற்றும் வீட்டுச் செலவுகள், பாடசாலைகளின் சீரழிவு மற்றும் நிரந்தரமான பொருளாதார பாதுகாப்பின்மை போன்றவற்றைப் பற்றி கவலையடைந்துள்ளார்கள். பெரும்பான்மையானவர்கள் அரசாங்கத்தில் நம்பிக்கை இழந்திருப்பதுடன், வெளிநாட்டினர் மீதான அதன் இராணுவ வன்முறைகளை சந்தேகத்துடனும் பீதியுடனும் நோக்குகின்றனர்.

எப்படியிருந்தபோதும், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு 'தற்போது இருந்துகொண்டுள்ள அரசியல் கட்டுமானத்திற்குள் பூஷ்ஷின் கொள்கைகளுக்கு எதிராக தனது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த வேறுவழி கிடையாது. அனைத்து தீர்க்கமான பிரச்சினைகளிலும் குடியரசுக் கட்சிக்கும் ஜனநாயகக் கட்சிக்கும்மிடையிலான எந்தவொரு குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகளும் இல்லாமல் போயுள்ளன. ஜனநாயக வாதிகள் புஷ்ஷின் முடிவற்ற யுத்தக் கொள்கைக்கு தமது உற்சாகம் நிறைந்த ஆதரவினை வழங்கியுள்ளனர். அல் கோரும் ஜோசப் லீபெர்மானும் (Joseph Lieberman) ஈராக்குக்கு எதிராக யுத்தப் பேரிகை கொட்டும் அதேவேளை பாலஸ்தீன மக்களுக்கு எதிரான ஷேரோனின் மோசடிகளை பேணிவருகின்றார்கள். வாஷிங்டனுக்கு ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்காக வருகை தந்திருந்த அனைவரும், கூட்டுத்தாபனங்களின் கட்டுப்பாட்டிலான செய்தியூடகங்கள் வெள்ளை மாளிகையினதும், பென்டகன் மற்றும் சீ.ஐ.ஏ.யினதும் பிரச்சார சாதனங்களாக செயல்பட்டு வருவதை நன்கு அறிவர்கள். செய்தி ஊடகங்கள் பொய்களையும், திரிபுக்களையும் தவிர வேறு எதையும் வழங்குவதில்லை. அவர்கள் தகவலை அழிப்பதற்கும், பொதுக் கருத்தை திசை திருப்புவதற்காகவும் தீர்க்கமான ஆய்வுக் குறிப்புகளை தணிக்கை செய்கின்றனர். சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தை எதிர்ப்பதற்காகவும், அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை காக்கவும் ஒரு வழி தேடுபவர்களுக்கு, முதலாளித்துவ அரசியலுக்கு எதிரான ஒரு புரட்சிகர பதிலீட்டை முன்வைக்கிறது. எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களின் மூலம் மட்டுமே அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் அல்லது ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களுக்கும்

ஒரு முடிவுகட்டிவிட முடியாது. சக்திவாய்ந்ததும் நிலையானதுமான ஒரு யுத்த எதிர்ப்பு இயக்கத்திற்கு, வரலாற்று படிப்பினைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு வேலைத்திட்டமும், அமெரிக்க சமூக கட்டுமானம் மற்றும் உலகப் பொருளாதார உறவுகள் சம்பந்தமான தெளிவான அறிவும் அவசியமானதாகும். அத்துடன் ஏகாதிபத்தியத்தினை விட மிகப் பலம்வாய்ந்த ஒரே சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்தினை அது அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பது அவசியமானதாகும்.

இராணுவவாதமும், ஒடுக்குமுறையும், இந்தச் சமூக அமைப்பின் தவிர்க்க முடியாத விளைவுகளாகும். இச் சமூக அமைப்பானது, உற்பத்தி சாதனங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதோடு சமூகத் தேவைகளை தமது சொந்த இலாபத்துக்காக அடிபணியச் செய்யும் செல்வந்த சிறுபான்மையினர், சமுதாயத்தின் பொருளாதார வளத்தை உற்பத்தி செய்வதற்காக செயற்படும் பெரும்பான்மையினவர்களை சுண்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. இராணுவ வன்முறைகளுக்கும் அரசு ஒடுக்குமுறைகளுக்கிடையிலும், மற்றும் உலகம் பூராவும் தொழிலாளிக்கும் முதலாளிக்கும் இடையிலான பொருளாதார பிளவை அதிகரிக்கச் செய்யும் இலாப அமைப்புக்கும் இடையில் ஒரு உயிர் துடிப்பான தொடர்பு இருந்து கொண்டுள்ளது.

ஆகையால் யுத்தத்திற்கு எதிரான அரசியல் இயக்கமானது, முதலாளித்துவ அமைப்பிற்கு எதிராக நெறிப்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். அது, பெரும் வர்த்தகர்களின் இரு அரசியல் கட்சிகளான ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் குடியரசுக் கட்சிக்கும் எதிரான கயாதினமான தொழிலாளர் வர்க்க இயக்கமாக இருக்க வேண்டும். அது ஒரு பொது ஒடுக்குமுறையாளனுக்கு எதிரான ஒரு பொதுவான போராட்டத்தில், முழு உழைக்கும் மக்களையும் புறநிலையாக ஐக்கியப்படுத்தும் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை அடித்தளமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அத்தோடு தேசியம், வகுப்பு, இனம் அல்லது மதங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அனைத்து அரசியல் வேலைத்திட்டங்களுக்கும் எதிராக அனைத்துலகவாத நிலைப்பாட்டினை தழுவிவாதாக இருத்தல் வேண்டும்.

ஏகாதிபத்திய யுத்தமானது வெறுமனே அந்த அல்லது இந்த அரசியல் தலைவர்களின் அல்லது கட்சிகளின் கொள்கையல்ல. அது இலாப அமைப்பிலிருந்து தோன்றும் அதே வேளை, உலகின் இயற்கை வளம், சந்தை மற்றும்

உழைப்பு சக்தி மீதான கட்டுப்பாட்டினை பாதுகாப்பதற்காக பெரும் நிறுவனங்களாலும் வங்கிகளாலும் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இதை முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளுக்கோ அல்லது ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆளுமைக்குட்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபை போன்ற அமைப்புகளுக்கோ அழைப்புவிடுப்பதன் மூலம் அதை நிறுத்திவிட முடியாது.

உலகப் பொருளாதாரத்தை உலக ஜனத்தொகையில் பெரும்பான்மையினரான உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவருவதன் மூலம் மட்டுமே, யுத்தத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் பொருளாதார மற்றும் தேசிய முரண்பாடுகளை தூக்கி வீசி, உண்மையான உலக அமைதியை ஸ்தாபிக்க முடியும். வறுமை, நோய் மற்றும் அறியாமையை தொலைத்துக் கட்டுவதோடு மக்களுக்கிடையிலும் ஏழை பணக்காரர்களுக்கு இடையிலான அசமத்துவத்தை இல்லாதொழிக்கவும், பெரும் தொழில் நுட்ப அபிவிருத்தியை வாழ்க்கை நிலைமைகளை மேம்படுத்த பயன்படுத்துவதன் பேரில் ஒன்றிணைக்கவும் முடியும். நான்கு வருடங்களுக்கு முன்னர் உலக சோசலிச வலைத் தளம் (World Socialist Web Site-WSWS) ஸ்தாபிக்கப்பட்டதில் இருந்து உலக நிகழ்வுகள் பற்றிய அதனது அன்றாட ஆய்வுகளின் மூலம் இந்த முன்னோக்கை அனைத்துலக வாசகர்களுக்கு மத்தியில் கொண்டு செல்வதற்காக போராடி வருகின்றது. இணையத்தில் மிகவும் பரந்தளவில் வாசிக்கப்பட்டுவரும் ஒரு சோசலிச வெளியீடாக உலக சோசலிச வலைத் தளம் இருந்துவருவதுடன், உலகெங்கும் ஒரு புதிய அனைத்துலக சோசலிச இயக்கத்தினை உருவாக்கும் நோக்கம் கொண்டவர்கள் அனைவருக்கும் ஒரு அணிதிரளும் மையமாக இது உருவெடுத்துள்ளது.

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தினை ஊக்குவிப்பதற்கும், அதனது வாசகர்களை கட்டியெழுப்புவதற்காக திடமாக பணியாற்றுவதற்கும் இன்றைய ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்துகொண்ட அனைவரையும் நாம் உற்சாகப்படுத்துகிறோம். உலக சோசலிச வலைத் தளத்திற்கு நிதி ரீதியாக ஆதரவளிக்கவும், கட்டுரைகளை எழுதி பங்களிப்பு செய்யவும் உங்கள் அனைவரிடமும் நாம் கோரிக்கைவிடுக்கின்றோம். மேலும், சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வரலாற்றையும் வேலைத்திட்டத்தையும் படிக்கவும், அதை கட்டியெழுப்பவும், அதில் இணைந்துகொள்ளுமாறும் உங்களுக்கு நாம் அழைப்புவிடுக்கின்றோம்.

பிரித்தானியாவில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பொதுக் கூட்டம்:

பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி தேர்தலின் அரசியல் படிப்பினைகள்

பீட்டர் சுவாட்ஸ்
மே 17, 2002

பிரித்தானிய சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மே 12ம் திகதி மத்திய லண்டனில் "21ம் நூற்றாண்டின் சோசலிசத்திற்கான முன்னோக்கு" என்ற தலைப்பில் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தை நடத்தியது. அக்கூட்டத்தில் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் செயலாளரான பீட்டர் சுவாட்ஸ், பிரான்ஸ் ஜனாதிபதி தேர்தலின் அரசியல் படிப்பினைகள் சம்பந்தமாக நிகழ்த்திய பிரதான உரையை நாம் கீழே பிரசுரிக்கின்றோம்.

பிரான்சானது புரட்சிகர நடவடிக்கைகளின் முன்னோடி என்ற நீண்ட வரலாற்று மரபைக் கொண்டுள்ளது. 1791-1795 பிரெஞ்சு புரட்சியானது ஐரோப்பா கண்டத்தில் முதலாளித்துவ

புரட்சிக்கான சகாப்தத்தை திறந்து வைத்தது. பிரான்ஸ் 1831இலும் 1948இலும் மீண்டும் 1968இலும் ஐரோப்பாவை அடித்துச் சென்ற புரட்சிகர எழுச்சிகளுக்கான அலையை தேயுற்றுவித்தது.

ஆயினும் பிரெஞ்சு மக்கள் தமது புரட்சிகர ஜீவநாடியோடும் நடவடிக்கைக்கான தமது தாகத்தோடும் பொருந்தாதிருந்த நிலைமையில் இத்தகைய போராட்டங்களின் தத்துவார்த்த அரசியல் படிப்பினைகள் அடிக்கடி எடுக்கப்பட்டதோடு வேறு இடங்களில் அமுல்படுத்தப்பட்டன. பிரான்சில் நடந்த சம்பவங்களின் அரசியல் படிப்பினைகள், எப்போதும் பிரமாண்டமான அனைத்துலக முக்கியத்துவத்தை நிரூபிப்பதாக பொதுவாக குறிப்பிட முடியும். பிரெஞ்சு புரட்சியின்மேல், மார்க்சினதும் ஏங்கல்சினதும் கற்பித்தல்களும், ஏன் ஹேகல் உடைய கற்பித்தலும் கூட நினைத்தற்கரியதாக இருந்திருக்கும். 1871ன் பாரிஸ் கம்யூன் இல்லாதிருப்பின் 1917 ரஷ்யாவில் ஒரு வெற்றிகரமான அக்டோபர் புரட்சி இடம்பெறாமல் இருந்திருக்கலாம்.

கடந்த இரண்டு வாரங்களாக பிரான்சை உலுக்கிய

சம்பவங்களையிட்டு அவற்றுக்கு ஒப்பான ஒன்றைக் கூறமுடியும். இச்சம்பவங்களின் படிப்பினைகள் சரியான முறையில் உள்வாங்கப்பட்டு புரிந்துகொள்ளப்படுமானால், அவை பிரான்சில் மட்டுமன்றி உலகம் பூராவும் எதிர்கால போராட்டங்களுக்கு ஒரு உயர்ந்த அரசியல் மட்டத்திலான அடித்தளத்தை வழங்கும். அவை பிரான்சின் எல்லைகளையும் கடந்து ஒரு பரந்த முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டிருப்பதுடன் அனைத்துலகத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கான முக்கிய அரசியல் படிப்பினைகளையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளன.

பிரான்சின் அரசியல் நிகழ்வுகள் அடிக்கடி எரிமலையின் வெடிப்பை ஒத்திருக்கின்றன. கடந்த ஆண்டுகளில் வெளித்தோற்றம் மிகவும் அமைதியானதாக இருந்தது. பின் சடுதியாக பெரும் எரிமலையாக வெடித்தது. புவியியலாளர்கள், இத்தகைய எரிமலையின் பரிமாணமானது வெளியேறுவதற்கு வழியின்றி பூத்தோற்றத்துக்கு அடியில் நீண்டகாலமாக வளர்ச்சி கண்டுவந்த பட்டநிலைமைகளின் பெறுபேறுகள் எனப் புரிந்து கொண்டுள்ளனர்.

2002ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல்கள் மிகவும் சலிப்பானதாகவும், விசேட சம்பவங்களற்ற சந்தர்ப்பமாகவும் காணப்பட்டது. இறுதிச் சுற்று வாக்கெடுப்பில் தற்போதைய ஜனாதிபதியான ஜாக் சிராக்கும், வித்தியாசமான அரசியல் முகாம்களில் இருந்து வந்திருந்தபோதும் கடந்த ஐந்து வருடங்களாக கூட்டாகவும் இணக்கப்பாட்டுமும் வேலை செய்த தற்போதைய பிரதமர் லியோனல் ஜோஸ்பனுக்கும் இடையிலானதாக இருக்கும் என எல்லோரும் கற்பனை செய்தார்கள் -எல்லா கருத்துக்கணிப்புகளும் இதை உறுதிப்படுத்தின. அவர்கள் இருவரதும் தேர்தல் வேலைத் திட்டங்கள் மிகவும் ஒத்ததாக அமைந்திருந்தன. தேர்தலுக்கு முன்று வாரங்களுக்கு முன்னர் நடத்தப்பட்ட ஒரு கருத்துக் கணிப்பில் நூற்றுக்கு 70 சதவீதமானவர்கள் இவ்விரண்டிலும் எந்தவொரு வேறுபாட்டையுமே காணமுடியாதவர்களாக இருந்தனர்.

எவ்வாறாயினும் ஏப்பிரல் 21ம் திகதி மாலை வாக்குச் சாவடிகள் மூடப்படுவதற்கு சற்று முன்னதாக, தேசிய முன்னணி வேட்பாளரான ஜோன் மரி லூ பென் உரை நிகழ்த்த தயாராகிக் கொண்டிருப்பதாக ஊடகங்கள் வாயிலாக ஒரு வதந்தி பரவியது. எல்லோரும் அவதானத்துடன் பார்த்தனர். இரவு 8 மணியளவில் வாக்குச் சாவடிகளில் இருந்து வெளியேறுபவர்களிடம் மேற்கொள்ளப்பட்ட கருத்துக் கணிப்பு -பொதுவில் சாதாரணமானவையாகவும் சரியானவையாகவும் கருதப்படுபவை- இந்த சந்தேகத்தை ஊர்ஜிதம் செய்தது: ஜோன் மரி லூ பென் சோசலிச வேட்பாளரான லியோனல் ஜோஸ்பனை தோற்கடித்து, கோலிஸ்டான ஜாக் சிராக்குக்கு எதிராக இரண்டாம் கட்டத் தேர்தலில் போட்டியிடக் கூடியவராக இருந்தார். இடதுசாரிக் கண்ணையின் வேட்பாளருக்கும், முதலாளித்துவ அமைப்பின் வலதுசாரி கண்ணையின் வேட்பாளருக்கும் இடையிலான போட்டியில் யாராவது ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் வழமையான நடவடிக்கைக்கு மாறாக, தொழிலாளர்களால் யாரையும் தேர்வு செய்யும் வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. அவர்கள் பெரு வர்த்தகர்களின் நேரடிப் பிரதிநிதிக்கும் ஒரு வெளிப்படையான பாசிஸ்ட்டுக்கும் இடையில் யாரையாவது ஒருவரை தெரிவு செய்யத்தள்ளப்பட்டார்கள்.

ஒரு சில மணித்தியாலங்களுக்குள், இந்த அரசியல் நிலைமைக்கு எதிராக ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்கள் வீதியில் இறங்கினர். மறுநாள் லூ பென்னையும் அவரது பாசிச சிந்தனைகளையும் எதிர்த்து வந்த ஜனத்தொகையின் ஏனையப் பிரிவினரும் அவர்களுடன் இணைந்தனர். ஆர்ப்பாட்டங்கள் நாளாந்தம் வளர்ச்சி கண்டு நாடு பூராவும் விரிவடைந்தன. ஆரம்பத்தில் ஆயிரக்கணக்கானவர்களும் பின்னர் இலட்சக் கணக்கானவர்களும் மே தினத்தன்று இரண்டு மூன்று மில்லியன் மக்களும் வீதிக்கிறங்கினர்.

தேர்தல் முடிவுகள் ஆழமான அரசியல் நெருக்கடியை வெளிப்படுத்துகின்றன

தேர்தல் முடிவுகள் சம்பந்தமான ஆய்வானது, அவை இந்த எழுச்சிகளில் வேறுநிறியிருக்காத போதிலும் பரந்த அதிருப்தியின் உருவத்துக்கு தூண்டுகோலாக இருந்து வந்துள்ளன என்பதை தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. அது பிரெஞ்சு சமுதாயத்தின் துருவப்படுத்தலையும், தற்போதைய அரசியல் கட்டமைப்பினதும், அரசியல் அமைப்புகளதும் ஆழமான நெருக்கடியையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

சிராக், ஜோஸ்பன் ஆகிய இரு பிரதான வேட்பாளர்களும், வாக்களிக்கும் தகுதிபெற்றவர்களில் கால் பங்கினரது ஆதரவையே பெற்றுள்ளனர். 30 சதவீதமானோர் வாக்களிப்பதை தவிர்ந்துக் கொண்ட அதேவேளை, வாக்களிக்கும் சென்றவர்களுள் 20 சதவீதமானோர் தீவிர வலதுசாரிக்கும், 10 சதவீதமானோர் தம்மை ட்ரொட்சுகிஸ்ட்டுகள் என கூறிக்கொள்ளும் இடதுசாரி வேட்பாளர்களுக்கும் வாக்களித்துள்ளனர். எஞ்சிய வாக்குகள் ஜோஸ்பன் அல்லது சிராக் முகாமைச் சார்ந்தவர்களுக்கு கிடைத்துள்ளன.

சிராக் முகாம் 1995ல் இறுதியாக நடந்த தேர்தலின் முதல் சுற்றுடன் ஒப்பிடுகையில் மொத்தம் 4 மில்லியன் வாக்குகளை இழந்துள்ளது. ஜோஸ்பன் முகாம் மொத்தமாக ஒன்றரை மில்லியன் வாக்குகளை இழந்துள்ளது. மரபுரீதியான வலதுசாரிகளதும் இடதுசாரிகளதும் வாக்குகளில் ஏற்பட்டுள்ள இந்தச் சரிவானது, கடந்த 20 ஆண்டுகளாக பலவித கூட்டணிகள் மூலம் நாட்டை ஆட்சி செய்து வந்தவர்கள் சம்பந்தமாக ஆழமான அதிருப்தி ஏற்பட்டுள்ளதை வெளிப்படுத்தியுள்ளது. இது மக்களுக்கும் அரசியல் கட்டமைப்பிற்கும் இடையிலான ஆழமான பிளவை சுட்டிக் காட்டுகிறது.

லூ பென் திறமையைப் பயன்படுத்தி தமது வெற்றியை சாதித்துக் கொள்வதற்காக இந்த பிளவை சுரண்டிக்கொண்டார் என்பதில் சந்தேகத்துக்கிடமில்லை. தன்னால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட "அமைப்புக்கு" எதிராக போராடும் ஒரே ஒரு வேட்பாளராக தன்னை காட்டிக் கொள்ள அவர் பெரும் பிரயத்தனம் செய்துள்ளார்.

அவரது தேர்தல் அறிக்கை நாட்டின் ஒவ்வொரு அஞ்சல் பெட்டிக்கும் இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டது. இம்முறை அது அவரது மரபுக் கொள்கையான வெளிநாட்டவர் மீதான எதிர்ப்பு, இனவாதம் போன்றவற்றிலிருந்து சற்றே விலகியிருந்தது. ஆனால் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஒதுக்கிவைக்கப்பட்டவர்கள் மற்றும் சிறிய மக்களுக்கு அழைப்புவிடுக்க பெரும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ளப்பட்டது. அவர் பிரெஞ்சு சமுதாயத்தின் சீரழிவுக்கும் அரசியல் கேடுகளுக்கும்மான குற்றச்சாட்டை மாஸ்ட்ரிச் (Maastricht) உடன்படிக்கை மீதும் புருசெல்ஸ் (Brussels) உடன்படிக்கை மீதும் யூரோ மீதும் கட்டியடிப்பதோடு, இதிலிருந்து மீள்வதற்கான ஒரே வழி பிரெஞ்சு இனம் தனிமைப்படுவது மட்டுமே எனவும் சிபார்சு செய்ய முயற்சிக்கின்றார்.

லூ பென் தம்மை வழமையாகவே ஆதரித்து வந்த நாட்டின் தெற்கிலும் கிழக்கிலும் உள்ள தேசிய முன்னணி கோட்டைகளில் இம்முறையும் தமது வெற்றியைப் பேணிக்கொண்டார். இந்தப் பிரதேசங்களில் வறுமை நிறைந்த சிறிய நகரங்களிலான சமூகப் பட்டநிலைமைகள் சில மக்கள் பகுதியினரை லூ பென்னினது வெளிநாட்டவருக்கு எதிரான கருத்துகளுக்கு ஆதரவாக திருப்பிக்கொள்ள உதவின. அவ்வாறே அவர் சமூகத்தில் மிகவும் பழமை பேணும் பகுதியினரையும் கவர்ந்திருந்தார். இவர்கள் கடந்த தேர்தலில் ஒரு வலதுசாரி வேட்பாளரான பிலிப் டு வில்லியே (Philippe de Villiers) க்கு வாக்களித்திருந்தனர். அத்துடன் அவர் வடக்கிலும், பாரிசின் சுற்றுப்புறங்களிலும் உள்ள முன்னைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கோட்டைகளிலும் முதல் தடவையாக கணிசமானளவு வாக்குகளை பெற்றுக் கொண்டார். தொழிலாளர்களிடையே அவருக்கான ஆதரவு சராசரியை விட

அதிகரித்ததாக இருந்ததோடு, வேலையற்றவர்களின் ஆதரவு அதிலும் சற்று கூடியதாக இருந்தது.

லூ பென்னுக்கு கிடைத்த வாக்குகள் பிரான்சில் ஒரு பாசிச வேலைத் திட்டத்துக்கு கிடைத்த பெரும் ஆதரவை பிரதிநிதித்துவம் செய்யவில்லை. அத்துடன் முசோலினி, ஹிட்லர் பாணியிலான பாசிச இயக்கத்தின் தோற்றத்தை அது சுட்டிக்காட்டவும் இல்லை. ஆனால் தொழிலாளர்களுக்கிடையே ஒரு பாசிச வாய்விச்சாணுக்கு குறிப்பிடத்தக்களவு ஆதரவு கிடைத்திருப்பது பெரிதும் கவனத்திற்கு எடுக்கவேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

இந்த நிலைமைக்கான பிரதான பொறுப்பு சோசலிச கட்சியையும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியையுமே சாரும். பிரதானமாக கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இடதுசாரிக் கட்சி முன்னெடுத்து வந்த வலதுசாரி கொள்கைகளே லூ பென்னுக்கு பெருமளவு ஆதரவு கிடைக்க காரணமாகியது. இதனால் ஏற்பட்ட வெறுப்பையும் அதிருப்தியையும் தேசிய முன்னணி சுரண்டிக் கொள்ள முடிந்தது.

ஜோஸ்பன் தலைமையிலான சோசலிசக் கட்சி ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் தம்மை மரபுவழி சமூக சீர்திருத்தக் கொள்கைகளின் பாதுகாவலனாக காட்டிக் கொண்டு பாராளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றிகண்டது. ஜோஸ்பன், ஐரோப்பா பூராவும் பிரித்தானியாவில் டோனி பிளேயர் மற்றும் ஜேர்மனியில் ஹெகாட் ஷ்ரோடர் போன்ற மிகவும் வலதுசாரி சமூக ஐனநாயகவாதிகளுக்கு எதிராக ஒரு இடதுசாரி பதிலீடாக முன்வைக்கப்பட்டார். அவரது கொள்கைகள் அவை முன்வைக்கப்பட்ட விதத்தில் மாத்திரமே ஐரோப்பாவின் மிகவும் வலதுசாரி அரசாங்கங்களின் கொள்கைகளில் இருந்து வேறுபட்டன. உள்ளடக்கத்தில் அல்ல. அவர் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது, தனது கட்சி தம்மை "சோசலிஸ்ட்" எனக் கூறிக்கொண்டாலும் அதனது வேலைத் திட்டம் "சோசலிசம்" அல்ல என்பதை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார்.

ஐரோப்பிய நிதி அமைப்பை நிர்மாணிக்கவும், ஐரோப்பாவின் தனி நாணயமாக யூரோவை நிறுவுவதற்கும் அவசியமான நிபந்தனைகளை சிருஷ்டிக்கும் பொருட்டு தொழில் மற்றும் சமூக சேவைகளை வெட்டித்தள்ளும் நடவடிக்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பொறுப்பை ஜோஸ்பன் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றது. வாரத்தில் 35 மணித்தியால வேலையை அமுல்செய்வதற்கான சட்டம் அவரது வாக்காளர் மத்தியில் கணிசமானளவு ஆத்திரத்தை தூண்டிவிட்டது. ஜோஸ்பனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் பிரதான சமூக சீர்திருத்தங்களாக முன்வைக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டம் குறைந்த சம்பளம், தற்காலிக வேலைகளின் உருவாக்கம், வேலைத்தலங்களில் வேலை நேரத்தை மாற்றியமைக்கக்கூடிய நிலையை அறிமுகப்படுத்தல் போன்றவற்றுக்கு வழியமைத்தது.

ஜோஸ்பன் அரசாங்கம் ஆபிரிக்காவிலும் மத்தியகிழக்கிலும் பால்கனிலும் அண்மையில் ஆப்கானிஸ்தானிலும் பிரான்சிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு ஆதரவளித்தது. அது முழு மத்திய கிழக்கையும் ஸ்திரமற்றதாகக்கி ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையிலான பொதுவான யுத்தத்துக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு ஏகாதிபத்தியத் யுத்தமான ஈராக்குக்கு எதிரான அமெரிக்காவின் யுத்தத்தி பங்குபற்ற ஏற்கனவே தயாராகியுள்ளது அந்த வகையில் ஜோஸ்பன் முன்னர் அல்ஜீரியாவில் பராகூட் படையாளியும் சித்திரவதையாளனுமாக செயற்பட்ட லூ பென்னுடன் ஒரே வரிசையில் நின்றுகொண்டுள்ளார்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தொழிலாளர் வர்க்கத்துள் குடியேற்றவாதிகளுக்கு எதிரான நச்சுப் பேரினவாதத்தை அறிமுகப்படுத்தியதில் பிரதான பொறுப்பு வகிக்கின்றது. அதன் ஐனாதிபதி வேட்பாளரும் தலைவருமான ரொபேட் ஹியூ, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தொழிலாளர்களுக்கு மத்தியில் குடிபெற்றத் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான விரோதத்தையும் துவேசத்தையும் தூண்டிவிட்ட பார்சின் புறநகரின் முதல் மேயராக விளங்கினார். இதன் மூலம் அவர் பழைய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக் கோட்டைகளுக்குள் லூ பென்னுக்கு பாதையமைத்துக் கொடுத்தார்.

ஐனாதிபதி தேர்தலில் இந்த பழைய ஸ்ராலினிச அமைப்பின்

வாக்குகளில் ஏற்பட்ட சரிவானது, தேர்தல் பெறுபேறுகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாக விளங்குகின்றது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது 1936ல் மக்கள் முன்னணிக்குள் நுழைந்து ஒரு பாரிய வேலை நிறுத்த அலையை தவிர்க்க உதவியதோடு, ஸ்பானிய புரட்சியை முறியடிக்கவும் உதவியது. அன்று முதல் அது தொழிலாளர் இயக்கத்துக்குள் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தின் ஒரு முக்கிய தூணாக விளங்குகின்றது.

யுத்தத்துக்கு பிந்திய காலகட்டத்தில், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு உச்சகட்ட ஆதரவு கிடைத்தபோது, அது 1968 பொது வேலை நிறுத்தத்தை காட்டிக் கொடுத்ததோடு, இந்த வேலை நிறுத்தத்தால் பீதியடைந்து ஜேர்மனிக்கு ஓடிய டு கோலுக்கு (De Gaulle) மீண்டும் பிரான்சுக்கு திரும்பவும் வழியமைத்துக் கொடுத்தது.

இப்போது, ஒரு முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாட்டில் முதற்தடவையாக தம்மை ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் என கூறிக் கொள்ளும் வேட்பாளர்களான லூர் ஊவ்றியேர் (Lutte Ouvrière- தொழிலாளர் போராட்டம்) கட்சியின் வேட்பாளர் ஆர்லெட் லாகியேயும் (Arlette Laguiller) புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் (Ligue Communiste Révolutionnaire) வேட்பாளரான ஒலிவியே பெசன்சனோ (Olivier Besancenot) வும் ஸ்ராலினிச வேட்பாளரை விட அதிகப்படியான வாக்குகளைப் பெற்றுள்ளனர். 1995ல் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி வேட்பாளர் பெற்றுக்கொண்ட 2.6 மில்லியன் வாக்குகள் 2002ல் ஒரு மில்லியனுக்கும் குறைவாக வீழ்ச்சிகண்டுள்ளது.

3.4 சதவீத வாக்குகளை மட்டுமே பெற்ற இந்தக் கட்சி அரசு நிதியைப் பெற்றுக்கொள்ளத் தேவையான 5 சதவீதத்தை கூட எட்டத் தவறியதோடு, பிரச்சாரத்துக்காக 6.5 மில்லியன் யூரோக்களை செலவு செய்து வங்குரோத்தடைந்துள்ளது. அறுபது எழுபது வயது கொண்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் முதிய அங்கத்தவர்கள் உண்டியல் குலுக்கியவாறு நிதி சேகரிப்பது சகல ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் காணப்படும் வழமையான காட்சியாகும்.

பிரான்சின் "தீவிர இடதுசாரிகள்" எனக் கருதப்படும் கட்சிகள் மூன்று மில்லியனுக்கும் அதிகமான வாக்குகளைப் பெற்றமை இத்தேர்தலில் இன்னுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். அதிதீவிர இடதுசாரிகளுக்கு கிடைத்த பெருந்தொகையான வாக்குகளும், லூ பென் விரோத ஊர்வலங்களில் பங்குபற்றிய அதிகளவிலான மக்கள் தொகையும், ஒரு இடதுசாரி அரசியல் பதிலீட்டுக்கான தேடல் இருந்துகொண்டுள்ளது என்பதற்கான மிகச்சரியான சமிக்ஞைகளாகும்.

லாகியே, பெசன்சனோ மற்றும் பார்ட்டி டெ தறவையெர் (Parti des Travailleurs- தொழிலாளர் கட்சி PT) அமைப்பின் வேட்பாளர் பானியல் குளுக்ஸ்டைன் (Daniel Gluckstein) மொத்தமாக 10 சதவீத வாக்குகளை பெற்றனர். இது ஒரு குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். கடந்த நான்கு வருடங்களாக ஜேர்மனியின் துணைப் பிரதமர் பதவியையும் வெளியுறவு அமைச்சர் பதவியையும் தம்வசம் கொண்டிருந்த ஜேர்மன் பசமைக் கட்சி தனது வரலாற்றில் ஒரு போதும் இத்தளவு பெருந்தொகையான வாக்குகளைப் பெற்றது கிடையாது.

கடந்த தசாப்தம் பூராவும் பிரான்சில் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்த பைத்தியக்காரத்தனமான கம்யூனிச விரோத பிரச்சாரங்களை நோக்கும்போது பிரான்சினுள் சோசலிச இடதுகளுக்கு கிடைத்த பெறுபேறுகள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். ஸ்ரெ.பான் கூர்த்துவா (Stéphane Courtois) எழுதிய கம்யூனிசம் பற்றிய கறுப்பு புத்தகம் (Black Book on Communism) பிரான்சுவா பியூரெ (François Furet) எழுதிய "பிரமைகளின் முடிவு" (The End of Illusions) ஆகிய நூல்கள் பிரான்சிலேயே பிரசுரிக்கப்பட்டதாகும். இந்த நூல்களினூடாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட தாக்குதல் பரந்தளவிலான புத்திஜீவிகள் அரசியல் புள்ளிகளிடையே எதிரொலித்தது. இவற்றின் குறிக்கோளானது, மார்க்சிசத்தின் ஸ்ராலினிச எதிரிகளான, ஸ்ராலின், மா ஓ, பெசல் போட், சன்தரயோ லுமினோசே போன்ற இந்த அணைவராலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட எல்லாவிதமான அநியாயங்களுக்கும் பொதுவில் லெனிசத்தையும் ட்ரொட்கிசத்தையும் மற்றும் மார்க்சியத்தையும் குற்றம் சாட்டுவதாகும்.

தேர்தல் முடிவுகள் இது ஒரு சிறிதளவான தாக்கத்தை மட்டுமே ஏற்படுத்தியுள்ளதைக் காட்டுகின்றன.

மொத்தத்தில், முதல் சுற்றுத் தேர்தல் முடிவுகள் இருமடங்கு நெருக்கடியை வெளிப்படுத்துகின்றன:

முதலாளித்துவ சமூகத்தினதும் அதன் அரசியல் ஸ்தாபனங்களினதும் நெருக்கடியானது, வாக்குகளின் தெளிவான துருப்படுத்தல்கள் மூலமும், இக்கூட்டமைப்பின் கட்சிகளில் இருந்தும், வேட்பாளர்களிடமும் இருந்து விலகிச் சென்றதன் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றது.

அத்துடன் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கான அரசியல் முன்னோக்கு சம்பந்தமான நெருக்கடியானது, தொழிலாளர்களின் ஒரு பகுதியினரும் வேலையற்றவர்களில் ஒரு பகுதியினரும் தமது ஆபத்தான எதிரியான லா பென்னுக்கு வாக்களித்ததில் இருந்தும் 12 மில்லியன் வாக்காளர்கள் வாக்களிப்பதை தவிர்த்துக்கொண்டதில் இருந்தும், அதேபோல் நாம் காணவுள்ளது போல், அதிதீவிர இடதுகளுக்கு கிடைத்துள்ள பெருந்தொகையான வாக்குகள் தோற்றுவித்துள்ள அரசியல் பெறுப்புக்களுக்கு முகம் கொடுக்கவும், நெருக்கடியிலிருந்து வெளியேற ஒரு பாதையை வழங்குவதற்கும் அவர்கள் இலாயக்கற்றுப் போயுள்ளதில் இருந்தும் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஏப்ரல் 21 தேர்தல் முடிவுகள் மூலம் தோற்றுவிக்கப்பட்டுள்ள முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கடமையானது, மே 5ல் இடம்பெறவுள்ள இரண்டாவது சுற்றில் வாக்களிப்பது எப்படி என சிபார்சு செய்வதுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல என்பது தெளிவானதாகும். மாறாக அது தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு முன்னோடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும், தேர்தல் பெறுபேறுகளில் வெளிக்கொணரப்பட்ட சமூக நெருக்கடியிலிருந்து வெளியேறுவதற்கான பாதையைக் காட்டுவதற்கும் ஒரு சுயாதீனமான கொள்கையை அபிவிருத்தி செய்வதுமாகும்.

சிராக்கிற்கு வாக்களிக்கக் கோரும் பிரச்சாரம்

முதலாளித்துவத்தின் முன்னணிப் பிரதிநிதிகள், தேர்தல் பெறுபேறுகளும், தேர்தலுக்குப் பிந்திய ஆர்ப்பாட்டங்களும் தமது தற்போதைய முழு அரசியல் அமைப்புக்கும் வளர்ச்சி கண்டுவரும் சவாலை வெளிப்படுத்தியுள்ளன என்பதையிட்டி மிகவும் அக்கறை கொண்டுள்ளனர்.

பாரிசில் இடம்பெற்ற மாபெரும் மே தின ஆர்ப்பாட்டத்தின் பின்னர், பிரெஞ்சு அரசியல் மற்றும் புத்திஜீவி வாழ்வை இரண்டறப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு பிரதிநிதிகள் குழு கலந்துகொண்ட ஒரு பொதுக் கூட்டத்துக்கு நான் சமூகமளித்திருந்தேன். மரபீதியான குடியரசுவாத பத்திரிகையான மரியான் (Marianne) இதனை ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

முதலாளித்துவ வலதுசாரிகளின் எல்லாப் பிரதான கட்சிகளும் ஒரு மண்டபத்துக்குள் கூடியிருந்தனர். அங்கு கூடியிருந்தவர்களில் தற்போது பிரதமராக நியமிக்கப்பட்டுள்ள ஜனநாயகத் தாராண்மைவாதக் கட்சியின் ஜோன்-பியர் ரஃப்ரன், பிரெஞ்சு ஜனநாயகத்திற்கான ஐக்கியம் (Union pour la Démocratie Française) பிரான்சுவா பெய்ரூ, சிராக்கின் குடியரசுக்கான கூட்டு (Rassemblement Pour la République- RPR). அமைப்பின் ஒரு பிரதிநிதியும்

அடங்குவர். இந்தக் கூட்டத்தில் அரசாங்கச் சார்பு இடதுசாரிகளின் பிரதான பிரதிநிதிகளும் இருந்தனர். அவர்களில் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரும் முன்னாள் நிதியமைச்சருமான டொமினிக் ஸ்றவுஸ் கான், மற்றும் பசுமைக் கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளரான நொயல் மமெயர், அதே போல் பிரஜைகள் இயக்கத்தின் பேச்சாளர் ஜோன்-பியர் செவென்மோ உம் அடங்குவர். அங்கு வருகைதந்திருந்த முன்னணி புத்திஜீவிகளில் -Alain Finkielkraut மற்றும் பேர்னா- ஹென்றி லெவி ஆகிய தத்துவாசிரியர்களும் முன்னர் எல்.சீ.ஆர். அமைப்பின் உறுப்பினராக இருந்து இப்பொழுது லு மொன்ட் (Le Monde) பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருக்கும் எட்வி .பிலெனல் மற்றும் இறுதியாக தமது சிரேஷ்ட புத்திஜீவி பிரதிநிதியான பானியல் பென்சாயிட்டால் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் எல்.சீ.ஆர் அமைப்பினரும் அங்கிருந்தனர்.

சிறிய அரசியல் வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும் மேடையிலிருந்த அனைவரும் தேர்தல் முடிவுகள் அரசியல் கட்டமைப்புடன் வாக்காளர்கள் ஆழமாக விலகியிருப்பதையும், இது முழு அமைப்பினது நெருக்கடியை வெளிப்படுத்துவதாகவும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இதை முதலாளித்துவ குடியரசின் அடித்தளத்துக்கு பங்கம் விளையாத வகையில் தீர்த்துக்கொள்வது எப்படி? என அனைவரும் யோசனைத் தெரிவித்தனர்.

அநேகமானவர்கள் 1958 சார்லஸ் டு கோலினால் உருவாக்கப்பட்ட 5ம் குடியரசுக்குப் பதிலாக ஆறாவது குடியரசு உருவாக்கப்பட வேண்டுமென கோரினர். சிலர் ஜான் மாதம் தேர்வு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்றத்தை உடனடியாக அரசியலமைப்பு சபையாக மாற்ற வேண்டுமென கோரிக்கை விடுத்தனர். சிலர் மக்களின் கருத்தை கவனமாக அறிந்து அதற்கேற்ப கொள்கைகளை வகுக்க வேண்டும் என அழைப்புவிடுத்தனர். மேடையிலிருந்த ஒவ்வொருவரும் சிராக்குக்காக வாக்களிக்கும்படி கோரினார்கள் என்பதை கூறுவேண்டிய அவசியமில்லை. தத்துவஞானி லெவி, இது தயக்கத்துடன் செய்யப்பட வேண்டியதல்ல "உத்வேகத்துடன்" செய்யப்பட வேண்டும் என வலியுறுத்தினார்.

ஆர்ப்பாட்டங்கள் விரிவடைந்தது தான் தாமதம், சகல அரசாங்க இடதுசாரிக் கட்சிகளும் அதனை சிராக்குக்கு ஆதரவாகவும், மதிப்பிழந்த ஐந்தாம் குடியரசின் அமைப்புகளுக்கு ஆதரவாகவும் திரட்டும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டன. தொலைக்காட்சி நிலையங்களிலும்

மே 1ம் திகதி இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்குபற்றியவர்களில் ஒரு பகுதியினர்

அச்ச ஊடகங்களிலும் எதிரொலிக்கும் இவர்களின் பிரச்சாரம் ஒரு அசாதாரணமானதாகும். காலையிலிருந்து நடு இரவு வரை, லூ பென் ஆட்சியேறாமல் தடுக்க ஒரே வழி சிராக்குக்கு வாக்களிப்பதே என மக்களுக்கு தொடர்ச்சியாக எடுத்துரைக்கப்பட்டது. பாசிசத்தை எதிர்ப்பதற்காக சிராக்குக்கு பெருமளவில் வாக்களித்து குடியரசுக்கான உங்களின் கீழ்ப்படிதலை வெளிப்படுத்திக் காட்டுங்கள் என மக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டனர்.

பாசிசத்தின் ஆபத்து அதிகரித்தவகையில் பூதாகரப்படுத்தி காட்டப்பட்டது. ஜனாதிபதி என்ற வகையில் தமக்குள்ள அந்தஸ்த்தின் காரணமாக மாத்திரம் குற்றச்சாட்டுக்களில் இருந்து விலகியிருக்கும் மிக மோசமான குற்றவாளியான வலதுசாரி சிராக் ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலரைக் பெரிதும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டு முன்னவைக்கப்பட்டார்.

சிராக்குக்கு வாக்களிக்கக் கோரும் பதாகைகளை ஏந்திய வண்ணம் சோசலிச, கம்யூனிச மற்றும் பசுமைக் கட்சி அங்கத்தவர்கள் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களில் வெள்ளமென திரண்டனர். சிராக்கின் தேர்தல் சுவரொட்டிகள் சோசலிச கட்சியின் சின்னத்தையும் "எனது வாக்கு சிராக்குக்கே" என்ற வசனத்தையும் கொண்ட ஸ்டிக்கர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. முன்னாள் மா ஓ வாதியை ஆசிரியராகக் கொண்ட இடதுசாரி தாராளவாத தினசரியான *Libération* பத்திரிகை மிக வெளிப்படையாக சிராக் பக்கம் சார்ந்திருந்தது. சிராக்கின் தேர்தல் பிரச்சாரங்கள் முழுவதையும் இடதுசாரிக் கட்சிகளே முன்னெடுத்து வந்தன. வலதுசாரி கட்சிகள் ஊர்வலங்களில் பக்குபற்றாததோடு பொதுவாக செயலற்று இருந்தன.

சிராக் ஜன் மாதம் இடம்பெறவுள்ள பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கான தயாரிப்பில் தமது முகாமை சுத்தப்படுத்துவதற்காக இந்தத் தருணத்தைப் பயன்படுத்தினார். வலதுசாரி முகாம்களில் தனது எதிரிகளை மலிவீட்டுவதற்கான முயற்சியில், அவர் ஜனாதிபதிக்கு பெரும்பான்மை பெற்றுத்தரும் சங்கம் என்ற ஒரு புதுக் கட்சியை (Union for a Presidential Majority) உருவாக்கினார். தாராண்மைவாத யூ.டி.எப். (UDF) அமைப்பின் தலைவரான பிரான்சுவா பெய்ரு, இது தனது அமைப்பை அழிப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஒரு சதி என கண்டனம் செய்தார்.

சிராக், தமது குறிக்கோளை வெளிப்படுத்தும் மற்றுமொரு நடவடிக்கையாக தேசிய முன்னணியின் (லூ பென்னின் கட்சி) ஆதரவுடன் வெற்றிபெற்ற மூன்று பிரதேச தலைவர்களுடன் பகிரங்க மேடையில் தோன்றினார். இது வரப்போகும் பாராளுமன்றத் தேர்தலின் இரண்டாவது சுற்றில் அவர் தேசிய முன்னணியின் ஆதரவை நாடுகிறார் என்பதற்கான தெளிவான சமிக்ஞையாகும்.

அதிதீவிர இடதுசாரிகள் முழுமையாக சிராக் ஆதரவு பிரச்சாரத்துக்கு அடிபணிந்து போயுள்ளனர். இதை Ligue Communiste Révolutionnaire பகிரங்கமாகவே செய்தது. அலன் கிறிவினின் கட்சி "வீதிகளிலும் வாக்குச் சாவடிகளிலும் லூ பென்னுக்கு எதிராக போராட" அழைப்புவிடுத்தது. இது சிராக்குக்கு வாக்களிக்க வேண்டும் என்பதையே அர்த்தப்படுத்துகிறது. கட்சி தலைவர்களும் இதையே பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினர் என்பது தெளிவானதாகும். Parti des Travailleurs மற்றும் Lutte Ouvrière ஆகிய கட்சிகள் சிராக்குக்கு வாக்களிக்காமாறு அழைப்புவிடுப்பதில் தயக்கத்தைக் காட்டின. Parti des Travailleurs சற்றே காட்சியிலிருந்து மறைந்து கொண்டு தாம் யாரையும் சிபாரிசு செய்யப்போவதில்லை எனக் கூறியது. Lutte Ouvrière சிராக்குக்கு வாக்களிக்கப் போவதில்லை எனக் கூறியதுடன், ஒரு வார ஊசலாட்டத்தின் பின்னர் வாக்குச் சாவடிக்குச் சென்று வாக்குச் சீட்டை செல்லுபடியற்றதாக மாற்றுமாறு அது கோரியது. இது தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஒரு சுயாதீனமான திசையை வழங்குவதற்குப் பதிலாக தனிப்பட்ட விருப்பத்திற்கு மேலதிகமான எதுவும் இல்லை என்பதாகும்.

இந்த நிலைமைகளின் கீழ், சிராக்குக்கு வாக்களிக்கக் கோரும் பிராச்சாரம் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தல் முடிவுகள், முதல் சுற்று முடிவுகளை விட சிராக்குக்கு 10 வீதம் அதிகப்படியான வாக்குகளைக்

கொண்டிருந்ததோடு, சிராக் 82 வீதமான வாக்குகளைப் பெற்றிருந்தார். அவருக்கு வாக்களித்திருந்தவர்களில் பலர், உண்மையில் அவரது வேலைத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டதால் அல்ல. எவ்வாறெனினும் பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் சிராக் பெற்றுக்கொண்ட வெற்றியானது தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஆபத்தான நிலைமையை உருவாக்கிவிட்டுள்ளது. தேர்தெடுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி என்ற வகையில் சிராக் தனது கைகளில் பெரும் அதிகாரங்களைக் கொண்டுள்ளார். அவர் உடனடியாக ஒரு வலதுசாரி அரசாங்கத்தை அமைத்துக்கொண்டுள்ளதோடு, அதற்கு ஜன் மாதத் தேர்தலுக்கு முன்னர் பாராளுமன்ற அனுமதி அளசியமில்லை. அந்த அரசாங்கத்தின் முக்கிய நோக்கம் அவர் ஜனில் ஒரு வலதுசாரி அரசாங்கத்துக்கான பெரும்பான்மை பலத்தை பெறுவதை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

புதிய பிரதமரான ஜோன்-பியர் ர.பரன், மரபுவழி மத்தியதர வர்க்கத்துக்கு அழைப்பு விடுக்கும் ஒரு சமரசவாதியாக இருந்துகொண்டுள்ள அதேவேளை, சிராக் தேர்தலின் போது வாக்குறுதியளித்தபடி உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கான ஒரு விஷேட அமைச்சையும் நியமித்துள்ளார். இதன் தலைவராக கோலிச வலதுசாரியான நிக்கோலா சார்கோசி விளங்குகின்றார். சார்கோசி பதவியேற்ற முதல் நாளே நகரை அண்டிய பிரச்சனைமிகுந்த பிரதேசங்களுக்கு விஜயம் செய்தார். இதிலிருந்து தெரியவருவதாவது, வலதுசாரி வாக்காளர்களை தம்பக்கம் திருப்பிக் கொள்வதற்காக, தேர்தலுக்கு முன்னதாகவே சிறு குற்றவாளிகளுக்கு எதிராக விசேடமான பொலிஸ் நடவடிக்கையில் ஈடுபட அவர் தயாராகவுள்ளார் என்பதாகும்.

இத்தகைய வலதுசாரி அரசாங்கமானது, தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக கொடுமான தாக்குதல் தொடுப்பதோடு தேசிய மற்றும் சமூகக் கொள்கைகள் சம்பந்தமாக மிகவும் தெளிவான நகர்வுகளைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும். பெருமளவில் சிராக்குக்கு வாக்களிக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு இவ்வாறான அரசாங்கத்தின் சட்டரீதியான தன்மையை சவால் செய்வது மிகவும் சிரமமானதாக இருக்கும்.

ஜன் மாதத்தில் சிராக்குக்கு வலதுசாரிப் பெரும்பான்மை கிடைக்காத பட்சத்தில், இன்னும் 5 வருடகால கூட்டு வாழ்க்கையானது லூ பென்னுக்கு வெற்றியைக் பெற்றுக்கொடுத்த சூழ்நிலை நிலைமைகள் மேலும் உக்கிரமாவதையே பெறுபேராகக் கொண்டிருக்கும். சமுதாயத்தின் அரசியல், சமூக சீரழிவானது தொடர்ச்சியாக உக்கிரமடைந்து உண்மையான பாசிச ஆபத்து உருவாவதற்கான நிலைமைகளைத் தோற்றுவிக்கும். சிராக்குக்கு ஆதரவளிக்கும் இயக்கங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஆபத்தான முறையில் குழப்பத்துக்குள் ஆழ்த்தியுள்ள நிலைமையில் அவ்வாறான ஒரு ஆபத்துப் பற்றி எந்தவகையிலும் குறைத்து மதிப்பிட முடியாது. தொழிலாள வர்க்கத்துக்கான சுயாதீனமான மாற்றீட்டை கட்டியெழுப்பும் பணி முன்னொருபோதும் இல்லாத வகையில் மிகவும் அத்தியாவசியமாகியுள்ளது.

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) தலையீடு

பிரான்சில் நிகழும் சம்பவங்களின் அரசியல் படிப்பினைகள் எல்லோருக்கும் எப்போதும் சர்வதேச ரீதியில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை என்ற குறிப்புடனேயே நான் எனது உரையை ஆரம்பித்தேன். இந்தப் படிப்பினைகளை கிரகித்துக்கொள்வது எப்படி? மிக முக்கிய பூர்வாங்க தேவையாக, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழுவும் அதன் பொதுஜன ஊடகமான உலக சோசலிச வலைத்தளமும் பிரெஞ்சு தேர்தலில் தலையீடு செய்தமை விளங்குகின்றது.

கடந்த நான்கு வருடங்களுக்கு மேல் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினால் கட்டியெழுப்பப்பட்ட அரசியல் கருவி பிரமாண்டமான தகமையை கொண்டுள்ளது என்பதற்கு சாட்சித் தேவையடின, அதை எமது பிரெஞ்சு தலையீடு வழங்கும். எமக்கு பிரான்சில் ஒரு பிரிவு இல்லாதிருந்த போதிலும், எமது சக்திகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், தேர்தலைப் பூக்கணிக்க

கோரிய உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் ஆசிரியர் குழு அறிக்கையின் பிரதிகள் மே தினை ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஆயிரக்கணக்காக விநியோகிக்கப்பட்டன. நிச்சயமாக அந்த அறிக்கை மாத்திரமே ஒரு சுயாதீனமான அரசியல் தகவலை வழங்கியது. அத்தோடு ஒரு நிச்சயமான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தியது.

இந்தத் தாக்கமானது அந்தளவுக்கு தேர்தல் முடிவில் ஏற்படுத்தும் தாக்கமாக இருக்கவில்லை. குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில் குறைவானதாவே இருக்க முடியும். அது தொழிலாளர்களுக்கு கல்வியூட்டவும் அவர்களது புரட்சிகர நன்மை அபிவிருத்தி செய்யவும் முக்கியமான அரசியல் படிப்பினைகளை நிறைவேற்றும் சிறுநூல்தது. மேலும் வலதுசாரி முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளுக்கு தொழிலாளர் வர்க்கத்தை அடிபணியச் செய்யாமல் இருப்பதன் மூலம் மட்டுமே பாசிச ஆபத்துக்கு எதிராக போராட முடியும் என்பதை ஸ்தூலமான முறையில் எடுத்துக்காட்டியது. அது முழுமையாக ட்ரொட்ஸ்கிசத்தினைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கூறிக் கொள்ளும் LCR, Lutte Ouvrière, PT ஆகிய கட்சிகளின் பிரச்சாரத்தை இந்த வழியில் மலீனப்படுத்தியதுடன், அனைத்துலகக் குழுவின் பகுதியை பிரான்சில் கட்டியெழுப்புவதற்கான பாதையை தயார் செய்தது.

உலக சோசலிச வலைத்தளம் இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலைப் பகிஷ்கரிக்க கோரியது. LCR, Lutte Ouvrière, PT ஆகிய கட்சிகளுக்கு அனுப்பிய பகிரங்கக் கடிதத்தின் மூலம் நாம் இந்த அமைப்புகளை ஒரு பகிஷ்கரிப்பிற்காக நடைமுறையில் பிரச்சாரம் செய்யத் தூண்டினோம்.

பகிஷ்கரிப்பு, ஒரு செயற்பாடற்ற பகிஷ்கரிப்பு அல்லது வெற்று வாக்குச்சீட்டு போடுவது என்பவற்றில் இருந்து வேறுபட்டது. செயற்பாடற்ற பகிஷ்கரிப்பு அல்லது வெற்று வாக்குச் சீட்டு போடுவது தனிநபர் விரோதத்தை வெளிப்படுத்துவதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அது வாக்குச் சாவடியிலும், வீட்டுக்குள்ளும் தனிப்பட்ட முறையில் செய்வதாகும். பகிஷ்கரிப்பானது தேர்தலில் கணிசமானளவு வாக்குகளைப் பெற்ற கட்சிகளால் தீவிரமாக அமுல்செய்யப்படும் நிலைமையில் அது தொழிலாள வர்க்கத்தால் எடுக்கப்பட்ட சுயாதீன அரசியல் நிலைப்பாட்டின் ஓர் ஒழுங்குரீதியான வெளிப்பாடாக அமையும். நாம் Lutte Ouvrière அமைப்பின் ஆதரவாளருக்கு கடிதம் மூலம் தெளிவுபடுத்தியது போல் ஒரு செயலூக்கமான பகிஷ்கரிப்பின் நோக்கமானது "தொழிலாளர் வர்க்கத்தை செயல் துடிப்புள்ள அரசியல் சக்தியாக அணிதிரட்டுவதாகும். "இடது" மற்றும் வலதுகளின் முழு அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்கும், பாசிச பிற்போக்குக்கும் எதிரானவர்களின் தலைமையாக தொழிலாளர் வர்க்கத்தை வைப்பதாகும்.

அவ்வாறான ஒரு பகிஷ்கரிப்பு, உண்மையான தேர்வுக்கு பதிலாக தொழிலாளர் வர்க்கம் பெரு வர்த்தகர்களின் வேட்பாளருக்கும், ஒரு வெளிப்படையான பாசிச வேட்பாளருக்கும் இடையில் யாராவது ஒருவரைத் தேர்வு செய்யும் மோசடியான தேர்தலில் எந்தவொரு நியாயபூர்வமான தன்மையையும் இல்லை என்பதை உறுதிப்படுத்தும். அது தேர்தலுக்கு பின்னர் உருவாகும் அரசியல் போராட்டங்களுக்கான சிறந்த நிபந்தனைகளை தோற்றுவிக்கும். அது முதல் சுற்றில் லூ பென்னின் வெற்றியின் அதிர்ச்சியால் இயக்கத்தினுள் இழுக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களை விசேடமாக இளைஞர்களை அரசியல் ரீதியில் கல்வியூட்ட சேவையாற்றும் சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பது ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பதை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாக பிதற்றித் திரியும் முதலாளித்துவ அரசியல் ஸ்தாபனங்களின் பொய்களை ஊடுருவி நோக்க, தொழிலாளர்களை பயிற்றுவிக்கும்.

பகிஷ்கரிப்பிற்கு எதிரான பிரதான ஆட்சேபம் எழுப்பப்பட்டது, அது இரண்டாவது சுற்றில் லூ பென்னின் வெற்றிக்கு வழியமைக்கும் என்பதாகும். நாம் இந்த ஆட்சேபத்துக்கு பகிரங்கக் கடிதத்தில் பதிலளித்துள்ளோம்:

"மே 5 தேர்தலை பகிஷ்கரிப்பானது லூ பென்னையும் அவரது பாசிச இயக்கத்தையும் வலிமைப்படுத்துமென சிலர் விவாதிக்கலாம். நாம் இந்தக் கூற்றை முற்றாக நிராகரிக்கின்றோம்.

அரசியல் என்பது எண் கணிதமல்ல, அத்துடன் லூ பென்னை எதிர்ப்பதற்காக சிராக்கை ஆதரிக்க வேண்டும் என விவாதிக்கக்கூடும். மாறாக இது, அரசியல் ஸ்தாபனத்திற்கு எதிரான மக்களின் எதிர்ப்பை பிரதிபலிப்பதாக கூறிக்கொள்ளும் லூ பென்னின் முற்றிலும் போலியான வாயடிப்புகளை பல்படுத்தும் அரசாங்க இடது மற்றும் அரசாங்க வலதுகளை ஐக்கியப்படுத்தும் சிராக் ஆதரவு உத்தியோகபூர்வ பிரச்சாரமாகவே அமையும்.

"மே 5க்கு எதிர்ப்பு மற்றும் பரந்த அளவிலான பகிஷ்கரிப்பு ஆனது, சோசலிச இடதுகளால் கூர்மையாக முன்னெடுக்கப்படுவதும் தொழிலாளர்களையும் இளைஞர்களையும் லூ பென் மற்றும் சிராக் ஆகிய இருவருக்கும் எதிராக அணிதிரட்டுவதும், லூ பென்னின் போலி நடிப்புக்களைத் இல்லாமல் செய்வதுடன், தற்போதுள்ள அரசியல் ஒழுங்கமைப்பை சவால் செய்யும் முற்போக்கான சமூக சக்தி ஒன்று இருக்கின்றது என்பதை பரந்துபட்ட மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டும்.

நாம் லூ பென் வெற்றியீட்டினாலும் கூட அவர் பிரெஞ்சு மக்களை சர்வாதிகார எதேச்சதிகாரத்துக்குள் அடிபணியச் செய்ய இலாயக்கற்றவராகவே இருப்பார் என்பதை சுட்டிக்காட்டியிருந்தோம். உண்மையில், இடதுசாரி கட்சிகள் சமூக சீரழிவு நிலைமையில் தமக்கே உரிய அரசியல் பொறுப்புகள் சம்பந்தமான எந்தவொரு கலந்துரையாடலையும் தவிர்ப்பதற்காக லூ பென்னின் பலத்தை மொத்தமாக பூதாகாரப்படுத்திக் காட்டின.

பகிரங்க கடிதம் அனுப்பப்பட்ட மூன்று அமைப்புகளில் ஒன்று கூட இந்த பகிஷ்கரிப்புக்கான கோரிக்கையை முன்னெடுப்பதற்கான சாதகமான பதிலை வழங்கவில்லை.

நாம் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களது அலுவலகங்களில் இக்கடிதங்களை கையளித்து ஒரு கலந்துரையாடலை வேண்டினோம். லிசினி எம்முடன் பேச தமக்கு நேரமில்லை எனக் கூறியது. ரிஜி யின் ஒரு நீண்ட கால அங்கத்தவர் அதன் தலைமைக் காரியாலயத்தில் வைத்து தனிப்பட்ட முறையில் எம்முடன் உரையாடினார். Lutte Ouvrière உலக சோசலிசவலைத் தள ஆதரவாளருக்கு ஒரு சிறிய குறிப்பை அனுப்பியிருந்து, ஆசிரியர் குழு அதன் ஆதரவாளரிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட கடிதத்தை அதற்கான பதிலுடன் பிரசுரித்திருந்தது. இறுதியில் மே 5ம் திகதி இரண்டாம் சுற்று தேர்தலின் பின்னர் ஆர்லட் லாகியே பகிரங்கக் கடிதம் சம்பந்தமான தமது நிலைப்பாட்டை விளக்குவதற்காக ஒரு குறுகிய கால பேட்டியை எமக்கு வழங்கினார்.

இவை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பிரதிபலிப்புகளாக இருந்தபோதிலும், பகிரங்கக் கடிதத்தால் வெளிக்கொணரப்பட்ட கலந்துரையாடல்கள் முன்னோக்குப் பற்றிய மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினையைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு ஆதாரமாக இருந்துள்ளது. அது உண்மையில் புரட்சிகர மார்க்சிச அணுகுமுறைக்கும் மத்தியவாத கொள்கைகளுக்கும் இடையில் ஒரு தெளிவான எல்லைக்கோட்டை வரைவதற்கு உதவிபுள்ளது.

அதிதீவிர இடதுசாரிகளின் சந்தர்ப்பவாதம்

LO, LCR, PT என்பவற்றால் கடைப்பிடிக்கப்படும் அரசியல் கொள்கையானது மிகவும் சந்தர்ப்பவாத பண்பு கொண்டது. அவர்கள் அனைவரும் ஏதாவதொரு விதத்தில் சிராக்கிற்கு ஆதரவு கொடுக்கும் பிரச்சாரத்திற்கு அடிபணிந்து போயுள்ளனர். மார்க்சிச கட்சி நீரோட்டத்துக்கு எதிராக நீந்த முடியும் என்பதும், தற்போதுள்ள உணர்மை வடிவங்களுக்கு எதிராகப்போராட முடியும் என்பதும் அவர்களுக்கு முழுமையாக அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகும்.

உலக சோசலிச வலைத் தளத்துடனான பேட்டியில் ஆர்லட் லாகியே சிறந்த சந்தர்ப்பவாத நிலைப்பாட்டை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தி இருந்தார்: "நாம் எப்பொழுதும் சக்திகளின் உறவுகளோடு பொருந்துவதாகவும், ஒரு நாட்டில் தொழிலாளர் வர்க்கம் செய்யவிருப்பது என்ன என்பதை கருத்தில் கொண்டும் அதற்குப் பொருத்தமான திட்டங்களை முன் வைப்போம்."

மார்க்சிஸ்டுகள் புறநிலை நிலைமைகளில் இருந்தும் அந்த

நிலைமைகள் எத்தகைய பணியை தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மேல் சுமத்துகின்றது என்பதிலிருந்தும் ஆரம்பிக்கும் அதேவேளை இந்தப் பணிக்கு பொருத்தமான வகையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நனவை அபிவிருத்தி செய்யவும் போராடுகின்றார்கள். ஆனால் எடுத்துக்காட்டான சந்தர்ப்பவாதியான லாகியே, அது தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நனவின் அகநிலை நனவு மட்டத்திலிருந்து தொடங்கி அதற்கு ஒத்துப்போகும் வகையில் தனது வேலைத் திட்டத்தை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள முயற்சிக்கின்றார்.

உண்மையில் "தொழிலாளர் வர்க்கம் என்ன செய்யத் தயாராக இருக்கின்றது" என்பதை அறிய ஒரே ஒரு வழியே உள்ளது. உதாரணத்திற்கு அது ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பகிஷ்கரிப்பை ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கின்றதா: அப்படியானால் அதற்காக பலமான பிரச்சாரம் செய்ய வேண்டும். சிராக் பிரமாண்டமான முறையில் செல்வாக்கு இழந்திருப்பதை கவனத்திற்கொள்ளும்போது இவ்வாறான ஒரு பிரச்சாரம் பிரதிபலிப்புகளை பெற்றிருக்கும் என்பதில் சந்தேகத்துக்கிடமில்லை.

ஆனால் Lutte Ouvrière அமைப்பு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நனவினதும், நடவடிக்கையினதும் மிகவும் உடனடியான வடிவத்துக்கு அடிபணிந்து போயுள்ளது. அவர்கள் ஒரு பாரிய அரசியல் - இயக்கம் வெடித்தெழும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் ஆச்சரியமடைகின்றனர். அவர்களின் கருத்தின்படி, தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முன்னோடி நடவடிக்கைக்கு போதுமானளவு சாதகமாக "சக்திகளின் உறவு" எப்பொழுதும் ஏற்படப் போவதில்லை என்பதாகும். ட்ரொட்ஸ்கி குறிப்பாக பிரான்ஸ் பற்றி அவரது எழுத்துக்களில் பலதடவைகள் குறிப்பிட்டது போல், அகநிலை காரணிகளை கணக்கில் எடுக்காமல், சக்திகளின் உண்மையான உறவு பற்றி விளங்கிக்கொள்வது சாத்தியமானதல்ல. அதுதான் கட்சியினதும் தலைமையினதும் நடைமுறை பாதிரமாகும்.

Lutte Ouvrière அமைப்புக்கு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் செயற்பாடுகளை தொழிற்சங்க போராட்டங்களின் பாணியில் மாத்திரமே திட்டமிட முடியும். அவர்கள் எந்தவொரு அரசியல் இயக்கம் பற்றியும் கண்முடித்தனமாக உள்ளனர். லாகியே உடனான பேட்டியின்போது அவர்: "போராட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எமது நாட்டின் தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டுவது எந்தவகையிலும் சாத்தியமானதல்ல," என மிகவும் ஆச்சரியமூட்டும் வகையில் குறிப்பிட்டார்.

அவர் இவ்வாறு குறிப்பிட்டது பாரிய ஆர்ப்பாட்டங்களும் பிரதான அரசியல் எழுச்சிகளும் இடம்பெற்று இரண்டு வாரங்களின் பின்னராகும்.

Lutte Ouvrière இன் அரசியல் சந்தர்ப்பவாதமும், அமைதிவாதமும் அவர்களது குறுகிய தேசிய கண்ணோட்டத்துடன் இணைந்துகொண்டுள்ளது. 1930களில் இருந்து வேருன்றியுள்ள இந்த அமைப்பு, எப்போதும் நான்காம் அகிலத்துடன் இணைவதை மறுத்து வந்துள்ளது. அது "நான்காம் அகிலத்தின் தலைமையின் சமூக சேர்க்கை, குட்டி முதலாளித்தவ பண்பை கொண்டதாகவும், ஒரு அனைத்துலக அமைப்பில் சேர்வதிலும் பார்க்க பிரெஞ்சு தொழிலாளர்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பது முக்கியமானது" என காரணம் கூறியது. இதன் அரசியல் உள்ளடக்கமானது சர்வதேச அரசியல் தகவமைவிலும் பார்க்க முழுச் சந்தர்ப்பவாத

லூ பென்னுக்கு எதிரான ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களில் ஒரு பகுதியினர்

தேசிய தொழிற்சங்க சூழ்நிலையுடனான உறவு முக்கியமானது என்பதாகும்.

ஆரலட் லாகியே இந்த முன்னோக்கின் ஒரு வடிவமாகும். 2000 ஆதரவாளர்கள் முன்னிலையில் அவர் நிகழ்த்திய உரையொன்றை நான் வாசித்தேன். ஒரு மணித்தியாலத்துக்கும் மேலாக நிகழ்த்திய முழு உரையிலும் அவர் அனைத்துலக சம்பவங்களில் ஒன்றையேனும் குறிப்பிடவில்லை. பிரெஞ்சு இராணுவம் பெரிதும் ஈடுபட்டுள்ள ஆப்கானிஸ்தான் மீதான யுத்தம், மத்திய கிழக்கு நெருக்கடி, யூகோளமயமாக்கம், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் போன்ற யாவற்றையும் தெரிவிப்பது, பிரயோசனமானது என அவர் கருதவில்லை. அது பிரான்சை வேறு ஒரு கண்டத்தின் உள்ள ஒரு தீவாக கருதுவதாகும்.

புரட்சிகர ஆரலட் லாகியே பலவழிகளில் பிரான்சில் சந்திக்கக்கூடிய ஒரு மிகவும் பழமைவாதியாவார். அவர் தனது வாழ் நாள் யூராகவும் ஒரே தொடர் மாடியில் வசிக்கின்றார்; 40 வருடங்களாக ஒரே தொழிலையே செய்துவருவதோடு... 30 வருடங்களாக ஒரே உரையையே நிகழ்த்துகிறார். அவருடைய எல்லா பேச்சுக்களும், ஆசிரியர் தலையங்கங்களும் ஒரே துதிப்பாடலாகவும், ஒரே ராகமாகவுமே இருக்கும்: "எஜமான்கள் உங்களை சுரண்டுகின்றார்கள், அரசாங்கம் உங்களை ஏமாற்றி எசமான்களை ஆதரிக்கின்றது." இதில் சிறந்த முன்னோடி நடவடிக்கை அல்லது அரசியல் தகவமைவைக் காணமுடியாது.

Lutte Ouvrière அமைப்பிலும் பார்க்க லிசிஸி வேறுபட்ட சமூக தகவமைவையும் அரசியல் கண்ணோட்டத்தையும் கொண்டுள்ளது. அவர்கள் தொழிற்சங்க சமூகத் தட்டை அன்றி "இடது" அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளார்கள். உதாரணமாக அவர்கள் முதலாளித்துவ ஸ்தாபனத்தின் இடது கன்னையாகும். கிறிவின் இன்றைய அரசியல் நெருக்கடியின் தூண்டலில் இருந்து மத்தியவாத முகாம் ஒன்றை அமைக்க முடியும் என எதிர்பார்க்கின்றார். இது சோசலிஸ்ட், கம்யூனிஸ்ட் மற்றும் பசுமைக் கட்சிகளில் உள்ள கொள்கை அதிருப்தியாளர்களையும், எதிர்ப்பு இயக்கங்களான அட்டாக் (ATTAC) சொன் பப்பியே (வதிவிட பத்திரங்களில்லாதவர்களின் அமைப்பு), AC Chomage மற்றும் LCR வேட்பாளருக்கு வாக்களித்த தீவிரவாத இளைஞர்களையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்க முடியும்.

லூ பிகாரோ பத்திரிகையுடனான பேட்டியின் போது, கிறிவின் எஞ்சியுள்ள கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை லிசிஸி உடன்

இணைப்பதைப் பற்றி அக்கறை செலுத்தாமல் இருக்க முடியாது என சமீகனாவு செய்தார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சிதைவானது "புதிய பெண்ணிலைவாதிகள், சுற்றுமூலப் பாதுகாப்புவாதிகள், தீவிர இடதுசாரிகளை மட்டும் கொண்டிராத முதலாளித்துவ எதிரான கட்சி" ஆகியவையின் உருவாக்கத்துக்கு வழிவகுக்கும் எனக் குறிப்பிட்டார்.

கிறிவின் இத்தாலியிலுள்ள Rifondazione Comunista கட்சியை மாதிரியாகக் கொள்கின்றார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஸ்ராலினிச சார்பு பிரிவிலிருந்து தோன்றிய இந்தக் கட்சி அண்மைய காங்கிரசில், பூகோளமயமாக்கலுக்கு எதிரான இயக்கம் அல்லது அட்டாக் போன்ற ஏனைய எதிர்ப்பு இயக்கங்களுக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் வகையில் பழைய ஸ்ராலினிச கொள்கையை கண்டனம் செய்தது. நீண்டகாலமாக Rifondazione Comunista இத்தாலியின் மத்திய இடது அரசாங்கம் பெர்லுஸ்கோனியின் வலதுசாரி கூட்டணி - அரசாங்கத்தால் பிரதியீடு செய்யும் வரையும் அதன் இடதுசாரி போர்வையாக தீர்க்கமாகத் தொழிற்பட்டது. லிசிலி உடைய சமசிந்தனையாளர்களான இத்தாலிய பம்போவாதிகள், இந்தக் காலம் பூராவும் Rifondazione Comunista அமைப்புக்குள் தலைமை பாத்திரத்தை வகித்தார்கள்.

கிறிவினின் எண்ணத்தில் இருக்கும் சக்திகளின் பெரும்பான்மையினர், சிராக்குக்கு வாக்களிப்பதற்காக மிகவும் ஊக்கத்துடன் செயற்பட்டனர். ஆகையால் லிசிலி அத்தகைய வாக்களிப்புக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காதது ஏன் என்பது வெளிப்படையானதாகும்: எதிர்ப்புத் தெரிவிக்குமானால் அது அநேக நண்பர்களை இழக்கச் செய்யும். அதே சமயம் சிராக்குக்கு வாக்களிக்கக்கோருவதில் திட்டவாட்டமான அரசியல் அர்த்தம் இருக்கின்றது: அது பிரான்சிய குடியரசின் அரசியலமைப்பு கட்டமைப்பை தாம் மதிப்பதாக ஆளும் கும்பல்களுக்கு சமீகனாவு செய்துவந்தோடு தமது கட்டுப்பாட்டிலான ஒரு சமூக இயக்கத்தில் தமது மதிப்பிழந்துபோவதை அனுமதிக்கவும் மாட்டோம் என்பதாகும்.

கிறிவின் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கும் மத்தியவாத இயக்கமானது, கடந்த ஐந்தாண்டுகளாக தொழிலாளர் வர்க்கத்தை கட்டுப்படுத்தி வைத்து பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்துக்கு சேவையாற்றிய ஜோஸ்பனின் இடதுசாரி கூட்டை பதிலீடு செய்யும். அது முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக அமையாதது மாத்திரமன்றி, முதலாளித்துவ அமைப்புக்கு இறுதிப் பாதுகாப்பு வழங்கும் ஒன்றாகும்.

றிஜி தேர்தலில் முதற் சுற்று வாக்களிப்பின் பின்னர் ஏற்பட்ட சம்பவங்களுக்கான அரசியல் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்தது. கட்சி தலைமையகத்தில் நாங்கள் சந்தித்த மூத்த அங்கத்தவர், "நாம் எந்தவொரு சிபார்சையும் செய்யவில்லை," எனக் குறிப்பிட்டார். பகிஷ்கரிப்பு பற்றிய தங்களின் அபிப்பிராயம் என்ன? என கேட்ட போது லாகியே கூறியது போல், "சக்திகளது உறவுகள்" அதை அனுமதிக்காது எனப் பதிலளித்தார்.

PT வேட்பாளரான டானியல் குளுக்ஸ்டைன் (Daniel Gluckstein) தேர்தல் முடிவுகள் வெளியானவுடன் ஒரு சிறிய அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதில் அவர் "இந்த கஷ்டமான காலகட்டத்தில் தமது சொந்த அணிதிரள்வினுடாக ஒரு பதிலீட்டைத் தேடிக்கொள்வதற்கான தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் இயலாப்பின் மீது தாம் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை" வெளிப்படுத்தினார். அவரது ஆதரவாளர்கள் இதற்கு என்ன செய்யவேண்டும் எனக் கேட்டபோது, இந்தக் கட்சியின் தலைவர்: "நீங்களாகவே ஒரு பதிலைத் தேடிக்கொள்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு," எனப் பதிலளித்தார். இதுதான் நிலைமை என்றால், PT

இருப்பதற்கு எந்த அவசியமும் கிடையாது.

இன்னுமொரு வசனத்தில் சொல்வதானால், குளுக்ஸ்டைன் தனது ஆதரவாளர்களை தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்துக்குள் தள்ளுகின்றார். அவர், "இதற்கு முன்னர் இடம்பெற்ற பல சம்பவங்களைப் போலவே, ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதானது, தொழிலாளர்களது உரிமைகளையும் வெற்றிகளையும் ஜனநாயக உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக தொழிலாளர்களையும் அவர்களின் அமைப்புகளையும் ஐக்கியப்படுத்தும் தொழிற்சங்க சம்மேளனங்களையே சார்ந்துள்ளது" எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் இவ்வாறு கூறுவது பிரெஞ்சு தொழிலாளர்களில் எட்டு வீதமானவர்கள் மாத்திரமே தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களாக இருக்கும் ஒரு நிலைமையிலும், தொழிற்சங்கங்கள் ஜோஸ்பனின் பலம்வாய்ந்த கையாட்களாக இருந்து வந்துள்ள ஒரு நிலைமையிலுமாகும்.

PT தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தின் ஒரு பிரிவாக சீரழிந்து போயுள்ளது. அது CGT யில் இருந்து வலதுசாரித்தனமாக பிரிந்து சென்று, தமது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கும் Force Ouvrière அமைப்புடன் செயற்படுகிறது. ரிஜி தற்கால சம்பவங்களுக்கு நேரடிப் பொறுப்பாளியாகும். ஜோஸ்பன் உட்பட்ட சோசலிசக் கட்சியின் சிரேஷ்ட உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மையானவர்களை பயிற்றுவித்தது ரிஜி அமைப்பின் முன்னோடியான அனைத்துலக கம்யூனிஸ்ட் இயக்கமாகும் (International Communist Organisation - OCI).

தொகுத்து குறிப்பிட்டால், பிரான்சில் நடந்த சம்பவங்கள் எந்தவகையிலும் தனித்துவமானதல்ல. இவ்வாறான சமூக பதட்ட நிலைமைகளையும், மரபுவழி கட்சிகளையும், அரசு ஸ்தாபனங்களையும் அரசியல் நெருக்கடிகளையும், ஐரோப்பாவின் சகல பகுதிகளிலும் வேறுபட்ட வடிவங்களில் காணப்படுகின்றன. உலக சோசலிச வலைத் தளம் பிரான்சில் நடத்திய தலையீடு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்திற்கான போராட்டம் முன்னெடுத்து செல்லப்பட வேண்டியது எப்படி என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

Patrick Martin, Lutte Ouvrière இன் ஒரு ஆதரவாளருக்கு பதிலளித்தது போன்று, ஏனைய இடதுசாரிக் கட்சிகளைப் போன்று Lutte Ouvrière உடனான "எமது மிக முக்கியமான கருத்து வேறுபாடானது, நாங்கள் தொழிற்சங்க போராட்டம் போன்ற செயல்முறையான நடவடிக்கைகளின் எந்தவொரு விசேடமான வடிவத்தை விட, தொழிலாளர்களுக்கு அரசியல் கல்வியூட்டுவதையும் அவர்களின் அரசியல் நனவை அபிவிருத்தி செய்வதையும் பிரதானமாகக் கொண்டுள்ளோம்".

இந்த முக்கிய நோக்கத்துடனேயே நாம் இரண்டாம் சுற்று தேர்தலை பகிஷ்கரிப்பிற்கான அழைப்பை விடுத்தோம். இது தேர்தலின் பின்னரும் தொடரும் ஒரு கலந்துரையாடலையும், தெளிவுபடுத்தல் போக்கையும் ஆரம்பித்து வைத்துள்ளது. இதற்கு துணிவும் உறுதியும் ஆழ்ந்த பொறுமையும் தேவை. தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு மத்தியில் பெரும் குழப்ப நிலை காணப்படுகின்றது. ஆகையால் இத்தகைய கேள்விகள் மீண்டும் மீண்டும் விவாதிக்கப்பட்டு, விளக்கப்பட வேண்டும்.

நாம் சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அனைத்துலக ரீதியில் அணிதிட்ட போராடுகின்றோம். பெரும் வங்கிகளாலும், கூட்டு ஸ்தாபனங்களாலும் கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கான எமது பதில் ஐரோப்பாவின் ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளாகும். எமது போராட்டம் பிரெஞ்சு தீவிர இடதுகளின் சந்தர்ப்பவாதத்தை உடைத்தெறிந்து பரந்த மக்களின் ஆதரவை பெற்றுக்கொள்ளும் என்பதில் எமக்கு பெரும் நம்பிக்கையுண்டு.

பிரான்சின் தேர்தலை பகிஸ்கரிப்பதற்காக

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அறிக்கை
ஏப்பிரல் 26, 2002

நவ பாசிச தேசிய முன்னணியின் தலைவரான லு பென்னிற்கும், பிரான்சின் வலதுசாரி ஜனாதிபதியான சிராக்கிற்கும் இடையில் மே மாதம் 5ம் திகதி இடம்பெறவுள்ள இரண்டாம் கட்ட தேர்தலை பகிஸ்கரிக்குமாறு பிரான்சின் தொழிலாளர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும், புத்திஜீவிகளுக்கும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு அழைப்பு விடுக்கின்றது.

முதலாம் கட்ட வாக்களிப்பில் லு பென் இற்கு கிடைத்த வாக்குகள் பிரான்சின் ஐந்தாவது குடியரசின் நெருக்கடியை ஆழமாகியுள்ளது. இப்படியான இரண்டு வேட்பாளர்களுக்கு இடையிலான தேர்வை உருவாக்கிய அரசியல் அமைப்பு முறையானது மதிப்பிழந்துபோயுள்ளது. தொழிலாள வர்க்கம் இந்த ஜனநாயகத் தன்மையற்ற வார்த்தை ஜாலங்களை நிராகரிப்பதுடன், இந்த இரண்டு பிற்போக்குத்தனமான வேட்பாளர்களில் யார் வென்றாலும் அஜற்கு எதிராக தமது சுயாதீனமான பலத்தை அணிதிரட்டவேண்டும்.

மே 5ம் திகதியின் தேர்தலில் பகிஸ்கரிப்பும், பிரான்சின் தொழிலாள வர்க்கத்தினது சரியான ஒரு அரசியல் பொறுப்பும் ஏன் அவசியம்? இது தேர்தல் ஏமாற்றுக்களை நிராகரிப்பதுடன், மந்த அதிருப்தியை ஒரு தாக்க கரமான அரசியல் நடவடிக்கையாக மாற்றுவதற்கான வழியாகும்.

முதலாம் கட்ட வாக்களிப்பு தொடர்பான மீளாய்வானது, பாரியளவிலான பிரான்சின் வாக்காளர்களின் வாக்குரிமை தீர்க்ககரமாக பறிக்கப்பட்டுள்ளதை தெளிவாக காட்டுகின்றது. வாக்களிக்க தகுதியுள்ள மூன்றில் ஒரு பிரிவினர் தேர்தலில் கலந்து கொள்ளாததன் மூலம் சகல வேட்பாளர்கள் மீதான தமது அதிருப்தியை காட்டியுள்ளனர். கிட்டத்தட்ட 40% இனது இடதுசாரிகள் என தம்மை காட்டிய வேட்பாளர்களுக்கு தமது வாக்குகளை வழங்கியுள்ளனர். இவர்களுள் 11% இனர் தம்மை புரட்சிகரமான சோசலிச கொள்கைகளுக்கு சார்பானவர்கள் என காட்டிக்கொண்ட கட்சிகளுக்கு வாக்களித்துள்ளனர். இப்போது இந்த இடதுவாக்காளர்கள் மொத்தவாக்கில் காற்பகுதியைவிட குறைவான ஆதரவைப் பெற்ற இரண்டு. தீவிர வலதுசாரி வேட்பாளர்களுக்கு இடையே தீர்மானிக்கவேண்டியவர்களாகவுள்ளனர்.

நூறு ஆயிரக்கணக்கான பிரான்சு தொழிலாளர்களும், இளைஞர்களும் லு பென்னின் தேசிய முன்னணியின் குடியேற்றவாசிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் எதிரான கொள்கைகளுக்கு எதிரான தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த வீதியில் இறங்கியதுடன், இந்த பிற்போக்குவாத அரசியல் இயக்கத்தால் உருவாக்கப்பட்ட சமூக சமத்துவமின்மையையும், அரசியல் ஊழலையும் உருவாக்கிய இந்த அமைப்பிற்கு எதிரான தமது எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்தினர். இன்னும் பத்தாயிரக்கணக்கானவர்கள் மே 1ம் திகதி பாரிசில் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்திற்கான சர்வதேச தினமானது தேர்தலை பகிஸ்கரிப்பதன்மூலம் இரண்டு வேட்பாளர்களுக்கும் எதிரான வர்க்க எதிர்ப்பை காட்டுவதற்கான உண்மையான பிரச்சாரமாக பயன்படுத்தப்படவேண்டும். இது வெறுமனே பகிஸ்கரிப்பு தொடர்பான பிரச்சனையல்ல. ஆனால் பிரச்சனைகளுக்கு குடிபெற்றவாசிகளையும், சமுதாயத்தின் ஒடுக்கப்பட்ட பிரிவினரையும் காரணமாக காட்டமுயலும், பாசிச மற்றும் கோலிசுவாதிகளுக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கம் ஒரு சுயாதீன சக்தியாக அணிதிரள்வதற்கான ஆரம்பமாக கொள்ளவேண்டும்.

இரண்டாவது கட்ட வாக்களிப்பில் சிராக்கிற்கு ஆதரவாக

வாக்களிக்க கோரும் சோலிசக் கட்சியாலும், கம்யூனிசக் கட்சியாலும், பசுமைக் கட்சியாலும் ஏனைய பிரிவு பிரான்சின் இடதுசாரிகளாலும் செய்யப்படும் பிரச்சாரமானது அவமதிப்பையே உருவாக்குகின்றது. சிராக்கிற்கு வழங்கப்படும் வாக்குகள் லு பென் இற்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுக்கப்போவதில்லை, மாறாக முதலாவது கட்ட வாக்களிப்பில் நவ பாசிசவாதிகளுக்கு வெற்றியை உருவாக்கிய அரசியல் குழப்ப நிலையை மேலும் அதிகரிக்கும்.

முதற்கட்ட வாக்களிப்பானது 1958 இன் பின்னர் பாரியளவிலான மக்கள் வாக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளாததை எடுத்துக்காட்டியதுடன், பல பத்தாண்டுகளாக அரசியல் வாழ்க்கையை ஆதிக்கம் செலுத்திய இரண்டு கட்சிகளான கோலிச மற்றும் சோசலிச கட்சிகளில் இருந்து பாரியளவு மக்கள் விலகிப்போவதையே தெளிவாக எடுத்துக்காட்டுகின்றது. ஆளும் வர்க்கத்தினரது இக்கட்சியினர் இடையே அவர்களது கொள்கைகளில் தெளிவாக வித்தியாசம் எதுவுமில்லாமல் போவதுடன், மக்களின் மனநிலைகளை அறிந்தகொள்வதற்கோ அல்லது பதிலளிக்கவோ முடியாதுள்ளனர். வரலாற்றுரீதியாக தொழிலாள வர்க்கத்திடமிருந்து வாக்குகளை பெற்ற கட்சிகளால் சுயாதீனமான மாற்றீடு ஒன்றை முன்வைக்காததால், தேசிய முன்னணி ஒரு வலதுசாரி பிரச்சாரத்தை செய்யக்கூடியதாக இருந்ததுடன், உறுதியான அரசியல் "கட்டமைப்புக்கு" எதிராக "சாதாரண மனிதரிடம்" கோரிக்கை விட்டது.

இதன் விளைவாக, லு பென் தனது வாக்குகளை அவரது பலம்வாய்ந்த பிரதேசமான தெற்கில் இருந்து மட்டுமல்லாது பாரம்பரியமாக ஸ்ராலினிச பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அடித்தளமாக இருந்த வடக்கிலிருந்தும் ஆதரவை பெற்றுக்கொண்டார். பிரெஞ்சு கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வாக்குகள் 1995 இல் இருபது இலட்சத்து அறுபதினாயிரமாக (20,60,000) இருந்து 9,60,000 ஆக குறைந்தது.

பிரான்சில் நவ பாசிசக் கட்சிக்கான ஆதரவின் அதிகரிப்பின் அபாயத்தை குறைத்து மதிப்பிடமுடியாது. எவ்வாறிருந்தபோதும், லு பென் இற்கு கிடைத்த வாக்குகள் அர்த்தப்படுத்துவது முதலாளித்துவ அரசியல் அமைப்பு முறை முழுவதிலும் ஒரு நம்பிக்கையற்ற தன்மை உருவாகியுள்ளது என்பதையாகும்.

லு மொண்டி (Le Monde) பத்திரிகை "அரசாங்கத்தின் கட்சிகளை 40% ஆன மக்கள் நிராகரித்துள்ளனர். இது 1988 இலும் 1995 இலும் பார்க்க இரண்டு மடங்காகும். வாக்களிக்காதோரையும் கருத்திற்கொண்டால் இன்று அரசாங்கத்தை கொண்டு நடத்தக்கூடிய வேட்பாளர்களை, 5 வாக்களிக்க தகுதியானோரில் 3 பேர் நிராகரித்துள்ளனர். இத்தரவுகள் இடதுகளின் இயலாமையையும், அதிதீவிர வலதுசாரிகளின் வெற்றியையும், வலதுசாரியினரின் பலவீனத்தையும் மற்றும் ஒரு அடிப்படையானது பிரச்சனைக்குரியதானதுமான நிராகரிப்பு இருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றது" என குறிப்பிட்டது.

"லு பென்னிற்கு எதிரான சர்வஜன வாக்கெடுப்பு" அல்லது "ஜனநாயகத்திற்கான மக்கள் வாக்கு" என்பதன் கீழ் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க கோருவதன் மூலம் அரசியல் கட்சிகளும், பொது பிரதிநிதிகளும் பரந்தளவிலான பிரான்சு மக்கள் நிராகரிக்கும் அரசமைப்பு மீது பரந்த நம்பிக்கையை மீண்டும் உருவாக்க முனைகின்றனர். லு பென் தனது பங்கிற்கு கோலிசவாதிகளுக்கும் சோசலிசவாதிகளுக்கும் இடையிலான கூட்டை வரலாற்றுபதன் மூலம் தனது பிற்போக்குவாத வார்த்தை ஜாலங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளதாக குறிப்பிடுகின்றார்.

சிராக் தன்னை மூவரணக் கொடியால் சுற்றிக்கொண்டு

தனது வெற்றியானது "பிரான்சின் மரியாதையை காப்பாற்றுவதற்கு" அத்தியாவசியமானது என கூறியுள்ளார். இப்படியான மறைமுகமான நோக்கம் ஊழலுக்கும், சுரண்டலுக்கும் பேர்போன ஒரு மனிதனின் தேர்வுடன் அடையாளம் காணப்படுவது மிகவும் பொருத்தமானது.

தற்போதைய ஜனாதிபதி, லு பென் உடன் விவாதிக்க மறுத்துள்ளார். "சகிப்புத் தன்மை இன்மையையும் வெறுப்பையும் எதிர்நோக்கி விவாதம் சாத்தியமற்றது" என ஏப்பிரல் 21ம் திகதி முதலாம் கட்ட வாக்களிப்பிற்கு பின்னரான தனது முதலாவது பிரச்சார கூட்டத்தில் அவர் தெரிவித்தார். "கடந்த காலத்தை போன்று தேசிய முன்னணியுடன் எவ்விதமான கூட்டையும் நான் ஏற்றுக்கொள்ளாததுபோல், அதன் தலைவருடன் எதிர்காலத்திலும் எவ்விதமான விவாதத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளப்போவதில்லை" எனவும் அவர் தெரிவித்தார். லு பென்னிற்கு இந்த போலித்தன்மையை அம்பலமாக்குவது பிரச்சனையானதாக இருக்கவில்லை. நாசிகளின் விஷவாயு கூடங்கள் "வரலாற்றில் ஒரு பகுதி" என தேசிய முன்னணித் தலைவர் தனது பிரபல்யமான கருத்தை தெரிவித்த சிறிது காலத்தின் பின்னர் 1988ல் சிராக் தன்னுடன் ஒரு கூட்டில் இருந்ததை வெளிப்படுத்தினார். இக்கூட்டின் விளைவாக தேசிய முன்னணித் தலைவர் இரண்டாவது கட்ட வாக்களிப்பில் கோலிச RPR இற்கு தனது ஆதரவாளர்களை வாக்களிக்குமாறு கோரினார்.

லு பென் உடன் விவாதத்தை தவிர்த்துக் கொள்வதற்கு சிராக் இற்கு மேலதிக காரணங்களும் உண்டு. பிரான்சின் ஏனைய வலதுசாரிகளைப்போல் யூனில் நடைபெறவுள்ள பாராளுமன்ற தேர்தலில் குறிவைத்துள்ளார். அவரின் முக்கிய குறிக்கோள் லு பென்னை தோற்கடிப்பதல்ல, மாறாக பாராளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றியடைவதற்காக வலதுசாரிகளின் கட்சிகள் அனைத்தையும் ஒன்றிணைப்பதாகும். இறுதியில் அவர் வலதுசாரிகளினதும், வலது மத்தியினரினதும் ஒரு கூட்டை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஜனாதிபதித்துவ பெரும்பான்மைக்கான (Presidential Majority-UMP) ஒரு புதிய அரசியல் கூட்டை உருவாக்கியுள்ளார்.

சிராக்கிற்கு, லு பென் உடன் கொள்கை ரீதியான அரசியல் வித்தியாசங்கள் எதுவும் இல்லை. எதிர்காலத்தில் நவ பாசிசவாதிகளுடன் கூட்டிணைந்து இயங்குவதற்காக அவர் கதவுகளை திறந்து வைத்துள்ளார்.

முழுத் தேர்தல் அமைப்பும் மக்கள் மீதான அரசியல் குரல்வளைப்பிடயாக மாறியுள்ளது. இது மக்கள் தமது சமூக அதிருப்தியை வெளிப்படுத்துவதற்கு வழியெதுவும் வழங்கவில்லை. இடது கட்சிகள் என தம்மை அழைத்துக்கொள்ளும் சோசலிச வாதிகளும், கம்யூனிஸ்ட்டுகளுமே இந்த நிலைமைக்கான முழுப்பொறுப்பாகும். முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தினதும், முதலாளித்துவ பெருளாதாரத்தினதும் திறமைவாய்ந்த நிர்வாகிகளாக எடுத்துக்காட்டி, அவர்களின் கீழ் சமூகசேவைகளினது அழிப்பிற்கும், தொழிற்சூழையை தனியார் மயமாக்கலுக்கும், ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதலுக்கும் காரணமாகினர்.

தனது கட்சியின் தேர்தல் தோல்வியினை அடுத்த மணித்தியாலங்களில் தனது பதவி விலகலை அறிவித்த ஜனாதிபதி தேர்தல் வேட்பாளரும், சோசலிச கட்சியின் தலைவருமான லியோனல் ஜொஸ்பினினது அரசியல் கபடத்தனத்தின் சீரழிந்த தனமானது உத்தியோகபூர்வ "இடதுகளின்" சீரழிவிற்கான ஒரு உதாரணமாகும். லு பென்னின் முன்னர் ஜொஸ்பினினது அடிப்படைவாதம், 1940 மே-யூனில் பாசிசவாதிகளின் அதிகாரத்திற்கு வழியமைத்த 1934 பெப்பிரவரி பாசிசவாதிகளின் கிளர்ச்சியின் பின்னர் பதவிவிலகிய பிரான்சின் தீவிரவாத கட்சியின் தலைவரான எடுவர்ட் டலடியர் (Edouard Daladier) ஐ ஞாபகப்படுத்துகின்றது.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் தெளிவிற்கும், சோசலிச மற்றும் கம்யூனிச கட்சிகளின் காட்டிக்கொடுப்பால் உருவாக்கப்பட்ட குழப்பத்தினையும் எதிர்கொள்ள ஒரு பகிஸ்கரிப்பு அவசியமாகும். தேர்தல் முடிவால் ஆத்திரமடைந்துள்ள தொழிலாளர்களும், மாணவர்களும், புத்திஜீவிகளும் தனிமைப்படுத்தப்பட விடக்கூடாது. அல்லது இன்னும் மோசமாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது தாக்குதலுக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்ட கட்சி ஒன்றை தெரிவு செய்ய

தள்ளப்படக்கூடாது. பகிஸ்கரிப்பை முன்னெடுக்கக்கூடிய கூட்டங்களை ஒழுங்கமைக்கக்கூடியதும், ஊர்வலங்களையும், அரசியல் வேலைநிறுத்தங்களையும் ஒழுங்கமைக்கக்கூடிய ஒரு செயல்திறமான கொள்கை ஒன்று அவசியமாகும்.

சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பதுதான் தேசிய முன்னணியை தோற்கடிப்பதற்கான ஒரேயொரு வழி எனக் கூறுபவர்கள் தமது சொந்த இயலாமையையும் ஐயுறுவாதத்தை யுமே உறுதிப்படுத்துகின்றனர். இப்படியான ஒரு மனிதரை ஜனநாயகத்தின் வெற்றியாளனாக காட்டும் ஒரு அரசியல் அமைப்பு தனது சொந்த இயலாமையையே காட்டுகின்றது.

ஒரு வலதுசாரி பெரும்பான்மையுடனான பாராளுமன்றத்துடனான சிராக்கை ஜனாதிபதியாக கொண்ட முடிவானது பிரான்சின் முதலாளித்துவத்தின் மிகவும் ஆதிக்கம்வாய்ந்த பிரிவுகளால் விரும்பப்படுகின்றது. இப்படியான ஒரு அரசாங்கமானது தேசிய முன்னணியால் தேர்தல் நிகழ்ச்சி நிரலாக முன்வைக்கப்பட்ட கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதுடன், புலம்பெயர்ந்தோர்களுக்கு எதிரான சட்டம் ஒழுங்கு தேர்தல் பிரச்சாரமும் கோலிசவாதிகளின் தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் பெருமளவில் பிரதிபலிக்கின்றது.

வாக்காளர்களில் ஒரு முக்கிய பிரிவான 11% இனர் புரட்சிகர கொள்கைகளை முன்னெடுப்பதாக கூறிக்கொள்ளும் ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் என அழைத்துக்கொள்ளும் அமைப்புகளுக்கு வாக்களித்துள்ளனர். லூட் ஒவெரியர் (Lutte Ouvrière) அமைப்பின் வேட்பாளரான ஆர்லெட் லாகியே (Arlette Laguiller), புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் (Ligue Communiste Révolutionnaire) வேட்பாளர் ஒலிவியர் பெசன்செனோ (Olivier Besancenot), புரட்சிக் டெ தறவெயரின் வேட்பாளர் (Parti des Travailleurs) டானியல் குளுக்ஸ்டைன் (Daniel Gluckstein) ஆகியோர் தற்போது பகிஸ்கரிப்பை ஒரு கோரிக்கையாக எடுத்து தீவிரமாக பிரச்சாரத்தை செய்யும் பொறுப்புள்ளவர்களாகவுள்ளனர்.

எவ்வாறிருந்தபோதிலும், லாகியே (Laguiller) இன் ஆரம்ப பதிலளிப்பு முற்றாக அமைதிவாதப் போக்காகவுள்ளது. அவரது அண்மைய உரையில் தான் "இரண்டாம் கட்ட ஜனாதிபதி தேர்தலில் பகிஸ்கரிப்பிற்கு அழைப்புவிடப்போவதில்லை" என கூறினார். அவர் மேலும் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்கக்கோரும் கூட்டில் இணைந்தகொள்ள மறுத்து, தான் லு பென்னிற்கு வாக்களிக்க தொழிலாளர்களை கோரப்போவதில்லை எனவும் கூறினார்.

இது ஒரு போலி சாக்குப்போக்காகும். மற்றும் வலதுசாரிகளுக்கு எதிராக போராடும் கொள்கையுமல்ல. இது தொழிலாளர்கள் அடுத்து என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை கூறாது தெளிவற்றதாகவுள்ளது. லாகியேவின் (Laguiller) வார்த்தையானது, தனிநபர்களை வாக்களிப்பது தொடர்பாக தீர்மானிக்குமாறு விட்டுள்ளதுடன், சிராக்கிற்கு மறைமுகமாக வாக்களிக்க தூண்டுகின்றது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் ஒரு பகிஸ்கரிப்பிற்கான ஒரு செயற்புறமான கொள்கையானது தொழிலாள வர்க்கத்தை ஒன்றிணைக்க தேவையானதுடன், ஒரு உண்மையான சுயாதீனமான பாரிய சோசலிச இயக்கத்தை அமைப்பதற்கான போராட்டத்திற்கான பாதைக்கும் வழிதிறக்கும்.

பிரெஞ்சு தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல் நெருக்கடிக்கான ஒரு பாதைக்கு பிரெஞ்சு தேசியவாத வேலைத்திட்டத்தினை அடித்தளமாக கொள்ளமுடியாது. சோசலிச, ஸ்ராலினிச கட்சிகளால் முன்வைக்கப்படும் மாற்றீடான, சமூகநல வசதிகளற்ற அதிகாரத்துவ சமூகநல அரசானது- எவ்வகையிலும் ஒரு மாற்றீடல்ல.

இடதுசாரிகள் என அழைத்துக்கொள்ளும் கூடியளவானவர்கள் மத்தியில் பிரதிபலிப்பதும், லு பென்னால் முன்வைக்கப்படும் தேசியவாதம், இனவெறி, தேசிய பாதுகாப்புவாதம் போன்றவற்றிற்கு எதிராக வாழ்க்கை தரத்தையும், ஜனநாயக உரிமைகளையும் பாதுகாப்பதற்காக ஐரோப்பாவில் உள்ள அனைத்து தொழிலாளர்களையும் ஒன்றிணைப்பதற்கு தொழிலாள வர்க்கம் தனது சொந்த சர்வதேச வேலைத்திட்டத்தை முன்வைக்க வேண்டும். நாடுகடந்த நிறுவனங்களின் தனி ஐரோப்பிய சந்தைக்கு எதிரான மாற்றீடு ஐக்கிய ஐரோப்பிய சோசலிச அரசாகும்.

சிராக்கையும் லூ பென்னையும் நிராகரி! பிரான்ஸ் தேரதலில் ஒரு தொழிலாளர் வர்க்க பகிஸ்கரிப்புக்கான அழைப்பு

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆசிரியர் குழு
ஏப்பிரல் 29 2002

லூட் ஊவ்ரியேர் (Lutte Ouvrière), புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (Ligue Communiste Révolutionnaire), பார்டி டே தறவையர் (Parti des Travailleurs) ஆகிய கட்சிகளின் தலைவர்கள், உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களே, 2002 பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி தேர்தல் மாபெரும் அரசியல் பொறுப்பினை உங்கள் முன்வைக்கின்றது. முதலாவது சுற்றில் முய்து இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட வாக்காளர்கள் உங்களது வேட்பாளர்களுக்கு எதிர்பார்த்திராத அளவில் வாக்குகளை வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் முதலாவது சுற்றும் கூட பாசிச வேட்பாளர் லூ பென் இரண்டாவதாக வந்தடைந்ததுடன், மே5 இறுதிப் போட்டியில் ஜனாதிபதி சிராக்கை எதிர் கொள்ளும் நிலையுடன் தேசிய முன்னணியால் சாதிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டது.

உங்களது வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களித்தவர்கள், அரசியல் நெருக்கடி பற்றி சக்தி மிக்க வகையிலும் தெளிவாகவும் நீங்கள் பேசும்படி உங்களைப் பார்க்கிறார்கள். தற்போது முன்வைக்கப்பட்டு இருக்கின்ற மற்றும் கட்டாயம் பதிலளிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வி என்னவெனில்: மே5 வாக்குப் பதிவில் உங்களது இயக்கங்கள் எங்கே நிற்கின்றன? தங்களது சமூக நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கும் பாசிச ஆபத்துக்களைத் தோற்கடிப்பதற்கும் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் எப்படிப் போராட்டத்தை முன்னெடுப்பது? என்பதாகும்.

தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பாதுகாக்க விழைகின்ற எல்லா இயக்கத்தையும் மே5 ஜனாதிபதி வாக்கெடுப்பைப் பகிஸ்கரிக்க செயல் முனைப்புடன் பிரச்சாரத்தைச் செய்யுமாறு உலக சோசலிச வலை தளம் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கின்றது. லூ பென்னுக்கோ அல்லது சிராக்கிற்கோ அரசியல் ஆதரவு தராதீர்கள்! பிரெஞ்சுத் தொழிலாள மக்களையும் இளைஞர்களையும் இந்தப் போலியான மற்றும் ஜனநாயக விரோத "தேர்வுக்கு" எதிராக அணிதிரட்டுங்கள்.

உங்களது மூன்று கட்சிகளுக்கும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவிற்கும் இடையில், நாம் மறைப்பதற்கு விரும்பாத, நன்கு அறியப்பட்ட வரலாற்று மற்றும் அரசியல் வேறுபாடுகள் இருப்பினும், இந்தப் பிரச்சாரத்தை முன்மொழிவதும் அதற்கான அரசியல் அடிப்படையை விளக்குவதும் அத்தியாவசியமானது என்று நாம் உணர்கின்றோம்.

தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பு ஏன்? ஏனெனில் இந்த தேர்தல் மோசடிக்கு உள்ள எந்தவிதமான சட்ட பூர்வத் தன்மையையும் மறுப்பது அவசியமானதாக இருக்கிறது; ஏனெனில் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கான சுயாதீனமான அரசியல் நிலைப்பாட்டை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமானதாக இருக்கின்றது; ஏனெனில் செயலாக்கமான மற்றும் ஆக்ரோஷமான தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பு தேர்தலுக்குப் பின்னே எழவிருக்கும் அரசியற் போராட்டத்திற்கான சிறந்த சூழ்நிலைமைகளை உருவாக்கும்.

உங்களது மூன்று கட்சிகளாலும் ஆக்ரோஷத்துடன் முன்னெடுக்கப்படும் தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பிற்கான பிரச்சாரமும் மற்றும் அழைப்பும், தனி நபர்கள் வாக்களிக்காது விடுவதை விட அதிகம் வேறுபட்ட மண்பினைக் கொண்டிருக்கும். அது வெகு ஜனங்களுக்கும், சிறப்பாக முதல் சுற்றில் லூ பென்னின் வெற்றி அதிர்ச்சியால் இயங்கத் தொடங்கி இருக்கும் இளைஞர்களை அரசியல் ரீதியாக அறிவூட்ட சேவை செய்யும்.

இந்த புதிய சக்திகள் முக்கிய அரசியல் படிப்பினையை கட்டாயமாகப் பெறவேண்டும். அவர்கள் இதன்மூலமாக வலது

மற்றும் இது அரசாங்கங்கள், அதேபோல செய்தி ஊடகங்களினதும் ஓட்டு மொத்த முதலாளித்துவ அரசியல் அமைப்பினதும் கருத்தான சிராக்கிற்கு அளிக்கப்படும் வாக்கு ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தலை. பிரெஞ்சு "கௌரவத்தை" மீட்டலை, "பாசிச எதிர்ப்பு முன்னணி" உருவாக்கலையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகக் கூறும் பொய்களை இவற்றின் வழியாகப் பார்க்க கட்டாயம் கற்றுக் கொள்வார்கள்.

ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அல்லது பாசிசத்தை எதிர்ப்பதற்கு தொழிலாள வர்க்கமானது ஊழல் மிக்க மற்றும் பிற்போக்கு பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தின் மீது நம்பி நிற்க முடியாது. லூ பென்னின் ஓட்டு மொத்த சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு பற்றிய வாய்ச்சவடால்களை தனதாக ஏற்றுக்கொள்ளும் சிராக்கின் ஸெந்தப் பிரச்சாரம் இந்த உண்மை பற்றிய தெளிவான எடுத்துக்காட்டு ஆகும்.

சிலர் மே5 வாக்களிப்பைப் பகிஸ்கரித்தல் லூ பென் மற்றும் அவரது பாசிச இயக்கத்தைப் பலப்படுத்தும் என்று வாதிடலாம். நாம் அத்தகைய கூற்றுக்களை முழுமையாக நிராகரிக்கிறோம். அரசியல் என்பது எண்கணிதம் அல்ல, மற்றும் லூ பென்னை எதிர்ப்பதற்கு சிராக்கை ஆதரிப்பது அவசியமற்றது. மாறாக, அது சிராக்கிற்கான உத்தியோக ரீதியான பிரச்சாரமான, வலது அரசாங்கத்தையும் இடது அரசாங்கத்தையும் ஒன்றிணைத்தலாக இருப்பதுடன், அது லூ பென்னின் முழுவதும் பொய்யான மற்றும் வாய்ச்சவடால் கூற்றான தான் மட்டுமே அரசியல் அமைப்பிற்கு பரந்த எதிர்ப்பைக் குரல் கொடுப்பதாகக் கூறுவதை மேலும் வலுவூட்டுகின்றது.

மே 5க்கு எதிர்ப்பு மற்றும் பரந்த அளவிலான பகிஸ்கரிப்பு ஆனது, சோசலிச இடதுகளால் கூர்மையாக முன்னெடுக்கப்படுவதும் தொழிலாளர்களையும் இளைஞர்களையும் லூ பென் மற்றும் சிராக் ஆகிய இருவருக்கும் எதிராக அணிதிரட்டுவதும், லூ பென்னின் போலி நடிப்புக்களைத் இல்லாமல் செய்வதுடன், தற்போதுள்ள அரசியல் ஒழுங்கமைப்பை சவால் செய்யும் முற்போக்கான சமூக சக்தி ஒன்று இருக்கின்றது என்பதை பரந்துபட்ட மக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டும்.

சிராக்கிற்காக வாக்களிப்பை தந்திரோபாயமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் லூட் ஊவ்ரியேர் மற்றும் எல்.சீ.ஆர். பிரதிநிதிகளின் நிலைப்பாட்டிற்கு நாம் வெளிப்படையாக இந்த விஷயத்தை கட்டாயம் விளக்க வேண்டும். லூட் ஊவ்ரியேர் "இரண்டாவது சுற்றில் வாக்களிப்பதைத் தவிர்க்க தொழிலாளர்களை அழைப்பதில்லை", என லூட் ஊவ்ரியேரின் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் லாகியே (Laguiller) கூறுகிறார். எல்.சீ.ஆர். அரசியல் குழுவின் அறிக்கை "மே 5ல் லூ பென் சாத்தியமான வகையில் மிகச்சுறைந்த வாக்குகளைப் பெற எல்.சீ.ஆர். பிரச்சாரம் செய்கிறது. லூ பென்னை எதிர்க்க சிராக்கிற்கு வாக்காளர்கள் வாக்குகளை அளிப்பர் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்கிறோம், ஆனால் அதி வலதுகளின் புதிய உதயத்திற்கு எதிரான காப்பு அரணாக சிராக் இருக்க முடியும் என நாம் நினைக்கவில்லை" என அறிவிக்கிறது.

முதலாவது சுற்றில் பிரச்சாரத்தின்போது, உங்களது கட்சிகள் சிராக் ஜனாதிபதி பதவியின் வலதுசாரி மண்பியல்பை ஆக்ரோஷத்துடன் கண்டனம் செய்தன, மற்றும் சிராக்கை சரியான வகையில் ஊழல் மிக்க முதலாளித்துவ பிரதிபலிப்பின் உருவாக்கமாகப் பயப்பிடித்துக் காட்டியது. சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பது அனுமதிக்கத்தக்கது, புரிந்து கொள்ளத்தக்கது அல்லது பேணத்தக்கது என்று எப்படி உங்களால் இப்பொழுது கூற முடியும்? உங்களது கடந்தகால அறிக்கைகள் மற்றும் எச்சரிக்கைகள் அக்கறையுடன் கூடிய கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமா?

எல்.சீ.ஆர் இன் அறிக்கையின் மொழியானது இரண்டாவது சுற்றில் சிராக்கிற்காக வாக்களிக்க கோரும் விவாதங்கள் எப்படியோ

பதில் கூற முடியாதது என்று கூறுகின்றது, அல்லது சிராக் மற்றும் லு பென்னைத் தேர்வு செய்வதைப் புறக்கணித்தலை வெகுஜனங்களால் புரிந்து கொள்ளப்பட முடியாது என்கிறது. இது மொத்தமாக தற்போதைய சூழ்நிலையில் உள்ள அரசியல் சாத்தியங்களை குறைத்து மதிப்பிடுகின்றது.

லு பென்னின் வெற்றிக்கு யார் பொறுப்பு?

தேசிய முன்னணி தொடர்பான ஆழத்தைக் குறைத்து மதிப்பிடுதல், முசோலினி அல்லது ஹிட்லர் மாதிரியிலான பாசிச இயக்கத்தின் தோற்றத்தை கொண்டிராத லு பென்னிற்கான வாக்கு பிரான்சில் பாசிச வேலைத் திட்டத்திற்கான பரந்த ஆதரவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தாது. லி பென்னின் சொந்த வாக்காளர்கள் மத்தியில் தன்னும், ஒரு சிறு பகுதிதான் உண்மையில் அவரது சமூக வேலைத்திட்டத்துக்கும் வலதுசாரி சர்வாதிகார ஆட்சியை நிறுவுவதற்கும் ஆதரவு தருகின்றது.

எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாக, லு பென் ஜனாதிபதி வாக்கெடுப்பில் வென்றாலும் அவரால் பிரெஞ்சு மக்களை சர்வாதிகாரத்துக்கு கீழ்ப்படுத்த முடியாது. அரசியல் நிறுவனம் மற்றும் செய்தி ஊடகத்தால் சிராக்கிற்கு ஆதரவாக செய்யப்படும் பிரச்சாரத்தில், லு பென்னால் முன்வைக்கப்படும் உடனடி அச்சுறுத்தல் பற்றியதன் பொருந்தாத கற்பனைக் கூறு கொண்ட மிகைப்படுத்தலின் அம்சம் இருக்கிறது, அதன் நோக்கம் வர்க்கக் கூட்டுக் கொள்கைக்கு ஆதரவளிக்க தொழிலாள வர்க்கத்தை அச்சுறுத்துவதாகும். லு பென்னை எதிர்த்துப் போராட, அவர் பண்புருப்படுத்தும் அரசியல் நோயின் காரணியை நாம் கட்டாயமாக சரியான முறையில் அறிதல் வேண்டும். இந்த உடல் நலக் குறைவின் நோக்கம் முதலாளித்துவ அரசியலுக்கு எதிரான எவ்விதமான சோசலிச மாற்றீட்டையும் மூடி விடுவதாகும்.

தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கூறிக்கொண்ட கட்சிகளால் தொழிலாள வர்க்கமும் அதன் நலங்களும் கைவிடப்பட்டமையிலிருந்து அரசியல் ரீதியாகவும் கருத்தியல் ரீதியாகவும் லு பென் இலாபம் அடைந்திருக்கிறார். ஜோஸ்பன் தனது பிரச்சாரத்தில் தனது கட்சி தன்னை "சோசலிஸ்ட்" என்று அழைத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால் தனது வேலைத் திட்டம் "சோசலிசம் அல்ல" என ஒப்புக்கொண்டுள்ளார். சோசலிசக் கட்சியானது முதலாளித்துவ வாதிகளின் சார்பாக, நிர்வகித்து வரும் நலம்சார் அரசு நலத்திட்டங்களை தொடர்ந்தும் வழங்குவதில்லை, ஆனால் அதற்கு மாறாக, தொழிலாளர்களின் சமூக நிலைமைகளையும் வாழ்க்கைத் தரங்களையும் தொடர்ந்து குறைத்து வருகின்றன. ஐரோப்பிய நாணய அமைப்பை நிறுவுவதற்கும் யூரோவை வெளியிடுவதற்கும் நிபந்தனையாகத் தேவைப்பட்ட, வேலைகளிலும் சமூக வேலைத்திட்டங்களிலும் அனைத்துவிதமான தியாகங்களையும் திணித்தற்கான பொறுப்பு ஜோஸ்பனின் அரசாங்கத்தையே சாரும்.

கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப் பொறுத்த மட்டில், பல தசாப்தங்களாக தொழிலாள வர்க்கத்துக்குள் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தின் பிரதான தூணாக இருந்தது. மிக சமீப காலகட்டத்தில், இந்த ஸ்ராலினிச அமைப்பு தொழிலாள வர்க்கத்துக்குள் குடிபெயர்ந்தோர் விரோத நஞ்சை அறிமுகப் படுத்தியதற்கான பிரதான பொறுப்பைக் கொண்டிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரும் ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான ரொபட் ஹியூ இருபதாண்டுகளுக்கு முன்னர் பாரிஸ் புறநகர்ப்பகுதியின் மேயராக முதல் தடவையாக முதன்மை நிலைக்கு வந்தார். அவர் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாள வர்க்கம் பற்றிய பீதியையும் வெறுப்பையும் தூண்டி விட்டார். இந்த வழியில் அவர் தொழிலாள வர்க்க புறநகர்ப்பகுதிகளிலும் முன்னாள் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கோட்டையான வடக்கிலும் லு பென்னுக்கு வழி அமைத்துக்கொடுத்தார்.

கடந்த 20 ஆண்டுகளாக இடதுசாரிக் கட்சிகள் என்று கூறப்படுவனவற்றால் பின்பற்றப்பட்ட வலதுசாரி கொள்கைகளின் காரணமாக லு பென் பெரும்பான்மை பலத்தை ஈட்டிக் கொண்டார். இது உண்டுபண்ணிய அந்நியப்பட்டல் மற்றும் ஊக்கமின்மை மனநிலையை தேசிய முன்னணி சுரண்டிக் கொண்டது. இந்த அதே திவாலான சமூக ஜனநாயக அரசியல்வாதிகளின் படி

பாசிசத்தின் சவாலுக்கு தீர்வு மேலும் வலது பக்கம் நகருதலும், மே 5ல் சிராக்கை அரவணைத்துக் கொள்வதும் தான்.

ஜோஸ்பன், ஓலண்ட், செவென்போ போன்றோருக்கு சிராக்கிற்கு வாக்களிக்குமாறு அழைப்பது இயல்பானதாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் அதற்கு பெரும் மறு நோக்குநிலைப்படுத்தல் தேவைப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் அதே அரசியற் கட்டமைப்பைத்தான் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள். ஐந்தாண்டுகள் கூட்டு வாழ்க்கை மூலம் அவர்கள் சிராக்குடன் நெருக்கமாக வேலை செய்துள்ளனர், பிற்போக்குத்தனமான உள்நாட்டுக் கொள்கைக்கு மட்டுமல்லாமல், பொன்னியா மற்றும் கொசோவா முதல் ஆப்கானிஸ்தான் வரையில் தொடரான ஏகாதிபத்திய இராணுவத் தலையீடுகளில் பிரான்சின் தலையீட்டிற்கும் கூட ஆதரவளித்தனர்.

ஜோஸ்பனின் கூட்டின் கருத்தான "இடதுசாரிகளின் பிளவு" லு பென் வெற்றியை விளைவிக்கும் என்று கூறப்படும் வாதமானது, லூட் ஊவ்ரீயேர், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் ஆகியவற்றின் ஜனாதிபதிப் பிரச்சாரத்துக்கு எதிரானது மட்டுமல்ல, முதலாளித்துவ வர்க்கத்திடமிருந்து சுதந்திரமாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் எந்த அரசியல் அமைப்பும் இருப்பதற்கு எதிராகவும் இருக்கின்றது. அதன் தர்க்கவியலானது சோசலிஸ்ட் என்று கூறிக் கொள்ளும் அனைத்து அரசியல் போக்குகளும் மிக வலதுசாரி சக்திகளால் வகுக்கப்படும் அரசியல் நிலைப்பாட்டின் பரந்த நீரோட்டத்திற்குள் கலைக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். இது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளில் வெள்ளை மாளிகையில் ஜோர்ஜ். டபிள். யு. புஷ்- ஐ இருத்தி வைப்பதை இறுதி விளைவாக வைத்திருந்த அமெரிக்க ஜனநாயக கட்சியின் நிலையை போன்றதாகும்.

லு பென்னின் தடை உடைத்து வெற்றி பெற்றமைக்கு இடது சோசலிஸ்டுகளைக் குற்றம் சாட்டும் — ஜோஸ்பன் மற்றும் சோசலிசக் கட்சி, மற்றும் அவருக்கு வக்காலத்து வாங்கும் டானியல் கோன்-பென்டிட் ஆகியோரின் சுயலாபக் கூற்றை இகழ்ச்சியுடன் நாம் நிராகரிக்கிறோம். தொழிலாள வர்க்கத்தின் குறிப்பிட்ட அளவு வீதாச்சாரத்தினர் தங்களின் மிகக் கசப்பான எதிரிக்கு வாக்களித்தமை அனைத்து உண்மையான சோசலிஸ்டுகளுக்கும் பெரும் கவனத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆபத்தான அபிவிருத்திக்கு பொறுப்பு பல தசாப்தங்களாக தொழிலாள வர்க்கத்தை திட்டமிட்டவகையில் காட்டிக் கொடுத்தவர்களையே சார்்கின்றது.

சர்வதேசப் பரிமாணம்

முதலாவது சுற்றில் தேர்தல் பிரச்சாரம் தொழிலாள வர்க்கம் எதிர் கொண்டிருக்கும் நெருக்கடியின் சர்வதேசப் பரிமாணங்கள் பெரிதும் அலட்சியப்படுத்தப்பட்டன. லு பென்னும் மெக்ரெட்டும் தங்களை புருஸெல்சின் (Brussels) எதிராளிகளாய் முன்றிறுத்திக் கொண்டதன் மூலம், வேலையின்மையின் வளர்ச்சிக்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் சீரழிவிற்கும் ஐரோப்பிய ஒருங்கிணைப்பின் மீதும் யூரோ அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் மீதும் மற்றும் புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் மீதும் குற்றம் சாட்டுவதன் மூலம் ஆதாயம் அடைந்தனர் என்பதில் கேள்விக்கே இடமில்லை.

முதலாளித்துவ பூகோளமயமாக்கலுக்கு தொழிலாள வர்க்கம் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் மாற்றீட்டைக் காட்டிலும் முன்னோக்கிப் பார்க்கும் மாற்றீட்டை கட்டாயமாக வழங்க வேண்டும். அது பேரினவாத மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோர் விரோத வாய்ச்சவடாலை சோசலிச சர்வதேசியத்தின் மீது அடித்தளமாக கொண்டிருக்கும் வேலைத்திட்டத்தால் எதிர் கொள்ளவேண்டும். முதலாளித்துவ பூகோளமயமாக்கல் நிறுவனங்களின் அதிபர்களுக்கு மட்டும் "எல்லைகள் இல்லாத ஐரோப்பாவை" அர்த்தப்படுத்துகிறது, அதேவேளை தொழிலாளர்கள் தேசிய எல்லைகளுக்குள் தொடர்ந்து அடக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகும். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மித்திரோன் இன் கீழ் கூட சாத்தியமற்றதாக இருந்த, பிரெஞ்சு தேசியவாத வேலைத்திட்டத்திற்கு திரும்புதல் என்ற பிற்போக்கு கற்பனாவாதத்தை நாம் நிராகரிக்கிறோம். சகல இனத்தையும், தேசியத்தையும் சார்ந்த தொழிலாளர்கள் தாங்கள் விரும்பும் இடங்களில் வசிக்க, தொழில் புரிய மற்றும் விரும்பும் இடங்களுக்குப் பயணம் செய்வதற்கான முழு சுதந்திரத்துடன்

கூடிய ஐரோப்பிய ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளுக்காக நாம் போராடுகிறோம்.

சோசலிசத்தின் சாரம் சர்வதேசியம் ஆகும். பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான போராட்டம் ஏகாதிபத்தியத்திற்கு அமெரிக்க வகை மட்டுமல்லாது பிரெஞ்சு, பிரித்தானிய, ஜேர்மன் மற்றும் ஐப்பான் வகைகளுக்கும் எதிரான போராட்டத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாததாக இருக்கிறது. சோசலிஸ்ட் கட்சி தலைமையிலான கூட்டரசாங்கத்தின் மாபெரும் குற்றம் ஆபிரிக்காவில், மத்திய கிழக்கில், பால்கனில் மிக அண்மையில் ஆப்கானிஸ்தானில் பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்திற்காக அதன் ஆதரவை அளித்ததாகும். முன்னாள் அல்ஜீரிய பாராசூட் படைவீரரும் சித்திரவதைபாளருமான லு பென் இருக்கும் அதே முகாமில் ஜொஸ்பன் இவ்வாறு தன்னையும் வைத்துள்ளார்.

பிரான்சுக்குள்ளே ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தல் என்பதன் பேரில் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க அழைப்பு விடுப்பவர் இந்தத் தீர்க்கமான சர்வதேசப் பிரச்சினைகளுக்கு முதுகைத் திருப்பிக் கொள்கிறார்கள் (பாராமுகமாக இருக்கிறார்கள்). சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பது ஈராக்கிற்கு எதிரான அமெரிக்க யுத்தத்தில் பங்கேற்க ஏற்கனவே தன்னை ஒப்படைத்திருக்கும் அரசாங்கத்திற்கான அரசியல் பொறுப்பினை எடுப்பதாகும். அந்த ஏகாதிபத்தியத் தலையீடானது முழு மத்திய கிழக்குப் பகுதியையும் சீர்குலையச் செய்வதுடன் இன்னும் பொதுவான ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு இடையிலான யுத்தத்திற்கு வழிவகுக்க கூடியது.

வரலாற்றின்

படிப்பினைகள்

"ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தல்" என்ற பெயரில்

பிற்போக்கு சிராக்கிற்கு வாக்களிக்குமாறு அழைப்பு விடுவது இடதுகாணப் பொறுத்தவரை சட்டப்பூர்வமானதாக இருந்தால், பின்னர் அவரது அரசாங்கம் பதவி ஏற்றதும், அவரது அரசாங்கத்தின் வேலைத்திட்டங்களுக்கு வாக்களிப்பது சட்டப்பூர்வமானது, மற்றும் அவரது அரசாங்கத்தில் சட்ட மன்ற உறுப்பினராகவோ அல்லது கமினட் அமைச்சராகவோ சேர்வது கூட சட்டப்பூர்வமானதுதான். அத்தகைய சந்தர்ப்பவாத அரசியல் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் நீண்ட துன்பகரமான வரலாற்றைக் கொண்டிருக்கிறது, நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னர் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் சேர்ந்த முதலாவது சோசலிஸ்ட் அரசியல்வாதியான, இழிகுப் பெற்ற அலெக்சான்டர் மில்லர்லான்டைத் (Alexandre Millerand) திரும்பிப் பார்ப்போம். மில்லர்லான்டும் கூட டிரேவுசார்ட்ஸ் (Dreyfusards) விரோத அதி வலதுசாரி அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தலின் தேவையால் செயல் நோக்கங் கொண்டதாகக் கூறிக் கொண்டார். அவர் சேர்ந்த அரசாங்கம் இறுதியில் வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களின் இரத்தம் தோய்ந்த படுகொலைகளில் ஈடுபட்டது.

1936ல் பிரான்சில் சோசலிஸ்ட் கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் முதலாளித்துவ தீவிர சோசலிஸ்டுகள் கொண்ட கூட்டணியான,

மக்கள் முன்னணியை அமைப்பதற்காக அதே மாதிரி கூற்றுக்கள் கூறப்பட்டன. மக்கள் முன்னணி அரசாங்கமானது தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஆதரவின் மூலம் அதிகாரத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டது, பரந்த பொது வேலைநிறுத்தத்தில் வெடித்துக் கிளம்பிய புரட்சிகர இயக்கத்தை செறிவற்றதாகச் செய்யவும் பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தைக் காப்பாற்றவும் சோம்பலின்றி வேலை செய்தது. தொழிலாள வர்க்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும், காட்டிக் கொடுக்கும் மற்றும் சோர்வுறச் செய்யும் அதன் வேலைகளை முடித்ததும், 1940ன் பொறிவிற்கும் பாசிச ஆதரவு விக்கி ஆட்சியை நிறுவவும் மேடையை அமைத்துக் கொடுத்ததுடன், அது வலதுசாரிகளுக்கு அதிகாரத்தைக் கைமாற்றிக் கொடுத்தது.

சில வட்டாரங்களில், குறிப்பாக ஜேர்மனியில் ஹிட்லர் அதிகாரத்துக்கு வரும் ஆண்டுகளில், ஸ்ராலினிச "முன்றாவது காலகட்டத்தின்" அதி-இடது கொள்கைகளுக்கு எதிரான லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் பேராரசுத்ததை மேற்கோள்காட்டுவதன் மூலம் சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பதை நியாயப்படுத்தும் போலியான மற்றும் சிடுமுஞ்சித்தமான முயற்சிகள் இருந்து வருகின்றன. அப்போது ஜேர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஸ்ராலினிசத் தலைமையால் பின்பற்றப்பட்ட சமூக ஜனநாயகக் கட்சியை பாசிசத்துடன் இணங்காட்டிக் கொண்டு மற்றும் நாஜி அச்சுறுத்தலைத் தோற்கடிக்க தொழிலாள வர்க்க இயக்கங்களுடன் எந்த விதமான கூட்டையும் நிராகரிக்கும் கொள்கையை ட்ரொட்ஸ்கி எதிர்த்தார்.

எவ்வாறாயினும், தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கிய முன்னணி போராட்டத்திற்கான ட்ரொட்ஸ்கியின் பிரச்சாரமானது, ஸ்ராலினிஸ்டுகள் அடுத்து மக்கள் முன்னணி நோக்கி வலதுசாரித் திருப்பத்தை எடுத்ததுடன் பொதுவான ஒன்றையும் கொண்டிருந்ததில்லை. மக்கள் முன்னணியானது "ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாத்தல்"

என்ற பேரில் தொழிலாள வர்க்கத்தை முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியது. இந்தக் கொள்கைதான் ஸ்பானியப் புரட்சியை அழித்தது மற்றும் பிரான்சில், சிலியில் மற்றும் டசின் கணக்கான நாடுகளில் பேரழிவுகளுக்கு வழிவகுத்தது, அதுதான் சிராக்கிற்கான பிரச்சாரத்தில் புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

2002ல் உள்ள பிரான்சை 1932ல் இருந்த ஜேர்மனியின் நிலையுடன், அல்லது லு பென்னை ஹிட்லருடன் எந்திர ரீதியில் இனம்காணல் தவறாக இருக்கும். தேசிய முன்னணிக்கும் நாஜிக்களுக்கும் இடையிலான அரசியல் மற்றும் கருத்தியல் ரீதியான ஒத்த தன்மைகள் என்னென்ன இருப்பினும், லு பென்னின் இயக்கம் இந்தக் கட்டத்தில் மிகப் பலவீனமாகவே உள்ளது. அதன் ஹெற்கள், முதலாளித்துவத்தின் புகோள ரீதியான உள்நினைது பாதிப்பின் கீழ் அழுதிப்போன குட்டி முதலாளித்துவப் பகுதிகள் பரந்த ரீதியில் தீவிரமயமாதலின் விளைவாக இருக்கவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பழைய கட்சிகளின் திவால் மற்றும் நீண்ட சீரழிவு இவற்றால் உருவாக்கப்பட்ட தொழிலாள வர்க்கத்தின் திசைவழி விலகலில் இருந்தே பெரும்பாலும் அவை மூலமாகக் கொண்டு தோன்றி இருக்கின்றன.

இருந்த பொழுதும் வரலாற்று ரீதியான ஒத்ததன்மைகள்

பிரெஞ்சு அரசியலும் உலக அரசியலும் ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பு முனையில் இருக்கின்றன. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கியவாறு, எல்லாம் "அகநிலைக் காரணிகளை" அதாவது, தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் நனவையும் புரட்சிகரத் தலைமையையும் சார்ந்து இருக்கின்றன. முதலாளித்துவப் பொதுக்கருத்தால் மனோவசியப்படாத தலைமை எடுத்துக் கொள்ளுமாயின் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதும் அதன் அரசியல் பலத்தின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்குமாயின், ஜோஸ்பன் மற்றும் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் நெருக்கடி சோசலிச மற்றும் சர்வதேச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுதந்திரமான பரந்த அரசியல் இயக்கத்தின் அபிவிருத்திக்கான வழியைத் திறக்கும்.

படிப்பினைகளைக் கொண்டுள்ளன. "லு பென்னைத் தடுத்து நிறுத்த" சிராக்கிற்கு வாக்களிக்குமாறு வாதம் புரிவோர் ஜேர்மன் சமூக ஜனநாயகக் கட்சியினரின் அடியைப் பின்பற்றி நடக்கிறார்கள், அவர்கள் 1932ல், ஜேர்மன் ஜனாதிபதி தேர்தலில் "ஹிட்லரைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்காக" பிற்போக்கு இராணுவவாத ஹின்டன்பேர்க்கை ஆதரித்தனர். 1933 ஜனவரியில், ஒரு ஜனாதிபதி என்ற முறையில், ஹிட்லரை ஜேர்மனியின் சான்செலராக அதிகாரத்திற்கு வருமாறு அழைத்தது ஹின்டன்பேர்க் தான். ஜேர்மன் பேரழிவுகள் முழுவதும், சமூக ஜனநாயகமானது முதலாளித்துவக் கட்சிகள் மற்றும் முதலாளித்துவ அரசின் முன்னால் நெடுஞ்சாண் கிடையாகத் தொடர்ந்து கிடந்தது, பாசிசத்திற்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தை சுதந்திரமாக அணிதிரட்டுவதற்கான எந்த முயற்சியையும் எதிர்த்தது.

சிராக், லு பென்னிடமிருந்து கொள்கை ரீதியான அரசியல் வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கவில்லை. எதிர்காலத்தில், அவர் அரசியல் ரீதியான தக்க சூழ்நிலையைக் கண்டால், முட்டுக் கொடுப்பதற்கு லு பென்னை நன்றாகவே அழைக்கக்கூடும் அல்லது தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிராக தனது கரத்தைப் பலப்படுத்தும் பொருட்டு அவரை தனது அரசாங்கத்தில் சேருவதற்குக் கூட அழைப்பு விடுக்கக்கூடும்.

முக்கியமான வரலாற்றுப் பிரச்சினை என்னவென்றால் தொழிலாள வர்க்கம் சுதந்திரமான அரசியல் நிலைப்பாட்டை தனதாக்கிக் கொள்வது மற்றும் பாசிசத்திற்கு எதிரான போராட்டம் பற்றிய கொழுந்து விட்டு எரியும் பிரச்சினைகள் உட்பட, ஒவ்வொரு அரசியல் பிரச்சினை மீதும் தனது சுதந்திரமான பலத்தை அபிவிருத்தி செய்து கொள்வது ஆகியவற்றின் அவசியம் ஆகும். இறுதி ஆய்வில், முதலாளித்துவ அரசின் கட்சிகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் அல்ல - தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுதந்திரமான அரசியல் பலம் மட்டுமே ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும்.

இன்று முன்னேறுவதற்கான பாதை

இரண்டாவது சுற்று தேர்தலைப் பகிஸ்கரிப்பதற்கான ஆக்ரோஷமான பிரச்சாரமானது எந்த வேட்பாளர் ஜனாதிபதி பதவியை வென்றாலும் அவருக்கு எதிரான போராட்டத்தைக் கூட்டுதற்கு தொழிலாள வர்க்கத்திற்கான சிறந்த தயாரிப்பாக இருக்கும். சிராக்கிற்காக வாக்களிக்குமாறு அழைப்பு விடுபவர்கள், அரசியலானது மேடல் தொடங்கி மற்றும் அன்றே முடிவடைந்து விடுகிறார் போன்ற செயல்படுகிறார்கள், வாக்குப் பதிவிற்குப் பின்னர் தவிர்க்க முடியாதபடி அபிவிருத்தி அடைந்தே தீரும் வர்க்க மற்றும் சமூகப் போர்களில் தலையிடாது செய்ய விடுவது ஒரு புறம் இருக்கட்டும், அவர்கள் பின்வரும் மாதத்தில் பராளுமன்றத் தேர்தல்களிலும் கூட ஏற்படப் போகும் சிராக் ஆதரவு பிரச்சாரத்தின் பாதிப்புக்களை அலட்சியப் படுத்துகின்றனர்.

கடந்த முறை சிராக், பிரான்சின் ஜனாதிபதியாய் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டபோது என்ன நிகழ்ந்தது என்பதை நாம் நினைவு கூருவோம். எலிசே அரண்மனையில் அவர் நுழைந்து ஆறு மாதங்களுக்குள்ளே, பிரான்சானது 1968 மே-ஜூனுக்குப் பின்னர், வேலை நிறுத்தங்கள் மற்றும் மாணவர் எதிர்ப்புக்களின் சக்தி மிக்க அலைகளால் அதிர்ந்தது. ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் ஏனைய சமூக நலன்கள் மீதான யூப்பே அரசாங்கத்தின் தாக்குதல்களால் தூண்டி விடப்பட்ட, 1995 நவம்பர்-டிசம்பர் போராட்டங்களானது, பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தை தள்ளாட வைத்தது, யூப்பே அரசாங்கத்தைக் கீழ்த்தது, கோலிஸ்டுகளின் தோல்விக்கான மற்றும் ஜோஸ்பன் தன்னும் உத்தியோகரீதியான இடதுகளின் தலைவர்களும் முற்றிலும் வியக்கும் வண்ணம் சோசலிஸ்டுகள் தலைமையிலான அரசாங்கத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான நிலைமைகளை உண்டு பண்ணியது.

இந்த வரலாற்றை எண்ணத்தில் இருத்திக் கொண்டு, "சிராக்கிற்கு 100 சதவீத வாக்கு" என்ற தற்போதைய பிரச்சாரமானது, 1995ம் வருடத்தினதற்கும் அப்பாலான பரிமாணங்களைக் கட்டாயமாக மேற்கொள்ளும் போராட்டங்களை அரசியல் ரீதியாக முன்னெடுக்கும்

தொழிலாள வர்க்கத்தை அங்கிங்கும் அசையமுடியாது இருக்க முயற்சிப்பதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. சிராக்கிற்கு நெருவரியான வாக்களிப்பின் விளைவானது அவரது அரசியல் பொறுப்பை, ஒரு அரைப் பொனபாட்டிச உருவாக, பெரிய அளவில் முனைப்புடையதாகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிராக ஈவிரக்கமற்ற வகையில் இந்தப் பொறுப்பினை அவர் பயன்படுத்துவார்.

சோசலிஸ்ட் கட்சி மற்றும் "அரசாங்கத்துக்குரிய இடதுகள்"-ன் ஏனைய அமைப்புக்களின் தலைவர்கள் இந்த நோக்கம் பற்றி முழுவதும் நடைபெறும் இருக்கின்றனர் என்பது பற்றிய பல அறிஞர்கள் தென்படுகின்றன. எதிர்ப்புக்கள் தேர்தலுக்குப் பிந்திய கால கட்டத்தில் தனியார்மயமாக்கல், வேலை நிலைமைகளை அழித்தல், வேலைகளையும் சம்பளங்களையும் வெட்டல் ஆகிய வலதுசாரி வேலைத்திட்டத்தை மேற்கொள்ளுவதற்கு மிகக் கடினமான சூழ்நிலைமைகளை உண்டு பண்ணலாம் என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, இவ்வாறு அவர்கள் லு பென்னுக்கு எதிரான பரந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருமாறு வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றனர்.

கடந்த கால நூற்றாண்டின் மாபெரும் படிப்பினை யாதெனில், ஒரு சமயம் தொழிலாள வர்க்கத்திற்காகப் பேசிய பழைய, ஊழலுடையகிப்போன, புதைபடிமமாகிவிட்ட அமைப்புக்களின் பிற்போக்கு அரசியல் செல்வாக்கினை எதிர்த்துப் போராடுவது அத்தியாவசியமாகும். இந்த அமைப்புக்கள் இன்று அதிகாரத்துவ சுய நலன்கள் மற்றும் அரசு மானியங்களால் ஒன்றாய் பிடித்து வைக்கப்பட்டு, ஊழலாகிப்போன ஓடுகளுக்கும் சிறிது அதிகமாகி விட்டன.

ஜோஸ்பனின் சொந்த அரசியல் வளைவரையை (Trajectory) இந்த பழைய அமைப்புக்களை பலதசாப்தங்களாக தனதாக்கிக் கொண்ட அழிவுண்டாக்கக் கூடிய விளைபயன்களில் காணமுடியும். சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு மூடு திரையாக லியோன் ட்ரொட்ஸ்கியின் அரசியற் கோட்பாடுகள் மற்றும் வரலாற்று உயர்மதிப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நாடும் ஒருவருக்கு பாடநூல் வடிவிலான ஒரு உதாரணத்தை அவர் வழங்குகிறார். அவர் தனது அரசியற் பணியை அவமானப்படத்தக்க வகையில் முடித்துக் கொண்டார், சரியாகச் சொன்னால் பிரெஞ்சுத் தொழிலாளர்கள் ஆபத்தான நிலைகளை எதிர்கொள்ளும் கட்டத்தில் அரசியல் பொறுப்பினைக் கைவிட்டார்.

பிரெஞ்சு அரசியலும் உலக அரசியலும் ஒரு வரலாற்றுத் திருப்பு முனையில் இருக்கின்றன. நீண்ட காலத்திற்கு முன்னரே ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கியவாறு, எல்லாம் "அகநிலைக் காரணிகளை" அதாவது, தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் நலனையும் புரட்சிகரத் தலைமையையும் சார்ந்து இருக்கின்றன. முதலாளித்துவப் பொதுக்கருத்தால் மனோவசியப்பாத தலைமை எடுத்துக் கொள்ளுமையின் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதும் அதன் அரசியல் பலத்தின் மீதும் நம்பிக்கை வைக்குமாயின், ஜோஸ்பன் மற்றும் சோசலிஸ்ட் கட்சியின் நெருக்கடி சோசலிச மற்றும் சர்வதேச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுதந்திரமான பரந்த அரசியல் இயக்கத்தின் அபிவிருத்திக்கான வழியைத் திறக்கும்.

ஏப்பிரல் 21 அன்று எல் ஓ, எல் சி ஆர் மற்றும் பி .டி ஆகியவற்றுக்கு அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் இலட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களின் உண்மையான உணர்வுகள் வெளிறிய எதிரொலிப்பை மட்டுமே கண்டன. இந்தக் கட்சிகளின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களிடம் வெளிப்படையாகப் பேசுவது அவசியமானது: உங்களது தலைவர்களின் நடவடிக்கைகள் மற்றும் அறிக்கைகளின் அடிப்படையில், உங்களது அமைப்புக்கள் அவர்கள் முன் இப்போது வைக்கப்பட்டிருக்கும் அக்கறையுடன் கூடிய கவனமான பொறுப்பினைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை என்பதை இந்நாள்தொழிலாளர் எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள். தற்போதைய நெருக்கடியில் தெளிவான வகையில் தலைமை கொடுக்குமாறு நீங்கள் அழைக்கப்படுகிறீர்கள். இதன் அர்த்தம் ஸ்தூலமாக மேர் ஜனாதிபதிக்கான வாக்குப் பதிவைப் பகிஸ்கரிப்பதற்கான அழைப்பை முன்னெடுங்கள் என்பதாகும். உலக சோசலிச வேலை தளமானது பிரான்சிலுள்ள அனைத்து சோசலிஸ்டுகளையும் இந்தக் கோரிக்கையை எழுப்பவும் அதற்காகப் போராடவும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறது.

லூற் ஊவ்றியேர் தலைவர் அர்லட் லாகியேவுடன் ஒரு நேர்காணலும் பீட்டர் சுவார்ட்ஸின் குறிப்பும்

பீட்டர்சுவார்ட்ஸ்
மே 10, 2002

மே 5 மாலை, உலக சோசலிச வலைத் தளமானது (WSWS) லூற் ஊவ்றியேரின் (Lutte Ouvrière -LO) ஜனாதிபதி வேட்பாளர் ஆர்லட் லாகியே உடன் உரையாடியது. இந் நேர்காணலானது பாரிசின் புறநகர்ப்பகுதியில் உள்ள அவரது கட்சி அலுவலகத்தில் நடைபெற்றது. லூற் ஊவ்றியேர், நடந்து முடிந்த தேர்தல் பற்றியும் அதில் வலதுசாரி கோலிசக் கட்சியின், தற்போது பதவியில் உள்ள ஜாக் சிராக் நவ-பாசிச தேசிய முன்னணி வேட்பாளர் ஜோன்-மரி லு பென்னைத் தோற்கடித்தது பற்றியும் அதனது மதிப்பீட்டை வழங்குவதற்காக செய்தியாளர் மாநாட்டைக் கூட்டி இருந்தது.

ஏப்பிரல் 29 அன்று உலக சோசலிச வலைதளத்தின் ஆசிரியர் குழு லூற் ஊவ்றியேரின் (Lutte Ouvrière -LO), புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (Ligue Communiste Révolutionnaire -LCR) மற்றும் பார்டி டே தறவையெர் (Parti des Travailleurs -PT) ஆகியோருக்கு ஒரு பகிரங்கக் கடிதத்தை விடுத்திருந்தது. ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல் சுற்றில் மூன்றாம் சேர்ந்து மொத்தமாக முப்பது இலட்சம் வாக்குளைப் பெற்றிருந்த இந்த அமைப்புகளை, இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலை தொழிலாள வர்க்கம் செயலாக்கத்துடன் புறக்கணிக்கப்பதற்கான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுப்பதற்கு தலைமை ஏற்கும்படி உ.சோ.வ.த அழைத்தது. (சிராக்கும் லூ பென்னும் வேண்டாம்! பிரான் தேர்தலில் ஒரு தொழிலாளர் வர்க்க பகிர்வுகரிப்புக்கான அழைப்பு: லூற் ஊவ்றியேர், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் மற்றும் பார்டி டே தறவையெர் ஆகியோருக்கு ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்.) [No to Chirac and Le Pen! For a working class boycott of the French election: An open letter to Lutte Ouvrière, Ligue Communiste Révolutionnaire, and Parti des Travailleurs]

இந்தக் கட்சிகளில் ஒன்று கூட பகிரங்கக் கடிதத்திற்கு உத்தியோகப் பூர்வமாகப் பதில் அளிக்கவில்லை. இருப்பினும் உ.சோ.வ.தளத்தின் ஆதரவாளரும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவும் இந்தப் பகிரங்கக் கடிதத்தின் படி(நகல்) ஒன்றை லூற் ஊவ்றியேருக்கு அனுப்பின. அதனிடமிருந்து பெறப்பட்ட சிறிய பதிலானது உ.சோ.வ.தளம் லூற் ஊவ்றியேர் நிலைப்பாட்டை தவறாகப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியதாகக் குற்றம் சாட்டியது, ஆனால் தேர்தல் புறக்கணிப்பிற்கான முன்மொழிவின் மலாயலன்கள் பற்றியோ அல்லது உ.சோ.வ.தளத்தால் விளக்கப்பட்ட பிரான்சின் நெருக்கடி பற்றிய அரசியல் ஆய்வு பற்றியோ எதுவும் குறிப்பிடவில்லை.

ஞாயிற்றுக் கிழமை செய்தியாளர் மாநாட்டினை அடுத்து, இந்த செய்தியாளர் லாகியேயை பிரெஞ்சுத் தேர்தல் பற்றிய அவரது கட்சியின் மதிப்பீட்டைப் பற்றியும் உ.சோ.வ. தளத்தாலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவாலும் இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலைப் புறக்கணிக்கும்படி விடுக்கப்பட்ட அழைப்பைப் பற்றிய அதன் மனப்பாங்கைப் பற்றியும் நேர்காணல் செய்தார். அந் நேர்காணலையும் அதனைத் தொடர்ந்த குறிப்பையும் நாம் கீழே வெளியிட்டிருக்கிறோம்.

உ.சோ.வ.த: நாம் பகிரங்கக் கடிதத்தை எழுதினோம்...

லாகியே: ஆம், இப்பொழுது ஏதோ நினைவிருக்கிறது.

உ.சோ.வ.த: உங்களது அமைப்பையும் அதேபோல எல்.சி.ஆர் மற்றும் பி.டி. ஆகியவற்றையும் இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலைப் பகிள்கரிப்பதற்காக நாம் அழைப்பு விடுத்தோம். வாக்காளர்களை வெற்று வாக்குச்சீட்டைப் போடுவதற்கு அழைப்பதை விடவும்

பகிள்கரிப்பானது வேறுபட்ட பண்பைக் கொண்டிருப்பதாக நாம் விவாதித்தோம். பகிள்கரிப்பானது லு பென் மற்றும் சிராக்கை நிராகரிப்பதை மட்டும் குறிக்காமல், பெரு முதலாளிகளின் பிரதிநிதிக்கும் பாசிஸ்டுக்கும் இடையிலான இந்த ஏமாற்று மற்றும் ஜனநாயகமற்ற தேர்வையும் பகிள்கரிப்பதைக் குறிக்கிறது. பகிள்கரிப்பானது, அதன் இடதுசாரி மற்றும் வலதுசாரி, அதேபோல பாசிச பிரதிபலிப்பிற்கும் எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தை இந்த அரசியல் கட்டமைப்பிற்கு ஒட்டு மொத்தமாக எதிர்ப்பில் முன்னணியில் வைக்க, தொழிலாள வர்க்கத்தை செயலாக்கமான அரசியல் சக்தியாக அணிதிரட்டுவதை இலக்காகக் கொள்ளும்.

லாகியே: முதலாவதாக, பகிள்கரிப்பு என்று எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறீர்கள்? உங்கள் கண்ணோட்டத்தில் புறக்கணிப்பு என்பது என்ன? வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகி இருத்தலா? வாக்குப் பெட்டிகளை எரிப்பதா?

உ.சோ.வ.த: இல்லை, பகிள்கரிப்பு என்பதன் அர்த்தம் நீங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் எல்லா அமைப்புகளையும் பகிள்கரிப்பை ஒழுங்கமைக்க வேண்டுகோள்விடுப்பதாகும்...

லாகியே: எப்படி? வாக்குச்சாவடிகளின் முன் நிற்பதற்கு மக்களை நாம் வாக்குப் பெட்டிகளை எரிப்பதற்கு அழைப்பதா?

உ.சோ.வ.த: இல்லை. அது ஒரு தந்திரோபாயம் அது தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு மட்டும் தனிச்சிறப்பானதல்ல. அண்மையில் பாக்கிஸ்தானின் சர்வாதிகாரி, முஷாரப்-இன்-ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பொது மக்கள் கருத்து வாக்கெடுப்பு, முதலாளித்துவ எதிர்ப்பால் மிக சக்திமிக்க வகையில் பகிள்கரிக்கப்பட்டது.

லாகியே: உண்மையாக, போராட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில் எடுத்துக் கொண்டால், இந்தக் கணத்தில் இந்த நாட்டில் தொழிலாள வர்க்கம் முற்றிலுமாக இல்லை, தொழிலாள வர்க்கம் இல்லாமல், பகிள்கரிப்பிற்கும் வாக்களிப்பிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கும் இடையில் நீங்கள் செய்யும் வேறுபாட்டை நான் பார்க்கவில்லை. வெற்று வாக்குச்சீட்டாக அல்லது பாழ்படுத்தப்பட்ட வாக்குச் சீட்டாக இருப்பதைக் காட்டிலும், வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கு நாங்கள் ஆதரவளிக்க வேண்டும் என்கின்றது உங்களது அணுகுமுறை, அல்லது இன்னும் சொல்லப்போனால் அணுகுமுறையைவிட அறிவுரை. ஆனால் பகிள்கரிப்பு என்பது வாக்களிப்பிலிருந்து விலகி இருத்தலாகும். அது ஒரேவிதமானதுதான். பின்னர் அது அர்த்தப்படுத்துவது என்ன வெனில். நடந்துகொண்டிருப்பதில் சம்பந்தப்படாதே என்பதுதான்.

நல்லது, நாம் முதலாவது சுற்றில் நின்றோம். நாம் இந்த தேர்தல்களைப் பகிள்கரிக்கவில்லை. முதலாவது சுற்றில் லாகைலராகிய என்னை நாம் வேட்பாளராக நிறுத்தி இருந்த பிறகு, நாம் இந்தத் தேர்தல்களில் வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகி இருக்கவில்லை. அவ்வாறு நாம் செய்திருந்ததால், இரண்டாவது சுற்றில் நமது வாக்காளர்களுக்கு சிலவற்றைக் கூறுவதற்கு நமக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று நாம் கூற முடியும். மற்றும் சொல்லப்போனால் பிரான்சில், அந்த நாளில் வார இறுதியில் ஓய்வு எடுக்க மற்றும் மீள்படிக்க என்று விடுமுறையில் போக முடிவு செய்தோரை ஒன்றாகப் போட்டுக் கலப்பதை விட, வெற்று வாக்குச் சீட்டாகவோ அல்லது பாழ்படுத்தப்பட்ட வாக்குச்சீட்டாகவோ வழங்க செயல்படுமாறு அவர்களைக் கேட்பது சாதகமான ஒன்றாக இருந்தது என்று நாம் எண்ணினோம்.

நீங்கள் செயலாக்கமான பகிள்கரிப்பு பற்றிப் பேசுகிறீர்கள். இன்னும் துல்லியமாகச் சொன்னால், நாங்கள் அந்தச் சூழ்நிலையில் இல்லை, செயலாக்கமான புறக்கணிப்பை அனுமதிக்கும் சக்திகளுடன் எமக்கு ஒரு உறவுகளும் இல்லை. எம்முடன் உறவுள்ள சக்திகளுடன் பொருந்துகின்றதாகவும் மற்றும் இந்த

நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் தொழிலாள வர்க்கம் என்ன செய்யத் தயார்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் கருதும் முன்மொழிவுகளை எப்போதும் நாம் முன்வைக்கிறோம்.

ஒருவேளை பாக்கிஸ்தானிய புரட்சியாளர்கள் அந்த வகையான சாதகமான சக்திகளின் உறவைக் கொண்டிருக்கலாம்....

உ.சோ.வ.த: அவர்கள் புரட்சியாளர்கள் அல்லர், அவர்கள் முதலாளித்துவக் கட்சிகள்....

லாகியே: நான் சொல்ல வருவதன் அர்த்தம், அவர்கள் ஒருவேளை பகிஸ்கரிப்பு செய்வதற்கான பலம்படைத்த நிலையைக் கொண்டிருந்ததன் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் அது வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகி இருந்ததை இணைக்கின்றது, தேர்தலில் பங்கு கொள்வதில் அல்ல. எம்மைப் பொறுத்தவரை, நாம் அறிவோம், எமது வாக்காளர்கள் மத்தியில் சிலர் வெற்று வாக்குச்சீட்டை அளித்திருப்பர், அல்லது "இல்லை, இல்லை" என வாக்குச் சீட்டில் எழுதி இருக்கலாம், அல்லது அந்த உறையில் ஒன்றையும் வைக்காது விட்டிருக்கலாம், அல்லது சிராக் வாக்குச் சீட்டைக் கிழித்து இருக்கலாம், அல்லது, எனக்குத் தெரியாது. ஒருவருக்கு உடன்பாடின்றமையைக் காட்டுவதற்கான பல வழிகள் அங்கு இருக்கின்றன.

எப்படியோ, இருவரங்களுக்கான எமது பிரதான பிரச்சாரத்தைக் கூறுவதென்றால்: "லு பென்னுக்கு ஒரு வாக்குக் கூட கிடையாது மற்றும் சிராக்கிற்கு நெருக்கடியானகாலத்துக்குரிய வாக்கும் அல்ல". அதன் அர்த்தம், உண்மை விஷயம் என்னவெனில், இரண்டு பெருக்கிடையில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு நாம் மறுக்கிறோம், முடிவில், மூலதனத்தின், பெரு முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளான இவர்களில், சிராக்- லு பென் போல சரியாக அதே கருத்தியலைக் கொண்டிருக்கவில்லை. இருப்பினும், இருவருமே பெருமுதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள், மற்றும் இவர்களுள் எவர் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டாலும், அவர் பெரு முதலாளிகளின் இலாபங்களை உத்தரவாதம் செய்ய தொழிலாள வர்க்கத்தை விலை செலுத்த வைப்பர்.

இதுதான் நாம் மேற்கொண்ட பிரச்சாரம். நாங்கள் வாக்குச் சீட்டில் தேர்தல் நாள் நிலைப்பாட்டை மட்டும் வழங்கவில்லை, அங்கு கருத்தியல் ரீதியான வேறுபாடுகள் இருப்பினும். இருவரும் எப்படி முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் என்பதை விளக்குவதற்கு அதே சமமானவகையில் பிரச்சாரம் செய்துள்ளோம். மற்றும் சிறப்பாக லு பென் வெல்லமுடியாது என்பதை நன்கு அறிந்திருந்த இடதுசாரிகளைக் கண்டனம் செய்வதற்கு -நாம் உண்மையில் 1932/33ல் ஜேர்மனியில் இருந்த நிலைமை போன்ற நிலையில் நாம் இல்லை- மற்றும் ஐந்தாண்டுகாலமாக தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான அவர்களின் கொள்கைகளைக் கணக்கில் எடுப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கு, சிராக்கின் பின்னே அணிதிரண்ட இடதுசாரிகளின் இரட்டை வேடத்தை அம்பலப்படுத்த பிரச்சாரம் செய்தோம். அவர்கள் இப்பொழுது, இன்று, இதனை இன்னொரு சூழ்நிலையில் இருப்பதுபோல் அவ்வாறு செய்தனர், அதனை ஒரு முறை கூறாமல், தொழிலாள வர்க்கத்தின் பகுதியாக இருந்து, அவர்கள் மேற்கொண்ட கொள்கைகள் சோசலிஸ்ட் கட்சி அல்லது கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கு வாக்களிப்பதிலிருந்து எப்படி தொழிலாளர்களைத் திரும்பவைத்துள்ளது, என்பதை சொல்லவேண்டி இருந்தது.

பிரச்சாரம் அப்படித்தான் இருந்தது. ஆகையால் நீங்கள் வேறுவிதமாக செயல்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் நாங்கள், இருக்கின்ற சக்திகளின் உறவுகள் எப்படி இருக்கின்றன, நாம் கொண்டிருக்கும் பொறுப்பு, முதல் சுற்றிலிருந்து நாம் நின்றது மற்றும் நாம் 1,600,000 வாக்குகளுக்கும் மேலாகப் பெற்றிருப்பது, அந்த

அனைத்தையும் போலவே, அது வெற்று வாக்குச்சீட்டு அல்லது பாழானவாக்குச் சீட்டுக்காகக் கூட, வாக்களிக்கும் பரிந்துரையை வழங்க வேண்டி இருந்தது.

உ.சோ.வ.த: எல்.சி.ஆர் மற்றும் பி.டி ஆகியவற்றை அதே செயலைச் செய்ய நீங்கள் ஏன் முன்மொழியவில்லை.

லாகியே: எல்.சி.ஆர்- ஆனது இறுதியில் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க அணிதிரண்டது மூலம் எம்மை ஏமாற்றும் அடையச் செய்தது. எல்.சி.ஆர் வேட்பாளர் ஒலிவியே பெசன்ஸநோ, சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பதற்கான அவரது விருப்பத்தை அறிவித்தார். அது வெற்று வாக்குச்சீட்டு அல்லது பாழான வாக்குச்சீட்டுக்கான பொது அழைப்பிற்கான எந்த சாத்தியத்தையும் முடிவிட்டது, அதனுடன் அவர்களுக்கு உடன்பாடு இல்லாததன் காரணமாகவும் அவர்கள்தாமே இடதுகளின் மயக்க இசைப் பாட்டில் கவரப்பட்டனர், அவர்களின் பங்குக்கு, சிராக்கிற்கான வாக்கிற்கு அழைப்பு விடுத்தனர். இறுதியில் இந்த நாட்டில் பல இடதுகள் செய்கிற அதே செயலைச் செய்தனர்.

பார்டி டே தறவையெர் (Parti des Travailleurs) கட்சியைப் பொறுத்தவரை, அவர்களது நிலைப்பாடு எமக்கு கொஞ்சம் நெருக்கமாக இருப்பதாகக் காணப்பட்டது, ஆனால் அது நாங்கள் முப்பது வருட காலமாக அமைப்பு ரீதியான தொடர்பு எதுவும் வைத்திராத இயக்கமாகும். புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்துடன் (Ligue Communiste Révolutionnaire) முழுக் காலகட்டமும் இருந்துவருவதைப் போல, கலந்துரையாடல் எதுவும் இல்லை.

உ.சோ.வ.த: ஒலிவியே பெசன்ஸநோக்கு (எல்.சி.ஆர்) 12 இலட்சம் வாக்காளர்களும் டானியல் குளுக்ஸ்டையன் (பி.டி) 130,000 வாக்காளர்களும் கூட இருந்தனர். ஏன் நீங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்கவில்லை? சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க மிக அன்பான நிலைப்பாட்டை எடுத்தார்கள் என நான் நினைக்கவில்லை. புரட்சிகர இயக்கங்கள் என அழைத்துக்கொள்ளும் மற்றைய இயக்கங்கள் மீது கோரிக்கைகளை வைக்கும் தந்திரம் ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கம் நன்கு அறிந்ததாகும்.

லாகியே: ஆம், ஆனால் அவர்கள் தொடர்பான எமது நிலைப்பாடு அவர்களுக்கு போதுமான அளவு தெரியும், அவர்கள் விரும்பி இருந்தால். எமது நிலைப்பாட்டிற்கு அணிதிரள விரும்பி இருந்தால், அவர்கள் அவ்வாறு செய்திருக்க முடியும். சில நாட்களாக அவர்கள் வேலியின் ஓரம் அமர்ந்தனர். ஆனால் இறுதியில் எமது நிலைப்பாட்டிற்கு வருவதைக் காட்டிலும் பல இடதுகளின் பக்கம் சென்றனர், மற்றும் இறுதியில் எமது நிலைப்பாட்டைப் பேணும் ஒருவராக நாம் மட்டுமே இருந்தோம். அவ்வளவுதான்.

லாகியே உடனான நேர்காணலுக்கு இருந்த நேரம் -பத்து நிமிடங்களுக்கு சற்று அதிகமே - அது மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது, மற்றும் பகிரங்கக் கடிதத்தில் எழுப்பப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள் தொடர்பாக இன்னும் ஆழமான விவரங்களுக்கு போது சாத்தியம் இல்லாததாக இருந்தது. இருப்பினும், இந்நேர்காணலானது உலக சோசலிச வலைதளத்திற்கும் லூர் ஊவ்றியேருக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் தவறான புரிந்துணர்வுகளையோ அல்லது தவறான விளக்கங்களையோ அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தியது.

லூர் ஊவ்றியேரின் முதல் சுற்று வாக்களிப்பு முடிவுகள் தொடர்பான எதிர்நடவடிக்கைகள் முற்றிலும் செயலாக்கமற்றது. சிராக்கிற்காக வாக்களிக்க அழைப்பு விடுத்தவர்களுக்கு எதிராக அக்கறை கொண்ட எதிர்த்தாக்குதலோ அல்லது சுயாதீனமான முன்முயற்சியோ இல்லாமை ஆகும்- பதிலானது கட்டந்த

லூர் ஊவ்றியேர் ஜனாதிபதி வேட்பாளர் ஆர்லே லாகியே

இருவாரங்களாக உ.சோ.வ. தளத்தால் விளக்கப்பட்டிருந்திருக்கிறது மற்றும் குறிப்புகளாகப்பட்டிருந்தது -அது அவரது கட்சியால் வழங்கப்பட்ட எந்த உத்தியோக ரீதியிலான அறிக்கையைக் காட்டிலும் லாகியே இன் குறிப்புகளில் இன்னும் தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

"இந்தக் கணம் இந்த நாட்டில் முற்றிலும் இல்லாத" "போராட்டங்களின் அர்த்தத்தில்" தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டுவது என்ற அவரது அறிக்கையை ஒருவர் பிரான்சில் கடந்த இருவாரகாலமாக நடக்கும் சம்பவங்களைக் கருத்தில் கொண்டு பார்க்கையில், கிட்டத்தட்ட முட்டாள தனமானதாகத் தோன்றுகிறது. ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் என்று தம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் கட்சிகளுக்கு முப்பது இலட்சம் வாக்காளர்கள் வாக்களித்துள்ளனர். அவற்றுள் ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல் சுற்றில் ஏப்பிரல் 21 அன்று ஆர்லட் லாகியே க்கு வழங்கப்பட்ட 16 இலட்சம் வாக்குகளும் உள்ளடங்கும். அதன் பின்னர், பத்துலட்சக் கணக்கானவர்கள் லு பென்னுக்கு எதிராக வீதிகளில் ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். இருந்தும் லாகியேயால் தொழிலாள வர்க்கத்தின் நகர்வினைக் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை.

இந்த நிலைப்பாடு ஏப்பிரல் 21 தேர்தல் முடிவுகளை மற்றும் பரந்த ஆர்ப்பாட்டங்களை பின்னிகழ்வாக வழிவகுத்த சமூகப் பட்டங்களின் வெடிப்பினைக் கருமையாகக் குறைத்து மதிப்பிடுவதை வெளிப்படுத்துகிறது. லாகியேயின் வார்த்தைகள் போதும் என்ற மனப்பான்மையை தனியாகப் பிரித்துக் காட்டுகிறது மற்றும் அவரது சொந்த அரசியல் பொறுப்பை நிராகரிப்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

"சக்திகளின் உறவு" என்பதை குறிப்பதன் மூலம் அவர் பகிஸ்கரிப்பு பிரச்சாரத்தை நிராகரிக்கும் தனது போக்கை நியாயப்படுத்துகின்றார். தசாப்தகாலங்களாக இந்த வாதமானது தொழிலாள வர்க்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாகக் கூறிக்கொண்ட அரசியல் இயக்கங்கள் தலைமை கொடுக்கத் தவறியதற்காக தொழிலாள வர்க்கத்தை குறை கூறுவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. பகிஸ்கரிப்பு பிரச்சாரத்தின் குறிக்கோள் திட்டவட்டமாக புதிய அரசியல் சூழல்களை உருவாக்கிக் கொடுக்கும் மற்றும் "சக்திகளின் உறவில்" மாற்றத்தைச் செய்வதற்குத் தேவையான விளக்கத்தைத் தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் ஆரம்பித்து வைக்கும் என்பது லாகியே இடத்தில் நிகழவில்லை.

அத்தகைய பிரச்சாரம் இரண்டாவது சுற்று வாக்குப்பதிவை அரிதாகத்தான் தடுக்கும் (எந்த நிகழ்ச்சியிலும், அது அதன் விருப்பம் அல்ல), ஆனால் அது வரவிருக்கும் வர்க்கப் போராட்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பலமான நிலையில் வைக்கும். உண்மையான தேர்வு இல்லை மற்றும் ஊழல் மிக்க மற்றும் பெரு முதலாளிகளின் செல்வாக்கிழந்த பிரதிநிதியான ஜாக் சிராக்கை, ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவலனாக தொழிலாளர்கள் முன்னே நிறுத்தும் தேர்தல் கேலிக்கூத்துக்கு மாற்றாக அங்கு ஒரு மாற்று இருந்தது என்பதை அது தெளிவாக்கும்.

"சக்திகளின் உறவுகளுடன் பொருந்துகின்றதாக மற்றும் இந்த நாட்டை எடுத்துக் கொண்டால் தொழிலாள வர்க்கம் என்ன செய்யத் தயார்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று நாம் கருதும் முன்மொழிவுகளை எப்போதும் (நாம்) முன்வைக்கிறோம்" என்று லாகியே கூறும்பொழுது, அவர் அவரை அறியாமலே மார்க்சிசத்திற்கு எதிராக அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தின் சிறந்த நிலைப்பாட்டை தொகுத்துக் கூறுகிறார். சந்தர்ப்பவாதிகள் தொழிலாள வர்க்கத்தினது நனவின் அகநிலை மட்டத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கின்றனர், அவர்கள் அதனை மதிப்பிட்டு, அதற்கேற்றவாறு தங்களின் வேலைத்திட்டங்களை தமதாக்கிக் கொள்கின்றனர். மற்றொரு புறத்தில் மார்க்சிஸ்டுகள், புறநிலைமைகளில் இருந்தும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது இந்த நிலைமைகளால் திணிக்கப்பட்ட பணிகளில் இருந்தும் முன் செல்கின்றனர் மற்றும் தொழிலாளர்களின் நனைவ உயர்த்துவதற்குப் போராடி அது இப்பணிகளுடன் பொருந்துமாறு கொண்டு வருகின்றனர்.

லூர் ஊவ்றியேர் தம்மை ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் என கூறிக்

கொள்கிறது, ஆனால் உண்மையில் ட்ரொட்ஸ்கி அவரது கடைசி வாழ்க்கையின் பெரும்பாலான பகுதியில் லாகியேயால் இன்று எழுப்பப்படும் வாதங்களை எதிர்க்கச் செலவிட்டார். 1940ல் ஸ்பானியப் புரட்சியின் படிப்பினைகள் பற்றிய கட்டுரையில், புரட்சியின் தோல்வியை, கட்சிகள், அவர்களின் தலைமைகள் மற்றும் அவர்களின் காரியாளர்களின் பாத்திரத்தினை ஆய்வு செய்தலில் காட்டிலும் "சக்திகளின் உறவு" பற்றிய குறிப்புகளால் விளக்கப்பட முடியும் என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு எதிராக ட்ரொட்ஸ்கி ஆவேசத்துடன் வாதிக்கிறார்."

"ஒரு கணிப்பிடலில் இருந்து இந்த மூலக் கூறுகளை அகற்றி விடுவது உயிருள்ள புரட்சியை சாதாரணமாய் அலட்சியம் செய்வதாகும், அருவமான, 'சக்திகளின் உறவு' என்பதை அதற்குப் பதிலீடாக்குகின்றனர்; ஏனென்றால் புரட்சியின் அபிவிருத்தியானது துல்லியமாக பாட்டாளி வர்க்கத்தின் நனவில் ஏற்படும் மாற்றங்கள், பின்தங்கிய தட்டினர் முன்னேறிய பகுதிக்கு ஈர்க்கப்படல், அதன் சொந்த பலத்தில் வர்க்கத்தின் வளர்ந்து வரும் உறுதிப்பாடு ஆகிய பாதிப்பின் கீழ் சக்திகளின் உறவில் ஏற்படும் இடைவிடாத மற்றும் விரைந்த மாற்றத்தில் கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கில் சக்திமிக்க பிரதான உந்துசக்தி கட்சி ஆகும், இயங்கு முறையில் முக்கிய சுருள்வில் போல கட்சிக்கு அதன் தலைமை ஆகும். புரட்சிகர சகாப்தத்தில் தலைமையின் பொறுப்புப் பாத்திரமும் பிரமாண்டமானது." ("வர்க்கம், கட்சி மற்றும் தலைமை", ஸ்பானியப் புரட்சியில் (1931-39) வெளியிடப்பட்டது, லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி, பாத்தபைண்டர்ஸ் அச்சகம்.)

நேர்காணலின் இரண்டாவது பகுதியில் லாகியே லூர் ஊவ்றியேர் ஆனது உண்மையில் சிராக் மீண்டும் தேர்வு செய்வதற்கான பிரச்சாரத்தைத் தடுத்தது என்று விளக்குவதற்கு முயல்கிறார். ஆனால் அவரது வார்த்தைகள் இந்த எதிர்ப்பானது எவ்வளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக இருந்தது என்று சர்வசாதாரணமாகத் தெளிவாக்குகிறது. கூட்டான, செயலூக்கமான பிரச்சாரத்திற்கு - புறக்கணிப்புக்கு- பதிலாக லூர் ஊவ்றியேர் செயலூக்கமற்ற, தனிநபர் எதிர்ப்புகளை -வெற்று வாக்குச்சீட்டை சமர்ப்பித்தலை- முன்மொழிந்தது.

அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் லூர் ஊவ்றியேரும் அதன் ஆதரவாளர்களை தேர்தல் ஏமாற்றில் பங்கேற்கும்படி வலியுறுத்தியது. ஏன்? தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனமான நிலைப்பாட்டிலிருந்து, வாக்களிப்பதிலிருந்து விலகி இருந்தலுக்கும் வெற்று வாக்குச்சீட்டைப் போடுவதற்கும் இடையில் வேறுபாடு இல்லை. இரண்டுமே தனிநபர் எதிர்ப்பின் வடிவங்கள் ஆகும்.

ஆயினும், முதலாளித்துவப் பாராளுமன்ற வாதத்தின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து பார்த்தால், அங்கு வேறுபாடு இருக்கிறது. வாக்களிக்க ஒன்றுமில்லை என்று அவரே ஒத்துக்கொண்ட போதிலும், அவரது ஆதரவாளர்களை அனைத்து விலைகொடுத்தும் வாக்களிக்கச் செல்ல லாகியே வற்புறுத்தலால் -பிரெஞ்சு ஜனநாயக குடியரசு நிறுவனங்களுக்கான மரியாதையைக் குறிப்பதாக மட்டுமே கருதப்பட முடியும், துல்லியமாக அந்த முதலாளித்துவ நிறுவனங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எந்தவிதமான உண்மையான தேர்வையும் ஏமாற்றியது மற்றும் சிராக்கிற்கு அவரது ஜனாதிபதி பதவியைத் தொடர்வதை உறுதிப்படுத்தியது.

முதலாளித்துவ தேர்தல்களில் எந்த விதமான பங்கேற்பையும் கொள்கை அளவில் நிராகரிக்கின்ற விஷயம் இங்கு இல்லை. உ.சோ.வ.த முந்தைய அறிக்கையில் விளக்கியவாறு பிரான்ஸ் ஜனாதிபதித் தேர்தலும் இடதுகளும்: (லூர் ஊவ்றியேரின் அரசியல் பற்றிய கடித பரிமாற்றங்கள் - The left and the French presidential election: An exchange of letters on the politics of Lutte Ouvrière) "தேர்தல் பகிஸ்கரிப்பிற்கான எமது அழைப்பு சோசலிஸ்டுகள் பொதுவிலும் மற்றும் எல்லா விஷயங்களிலும் முதலாளித்துவ தேர்தல்களில் பங்கேற்கக் கட்டாயம் மறுக்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொள்ளவில்லை. அது விளைவுற்ற மற்றும் பிற்போக்குத்தனமான வாக்களிப்பில் விலகும் வாதமாகும், அது தொழிலாளர்களை எமது அக்கறை இன்மை பற்றி மட்டுமே நம்பவைக்கும். தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஆளும் வர்க்கத்தைத்

தூக்கி வீசுவதற்குப் போதுமான பலம் இல்லாதவரை, அதன் போராட்டத்தை நடத்துவதற்கு நிலவும் அரசியல் வடிவங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதைத்தவிர அதற்கு மாற்று இல்லை.

"இருப்பினும், நாங்கள் சாதாரணமான எந்த தேர்தலுடனும் அணுகவில்லை, மாறாக பிரெஞ்சு முதலாளித்துவத்தின் முதன்மையான பிரதிநிதிக்கும் பாசிச வாய்சவடால்காரருக்கும் இடையில் மே5 அன்று நடைபெற இருக்கும் தேர்தலை அணுகுகிறோம். அந்த ஸ்தூலமான நிலைமைகளில், தொழிலாள வர்க்கத்தின் பணியானது புறக்கணிப்பு மூலம், மிகப் பகிரங்க மற்றும் எடுத்துக்காட்டுப் பாணியில் அந்தத் தேர்தலை மறுதலிக்க வேண்டும். இந்த அரசியல் ஏமாற்றுக்கு, அல்லது அதிலிருந்து எழும் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகளுக்கு எந்த விதமான அங்கீகாரத்தையோ அல்லது சட்டபூர்வமான தன்மையையோ கொடுப்பதற்கு தொழிலாளர்கள் மறுக்க வேண்டும்."

எல்.சி.ஆர் மற்றும் பி.டி.ஈ.க்கு ஆதரவளித்த வாக்காளர்களுக்கு வேண்டுகோள் விடுப்பதிலிருந்து ஏன் அவர் விலகி இருந்தார் என்ற

கடைசி கேள்விக்கு லாகியேயின் விடையானது, எல்.ஓ.வின் போதும் என்ற மனப்பான்மை மற்றும் செயலாக்கமுற்ற தன்மையைப் பண்பிட்டுக் காட்டுகிறது. ஒருவர் லாகியேயின் நிலைப்பாட்டை ஒரு சூத்திரத்துடன் சேர்த்துக் கொள்ள முடியும்: நாம் அனைவரும் ஒரே கருத்தைக் கொண்டிருக்கிறோம் - நாம் ஒருவர் கால்விரல்களை மற்றவர் மிதிக்கக் கூடாது. பெசன்ஸெனோ சிராக்கிற்காக முடிவு செய்தபொழுது, விஷயத்தின் முடிவாக அது இருந்தது. அவரது வாக்காளர்களுக்கும் ஆதரவாளர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்க முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. ஒருவர் முடியை ஒருவர் இழுக்க வேண்டாம் என யெசுப்பாத உடன்பாடு அங்கு இருக்கிறது அங்கு, கொள்கைகள், டிராக்கங்கள் மற்றும் வழிமுறைகள் மீதான உயிருள்ள போராட்டத்தின் மூலம், தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு மற்றும் சரியான அரசியல் டிராக்குநிலையை அவர்களுக்கு வழங்குவதற்கு, சுருத்தார்ந்த அக்கறை கொண்ட போராட்டம் இல்லை.

ட்ரொட்ஸ்கி இந்த வகைப்பட்ட அரசியலையே மத்தியவாதம் என பண்பிட்டார்.

பிரான்சின் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக அங்கத்தவருடனான நேர்காணலும் டேவிட் வோல்ஷின் குறிப்புகளும்

டேவின் வோல்ஷ்
மே 14, 2002

புரிசிலிருந்து 85 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள தொழிற்துறை நகரமான அமியனில் (Amiens), பிரெஞ்சு புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக (French Ligue Communiste Revolutionnaire - LCR) அங்கத்தவர் ஒருவருடன் மே 4ம் திகதி பெற்றுக் கொண்ட நேர்காணலை நாம் கீழே பிரசுரித்துள்ளோம். பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி தேர்தலின் முதல் சுற்றின் பின்னர் உருவான அரசியல் நெருக்கடி தொடர்பான உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) தலையீட்டின் ஒரு பாகமாக அதன் நிருபர்கள் பிரெஞ்சு புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக அங்கத்தவர் பிரான்சிஸ் டொலேயுடன் (Francis Dollé) உரையாடினார்கள். இந்த செவ்வியை அடுத்து ஒரு சுருக்கமான ஆய்வு தொடர்கின்றது. ஏப்பிரல் 21 வாக்கெடுப்பு, தேசிய முன்னணியின் அதிதீவிர வலதுசாரி வேட்பாளரான ஜோன் மரி லு பென் ஏறத்தாழ 17 சதவீத வாக்குகளைப் பெற்று கோலிச வேட்பாளரும் தற்போதைய ஜனாதிபதியுமான ஜாக் சிராக்கிற்கு அடுத்ததாக இரண்டாம் இடத்தை வகிப்பதை காட்டுகிறது. லு பென் சோசலிச கட்சி பிரதமரும் ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான லியோனல் ஜொஸ்பனை தேர்தலின் இரண்டாவது சுற்றில் போட்டி இடமுடியாமல் அகற்றி விட்டு முன்னணியில் இருக்கும் அதே வேளை பிரெஞ்சு அரசியல் மற்றும் செய்தி ஊடக ஸ்தாபனங்களையும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளார்.

முதலாவது சுற்று தேர்தல் முடிவுகள் அறிவிக்கப்பட்டதன் பின்னர், பேரினவாத மற்றும் குடிவரவாளர் விரோத கட்சியின் தலைவரான லு பென் மே 5ம் திகதி இரண்டாவது சுற்றுத் தேர்தலில் முன்னணி வகிப்பதற்கு எதிராக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வீதிகளில் இறங்கியதன் மூலம் பிரதிபலித்தார்கள். தீவிர வலதுசாரித்தனத்துக்கும் அதன் கொள்கைகளுக்கும் எதிராக பிரான்சின் மாநகரங்களிலும் நகரங்களிலும் இரண்டு மில்லியன் மக்கள் மே திணைத்தன்று ஆர்ப்பாட்டம் செய்தார்கள்.

எதிர்ப்புகள் வெடிக்கத் தொடங்கியது தான் தாமதம்,

சோசலிச கட்சி, கம்யூனிசக் கட்சி, பசுமைக் கட்சி போன்ற அரசாங்க இடதுசாரி கட்சிகளும் (பன்மை இடதுகள்), அதேபோல் பலவித எதிர்ப்பியக்கங்களும் செய்தி ஊடகங்களின் பிரதான பகுதிகளும் இந்த பாசிச எதிர்ப்பு இயக்கங்களை சிராக்குக்கு சார்பான திசையில் திருப்பிவிடுவதற்காக, பிற்போக்கான மதிப்பிழந்த ஜனாதிபதிக்கு வாக்களிப்பதைத் தவிர வேறு தேர்வுகள் கிடையாது என விளம்பரம் செய்வதன் மூலம் ஒரு உக்கிரமான பிரச்சாரத்தை கட்டவிழ்த்துவிட்டன.

பாராளுமன்றத்திற்கு பிரதிநிதிகளை தெரிவுசெய்வதற்கான தேர்தல்கள் இரு கட்டங்களாக ஜூன் 9ம், 16ம் திகதிகளில் இடம்பெறவுள்ளன; முதல் சுற்றில் 12.5 சதவீத வாக்குகளைப் பெறும் எந்தவொரு வேட்பாளருக்கும் இரண்டாவது சுற்றுக்கு அனுமதி உண்டு. பிரான்சிய பெரு வர்த்தகர்களது அபிமானத்துக்குரிய வேட்பாளரான சிராக், புதிய பிரதமரான ஜோன் பியர் ர.பரனின் தலைமையில் ஒரு இடைக்கால மத்திய அரசாங்கத்தை நியமித்துள்ளதோடு, ஜனாதிபதி தேர்தலில் தாம் பெற்ற வெற்றியை பாராளுமன்றத்தில் ஒரு வலதுசாரிப் பெரும்பான்மையாக மாற்றுவதற்கு எண்ணிக்கொண்டுள்ளார்.

அலன் கிறிவின் (Alain Krivine) தலைமையிலான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் (LCR) பிரான்சின் அரசியலில் "தீவிர இடதுசாரிகள்" என அழைக்கப்படும் அமைப்புக்களில் ஒன்றாகும். தங்களை ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளாக அழைத்துக்கொள்ளும் எல்.சி.ஆர், லூற் ஊஷ்ரீயேர் (Lutte Ouvriere-

LO) பார்ட்டி டெ தறவையெர் (Parti des Travailleurs- தொழிலாளர் கட்சி PT) போன்ற கட்சிகளும் முதற்கட்ட ஜனாதிபதித் தேர்தலுக்கு வேட்பாளர்களை நிறுத்தியிருந்ததோடு மொத்தமாக 3 மில்லியன் வாக்குகளை -அளிக்கப்பட்ட வாக்குகளில் கிட்டத்தட்ட 10 சதவீதம்- பெற்றிருந்தன. பல தசாப்தங்களுக்குப் பின்னர் முதல் தடவையாக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் தனது சுய வேட்பாளரை நிறுத்தியிருந்தது. புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழக வேட்பாளரான பெசன்செனோ (Besancenot) 1.2 மில்லியன் வாக்குகளைப் பெற்றார். முதல்சுற்றுத் தேர்தல்

பிரான்சிஸ் டொலே

முடிவுகளால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட வெடித்துச்சிதறும் அரசியல் பிரச்சினைகளான, லு பென்னின் தேர்தல் வெற்றியும் ஒப்பீட்டளவில் அது பெற்ற வாக்குகளின் பெரிய அளவும், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தை நெருக்கடிக்குள் தள்ளியது.

உலக சோசலிச வலைத் தளம்: சிராக்குக்கும் லு பென்னுக்கும் இடையிலான மே 5ம் திகதிய ஐனாதிபதி தேர்தலில் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் நிலைப்பாடு பற்றி நீங்கள் கருதுவது என்ன?

டொலே: சந்தேகத்துக்கிடமின்றி அது சற்று நிச்சயமில்லாதது. எவ்வாறெனினும் நாம் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்குமாறு கோரப் போவதில்லை. எல்.சி.ஆர். உள்ளேயான விவாதம் இரண்டில் எதையும் தீர்மானிக்கவில்லை. லு பென்னுக்கு எதிரான ஒரே தடையாக சிராக் மாத்திரமே இருப்பதால் அவருக்கு வாக்களிக்குமாறு சிலர் கூறுகின்றார்கள். என்னைப் பொறுத்த மட்டில், தனிப்பட்டமுறையில், நான் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க மாட்டேன். பன்மை இடதுகள் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்குமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றனர். நாம் அதைச் செய்யவில்லை, எல்லாம் ஒன்றுதான். நாம் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்கும்படி கோரமாட்டோம்.

உ.சோ.வ.த: எவ்வாறாயினும் எல்.சி.ஆர். சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க அழைப்புவிடுப்பதாகவே மக்கள் கருதுகின்றனர். எல்.சி.ஆர். வெளியிட்ட ஒரு துண்டுப்பிரசுரத்திலிருந்து நான் கூடிக் காட்டுகிறேன்: "நாம் வீதிகளிலும் வாக்குப் பெட்டிகளிலும் லு பென்னை தடுத்து நிறுத்தவேண்டும்." இது சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க அழைப்புவிடுப்பதாக இல்லையா?

டொலே: இதற்கு பதிலளிப்பது எனக்கு சற்று சிரமமானதாக உள்ளது, ஏனெனில், உண்மையில் எல்.சி.ஆர் இன் உள்ளே தற்போது நடைபெறும் விவாதமும் இதுவேயாகும். நாம் இதனுடன் உடன்பட முடியாது. எனது மனைவியும் எல்.சி.ஆரில் உள்ளார். நாம் ஒவ்வொரு நாளும் விவாதிக்கின்றோம். ஏனெனில் அவர் என்னிடம் கூறுவதாவது: "நான் உனக்காக சிராக்கிற்கு வாக்களிப்பதால் எனது கைகளை அசுத்தமாக்கிக் கொள்ளப்போகிறேன்." நான் அந்த விவாதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளப்போவதில்லை. நான் வாக்களிக்காதிருப்பது அவர் தன் கைகளை எனக்காக அசுத்தமாக்குவதாக பொருள்படாது. அத்துடன் லு பென் அதனை பெறமாட்டார் என்பதால் அவருக்கு நன்றி கூறலாம்.

நான் இந்த விடயத்தில் உங்களுடைய கட்டுரையுடன் பிரெஞ்சு ஐனாதிபதித் தேர்தலைத் தொழிலாள வர்க்கம் புறக்கணிப்பதற்காக சிராக்கையும் லு பென்னையும் நிராகரி! லூய் ஊவ்றியேர், புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம், பார்ட்டி டெ தறவையெர் ஆகியோருக்கு ஒரு பகிரங்கக் கடிதம்.] உடன்படுகிறேன்: இவற்றில் லு பென்னுக்கு அப்படி ஒன்றும் பெருமளவான ஆதரவுகள் கிடையாது. உண்மையில் அதில் எதுவும் இல்லாமல் இல்லை, ஆனால் அது பெருப்பான்மையிலிருந்து தொலைவில் உள்ளது. அவர் ஒரு போதும் அதனைப் பெறமாட்டார் என நான் நினைக்கிறேன். அப்படி அவர் பெற்றாலும் கூட, இப்போதுபோல் பிரெஞ்சு மக்கள் பிரதிபலிப்பார்கள் என நான் நினைக்கிறேன். தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவினர் லு பென்னுக்கு வாக்களித்துள்ளது உண்மை. தெளிவாக நோக்குமிடத்து தொழிலாளர் வர்க்கம் குறைந்த அரசியற் கல்வியையும், அரசியல் புரிந்துணர்வையும் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் கண்டுகொள்ளலாம். இதுசாரிகள் பல தசாப்தங்களாக பயிற்சியையும் கல்வியறிவையும் அலட்சியப் படுத்திவிட்டார்கள்.

உ.சோ.வ.த: தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு கல்வியூட்டுவது என்பது உண்மையில் ஒரு புரட்சிகர கட்சியின் பணி அல்லவா? ஒரு பகிஷ்கரிப்புக்கு அழைப்பு விடுப்பதானது, அது தனக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு இடைவெளியை தோற்றுவிக்கும் என எல்.சி.ஆர். அஞ்சுகிறதா?

டொலே: எல்.ஓ.வைப் போல், எல்.சி.ஆர். தேர்தலில் பங்குபற்றவில்லை. எல்.சி.ஆர். எல்லாப் போராட்டத்திலும் அடி மட்டத்திலிருந்தே பங்குபற்றியுள்ளது. அந்த வகையில் நாம்

செயற்பட்டு வருவதோடு தகவல்களையும் வழங்கி வருகின்றோம். இதுசாரிகள், "நாம் பதவிக்கு வந்தால் அரசியல் யாப்பை மாற்றுவோம்" என எப்போதும் கூறிவருகின்றனர். மித்திரேன் பதவிக்கு வந்த போதிலும், அவர் அதை தொடரவில்லை. அவர் குடியரசின் கைப்பாவையாகவே அவர் செயற்பட்டார். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, தற்போது கூட 6 கோலின் அரசியல் யாப்பை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளும் வாதங்களை முன்வைத்துள்ளது.

உ.சோ.வ.த: மூன்று மில்லியன் மக்கள் எல்.சி.ஆர், எல்.ஓ, பி.டி ஆகியவற்றுக்கு வாக்களித்துள்ளார்களே?

டொலே: நாம் சிராக்குக்கு வாக்களிக்குமாறு அழைப்பு விடுக்கவில்லை. நாம் முடிவுகள் வெளிவந்த உடன் நாளை மாலை 9.30 மணிக்கு கூடவுள்ளோம். நாம் தேர்தல் முடிவுகளைப் பற்றி கவலைப்படவில்லை. லு பென் வெற்றிபெற மாட்டார் என்பதை நாம் தெளிவாக அறிவோம். நாம் ஏற்கனவே மக்களை வீதியில் அணிசேருமாறு அழைப்பு விடுத்துள்ளோம்.

நாம் விளரவில் பாராளுமன்ற தேர்தலை எதிர்சோக்கியுள்ளோம் என்பது உண்மைதான். உண்மையில் கடந்த வாரத்திலிருந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட மக்கள் எல்.சி.ஆர். உடன் இணைவதற்கு வந்தார்கள். அவர்கள் புரட்சியாளர்களாக இல்லாவிட்டாலும் சரி, முதலில் நாம் இந்த மக்களுடன் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் சோசலிச கட்சியிலிருந்தும் மற்றும் கம்யூனிச கட்சியிலிருந்தும் விரக்தியடைந்துள்ளனர். அவர்கள் தமது ஓய்வூதியம் போன்றவற்றுக்காக போராடவேண்டியுள்ளது.

உ.சோ.வ.த: இளைஞர்கள் பாசிசத்துக்கு எதிராக போராட விரும்புகின்றனர். பன்மை இடதுகள் இந்த இயக்கங்களை தீரடியாக ஜோஸ்பனின் அரசியலுக்கு திசைதிருப்புகின்றனர். அவர்கள் பன்மை இடதுகளின் அரசாங்கத்தை விமர்சிப்பதையும் முன்னோக்குகள் சம்பந்தமான கலந்துரையாடல்களை தவிர்ப்பதற்காகவும் லு பென்னை ஓர் பேய்மனிதனாக பயன்படுத்தி வருகின்றனர். எல்.சி.ஆர், "லு பென்னுக்கு வழியைமைத்த அமைப்பு முறையை நிராகரிப்போம்" எனக் கூறவில்லை. தனிப்பட்ட முறையில் பங்குகொள்ளமைக்கும் இந்தத் தேர்தல்களை புறக்கணிக்க தெளிவாக அழைப்பு விடுப்பதற்கும் இடையே வேறுபாடுகள் உண்டு. இவை கேலிக் கூத்தானவையாகும். ஒரு சக்திவாய்ந்த பிரச்சாரமானது தொழிலாள வர்கத்தினரிடம் இருந்து வெளித்தோன்றல்களை பிரதிபலிக்கும்.

டொலே: நான் இந்தக் குறிப்புக்களையும் விமர்சனங்களையும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் ஆரம்பம் முதல், திங்கட்கிழமை காலையிலிருந்தே (ஏப்பிரல் 22) நாம் ஆர்ப்பாட்டங்களில் பங்கு கொண்டோம். உயர் பாடசாலை மாணவர்கள், "தமக்கு அரசியல் கட்சிகள் அதிகம் அப்சியமில்லை" என எம்மிடம் தெரிவித்தனர். இது சுலபமானதல்ல. கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், சோசலிஸ்ட் கட்சியும் என்ன நடந்தது என்பதை ஆய்வு செய்யவில்லை. சரியாக திங்கள் காலையிலிருந்து, அவர்கள் சிராக்குக்கு வாக்களிக்குமாறு கோரியதன் மூலம் எல்லா அரசியல் கலந்துரையாடல்களுக்கும் அரசியல் ஆய்வுகளுக்கும் முடிவுபட்டனர். நான் சுயாதீனமாகவே கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிடம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. அவர்கள் அரசாங்கத்தில் பங்குகொண்டிருக்கக்கூடாது. கேய்சொட் (Gayssot) (கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் போக்குவரத்து அமைச்சர் ஜோன்-குளோட்), எயர் பிரான்ஸ் விமான சேவையை மூலதனத்துக்கு திறந்துவிடுவதை ஆதரித்து பேசியதை நான் கேட்டேன். இனிமேலும் நீங்கள் அவர்களிடம் எந்த நம்பிக்கையும் வைக்கமுடியாது. அவர்கள் ஒரு போதும் இதிலிருந்து மீள மாட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரை சட்ட சபை தேர்தலுக்காக பன்மை இடதுகளுடன் எதுவித கூட்டுக்கும் வழி கிடையாது. சோசலிஸ்டுகள் இன்னமும் பன்மை இடதுகளின் "சாதகமான நிலைச்சான்றை" பேணிவருகின்றனர். அவர்கள் பொய்ப்பர்கள். அவர்களை நம்பமுடியாது.

சனிக்கிழமை ஊர்வலத்தின் போது, எல்.சி.ஆர்.க்கு சிறந்த மக்கள் கூட்டத்தை கொண்டிருந்தது. நாம் தொழிலாளர்களது கோரிக்கைகளுக்காக அநேகமான போராடும் சுலோகங்களை

கோஷிக்க முயற்சித்தோம். எங்களுக்கு வெறுமனே லு பென்னுக்கு எதிராக ஆர்ப்பாட்டம் செய்ய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஐக்கிய வலதுகளும் சரி இடதுகளும் சரி எந்தவொரு நல்லதையும் செய்யவில்லை. எல்லா அரசாங்கங்களும் அதே வழியிலேயே இயங்குகின்றன. அது மத்தியவாத அரசியலாகும். உங்களால் அவ்வாறு நிர்வகிக்க முடியாது.

நெருங்கி வரும் பாராளுமன்ற தேர்தல் எங்களை கவலைக்குள் ஆழ்த்தியுள்ளது. எல்.ஓ.ஷடனான எமது உறவு அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை. நாம் செவ்வாய்க் கிழமை அவர்களை சந்திக்கவுள்ளோம். பாராளுமன்றத் தேர்தல் ஒரு செய்தியை தெரிவிக்கவுள்ளது. அது மிகவும் குறுகிய பிரச்சாரத்தையே கொண்டிருக்கும். மற்றவர்களைப் போல் நாம் அதேபடி வளங்களை கொண்டிருப்பவர்களல்ல. அது தந்திரமானது. பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பமுள்ள போதும், அதே சமயம் விரைவான பிளவுகளும், ஊடகங்களுடனான விவாதங்களும் இருந்து கொண்டுள்ளன. அது சுலபமானதும் அல்ல. நான் சோசலிஸ்ட் கட்சியினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் நிச்சயமற்ற தன்மையும் பிரெஞ்சு சமுதாயத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் இடத்தையுபிட்டு கவலை கொண்டுள்ளேன்.

உ.சோ.வ.த: அவர்கள் ஏற்கனவே லு பென்னுக்கு எதிரான தமது பிரச்சாரத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர்?

டொலே: நான் சிராக்கிற்கு வாக்களிக்க மாட்டேன் எனக் கூறும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நான் விமர்சனத்துக்கு ஆளாகிறேன்.

உ.சோ.வ.த: மக்கள் விரும்பினாலும் சரி விரும்பாவிட்டாலும் சரி, ஒரு புரட்சிகர கட்சியின் பணி உண்மையைக் கூறுவதாகும். நாம் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வர்க்க நனவை அபிவிருத்தி செய்யவும் குழப்பநிலைக் கெதிராகவும் போராடவேண்டும். இதுதான் டிரொட்ஸ்கியின் விதிமுறையாகும். நாம் பிரபல்யமற்ற நிலைப்பாடுகளை எப்படி கையாள வேண்டும் என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். அது ஒரு தனிப்பட்ட வீரம் சம்பந்தமான விடயமல்ல. ஆனால் ஒரு முன்னோக்கு சம்பந்தமானதாகும்.

டொலே: நாம் ஒரு குறுகிய காலப்பகுதியில் செயற்பட வேண்டும் என எல்.சி.ஆரில் உள்ள எனது தோழர்களிடம் கூறிவருகிறேன். நாம் மற்ற நாடுகளைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை. அங்கு நீண்டகாலத் தொலை நோக்கு கிடையாது. சோசலிச கட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் இதை தவிர்ப்பதற்காக அனைத்தையும் செய்வார்கள். அது பாராளுமன்றத் தேர்தலில் எவ்வாறு இருக்கும் என்பதை நான் அறிவேன். அடுத்தது என்ன, நானும் ஒரு வேட்பாளனாக இருக்கப் போகிறேன்."

உ.சோ.வ.த: இளைஞர்கள் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளை விளங்கிக் கொள்ள தாகம் கொண்டுள்ளனர். இது ஒரு சோசலிச முன்னோக்கை நிர்மாணிப்பதற்காக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

டொலே : பன்மை இடதுகளுடன் ஒரு உடன்படிக்கைக்கு வராததையிட்டு எம்மை விமர்சிப்பவர்களும் உள்ளனர். அது ஒரு நகைச்சுவையாகும்.

உ.சோ.வ.த: பிகாரோவில், கிறிவின் (எல்.சி.ஆர். தலைவர் அலன்) சோசலிச கட்சியை சந்திக்க இணங்கியதாக அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள். கிறிவின் ஒரு புறக்கணிப்புக்கு அழைப்பு விடுத்திருப்பாரானால் அது மாபெரும் தாக்கத்தை தோற்றுவித்திருக்கும்.

டொலே: நான் நீண்ட காலம் எல்.சி.ஆரில் இருக்கவில்லை. எல்.சி.ஆர். இப்பிரச்சினையை கையாள்வதற்கும், ஒரு தாக்கத்துக்குரிய தெளிவான விதத்தில் பிரச்சினைகளுக்கு எதிர்வினை ஆற்றுவதற்கும் இலாயக்கற்றிருந்தது போல் தோன்றுகிறது. அது உண்மையானது. கடந்த வாரம் முதல் அமீனில், நாம் சந்திக்க முடியாதிருந்தது. எப்பொழுதும் மிகவும் தெளிவற்றதாகவும் சில சந்தர்ப்பங்களில் மிகவும் சிண்டிகல்வாத நிலைப்பாடுகள் இருந்ததையும் நான் புரிந்து கொண்டிருந்தேன். அதேசமயம் பெருந்தொகையான மக்கள் இணைவதற்கு வருகிறார்கள். எல்.சி.ஆரின் தலைமைக்கு இந்த நிலைமையைப் பற்றிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. இது எமது வழியை எம்மால் தெளிவாக காணமுடியாதுள்ளது என்பதையே

அர்த்தப்படுத்துகிறது. எல்.சி.ஆரின் நிலைப்பாடு தெளிவற்றது என்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நாம் குறுகிய காலத்துக்கு அப்பால் ஒரு ஆய்வினையை மேற்கொள்ள உள்ளோம்.

உ.சோ.வ.த: எல்.சி.ஆர். தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு எதிரான ஒரு பொறிக்கிடங்கான 'மக்கள் முன்னணி' யில் பங்கு பற்றும் ஆபத்து இருந்துகொண்டுள்ளது.

* * *

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கமுகமானது ஐக்கிய செயலகத்தின் ஒரு பகுதியாகும். மைக்கல் ப்லோ (Michel Pablo), ஏர்னெஸ்ட் மண்டேல் (Ernest Mandel), பியர் பிராங்க் (Pierre Frank) தலைமையிலான ஐக்கிய செயலகம், 1950களின் முற்பகுதியில் சோசலிச புரட்சிக்கான உலகக் கட்சியாக நான்காம் அகிலத்தைக் கட்டியெழுப்பும் போராட்டத்தைக் கைவிட்டதோடு ஸ்ராலினிசத்துக்கும் சமூக ஜனநாயகத்துக்கும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்துக்கும் அரசியல் ரீதியில் கீழ்ப்படிந்தது.

ஏப்பிரல் பிற்பகுதியிலும் மே முற்பகுதியிலும் இடம்பெற்ற சம்பவங்களை உற்று நோக்குகையில் எல்.சி.ஆரின் தீவிரவாத வார்த்தைஜாலங்கள் யதார்த்தமற்றவை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. இந்த அமைப்பு ஜனாதிபதி தேர்தலின் இரண்டாவது சுற்றில் சிராக் சார்பு முகாமுக்குப் பின்னால் அணிசேர்ந்து கொண்டு தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்தை வேண்டிவருந்தும் தொலைவில் நின்றகொண்டுள்ளது. அது நிலவும் சமூக அரசியல் ஒழுங்கமைப்பில் தன்னை ஒரு "இடதுசாரி" கட்சியாக உறுதிப்படுத்தியது. இரண்டு வேட்பாளர்கள் மாத்திரமே போட்டியிடும் ஒரு தேர்தல் சூழ்நிலையில் "மே 5ம் திகதி லு பென்னுக்கு எதிராக வாக்களிப்போம்" என்ற கோஷத்துடனான அதனது போராட்டமானது, சிராக்கின் வெற்றியை ஈடுசெய்வதாக விளங்கியது. உண்மையில், இக்கட்சியின் ஜனாதிபதி வேட்பாளரான பெசன்ஸ்சனோ, தாம் தற்போது பதவியிலிருக்கும் ஜனாதிபதிக்கே வாக்களிக்கப் போவதாக அறிவித்துள்ளார்.

எல்.சி.ஆர். நீண்டகாலமாக பிரான்சின் உத்தியோகபூர்வ அரசியல் வாழ்க்கையின் இடதுசாரி கண்ணைக்கான இடத்தை வகித்துள்ளது. அது பல தீவிரமயப்படுத்தப்பட்ட தட்டுக்களுடன் தமது நம்பகத் தன்மையை பேணிக்கொள்வதற்காக சமூக ஜனநாயகவாதிகளையும் ஸ்ராலினிஸ்டுகளையும் விமர்சித்து வந்தபோதிலும் இடதுசாரி அரசாங்கங்களுடன் தன்னை ஆயிரக்கணக்கான நூல்களில் பிணைத்துக்கொண்டுள்ளது. லு பிகாரோ பத்திரிகைக்கு ஏப்பிரல் 30ம் திகதி வழங்கிய பேட்டியில் எல்.சி.ஆர். தலைவர் அலன் கிறிவின், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் பசுமைக் கட்சியும் குறிப்பிட்ட மட்டத்தில் சில அரசியல் ஒத்துழைப்புகளுக்கான சாத்தியங்களைப் பற்றி கலந்துரையாடுவதற்காக தனது கட்சிக்கு அழைப்பு விடுத்ததாக தெரிவித்தார். இது "இயற்கையாகவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு அழைப்பிதழாகும்."

எல்.சி.ஆர். சோசலிஸ்ட் கட்சியினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளதும் உத்தியோக பூர்வமான அல்லது உத்தியோகபூர்வமற்ற ஆதரவைப்பெறும் எதிர்ப்பியக்கங்களிலும், தீவிரவாத இயக்கங்களிலும் பங்குபற்றுகின்றது. உதாரணமாக, எல்.சி.ஆரின் அரசியல் குழு உறுப்பினரான கிறிஸ்டோப் அஹிரொன்னுடன் (Christophe Aguiton), ஜோஸ்பின் ஆதரவைப் பெற்ற, பூகோளமயமாக்கத்திற்கு எதிரான அமைப்பான "அட்டக்கின்" (ATTAC) ஸ்தாபக அங்கத்தவராவார். எல்.ஓ.எஸ் ராசிசம் (SOS Racisme), ரா லு' புரோன் (Ras'l'front), மற்றும் "சொன் பப்பியே" (Sans papiers) போன்ற இயக்கங்களுடனும் எல்.சி.ஆர் இயங்கி வந்துள்ளது. உண்மையில் இச் சகல அமைப்புகளும் அவற்றின் பெருந்தொகையான மத்தியதர வர்க்க ஆதரவாளரும் மே 5ம் திகதி வாக்கெடுப்பில் சிராக்குக்கு ஆதரவளித்தார்கள்.

ஜனாதிபதித் தேர்தலின் இரண்டாவது சுற்றில் சிராக்குக்கு பின்னால் அணிதிரள்வதன் மூலம் தம்மையும் பிரான்சின் அந்தஸ்த்தையும் பாதுகாக்க வழிதேடிய இடதுசாரி அமைப்புகள். அதில் "அதிதீவிர இடதுசாரி" அமைப்பாக எல்.சி.ஆரையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டன. கிறிவின் குழு இந்த அழுத்தத்தை மிகவும் பலமாக உணர்ந்ததோடு, இந்த முழு இழிவான

எதிர்ப் புரட்சி தட்டுக்களுடனான பிணைப்பை முழுமையாக துண்டித்துக் கொள்வதற்கு இலாயக்கற்றுள்ளது.

எல்.சி.ஆர், தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் இளைஞர்களுக்கும் எதிரான இன்னுமொரு பொறிக்கிடங்குக்கு சேவையாற்றும் மதிப்பிழந்து போன சோசலிஸ்ட் கட்சியினதும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியினதும் புதிய அரசியல் ஒழுங்கமைப்பில் பங்குவகிக்க பயிற்சியளிப்பதோடு தாமும் பயிற்சி பெறுகிறது. கிறிவின் இந்த உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள மீள்குழுமாக்கத்தை, "தற்போதைய அதிதீவிர இடதுசாரியத்துக்கு மட்டுப்பாடாத, புதிய பெண்நிலைவாத, சூழ்நிலைவாத, முதலாளித்துவ விரோதக் கட்சியாக" விபரித்துள்ளார்.

பிரான்சிஸ் டொலேயுடனான கலந்துரையாடல், எல்.சி.ஆர். போன்ற இடதுசாரிக் குழுக்கள் இன்று எந்த இடத்துக்கு வந்துள்ளன என்பதையும், அவர்கள் நடைமுறைக்கிடும் மத்தியவாத, சந்தர்ப்பவாத கொள்கைகளில் தொக்கிநிற்கின்ற உண்மைகளையும் புரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தை வழங்கியது. அவர், உள் முரண்பாடுகளால் பிளவுண்ட, கணிசமானளவு சீர்குலைந்த, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஏப்பிரல் 21 வாக்கெடுப்பின் பின்னர் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த அரசியல் பொறுப்புகளுக்கு தயாரற்ற நிலையில் இருந்த ஒரு கட்சியைப் பற்றியே விபரித்துள்ளார். டொலே இது பற்றி முழுமையாக அறிந்திருந்தாரோ இல்லையோ, "எல்.சி.ஆரின் தலைமைக்கு இந்த நிலைமையைப் பற்றிக்கொள்ள முடியாதுள்ளது" என்ற அவரது குறிப்பானது, இந்த அமைப்பு பற்றிய ஒரு குற்றச்சாட்டாகும்.

டொலே ஆழமான அரசியல் ஆய்விலும், தெளிவிலும், அடிப்படை அரசியல் வேலைத்திட்டத்திலும் எல்.சி.ஆர். பலவீனமாக இருப்பதை அங்கீகரித்த அதேவேளை, தனது கட்சி பலவித ஆர்ப்பாட்டங்களில் போராளிக் குணத்துடன் பங்கேற்பதையும் மக்கள் எதிர்ப்புக்கு அழைப்பு விடுப்பதையும் சுட்டிக் காட்டினார். இவை தனது அமைப்பின் அரசியல் தோல்விகளை ஏதாவதொரு வகையில் ஈடுசெய்வதற்கான சாதகமான அம்சங்களாக விளங்கும் என அவர் சிந்தித்தார். இந்த வகையிலான எதிர்ப்பு அரசியலானது அந்த அமைப்பின்

சந்தர்ப்பவாதத்தின் விசேடமான குறியை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. எல்.சி.ஆர். பலதசாப்தங்களாக இருந்துகொண்டுள்ள தொழிலாளர் அதிகாரத்துவங்களுக்கும் இடதுசாரி முதலாளித்துவத்துக்கும் தமது அடிப்படை "மக்கள் நடவடிக்கையின்" புகைமண்டலத்தின் பின்னால் மறைத்துக்கொண்டிருந்தது.

டொலே விபரித்த உட்கட்சி நிலைமையானது பெரும் சம்பவங்களில் சிக்குண்ட ஒரு மத்தியவாத இயக்கத்தின் தலைவிதியைப் பற்றிய ஒரு சூத்திரம் நிறைந்த உதாரணமாகும். அவ்வாறான ஒரு கட்சி, தாமாகவே தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் அவசியங்களையும் அனைத்துலக மார்க்சிசவாத இயக்கத்தின் வரலாற்றையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு அரசியல் பிடிப்பிலும் அடிப்படையான வழக்கங்களில் தம்மை நோக்குநிலைப் படுத்தமாட்டா. மாறாக பலம்வாய்ந்த வர்க்க சக்திகளால் அது சந்தர்ப்பவாத திக்கினுள் இயக்கப்படும். குழப்ப நிலையும் தயாரற்ற தன்மையும் புறநிலையான அரசியல் தொடுவரையின் அகநிலையான வெளிக்காட்டலாகும். அமைப்பானது உள்ளக ஒழுங்கீனத்தினதும் கொள்கை ரீதியான அரசியல் விடயங்களைத் தவிர்ப்பதிலும், அதன் மூலம் உத்தியோகபூர்வ பொதுஜன அபிப்பிராயத்தின் ஆதிக்கத் தாக்கத்துக்கு -இங்கு சிராக ஆதரவு முகாம்- அடிப்படைவதற்கான நிபந்தனைகளைத் தோற்றுவிக்கும்.

எல்.சி.ஆர் தன்னை புரட்சிகர இயக்கம் என்பதை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை என டொலே தன்னையறியாமலே உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். கட்சி ஒரு மில்லியன் வாக்குகளுக்கு மேல் பெற்றிருக்கும் ஒரு சூழ்நிலையில், தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு அரசியல் தலைமை வழங்கும் பணிக்கு முகம்கொடுக்கும்போது, எல்.சி.ஆர், முழுகிப்போகிறது, தட்டிக்கழிக்கின்றது, இறுதியில் அடிபணிகின்றது. எல்.சி.ஆர், எப்பொழுதும் நான்காம் அகிலத்தின் வரலாற்றுப் பணியான தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு புரட்சிகரத் தலைமையை வழங்கும் வரலாற்றுப் பொறுப்பை நிராகரித்து வந்துள்ளதோடு, அதற்குப் பரிவாக அந்தப் பணியை மார்க்சிய எதிர்ப்பு சக்திகளுக்கு ஒப்படைக்கின்றது.

பிரித்தானியாவில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பொதுக் கூட்டம்:

இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய மோதலும் சியோனிசத்தின் முட்டுச்சந்தும்

கிறிஸ் மார்ஸ்டன்
மே 16, 2002

பிரித்தானிய சோசலிச சமத்துவக் கட்சி இலண்டன் மத்தியில், "21ம் நூற்றாண்டில் சோசலிசத்திற்கான முன்னோக்கு" என்ற தலைப்பில் ஒரு பொதுக்கூட்டத்தை நடத்தியது. அமெரிக்க சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசிய செயலாளரும் உலக சோசலிச வலைதளத்தின் ஆசிரியர் குழுவின் தலைவருமான டேவிட் நோர்த்தால் கூட்டத்திற்கு வருகைதர முடியாதிருந்த நிலைமையில், பிரித்தானிய சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசிய செயலாளர் கிறிஸ் மார்ஸ்டன், மத்திய கிழக்கில் உள்ள அரசியல் நிலைமைகள் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார். மார்ஸ்டனின் உரையைத் தொடர்ந்து நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் செயலாளர் பீற்றர் சுவார்ட்ஸ், பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி தேர்தல்களின் படிப்பிணைகள் பற்றி உரை நிகழ்த்தினார். இரு உரைகளும் கூட்டத்திற்கு வருகை தந்தோரிடமிருந்து பல கேள்விகளை முன் கொணர்ந்தது, நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வரலாறு மற்றும் வேலைத் திட்டம் தொடர்பாக உயிர்த்துடிப்பான கலந்துரையாடலைத் தூண்டியது.

கீழே, மார்ஸ்டன் வழங்கிய உரையை வெளியிடுகிறோம், இது இஸ்ரேலின் ஆளும் லிக்குட் கட்சியானது அன்றைய தினத்துக்கு பின்னர், மேற்குக் கரையிலும் காசா பகுதியிலும்

பாலஸ்தீனிய அரசை ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ளப் போவதில்லை என்று தீர்மானத்தை எடுப்பதற்கு முன்னர் வழங்கப்பட்ட உரை ஆகும். அந்தக் கட்சியின் மத்திய குழுக் கூட்டத்தில் இஸ்ரேலிய பிரதமர் ஏரியல் ஷரோன் அந்த தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி இருந்தார். அது அவரது போட்டியாளர் பெஞ்சமின் நெதன்யாருவின் ஆதரவாளர்களால் மேசையில் வைக்கப்பட்டது. முன்னுக்குக் கொண்டு வரப்படவில்லை. ஆனால் மத்தியக் குழுவானது பிரம்மாண்டமான அளவில் அத்தீர்மானத்தை ஆதரித்தது.

ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளில் ஒரு மனித ஆயுசும் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டு வருகிறது. இஸ்ரேலிய அரசாங்கமானது பல மாதங்களாக பாலஸ்தீன மக்களை நீடித்த இராணுவத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாக்கி வருவது நூற்றுக் கணக்கான உயிர்களைப் பலி கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் இந்தவாற முடிவில் காசா துண்டு நிலப் பகுதியில் ஆக்கிரமிப்புச் செய்ய திட்டமிட்டிருந்தனர். அங்கு அகதி முகாம்கள் ஜெனின் போல மூன்று மடங்கு அளவு இருக்கின்றன. ஆனால் பத்திரிகைகளுக்கு அவர்களின் இலக்குகள் பற்றி அதிகமாய் கசிந்துவிட்டதன் காரணமாக, அதனைத் தாமதப்படுத்துமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர் என்று அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

ஹமாஸ் மற்றும் இஸ்லாமிக் ஜிகாத் போன்ற பாலஸ்தீனிய போராளிக் குழுக்களுக்கு அவர்களின் பாதுகாப்பைத் தயார்செய்வதற்கு நாட்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற காரணத்தால்,

இராணுவமானது ஏற்கமுடியாத அளவுக்கு இஸ்ரேலிய சேதங்களை எண்ணி அஞ்சுகிறது. பாலஸ்தீனியர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆற்றொணா நிலையானது, செயலற்றதாக அல்லது பாங்கியைக் கூட அழிப்பதற்கு போதுமான அளவு உயர் வெடிபொருளை நிரப்பிய தற்கொலை குண்டு வெடிப்பாளர்கள் கொண்ட படையால் வழி நடத்தப்படும் அவர்களின் பாதுகாப்பு நடவடிக்கையால் சுருங்கக் காட்டப்படுகிறது.

தங்களின் சொந்த எதிர்காலத்தையும் தங்களின் குடும்பங்களையும் பற்றி சிந்திக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ள இந்த இளைஞர்கள், தமது மக்கள் தொடர்ந்தும் உயிர் பிழைத்திருப்பதற்கான போராட்டத்தில் தங்களது வாழ்க்கையை மாப்பத்துக் கொள்வதைத் தவிர வேறு மாற்றத்தைக் காணவில்லை.

அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த குறைவாக அக்கறை காட்டும், காசா நடவடிக்கையை தாமதப்படுத்தும் இன்னொரு முக்கியமான காரணி, கணிசமான அளவு திரைக்குப் பின்னால் ஆன வாஷிங்டனில் இருந்து வரும் அழுத்தம் ஆகும். இது பற்றி நிறையவே கூறலாம். ஆனால் இராணுவ நடவடிக்கையானது இன்னும் தாமதப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது, கைவிடப்படவில்லை.

மீண்டும் ஒருமுறை இஸ்ரேலிய அரசாங்கமானது, தற்கொலை குண்டு வெடிப்பாளர்களின் நடவடிக்கைகளுக்கு பதிலாக சுத்தமாகத் திருப்பித் தாக்கும் நடவடிக்கையாக, பாலஸ்தீனிய நிர்வாகத்தின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பை அடித்து நொறுக்கும் தனது முயற்சிகளை நியாயப்படுத்துவதற்கு விழைகிறது.

இந்தப் பொய்யானது இன்று நடைபெறவிருக்கும் கூட்டத்தால் செய்யப்படும் அத்தகைய பிரச்சாரத்தை வழங்குகிறது. இஸ்ரேலிய ஆளும் கட்சியான லிக்குட் கட்சியின் மத்திய குழு, கட்டுப்படுத்தும் மற்றும் நிரந்தரக் கொள்கையாக பாலஸ்தீன அரசை உருவாக்குதலை வெளிப்படையாக எதிர்ப்பதற்கு கட்சி அர்ப்பணித்துக் கொள்வதை நாளும் தீர்மானத்தை விவாதிப்பதற்காக கூட இருக்கிறது.

அத்தகையதொரு தீர்மானம் ஒரு போதுமே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று கூற இயலாக்கவே பிரதமர் ஏரியல் ஷரோன் விரும்பி இருந்தார். தானும் தனது தொழிற்கட்சி கூட்டாளிகளும் -விலைபோகும் ஷிமோன் பெரஸ் போன்றோர்- இஸ்ரேல் அமைதியை நாடுகிறது அதேவேளை அர்.பாத்தும் பாலஸ்தீனிய நிர்வாகமும் சியோனிச அரசின் அழிவை நாடுகின்றன என்று நம்பி ஏற்கச் செய்வதற்கான, என்றுமில்லாத வகையில் தெள்ளத்தெளிவான மற்றும் வெறிபிடித்த முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற பொழுது, கொள்கை சம்பந்தமான அத்தகைய வெளிப்படையான அறிவிப்பைச் செய்வது அரசியல் ரீதியாக இருக்கிறது என்பதை அவர் உணரவில்லை.

ஷரோனுக்கு முந்திய, எகுட் பாராக்கின் பயனற்ற தாராளமான அளிப்பினை அர்.பாத் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்ற கூற்றின் மீது அரசாங்க கொள்கைப் பிரச்சாரம் மையப்படுத்தி இருந்தது. அது தண்டிக்கும் யுத்தத்திற்கு முன்னுரிமை அளிப்பதற்குப் பதிலாக, ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட 90 சதவீத எல்லைப்பகுதிகளில் பாலஸ்தீனிய அரசாங்கத்தை நிறுவுவதாக இருக்கும்.

ஷரோன் பாலஸ்தீனிய நிர்வாகத்தின் அழிவை நாடுகிறார்

ஷரோன் விரும்பும் விளைவு, அவரின் இணங்குமறுக்கும் இலக்கு, மேற்குக் கரையிலும் காசா பகுதியிலிருந்தும் ஒவ்வொரு பாலஸ்தீனிய தனி நபரையும் வெளியேற்றுவது மற்றும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளை அகன்ற இஸ்ரேலாக ஐக்கியப்படுத்துவது என்ற உண்மையே ஆகும்.

இது தோல்வியுறும் பட்சத்தில், அடுத்த சிறந்த மாற்று எல்லாப் பக்கங்களிலும் இஸ்ரேலிய இராணுவங்களால் சூழப்பட்ட கையளவான பாலஸ்தீனிய குடியிருப்பு பகுதிகளை உருவாக்குவது. இவை ஒன்றுடன் ஒன்று துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் இஸ்ரேலின் ஆதரவுடைய, அமெரிக்காவிற்கு நேரடியாக பதில் சொல்லக்கூடிய பொம்மை ஆட்சியால் அது நடத்தப்படும்.

ஷரோனின் நோக்கம் பாலஸ்தீனிய நிர்வாகத்தை அழித்தல்

என்பது உலகின் மிக மோசமாக வைக்கப்பட்ட இரகசியமாக இருக்கிறது. அளவுக்கு மீறிய சியோனிச ஆதரவு செய்தி ஊடகத்தைப் பொறுத்தவரை அதை வைத்திருக்க முடியாது, அதாவது இஸ்ரேலின் யுத்தத்தை சட்டரீதியானதென்று அழைக்க என்னென்ன பொய்கள் இருக்கின்றனவோ அவற்றை உமிழ்வதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கின்றன.

செப்டம்பர் 2000ல் மலைக் கோவிலுக்கு ஷரோன் விஜயம் செய்ததில் இருந்து, 1993ல் கையெழுத்திட்ட மற்றும் இறுதி விளைவாக பாலஸ்தீன அரசை உருவாக்கும் ஒஸ்லோ உடன்பாட்டை வழிவிலகச் செய்யும் நோக்கத்துடன் திரும்பத் திரும்ப ஆத்திரமுட்டல் பிரச்சாரத்தை அதிகரித்திருக்கிறார். அவர் பதவிக்கு வந்ததில் இருந்து அர்.பாத் பாலஸ்தீனிய ஓசாமா பின் லேனாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் - அலருடைய சொந்த வார்த்தைகளில் "பயங்கரவாதி மற்றும் கொலைகாரர்" என்றும் வலியுறுத்தி இருக்கிறார்.

தேசிய ஒற்றுமைக் கட்சியின் தலைவர் ரெகாவாம் ஷீவி படுகொலை செய்யப்படும் வரை, ஷரோன் தன்னிடம் "பாலஸ்தீனிய பயங்கரவாதத்தை துடைத்துக் கட்ட "இரும்புக் கைமுஷ்டி தந்திரங்களை தான் பயன்படுத்தப் போவதாகவும், மற்றும் எல்லைப் பகுதியில் ஒரு யூதக் குடியேற்றத்தைக் கூட கலைக்கமாட்டேன் " என்றும் உறுதி அளித்திருந்ததாகவும் செய்தி ஊடகங்களிடம் கூறினார்.

ஷரோன் தன்னும் "ஹோர்டான் பள்ளத்தாக்கு எப்போதும் இஸ்ரேலிய இறையாண்மையின் கீழ் தொடர்ந்து இருக்கும். நான் பள்ளத்தாக்கு பற்றி பேசும்பொழுது, நான் குறுகலான துண்டுப் பிரதேசத்தைப் பற்றி கூறவில்லை மாறாக கிழக்குப் பாதுகாப்பு துண்டுப் பகுதி, அல்லன் சாலையின் மேற்கே உள்ள அதன் மேற்கு எல்லை குன்றுகளின் உச்சிப்பகுதி ஆகும்." இன்னும் எளிதாகச் சொல்வதானால், ஷரோன் இங்கு முழு மேற்குக் கரை மீதுமான என்றும் கூடிய கட்டுப்பாடு ஆகும் என வெளிப்படையாக அறிவித்தார். அவர் கிழக்கு ஜெருசலேம் மீது எந்த விதமான பாலஸ்தீனியக் கட்டுப்பாட்டிற்கும் ஆதரவு தர மறுத்தார் என்பதையும் ஒருவர் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

வர இருக்கின்ற லிக்குட் கட்சி கூட்டம் பற்றிய ஆசிரிய தலையங்கத்தில், பிரதான தாராளமைவாத செய்தித்தாள் ஹார்டெட்ஸ் பின்வரும் அருள்வாக்கு எச்சரிக்கையை செய்தது: "ஏரியல் ஷரோன் தீர்மானம் மீதான விவாதத்தையும் வாக்களிப்பையும் தடுக்கவில்லை என்றால், லிக்குட் மத்தியக் குழு உறுப்பினர்கள் அழிவுகரமான கொள்கைக்கு பொறுப்பவர்கள். தேசிய வரலாறு அரசின் உண்மையான இருப்புக்கு இல்லை என்றால், அரசுக்கு சேதம் கொண்டு வருவதை, அதன் அபிவிருத்திக்கு இடருண்டாக்குவதை அவர்களுக்கு நினைவுட்டும்."

அரசியல் சுதந்திரம் மற்றும் இறையாண்மைக்கான பாலஸ்தீனியரின் கோரிக்கையானது "முழு சர்வதேச சமுதாயத்தாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது, மற்றும் அது தேசங்களுக்கு இடையிலான நடத்தை விதிமுறைகளாக, ஒழுக்கக் கட்டளையாக நிலைநிறுத்தப்படுகிறது மற்றும் கடந்த காலத்து இஸ்ரேலிய அரசாங்கங்களின் முடிவுகளாக ஆதாரம் கொண்டிருக்கிறது" என்று ஹார்டெட்ஸ் விளக்கிச் செல்கிறது.

இருந்தும் அந்த செய்தித்தாளால் அத்தகைய முன்னோக்கு ஆளும் கட்சியின் உத்தியோக ரீதியான கொள்கையாக ஆகும் சாத்தியத்திற்கான காரணத்தை வழங்க முடியவில்லை, மற்றவகையில் அதனை "உணர்ச்சி வசப்பட்ட அவமதிக்கும் பழிச்செயலின் வெளிப்பாடு, காலாவதியாகிப்போன யூதவெறிக் கொள்கை பற்றிய கருத்தியல், மற்றும் யதார்த்தத்தையும் சம்பவங்களை முன்கூட்டிப் பார்ப்பதற்குமான திறனில் கவலைதரத்தக்க தோல்வியும்" என விவரித்தது.

இது ஒன்றையும் விளக்கவில்லை. அது ஹார்டெட்ஸ் யதார்த்தத்தைப் பலனால் அறிவதற்குத் தவறியதை, அல்லது இன்னும் சரியாகச்சொன்னால் அதன் தலைமைக்கு அரசியல் யதார்த்தங்களை விளக்க விரும்பவில்லை என்று சாதாரணமாக

அர்த்தப்படுத்துகிறது.

மாற்று ஒன்றை வழங்காதது ஒருபுறம் இருக்கட்டும், என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதற்கான விளக்கம் இல்லாதது, தாராண்மைவாத அல்லது இது சியோனிச வட்டங்களில் தோன்றும், ஹாரெட்ஸ் லிக்குட் கட்சியை எதிர்மறையாக "தேசிய வரலாறு" என்று அது அழைப்பவற்றால் மதிப்பிடப்படுவது பற்றி பேசுகிறது. பிரிட்டன் போன்ற நாட்டில் கருத்தியல் ரீதியாய் சீரழிந்து போன தாராண்மை பத்திரிக்கைகளைக் கூட அத்தகைய வார்த்தைகளில் பேசுமா என்பதை ஒருவர் கற்பனை செய்தும் பார்க்க முடியாது. இயக்கங்கள் எங்கும் போலவே இஸ்ரேலிலும், வரலாற்றுத் தூய்மை மற்றும் எளிமையால் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு யூத தேசம் என்பது புறப்பாட்டுப் புள்ளி ஆக இருந்தது மற்றும் அரசியல் சிந்தனையின் அனைத்துப் பிரதான சாயல்களின் வருகையாக இருக்கிறது.

இஸ்ரேலின் தார்மீகப் பொறுப்பின் இழப்பு

இஸ்ரேலின் தாராண்மை புத்தி ஜீவிகளை பொறுத்தவரை எடுத்துக் கொள்ளப்படும் அச்சம் என்னவென்றால், ஷரோன் அவரது நடவடிக்கைகளால் தேசிய செயல்திட்டத்தை இடருண்டாக்குகிறார் - அதாவது யூத அரசின் இருப்பையே ஆகும்.

அத்தகைய அக்கறைக்கு பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஷரோனின் ஈவிரக்கமற்ற தன்மை, அரபு மக்களின் கடுஞ்சினத்தை எழுப்பும் மற்றும் அரபு அரசுகளில் தலைமையில் இருக்கும் பல்வேறு ஊழல் கும்பல்களைப் பொறுத்தவரை கட்டுப்பாட்டை பராமரித்தல் இயலாததாக இருக்கும் என்பது மிகவும் தெளிவான அச்சமாக இருக்கிறது.

ஆனால் இன்னொரு கவலை தெளிவாகவே சர்வதேச நிலைப்பாட்டுக்கு உரியது மற்றும் உண்மையில், இஸ்ரேலால் ஒருமுறை அனுபவிக்கப்பட்ட தார்மீகப் பொறுப்பு மற்றும் சுடீர்தியான தன்மை ஆகும். கிட்டத்தட்ட நாளாந்த அடிப்படையில், புதிய யூத எதிர்ப்பின் தோற்றம் பற்றிய பகிரங்கப் பேச்சுக்கள் சியோனிச ஆதரவு வட்டங்களால் பேசப்பட்டன மற்றும் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றன.

பல பரவலான வேறுபட்ட இயல்நிகழ்ச்சியானது நாஜிக்களது தோல்விக்குப் பின்னர் இருந்து காணப்பட்டிராத அளவில், யூத விரோத உணர்வுகளை மேற்கமந்து செல்லும் அம்சங்கள் படம்பிடித்துக் காட்டப்பட்டன. முழு அரபு உலகம் மற்றும் அனைத்து முஸ்லிம்களும் யூத எதிர்ப்பினர் என்று முத்திரை குத்தப்பட்டனர். ஐரோப்பாவில் உள்ள வலதுசாரிக் கட்சிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளைப் பொறுத்தவரை, பாலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிரான ஷரோனின் யுத்தத்தை விமர்சிக்கும் துணிவுள்ள எவருடனும் கலவையாய் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

வாஷிங்டனின் சொந்த "பயங்கரத்தின் மீதான யுத்தம்" என்பதுடன் எல்லா பிரதான வகைகளிலும் ஒத்ததான - பயங்கரவாத அச்சுறுத்தலுக்கு எதிரான சட்டப்பூர்வ இராணுவ நடவடிக்கை என்று அவர்கள் விளக்குகின்றதை எதிர்ப்பதற்கான நியாயப்படுத்தல் சியோனிச வட்டங்களில் இருக்கமுடியாது- அப்பட்டமாக மறைக்கப்பட்ட யூதமக்களைப் பற்றிய வெறுப்பைத் தவிர. இன ஒழிப்பு மீதான குற்றப்பழியை ஒருவர் உணரும்பொழுது ஐரோப்பாவின் யூத எதிர்ப்பு "இயல்பு" தற்காலிகமாக அடங்கிவிட்டிருந்த போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தைப் பற்றி அவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

அத்தகைய அறிக்கைகள் சியோனிசம் யூத மக்களை இட்டுச் சென்ற பயங்கரமான அரசியல் முட்டுச் சந்தை விளக்குவதற்கு மட்டுமே சேவை செய்யும். யூத எதிர்ப்பின் வளர்ச்சி பற்றிய அபாயத்தை ஒருவரும் மறுப்பதற்கு விரும்பமாட்டார்கள். அதிவலதுசாரி கட்சிகள் மற்றும் புதிய பாசிச கட்சிகளினால் செய்யப்பட்ட கருத்தியல் ரீதியான மாற்றி அமைத்தல்கள் ஒரு பொருட்டல்ல, அதன் மேல் தோற்றத்திற்கு அடியில் எப்பொழுதும் யூதர்களுக்கு எதிரான குரோதம் இருக்கிறது. ஆனால் இது பல தொழிலாளர்கள் மற்றும் முற்போக்கு

எண்ணம் கொண்ட புத்தி ஜீவிகள் உள்ளடங்கிய, பல இலட்சக் கணக்கான மக்கள் மத்தியில் இஸ்ரேல் அரசுக்கு மற்றும் பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான அதன் கொடுமைப்படுத்தலுக்கு வளர்ந்து வரும் குரோதத்துடன் சர்வசாதாரணமாக சம்பந்தம் முடியாது.

தெளிவான அரசியல் முன்னோக்கு இல்லாத நிலையில், ஒருவருக்கு மற்றதை ஊட்ட முடியும் - அதிவலதுசாரிகள் பாலஸ்தீனியர்களுடன் சில சந்தர்ப்பங்களில் அனுதாபம் தெரிவிப்பதாகக் காட்டிக் கொண்டுள்ளனர், மிக அடிக்கடி அவர்கள் விரும்புகின்ற பாதையிலும் பார்க்க முஸ்லிம் விரோத வெறுப்பைத் தூண்டிவிடலில் அக்கறை காட்டுவதாக இருக்கிறது. இருப்பினும் யூத மக்களுக்கு குரோதத்தின் உதயத்திற்கான பிரதான அரசியற் பொறுப்பு சியோனிசத்தின் அரசியல் வக்காலத்தில் கிடைக்கின்றது, அது யூதர்களை இஸ்ரேல் அரசுடன் இணங்கானல் மீதாக வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

சியோனிசவாதிகள் ஒருவிதத்திலாவது, உண்மையான அரசியல் இயல்நிகழ்ச்சியின் திரிக்கப்பட்ட படத்தை முன்வைக்கின்றனர். ஐரோப்பிய யூதர்களுக்கு நேர்ந்த துயரத்தின் விளைவாக இஸ்ரேலால் அனுபவிக்கப்பட்ட பெரும் அரசியல் நல்வாய்ப்பு உண்மையில் ஒழுக்கக்கேடானதாக இருக்கின்றது.

ஆனால் இதற்கான காரணம் பிரதானமாக லுபென் அல்லது ஹைடரின் இனவாத வாய்ச்சுவடாலில் காணப்பட்டிருக்கவில்லை, மாறாக ஜெனின் படத்தில் -அதன் வீடுகள் தரைமட்டமாக்கலில், அதன் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் சுட்டுக் கொல்லப்படலில் இஸ்ரேலிய டாங்கிகளால் இடிந்த கட்டிடக் கற்சூளங்களுக்கு கீழே நசுக்கப்பட்ட உடல்களில் காணப்படக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

சியோனிச முன்னோக்கின் தோல்வி

இஸ்ரேலின் வரலாற்று ரீதியான ஸ்தாபிதத்திற்கு முழுதும் ஆதரவு காட்டியவர்கள் உட்பட, பலர் யூதப்படைகள் இன்னொரு மக்களை நசுக்குதலைக் காண்கையில் திகைக்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், திகைப்படைந்திருத்தல் போதுமானது அல்ல. ஒருவர் ஏன் இந்த சூழ்நிலை வந்திருக்கிறது என்பதைக் கட்டாயம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் மற்றும் அது சறுக்கிச் சென்று காட்டுமிராண்டித்தனமாக ஆவதை எதிர்க்க சரியான அரசியல் முன்னோக்கை விரிவுபடுத்த வேண்டும்.

சியோனிசத்தின் தோற்றத்தை முன்வைத்தலை அல்லது அதன் அடுத்தடுத்த பரிணாமத்தினை அரசியல் ரீதியாக விளக்குதல் இங்கு சாத்தியமில்லை. ஒருவர் அத்தகைய கட்டுரைகளை உலக சோசலிச வலை தளத்தில் காணமுடியும். ஆனால் சில அடிப்படை விஷயங்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். இஸ்ரேல் அரசின் ஸ்தாபகர்களுள் ஒருவரான டேவிட் பென் குரியன் (David Ben Gurion) போன்றவர்கள், தாராண்மை, ஜனநாயக மற்றும் சோசலிச அரசை உருவாக்கும் தங்களின் நோக்கத்தை வெளிப்படையாகத் தெரிவித்தனர். அவர்கள் அறிவார்ந்த மற்றும் முன்னேற்றகரமான யூத அறிவு ஜீவித மரபுகளுக்கு திரிக்கப்பட்ட வேண்டுகோளை விடுத்தனர்.

ஷரோனும் உத்தியோக ரீதியான சியோனிசத்திற்குள்ளே கருத்துவேறுபாடு கொண்ட மரபிலிருந்து வந்த அவரது லிக்குட் கட்சியும், திருத்தல்வாதிகள் எனப் பெயர் பெற்றனர், அவர்களது கருத்தியல் ஞானாசிரியர் விளாடிமிர் ஐபோட்டின்ஸ்கி (Vladimir Jabotinsky) ஆவார். அவர், இன்னொரு மக்களால்- பாலஸ்தீனியர்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட தேசத்தில்- பலாத்காரம் மூலம் தவிர- யூத அரசு கட்டப்பட முடியும் என்ற பாசாங்கைப் பேணுதல் இயலாதது என விவாதித்திருந்தார்.

யூதக் கட்டுப்பாட்டை பலாத்காரமாக உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஈவிரக்கமற்ற போராட்டத்திற்காக அழைப்பு விடுத்தார் மற்றும் "அரபுகளுடன் தானாக சமரசம் செய்து கொள்ளல் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை" என்று அறிவித்தார். இத்தாலிய பாசிசத்தால் அதிகமாய் செல்வாக்கு செலுத்தப்பட்டு, 1935ல் அவர் ஒரு பத்திரிகையாளரிடம் மிக வெளிப்படையாக, "நாம் யூத பேரரசை விரும்புகிறோம்" என்று கூறினார்.

இஸ்ரேலின் வரலாற்றில் முதல் இரு தசாப்தங்கள்

தொழிற்கட்சியின் மரபு சியோனிஸ்டுகள் மற்றும் அதன் முன்னோடிகள் இஸ்ரேலிய சமூகத்தில் மேலாதிக்கம் செய்யும் சக்தியாக இருந்தனர். ஜனநாயகம் தொடர்பாக அவர்களின் வெளிப்படையான அறிவித்தல் பாலஸ்தீனியர்களை வெளியேற்றல் மற்றும் அவர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை நசுக்குதல் ஆகியவற்றுக்காக அவர்களின் வலதுசாரி எதிராளிகளுடன் சேர்ந்து வேலை செய்வதிலிருந்து அவர்களை ஒருபோதும் தடுக்கவில்லை, மாறாக சியோனிசத்தை ஜனநாயக வண்ணங்களில் பூச்சு செய்வதற்கான முயற்சி இன்னும் அங்கே இருந்தது.

திருத்தல்வாத நிலைப்பாடு என்று அழைக்கப்படுவது சியோனிச செயல் முறை திட்டத்தை அடைவதற்கான அவசியமான வழிமுறைகள் மற்றும் பண்பு ஆகியவற்றின் சரியான வரலாற்று மதிப்பீடு என நிரூபித்திருந்தது என்று முரண்பாடின் அச்சம் எதுவுமின்றி சொல்வது இப்பொழுது சாத்தியமாக இருக்கிறது.

1967 யுத்தத்தின் பின்னர் இருந்து இதுவரை, இஸ்ரேல் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை கொடுமையாகக் கீழ்ப்படுத்தலின் மீது கட்டப்பட்ட ஒரு ஆட்சியாகவும் வெளிப்படையான விரிவாக்க மற்றும் இராணுவரீதியான ஒன்றாகவும் இருந்து வருகிறது. இஸ்ரேலிய அரசியலில் மேலாதிக்கம் செய்யும் சமூகத் தட்டினர் வெறிபிடித்த வலதுசாரி குடியேற்றக்காரர்கள் மற்றும் மதவெறியர்கள் ஆவர். இதற்கு மாறாக மிகவும் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட மற்றும் மதச்சார்பற்ற யூதத் தொழிலாளர்கள் தங்களின் முன்னுரிமைக்குரிய கட்சிகளாக- எடுத்துக்காட்டாக தொழிற்கட்சி மற்றும் மெரெட்ஸைக் (இடதுசாரிக் கட்சி) கண்டிடுக்கின்றனர், அவர்கள் அதிவலதுசாரிப் போக்கிற்கு எந்த விதமான மாற்றையும் வழங்கத் திராணியற்று இருக்கின்றனர்.

தொழிற்கட்சியால் தொடரப்பட்டிருந்த அமைதி- வாக்குறுதி பரிதாபகரமாகத் தோல்வி அடைந்தது. சமாதானத்திற்கான நேர்பல் பரிசை வென்றவரான, ஒஸ்லோ உடன்பாட்டினை உருவாக்கிய பிரதானமானவர்களுள் ஒருவரான இட்சாக் ராபினின் வாழ்க்கையானது, பாசிச மாணவ கொலையாளியின் துப்பாக்கிக் குண்டால் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. அவருடன் இணையாக பரிசு வென்ற ஷிமோன் பெரஸ், இப்பொழுது ஷரோனின் வலதுபுறம் அமர்ந்து கொண்டு, பாலஸ்தீனியர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காணும் எந்த வாய்ப்பையும் அழிக்கும் எண்ணம் கொண்ட அரசாங்கத்திற்கு தலைமை வக்காலத்து வாங்குவதாக இருக்கிறார். ஒஸ்லோவின் பலனை கொண்டுவருவதற்கு மக்கள் வழங்கிய அதிகாரத்தின் பேரில் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட எகுட் பாராக், இன்று ஷரோனுக்கு முழுமையாக ஆதரவு தருகிறார்.

இது எதிர்பாராதது அல்ல. பாராக்கும் ஷெரோனும் - மற்றும் விரிவாக்கச் சொன்னால் தொழிற்கட்சியும் லிக்குட் கட்சியும்- அவை வேறுபாடுகளைவிட எப்போதும் பொதுவானவற்றையே கொண்டிருந்தன. அல்லது இன்னும் சொல்லப்போனால் அவர்கள் பொது மூலோபாயத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டார்கள் ஆனால் தந்திரோபாயத்தில் வேறுபட்டார்கள். நோம் சோஸ்கி சனிக்கிழமை கார்டியன் பத்திரிக்கையில் ஒரு கட்டுரையில் ஒஸ்லோ உடன்பாட்டின் உண்மையான பண்பு பற்றி சரியாக கருத்தறிவிப்பு செய்தார்.

அவர் எழுதுகிறார்: "ஒஸ்லோ 'அமைதி நடவடிக்கை', 1993ல் ஆரம்பமானது, ஆக்கிரமிப்பின் முறை மாற்றப்பட்டது, அடிப்படைக் கருத்துரு மாற்றப்படவில்லை. எகுட் பாராக்கின் அரசாங்கத்துடன் சேருவதற்கு சற்று முன்னர், வரலாற்றாசிரியர் ஷலோமோ பென்-அமி, 'ஒஸ்லோ உடன்பாடுகளானது, ஒருவரை ஒருவர் எப்போதும் வாழ்க்கைக்காக சார்ந்திருப்பதன் மேல், புதிய காலனித்துவ அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டன' என்று எழுதினார். அவர் விரைவில் 2000ல் காம்ப் டேவிட் அமெரிக்க- இஸ்ரேலிய முன்மொழிவுகளின் கட்டிடக் கலைஞரானார், அது இந்த நிபந்தனையில் ஒட்டிக் கொண்டிருந்தது. அந்த நேரத்தில், மேற்குக் கரையில் உள்ள பாலஸ்தீனியர்கள் 200 சிதறிய பகுதிகளில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டனர். பில் கிளிண்டனும் இஸ்ரேலிய பிரதமர் பாராக்கும் அபிவிருத்தியை முன்மொழிந்தனர்: உண்மையில் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கப்பட்ட நிலையில், இஸ்ரேலிய கட்டுப்பாட்டின் கீழ் மூன்று மண்டலங்களாக (ஆட்சிப் பகுதிகளாக)

பாலஸ்தீனியர்கள் மீதான தாக்குதல்களுக்கு எதிராக அபுஸ்திரேலியாவின் சிட்னி நகரில் இடம்பெற்ற ஆர்ப்பாட்டம்

வலுப்படுத்தப்படல், பாலஸ்தீனிய செய்தித் தொடர்புகளின் மையமான, கிழக்கு ஜெருசலேத்தின் சிறு பகுதியான நான்காவது மண்டலத்திலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தல். ஐந்தாவது மண்டலமாக காசா இருந்தது."

பின்னர் சோம்ஸ்கி, தொழிற்கட்சியின் மோசே தயானை மேற்கோள் காட்டுகிறார், அவர் மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னர், "எங்களிடம் தீர்வு இல்லை, நீங்கள் நாயைப் போல தொடர்ந்து வழங்குங்கள், விரும்புகிறவர்கள் வெளியேறலாம்" என்று இஸ்ரேலிய மந்திரிசபையில் கூறியது பாலஸ்தீனியர்களுக்கு அவர்கள் தெளிவுபடுத்தி இருக்க வேண்டும்." அது சவால் செய்யப்பட்ட பொழுது, அவர் பென் குரியனை மேற்கோள்காட்டுவதன் மூலம் பதில் அளித்தார், பென் குரியன் கூறியிருந்தார், "சியோனிச பிரச்சினையை ஒழுக்கக் கண்ணோட்டத்திலிருந்து அணுகுபவர் சியோனிசவாதி அல்ல."

பாலஸ்தீனியருக்கு ஒஸ்லோ என்ன வழங்குகிறது என்பதை ஒருவர் மேலும் சேர்க்க முடியும் -அது மிக ஏழ்மை. மிகக் கொடுமை மற்றும் சியோனிச குடியேற்றங்களின் இரட்டிப்பாக்குதல் ஆகியனவாக இருந்தது. பாராக்கின் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளில் 90 சதவீதத்தை வழங்கல் என்று கூறப்படுவது ஒரு கட்டுக்கதை ஆகும். அகன்ற ஜெருசலேம் புதிய யூத புறநகர்ப்பகுதிகளை உள்ளடக்கி விஸ்தரிப்பதாக இருந்தது, அதில் கிட்டத்தட்ட அரபு கிழக்கு ஜெருசலேமை தவிர்ந்தல், மற்றும் மேற்குக் கரையின் 30 சதவீதம் பகுதியை மற்றும் மிக முக்கியமான பகுதியைக் கொண்டிருக்கிறது. இது பாராக்கின் கணக்கீடுகளில் விலக்கப்பட்டிருந்தது.

யூதக் குடியேற்றங்கள் மேலும் 15 சதவீத மேற்குக்கரைப் பகுதியில் உருவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. பின்னர் இராணுவச் சாலைகள் பாலஸ்தீனிய எல்லைப் பகுதிகளை குறுக்கு மறுக்காக வெட்டி முன்மொழியப்படும் அரசின் -அத்தகைய வார்த்தையை ஒருவர் பயன்படுத்த முடியும் என்றால்- அடுத்தடுத்த பகுதியாக இருக்கச் செய்யாது மற்றும் அதனால் முழு விஷயத்தையும் உருப்படச் செய்யாமல் ஆக்கும். பிறகு, தொண்ணூறு சதவீதம் அதிகம் ஒன்றல்ல.

சியோனிசத்தின் சிறப்பியல்புகள் குறித்து கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய படிப்பினைகள் இருக்கின்றன.

மத பிரத்தியேகவாதத்தின் கருத்தியல் மீது அடிப்படையாகக் கொண்டும் இன்னொரு மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பலாத்காரமாக நசுக்குவதன் மூலமும் ஒரு ஜனநாயக அரசைக் கட்டுதல் சாத்தியமானது அல்ல. சியோனிசத்துடன் ஜனநாயகத்தை சமரசப்படுத்த முயற்சிப்பவர் அல்லது ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட எல்லைப் பகுதிகளில் இராணுவ நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பதற்கு நாடி, அதேவேளை இஸ்ரேல் அரசுக்கு தங்களின் விசுவாசத்தை வெளிப்படையாக அறிவிப்பவர்கள் மறைப்பதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்த பம்மாத்து சரிவராது, ஜனநாயகத்துக்கான

அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தேசியவாதத்தில் நம்பிக்கை இவற்றுக்கிடையில் கட்டாயம் தேர்வு ஒன்று செய்யப்பட வேண்டும்.

அராபிய தேசியவாதத்தின் வங்குரோத்து

சியோனிசத்தால் உண்டு பண்ணப்பட்ட கருத்தியல் ரீதியான வழிவகலின் மிகவும் திகைக்கவைக்கும் விளக்கிக்காட்டல்களில் ஒன்று இஸ்ரேலில் யுத்த எதிர்ப்பு உணர்வு மிகவும் அடிக்கடி அராபியர்களையும் யூதர்களையும் நிறுவெறி ஒதுக்கல் பாணியில் பிரித்தலுக்கான விவாதத்தின் பின்னே அணிதிரளாமல் இருப்பதாக இருக்கிறது. இந்தவார இறுதியில் 100,000 மக்கள் மேற்குக் கரையிலும் சாசாவிலும் ஷரோனின் யுத்தத்திற்கு எதிராகவும் "இருமக்களுக்கு இரு அரசு" உருவாக்கப்படுவதற்கு எதிராகவும் எதிர்ப்பைக் காட்டினர். அத்தகைய எதிர்ப்புக்கள் யூத மக்கள் மத்தியில் பாலஸ்தீனியர்களை ஷரோன் கொடுமைப்படுத்துவதற்கு வளர்ந்து வரும் எதிர்ப்பு மற்றும் அமைதி இன்மையின் குறிகாட்டலாக இருக்கின்றன மற்றும் ஜனநாயக தீர்வு சாத்தியம் என்பதன் நம்பிக்கையின் குறிகாட்டலாக இருக்கின்றன. மாறாக இஸ்ரேலின் உத்தியோக ரீதியிலான அமைதி இயக்கத்தின் ஆரம்பப்புள்ளி எப்பொழுதும் சியோனிச அரசைப் பராமரிப்பதன் தேவையாக இருந்து வருகிறது.

இந்த வேலைத் திட்டத்தைப் பொதிந்து வைத்துள்ள கட்சி, மெரெட்ஸ் இப்பொழுது அமைதி வேண்டி வந்துள்ளது, மற்றும் தொழிற்கட்சி இடதுகள் அவர்களுடன் வேலை செய்கின்றன. இவர்கள் பாலஸ்தீனியர்கள் தங்களின் ஏதோ ஒரு சொந்த அரசுவடிவத்தை அனுமதித்தால்தான் இது சாத்தியமாகும் என வாதிடுகின்றனர். இருப்பினும், அவர்கள் எந்த ஒரு பாலஸ்தீன அரசின் எல்லைகளும் முற்றுமுழுதாக இஸ்ரேலின் பாதுகாப்பு தேவைகளால் தீர்மானிக்கப்படும் என வலியுறுத்துகின்றனர், மற்றும் இஸ்ரேலுக்குள் பாலஸ்தீனியர்கள் வேலை செய்வது பாதுகாப்புக்கு அபாயம்- நேரக்கூடியதாக இருப்பது நிச்சயமாகக் குறைந்தபட்சமாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்றனர். சுருங்கக் கூறின," இரண்டு - அரசுகள்" நிலைப்பாடு சியோனிசத்தை இன்றியமையாததாக ஏற்றுக் கொள்கிறது, சியோனிசம் என்பது யூதருக்கும் அராபியர்களுக்கும் சகவாழ்வு சாத்தியமின்மை என்பதாகும்.

பகுதிக்குள்ளே முழுமையும் கூட இருக்கிறது. சியோனிசத்தின் தோல்வி -யூத மற்றும் பாலஸ்தீனிய தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் இருவருக்குமான துயரம்- தேசிய கருத்தியலின் அடிப்படையில் எமது கால அத்தியாவசிய ஜனநாயக மற்றும் சமூகப் பிரச்சினைகள் எதனையும் தீர்ப்பதற்கு இயலாமையின் வெளிப்படுத்தலாக மட்டுமே இருக்கிறது.

இஸ்ரேலிய தொழிலாள வர்க்கம் மீது சியோனிசம் பிடிமானம் வைத்திருப்பதற்குக் காரணங்களுள் ஒன்று தங்களின் நாட்டை முன்னேற்றம் அடைந்த ஒன்றாக, தங்களின் அரபு அபலார்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஜனநாயக மோட்சம் என படம்பிடித்துக் காட்டும் இஸ்ரேலிய தலைவர்களின் திறமையாக இருந்து வந்திருக்கிறது. ஜனநாயகமானது என்று அழைப்பதற்குத் தகுதியாக மத்திய கிழக்கில் ஒரு ஆட்சி கூட கிடையாது. அனைத்தும் - சிறு மற்றும் நம்பமுடியாத அளவு செல்வந்தத் தட்டுக்கும் பொதுவாக ஏழ்மை பீடித்த மக்களுக்கும் இடையிலான வாய்பிளக்கும் இடைவெளியால் பண்பிட்டுக் காட்டப்படுகிறது. அரசியலானது அரசை அரை நிலப்பிரபுத்துவ நிலையில் நடத்தும் கையளவேயான குடும்பங்களால் மேலாதிக்கம் செய்யப்படுகிறது.

மேலும் பாலஸ்தீனியரின் துயரம் முற்றிலும் சியோனிச ஒடுக்குமுறையால் விளைந்ததல்ல. பாலஸ்தீனியர்கள் தாங்களே இஸ்ரேலைத் தோற்கடித்துவிட்ட முடியாது மற்றும் அவ்வாறு செய்வது அவர்களின் முன்னோக்காக ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. பாலஸ்தீனிய விடுதலை இயக்கம் உதவிக்காகவும் ஆதரவுக்காகவும் அரபு ஆட்சியாளர்களைப் பார்த்தது, ஆனால் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பல காட்டிக் கொடுப்புக்களை அது சந்தித்தது.

உலக அரசியலானது மேற்குநாடுகளுக்கும் சோவியத் ஒன்றியத்திற்கும் இடையிலான குளிர் யுத்த மோதலினால்

மேலாதிக்கம் செய்யப்பட்டிருந்த பொழுது, பலவேறு அரபு ஆட்சியாளர்களுக்கு ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு தோற்றத்தை முதன்மைப் படுத்திக்கொள்ளல் சாத்தியமாக இருந்தது. அரபு முழுமைவாதம் சோசலிசத்திற்கு பிரபலமான கருத்தியல் ரீதியான மாற்றீடாக முன்னெடுக்கப்பட்டது. அதனால் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்கு முறையிலிருந்து அரபு மக்களை விடுவிக்க தேசிய அடிப்படையை வழங்க முடிந்தது. இந்தப் போராட்டத்தின் ஈட்டி முனையாக பாலஸ்தீனியர்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அடைதலை எகிப்தின் நாசரும் ஏனையோரும் பறைசாற்றினார்கள். ஆகையால் பாலஸ்தீனியரின் துயரம் அரபு தேசிய செயல் திட்டத்தின் இறுதித் தோல்வியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது.

அரபு அரசுகளின் பங்கைப் பொறுத்தவரை சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவானது எந்தவிதமான தீவிர பாசாங்குகளையும் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது -இந்த உண்மை அதன் முழு வெளிப்பாட்டை 1991ல் ஈராக்கிற்கு எதிரான அமெரிக்காவின் யுத்தத்திற்குப் பின்னால் அரபு அரசுகள் அணிவகுத்து நின்றதில் கண்டது. அரபு முதலாளித்துவத்தின் சூழ்ச்சித்திறமுடன் கையாளுவதற்கான இடம் மறைந்து போய்விட்டது மற்றும் ஏகாதிபத்தியத்துடனான அவர்களின் அடிப்படை உறவு வெளிப்படுத்தப்பட்டு இருந்திருக்கிறது.

தனது நிரந்தரப் புரட்சி தத்துவத்தில் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கியவாறு, முதலாளித்துவ அபிவிருத்தி காலதாமதமான நாடுகளில் உள்ள முதலாளித்துவ வர்க்கமானது ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து உண்மையான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் சுதந்திரத்தை அடையத் திராணியற்றது. அரபு ஆட்சிகள், பரந்த வெகு ஜனங்களின் இயக்கத்தின் உற்பத்தியாகத் தோன்றி இருக்கும் ஆட்சிகள் கூட என்னெய் வளங்களின் மீதான அவர்களின் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாக பெரும் சக்தி உடையதாய் காணப்பட்டாலும், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள், ஐரோப்பா மற்றும் ஜப்பானால் மேலாதிக்கம் செய்யப்படும் உலகப் பொருளாதாரத்திற்குள்ளே செயல்படுகின்றன. ஆகையால் அத்தியாவசிய ரீதியில் அவை பிரதான வல்லரசுகளின் பெரும் செல்வந்த பணியாட்களாக தொழிற்படுகின்றனர்.

அவர்களின் சொந்த செல்வமானது தொழிலாள வர்க்கத்தின் பொருளாதாரச் சுரண்டலின் மீது சார்ந்திருக்கிறது மற்றும் அவர்களின் ஆட்சிக்கு எழும் சவால் தொழிலாள வர்க்கத்துக்குள்ளே தோன்றுவது தொடர்பான அவர்களின் அச்சம், ஏகாதிபத்திய உலக ஒழுங்கிற்கு அவர்களின் விசுவாசத்தை உறுதிப்படுத்துவதில் பிரதான காரணியாக இருக்கின்றது.

அரபு முதலாளித்துவ வர்க்கம் தங்களின் சொந்த நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக தாம், மேற்கொண்ட அரபு முழுமைவாதத்தினை கைவிட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இஸ்ரேலுடனும் அமெரிக்காவுடனும் சமாதானத்தை செய்துள்ளனர் மற்றும் பாலஸ்தீனிய பிரச்சினையை ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வு தீவிரமான ஆய்ந்து நிறைந்த வளம் என்று பார்க்கின்றனர், ஆகையால் அவர்களின் சொந்த சலுகைகளுக்கும் ஆட்சிக்கும் ஒரு அச்சுறுத்தலாகப் பார்க்கின்றனர்.

மார்க்சிஸ்டுகள் வரலாற்று ரீதியாக அராபிய மற்றும் யூத தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்திற்கான முன்னோக்கை முன்னெடுத்திருக்கின்றனர். அதன் நோக்கம் மத்திய கிழக்கின் ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளை உருவாக்குவதாகும். இந்தப் பிராந்தியத்தின் அனைத்து மக்களும் பயனடைவதற்காகவும், அதே விஷயத்திற்காக முழு உலகின் மக்களுக்காகவும், இப்பிராந்தியத்தின் வளங்களின் பகுத்தறிவு பூர்வமான அபிவிருத்திக்கான அடிப்படையை இது மட்டும் தான் உருவாக்க முடியும். அந்த முன்னோக்கிற்கு எல்லா மாற்றீடும் -மிக ஸ்தூலமான மற்றும் யதார்த்த பூர்வமானது என்று பறைசாற்றப்படும் மாற்றீடுகள் - தோல்வி அடைந்துள்ளன.

இது யூத மற்றும் அரபு தொழிலாளர்களுக்கு மட்டுமே பொருத்தமான பிரச்சினை அல்ல. மத்திய கிழக்கில் நடப்பது சர்வதேசத் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பிரதான அக்கறைக்கு ஆளாகி உள்ளது. உலகில் மேற்குக் கரையிலும் காசா பகுதியிலும் இடம் பெற்றதை விடவும் அதிகம் உயிர்களைக்

கொன்ற இரத்தம் தோய்ந்தது என்று கூறப்படும் பல மோதல்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் பெரும்பாலும் ஒன்று கூட பெரும் பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தி இருக்கவில்லை.

மத்திய கிழக்கு நிகழ்ச்சிகள் தொடர்பான எமது செய்தி உள்ளடக்கத்தில், உலக சோசலிச வலைதளமானது, பாலஸ்தீனியர்களுக்கும் இஸ்ரேலியர்களுக்கும் நீதியான தீர்வை நாடுவதாக புஷ் நிர்வாகத்தால் செய்யப்பட்ட கூற்றுக்களை கடுமையாய் வாதிட்டு தவறென்று காட்டுவதற்கு கணிசமான அளவு கவனத்தை அர்ப்பணிக்கும்படி நிர்வாகத்திடம் இருந்திருக்கிறது.

அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பங்கு

திறக்கப்பட்டு வருகின்ற எல்லா வளைவு நெளிவுகளையும் விவரித்தல் சாத்தியமானதல்ல ஆனால், தனது முன்னோடி பில் கிளிண்டனை எள்ளி நகையாடி புஷ் ஆட்சிக்கு வந்தது, இஸ்ரேலிய-பாலஸ்தீனிய மோதலில் அதிக தலையீட்டைச் செய்வதற்காகும் என்பதை நினைவிற் கொள்ள வேண்டும். இருந்தும் இப்பொழுது இஸ்ரேலிய - பாலஸ்தீனிய பிரச்சினை வேறு எதனையும் போலன்றி புஷ் வெள்ளை மாளிகையில் இடம்பெற்று வருகிறது. அரசு செயலாளர் கொலின் பாவெல் மற்றும் உதவி ஜனாதிபதி டிக் செனி உள்பட பணிக் குழுக்கள் அனுப்பப்பட்டன. புஷ் பல்வேறு அரபு அரசுகளின் தலைவர்களையும் அதேபோல ஷேரோனையும் சந்தித்திருக்கிறார். அவரும் அவரது ஆலோசகர்களும் நூற்றுக் கணக்கான தொலைபேசி அழைப்புக்களை செய்துள்ளனர் மற்றும் புஷ் பாலஸ்தீனிய அரசை உருவாக்குவதற்கு தனது ஆதரவையும் கூட பறைசாற்றி இருக்கிறார்.

இருந்தும் அதற்கு மாறாக விரிவான பாசாங்கு இருப்பினும், புஷ்-இன் வெள்ளை மாளிகை அதன் இஸ்ரேலிய கூட்டாளிக் கு எல்லா அடிப்படை விஷயங்களிலும் உண்மையாக தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றது. ஷேரோனின் இராணுவத் தாக்குதல், விரும்பினால் எந்த வேளையும் அமெரிக்காவால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்க முடியும். இஸ்ரேல் அதன் உயிர் பிழைப்புக்காக முற்றிலும் அமெரிக்காவைச் சார்ந்துள்ளது மற்றும் பெரும்பாலான வெறித்தனமான வலதுசாரி குடியேற்றக்காரர்கள் இதனை அறிவார்கள். பதிலாக புஷ் ஜனாதிபதி இஸ்ரேலின் பங்கிற்கு கட்டுப்படுத்துமாறு சம்பிரதாயப் பூர்வமான அழைப்புக்களை செய்து கொண்டு, அதேவேளையில் பாலஸ்தீனியர்களை குற்றத்திற்கு உரியவர்களாகப் படம்பிடித்துக் காட்டும் இரண்டக விளையாட்டை விரிவுபடுத்துவதில் பங்காற்றியது.

இருப்பினும், குறைந்த பட்சம் தந்திரோபாயங்கள் மற்றும் முன்னுரிமைகள் இவற்றின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து இரு அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடுகள் யதார்த்தமானவை.

ஷேரோன் பாலஸ்தீனிய நிர்வாகத்தை அழிப்பதற்கான தனது திட்டத்தை புஷ்-இன் "பயங்கரத்திற்கு எதிரான யுத்தம்" என்பதில் முதலாம் முன்னுரிமையாக ஏற்கப்பட வேண்டும் என விரும்புகிறார். ஆனால் புஷ் முன்னுரிமை எங்கும் உள்ளது. "பயங்கரத்திற்கு எதிரான யுத்தம்" என்பதின் முதற் கட்டம் ஆப்கானிஸ்தானில் குண்டு போடுவதாக இருந்தது. அதன் நோக்கம், காஸ்பியன் கடலோர எண்ணெய்ப் படுகையில் உள்ள எரிவாயு மற்றும் தோண்டி எடுக்கப்படாத பெரும் எண்ணெய் வளங்களை எடுத்தல் மற்றும் விநியோகித்தல் மீதான மேலாதிக்கத்தை நிலை நாட்டும் பொருட்டு மத்திய ஆசியாவில் குறிப்பிடத்தக்க அளவு அமெரிக்க இராணுவத்தை நிறுவுவதாக இருந்தது.

அடுத்த கட்டம் ஈராக்கிற்கு எதிராக யுத்தத்தை அறிவிக்கும் மற்றும் அந்த நாட்டை மாற்றுதற்கான அமெரிக்க திட்டமாகும் மற்றும், விஸ்தரிப்பதன் மூலம் முழு மத்திய கிழக்கையும் அமெரிக்க இராணுவ ஆட்சிக் காவல் பகுதியாக மாற்றல். இவ்விரு நடவடிக்கைகளும் உலகின் நன்கறிந்த எண்ணெய் வளங்களின் பரந்த மொத்தப் பகுதி மேலும் அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டை வழங்கும். அது அமெரிக்காவை அதன் போட்டியாளரான ஐரோப்பிய மற்றும் ஐப்பானிய பொருளாதாரங்களின் குரல் வளையை நெரிக்கும், சவால்செய்ய முடியாத உலக

மேலாதிக்கக்காரனாக ஆக்கும்.

இந்த பரிசின் மீது கண்களை நிலைப்படுத்திக் கொண்டு, புஷ் நிர்வாகம் ஷேரோன் மீது சில மட்டுப்பாடுகளைத் திணித்தல் அல்லது குறைந்த பட்சம் அவ்வாறு செய்வதாக காணப்படல் அவசியம் என்று உணர்ந்துள்ளது. அவர்களின் அனைத்து கலந்துரையாடல்களிலும், பாலஸ்தீனியர்கள் இன்னும் ஊனமாக்கப்பட்டு மற்றும் கொலைசெய்யப்படுகின்ற அதேவேளை பாக்தாதின் மீது குண்டு வீச்சு ஆரம்பித்தால், "வீதி" - அரபு தொழிலாள வர்க்கத்திற்கான பிரபலமான இடக்கரடக்கலான வார்த்தை - வெடித்தெழும் என அரபு ஆட்சியாளர்கள் புஷ்ஷை எச்சரித்தனர்.

ஆகையால், இலட்சக் கணக்கான உயிர்களைப் பலி எடுக்கும் யுத்தத்திற்கு வழி அமைக்கும் பொருட்டு, தற்போதைக்கு இரண்டாவது சிறந்த மாற்றிடை -உறுதியாய் ஏகாதிபத்தியத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழான மிகவும் குறைக்கப்பட்ட பாலஸ்தீனிய இருப்பை -ஷேரோன் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு வெள்ளை மாளிகையானது வலியுறுத்தி வருகிறது.

புஷ் நிர்வாகத்திற்குள்ளே இந்த தந்திரோபாய சூழ்ச்சிகளை மன்னிக்க முடியாத பின்வாங்கல் மற்றும் பாலஸ்தீனியர்களை அழிப்பதற்கான பச்சைவிளக்கு காட்டுவது போன்றதைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை எனக் கருதும் சக்திமிக்க குரல்கள் இருக்கின்றன என்பது சொல்லப்பட வேண்டும். எது எவ்வாறாயினும், கடந்த வருடங்களில் இஸ்ரேலிய சமூகத்தின் உயர் மட்டங்களுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கும் மற்றும் வளர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாசிச தட்டினரை கட்டுப்படுத்தும் நிலையில் நீண்டகாலத்துக்கு ஷேரோன் இருக்க முடியும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் இல்லை மற்றும் இராணுவ தீர்வுக்கு ஆதரவான உறுதியான நிலைப்பாட்டிற்காக அமெரிக்க ஆதரவில் அவர்களின் சக அந்தஸ்துள்ள ஆட்களை கூட்டாளிகளாகக் கொண்டுள்ளனர்.

ஷேரோனின் பிரதான போட்டியாளரான, பின்புலின் நெதன்யாகுவின் ஆதரவாளர்கள் லிக்குட் கட்சியின் மத்திய குழுவுக்கு பாலஸ்தீனிய அரசு உருவாக்கத்தை நிராகரிக்கும் தீர்மானத்தை பின்னின்று தூண்டி விடுகின்றனர். அவர்கள் ஷேரோனை ஊசலாடுபவர் என்றும் அமெரிக்க அழுத்தத்தின் முன்னே அவரது தந்திரோபாய நகர்வு மன்னிக்க முடியாதது என்றும் கருதுகின்றனர். நெதன்யாகுவின் பிரதான சுலோகம், 'விளக்கிக் காட்டினால் "பாலஸ்தீனிய அரசு தற்கொலைக்கு சமமானது" என்பதாகும்.

பாலஸ்தீனிய பிரச்சினை பற்றி, அல்லது உண்மையில் யூத பிரச்சினை பற்றி நாம் பேசும்பொழுது, யுத்தத்தை நோக்கிய ஏகாதிபத்திய ஓட்டத்துக்கு எதிராக உலகம் முழுவதிலும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டுவதற்கான சர்வதேச மற்றும் சோசலிச முன்னோக்கை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான தேவையின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து மட்டுமே அவ்வாறு செய்ய முடியும்.

இறுதி ஆய்வில், மத்திய கிழக்கின் தலைவியானது, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள் மற்றும் ஐரோப்பாவில், இராணுவ மற்றும் பொருளாதார கீழ்ப்படுத்தலுக்கான அவர்களின் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான பெரு முதலாளிகளின் அரசியல் பிரதிநிதிகளால் தீர்மானிக்கப்படும் அல்லது சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் பிரதான சேனைகளால் - இதனைத் தடுப்பதற்கு அரசியல் ரீதியாய் அவசியமானதைச் செய்வதால் தீர்மானிக்கப்படும்.

முதலாளித்துவத்தின் குறையாடலுக்கு சுதந்திரமான (சுயாதீனமான) பதிலை தொழிலாள வர்க்கம் சூத்திரப்படுத்தவில்லை இருந்து அதனைத் தடுக்கும் தற்போதைய அரசியல் திசைவழிவிலகல் மற்றும் கருத்தியல் குழப்பத்தை கடந்து வருவதற்கு தேவையான தலைமையைக் கட்டி அமைக்க நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு நாடுகிறது.

மத்திய கிழக்கில் நிகழும் சம்பவங்களுக்கு எமது மனப்பாங்கை இணைக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சினை இதுதான் மற்றும் தோழர் பீற்றர் சுவார்ட்ஸ் குறிப்பிடப் போகும் பிரெஞ்சு நிகழ்ச்சிகளின் அரசியல் முக்கியத்துவமும் இதுதான்.

இந்திய துணைக்கண்டத்தில் போரை எதிர்ப்பதற்கு ஒரு சோசலிச மூலோபாயம்

உ.சோ.வ.த. ஆசிரியர் குழுவின அறிக்கை
மே 31, 2002

உலக சோசலிச வலைத் தளம், இந்தியாவுக்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் இடையில் யுத்தத்துக்கான உந்துதலை ஐயத்துக்கிடமின்றி கண்டனம் செய்கின்றது. அணுவயுத சக்திகளான இருநாடுகளும் இராணுவ முரண்பாடுகளின் விளிம்பில் நின்றுகொண்டுள்ளன, இது துணைக் கண்டத்திலும், பிராந்தியத்திலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள மக்களுக்கு அழிவுகரமான பிரதிவிளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

முழுமையாக ஆயுதம் தரித்த பத்து இலட்சத்துக்கும் அதிகமான துருப்புக்கள் நூற்றுக் கணக்கான டாங்கிகள், கனரக குண்டுகள், ஏவுகணைகள் மற்றும் போர் விமானங்களுடன் 2,800 கிலோ மீற்றர் நீளமுள்ள எல்லையில் நேருக்கு நேர் உச்சக்கட்ட உஷார் நிலையில் நின்றுகொண்டுள்ளன. 1947ல் பிரித்தானியா இந்தியாவை பிரிப்பதன் மூலம் இந்தியாவும் பாக்கிஸ்தானும் உருவாக்கப்பட்டதற்குப் பின்னர் இடம்பெறும் மிகப் பெரிய அளவிலான இராணுவ அணிதிரட்டல் இதுவாகும். இருநாடுகளும் ஏற்கனவே மூன்று போர்களை- 1947, 1965 மற்றும் 1971லும்- நடத்தி உள்ளன. இப்போது ஒவ்வொன்றும் அணு ஆயுத ஆலைகளையும் அவற்றை ஏவுவதற்கு வழிகளையும் கொண்டுள்ளன.

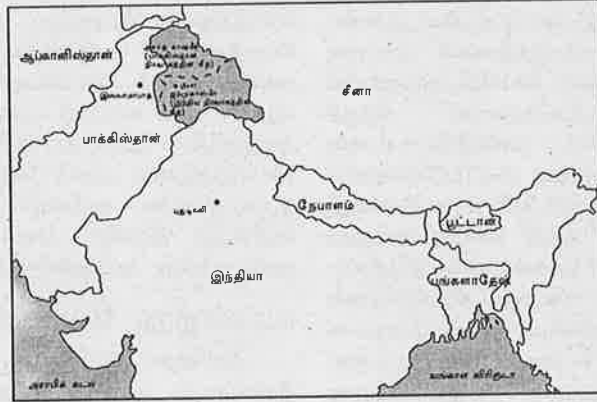
மோதலுக்கான உடனடிக் காரணமாக காஷ்மீர் தொடர்பான நீண்டகால பிரச்சினை இருந்த போதிலும், ஸ்திரமின்மைக்கான பிரதான காரணி, அமெரிக்காவில் செப்டம்பர் 11ல் நிகழ்ந்த பயங்கரவாதத் தாக்குதல்களுக்குப் பின்னர் புஷ நிர்வாகம் எடுத்துவரும் முரட்டுத்தனமான செயல்களேயாகும்.

"பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான பூகோளப் போர்" என வாஷிங்டன் செய்த பிரகடனமும், அதை அடுத்து ஆப்கானிஸ்தான் மீது அதன் ஆக்கிரமிப்பும் இப்பிராந்தியத்தில் இருந்து வந்த உறவுகளைக் குழப்பத்தில் முழுகடித்தன, ஆழமாக வேருன்றி இருந்த பகைமைகளைத் தூண்டி விட்டன, அத்துடன் ஆளும் தட்டுக்கள் வலியத் தாக்கும் தன்மையுடன் இராணுவ முயற்சிகளை எடுத்து அவர்களின் நீண்டகால விருப்பங்களை நிறைவேற்ற ஊக்கமளிக்கின்றன.

இந்தியா உடனடியாக சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, அதன் பகையாளியான பாக்கிஸ்தானுடன் உள்ள பழைய கணக்குகளைத் தீர்க்க முயல்கிறது. அக்டோபர் 1ல் இந்தியக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள காஷ்மீரில் சட்டசபைக் கட்டிடத்தின் மீது இஸ்லாமிய போராளிகள் நடத்திய தாக்குதலானது "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான பூகோள போரில்" காஷ்மீரையும் சேர்ப்பதற்கும் பாக்கிஸ்தானை "பயங்கரவாதத்துக்கு ஆதரவளிக்கும் நாடாக" பெயர் சூட்டும்படியும் இந்தியப் பிரதமர் அடல்பிகாரி வாஜ்பாயியை அமெரிக்காவுக்கு அறைகூவல் விடத் தூண்டியது. அச் சமயத்தில் புதுதில்லி, இராணுவ பழிவாங்கல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமலிருக்க

வாஷிங்டன் கடும் அழுத்தம் கொடுத்தது, ஏனென்றால் காஷ்மீர் தொடர்பான ஒரு போரானது ஆப்கானிஸ்தான் மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்ய அது செய்துவரும் சொந்த தயாரிப்புகளை பலவீனப்படுத்திவிடும் என அஞ்சியது. அந்த ஆக்கிரமிப்பானது பாக்கிஸ்தான் இராணுவத்தின் செயலாக்கமான ஆதரவில் தங்கி இருந்தது.

எவ்வாறாயினும், வாஜ்பாய் மற்றும் பாக்கிஸ்தானின் இராணுவ பலம் வாய்ந்த ஜெனரல் பெர்வெஸ் முஷாரப் இருவருக்கும் காஷ்மீர் தொடர்பாக பட்டங்களை ஒருவழிப்பாதையில் எடுத்துச்செல்லும் ஒரு நலன் இருக்கிறது- அது உள்நாட்டில் வளர்ந்து வரும் சமூக மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகளில் இருந்து மக்களின் கவனத்தை திசை திருப்பவும், அவர்கள் இழந்து வரும் ஆதரவு தளங்களை தக்கவைப்பதற்குமாகும். ஒரு தொடரான தேர்தல் தோல்விகளை நிறுத்தவும் அவர்களது உடைந்துபோன ஆளும் கூட்டணியைப் பலப்படுத்தவும் இந்தியப் பிரதமரும் அவரது இந்து பேரினவாத பாரதிய ஜனதாக் கட்சியும் வெறிக்கொண்டு செயல்பட்டன. முஷாரப் அவரது இராணுவ ஆட்சியின் பிரதான ஆதரவுத் தளமாக இருந்து வரும் இஸ்லாமிய தீவிரவாதக் குழுக்களை நசுக்க வேண்டும்

மற்றும் தலிபானுடன் அவருக்குள்ள அனைத்து உறவுகளையும் துண்டிக்க வேண்டுமென்று அமெரிக்கா வலியுறுத்துவது பாக்கிஸ்தானில் முஷாரப்புக்கு இல்லாதிருக்கும் அரசியல் சட்டப்படியான நிலையை மேலும் மோசமாக்கி உள்ளது. அதேசமயம் வாஜ்பாய் மற்றும் முஷாரப் ஒவ்வொருவரும் நம்புவது என்னவென்றால் ஆத்திரமூட்டும் இராணுவ நடவடிக்கைகள் அவர்களுக்கு ஆதரவாக பெரும்சக்திகளை தலையீடு செய்ய நிர்ப்பந்திக்கும் என்று. இறுதி விளைவு முழு அளவிலான போராக இருந்தாலும் கூட இராணுவ பந்தயத்தை

முன்னெடுப்பதன் மூலம் அவை இழப்பதற்கு எதுவும் இல்லை என இரண்டு பக்கமும் நம்புகிறது.

டிசம்பர் 13ல் ஒரு முக்கிய திருப்பம் ஏற்பட்டது, அப்போதுதான் புதுதில்லியில் உள்ள இந்தியப் பாராளுமன்றத்தை ஆயுதம் தரித்த காஷ்மீர் போராளிக் குழு ஒன்று தாக்கியது. வாஜ்பாய் அரசாங்கம் உடனடியாக இத்தாக்குதலைப் பயன்படுத்தி- வெள்ளை மாளிகையின் வெளிப்படையான சம்மதத்துடனோ அல்லது இல்லாமலோ - அதன் சொந்த "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போரை" முன்னெடுத்தது. இந்திய ஆயுதப்படைகளின் நான்கில் மூன்றுபகுதி பாக்கிஸ்தான் எல்லைகளுக்கு நகர்த்தப்பட்டன, அவ்வாறே பாக்கிஸ்தானும் செயல்பட அது நிர்ப்பந்தித்தது. அப்போதிருந்து இரண்டு இராணுவங்களும் எல்லைப் பகுதிகளில் குழிகளைத் தோண்டின. கடைசியாக மே 14ல் நடந்த சம்பவத்தில் காஷ்மீரில் உள்ள இந்திய இராணுவ முகாம் மீது இஸ்லாமியப் போராளிகள் நடத்திய தாக்குதலில் பெண்கள், குழந்தைகள் உள்பட 34 பேர் கொல்லப்பட்டனர், இது இரண்டு நாடுகளையும் விளிம்பு முனைக்குக் கொண்டுவரும் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது.

கடந்த இருவாரங்களாக வாஜ்பாய் மீண்டும் கூறிவருவது என்னவென்றால் அவரது அரசாங்கம் பொறுமை இழந்து வருகிறது, அத்துடன் இந்தியா பழிவாங்கல் நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் என்பதாகும். எந்த ஒரு இந்தியத் தாக்குதலுக்கும் பாக்கிஸ்தான் "முழு பலத்துடன் பதிலடி கொடுக்கும்" என முஷாரப் திங்கட்கிழமை அன்று ஒரு தொலைக்காட்சி உரையில் வலியுறுத்தினார். அந்த உரை அதிருப்தி அளிக்கிறது மற்றும் அபாயகரமானது..... போர் முடிக்கம்" என்று அதற்கு இந்தியாவின் பெயரளவிலான பதிலைக் கூறிய வெளிவிவகார அமைச்சர் ஐஸ்வந்திசிங் "சர்வதேச பயங்கரவாதத்தின் பிரதான மையம் பாக்கிஸ்தானில் உள்ளது" என பிரகடனம் செய்தார்.

இந்தியா பாக்கிஸ்தான் தூதுவரை வெளியேற்றியது, அதன் இராணுவ ஆணையகத்தை ஒருங்குபடுத்தியது, பாக்கிஸ்தானுக்கு அண்மையிலுள்ள அரபிக்கடலில் அதன் கப்பல் படையை பலப்படுத்தியது. பாக்கிஸ்தான் நெருக்கடிக்கால சேமப்படையை அழைத்தது, அதன் நகரங்களை உஷாநிலையில் நிறுத்தியது, ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையில் உள்ள அதன் துருப்புக்களைத் திரும்ப அழைத்தது மற்றும் ஆத்திரமூட்டும் ஏவுகணை சோதனைகளை நடத்தியது. இந்தியா மற்றும் பாக்கிஸ்தான் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள காஷ்மீரைப் பிரிக்கும் கட்டுப்பாடு எல்லைக்குக் குறுக்கே பலத்த தொடரான மோட்டார் மற்றும் ஏவுகணைத் தாக்குதல்களினால் வீடுகள் அழிக்கப்பட்டன, எண்ணற்ற மக்கள் கொல்லப்பட்டனர் மற்றும் காயப்படுத்தப்பட்டனர், 25,000க்கும் அதிகமான காஷ்மீர் மக்கள் தப்பி ஓடினார்கள்.

அணுகுண்டு யுத்த அபாயம்

ஒரு அணுகுண்டு யுத்தம் வெடிப்பது சாத்தியமில்லை என்று நம்புவது தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஒரு அபாயகரமான மடமையாக இருக்கும். "ஒரு வரம்புக்கு உட்பட்ட போருக்கான" சாத்தியங்கள் பற்றிய ஊகங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமாக பொதுமக்களின் அச்சங்களை இல்லாமல் செய்யும் முயற்சியில் இந்திய பாதுகாப்பு ஆய்வாளர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர் - அந்தப் போர் பாக்கிஸ்தான் கட்டுப்பாட்டிலுள்ள காஷ்மீரில் உள்ள பயங்கரவாத பயிற்சி முகாம்கள் என்று குற்றம் சாட்டப்படுவதற்குள் மீதான தாக்குதல்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்படும் என கூறப்படுகின்றது. எவ்வாறாயினும், எந்த ஒரு மோதலும் அதன் சொந்த இராணுவ மற்றும் அரசியல் இயக்க ஆற்றலை கொண்டதாக இருக்கும். அதிக பலம் வாய்ந்த வழக்கமான படையகளுடன் மோதலை எதிர்கொள்ளும் முஷாரப், தோல்வியைத் தவிர்ப்பதற்காக பாக்கிஸ்தான் - அணு ஆயுதங்கள் உட்பட "முழு பலத்தை" பயன்படுத்தும் என்று அச்சுறுத்துவதை நிஜமாக்கும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்படலாம்.

இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் மற்றும் அமெரிக்காவிலுள்ள இராணுவ சிந்தனைக் கூடங்களில் ஒரு அணுகுண்டு யுத்தத்தில் "வெல்வது" யார் என கணிப்பீடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. கடந்த டிசம்பரில் பிரம்மாண்டமான இராணுவத் தயாரிப்புகள் நடக்கும்போது, இந்திய பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜோர்ஜ் பெர்னாண்டஸ் பாக்கிஸ்தான் முதலில் அணுகுண்டுத் தாக்குதல் நடத்துவது பற்றி எச்சரித்தார்: "நம்மால் ஒரு தாக்குதலுக்குத் தாக்குப் பிடித்து பின்னர் திருப்பித்தாக்க முடியும். பாக்கிஸ்தானோ இல்லாமல் போய்விடும்." ஒரு அணுகுண்டுப் போரில் "உயிர் பிழைப்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பது பற்றி இந்தவாரம் நியூயோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகை பெண்டகன் மூலங்களை ஆதாரம் காட்டி தெளிவுபடுத்தியது. ஒரு நடுநிலையான மதிப்பீட்டின்படி உடனடியாக ஒருகோடி இருபது இலட்சம் பேர் வரையில் அதில் இறப்பார்கள் மற்றும் மேலதிகமாக 70 இலட்சம் பேர் கடுமையாகக் காயப்படுவார்கள். அமெரிக்க அதிகாரிகள் கூறுவதன்படி ஒரு "மிக வரம்புக்குட்பட்ட அணுகுண்டுப் போர்" அழிவுகரமான விளைவுகளைக் கொண்டிருக்கும். ஆசியா முழுவதும் உள்ள மருத்துவமனைகள் நிரம்பிப்போகும். கதிரியக்கம் கலந்த மாசுக்காற்று பஞ்சம் மற்றும் நோய்களை சமாளிக்க வெளிநாட்டு

உதவி குறிப்பாக அமெரிக்க உதவி தேவைப்படும்."

பெரும் வல்லரசுகளின் தற்போதைய இராஜதந்திர குழ்ச்சி நடவடிக்கைகளில் தொழிலாள வர்க்கம் நம்பிக்கை எதுவும் வைக்க முடியாது. தற்போதைய பட்டங்களுக்கு, எண்ணெய் ஊற்றி விட்ட புஷ் நிர்வாகம், குறைந்த பட்சம் வெளிப்படையாக இப்போது குற்றத்தைத் தூண்டிவிடுவர்களான இரண்டு பேரையும் கட்டுப்படுத்த முயற்சிக்கிறது. ஆனால் இது வேகமாக மாற முடியும். கோடிக்கணக்கான மக்களின் மீது எந்த ஒரு இராணுவ மோதலும் ஏற்படுத்தக்கூடிய அழிவுகரமான தாக்கத்தை வைத்து வாஷிங்டனின் அணுகுமுறை நிர்ணயிக்கப்படுவதில்லை, மாறாக அதன் சொந்த பொருளாதார மற்றும் மூலோபாய நலன்களினால்தான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

இரு நாடுகளிலும் உள்ள அரசியல்வாதிகள் அல்லது அவர்களின் கட்சிகளின் மீதும் எந்த நம்பிக்கையையும் வைக்க முடியாது. அவர்கள் அனைவருமே தேசியவாதம் மற்றும் பேரினவாத சேற்றில் ஆழமாக மூழ்கி, யுத்தத்திற்கான தயாரிப்பில் ஈடுபட்டிருக்கும் அவர்களின் "சொந்த" அரசாங்கத்துக்குப் பின்னால் அணிதிரண்டு நிற்கின்றனர்.

இந்தியாவில் சிலவாரங்களுக்கு முன்னர் குஜராத்தில் நடைபெற்ற இனவாத வன்முறைகளில் அரசாங்கத்தின் தலையீடுகளைப் பயன்படுத்தி பி.ஜே.பி. தலைமையிலான அரசாங்கத்தை கண்டனம் செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்த காங்கிரஸ் கட்சி, வாஜ்பாயியின் பாகிஸ்தானுக்கு எதிரான யுத்த நிலைப்பாடுகளை ஆதரிக்கின்றது. இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் மார்க்சிஸ்ட் கட்சியும், உத்தியோகபூர்வ அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்கு அடிவருவதற்கு மேலதிகமாக எதையும் வெளிப்படுத்தவில்லை.

பாகிஸ்தானில், முஷாரப் விமர்சனங்களுக்கு முகம் கொடுத்துள்ள போதிலும், அதுவும் அவரால் ஒரு யுத்தத்தை வெற்றிகரமாக முன்னெடுக்கு முடியுமா? என்றக் கேள்வியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும். 29 கட்சிகளைக் கொண்ட பிரதான எதிர் கூட்டணி அண்மையில் வெளியிட்ட அறிக்கையில், முஷாரப்புக்கு "தற்போது தேசிய பாதுகாப்புக்கு தொடுக்கப்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தலுக்கு முகம் கொடுக்கவும் பாகிஸ்தானின் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டை காக்கவும் அவசியமான பண்பாட்டு ரீதியிலான அதிகாரம் இல்லை" எனக் குறிப்பிட்டதோடு இராணுவத்தை அதிகாரத்தை ஆட்சியிலிருந்து விலகமாறு நெருக்கியது.

வரலாற்று வேர்கள்

இன்றைய மோதலின் மையத்தில் இருப்பது அனைத்தும் தீர்க்கப்படாத முரண்பாடுகள்தான், அவற்றின் மீதுதான் இந்தியா-பாக்கிஸ்தான் என்ற தனி தேசிய அரசுகள் நிறுவப்பட்டன. அதாவது காஷ்மீர் தொடர்பாக இந்த இருநாடுகளும் மோதலுக்கு வருவது கோடிட்டுக்காட்டுவது என்னவென்றால், 1947ல் பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஒரு முஸ்லிம் பாக்கிஸ்தான் என்றும் இந்து ஆதிக்கம் உள்ள இந்தியா என்றும் பிரிவினை செய்யப்பட்டதன் உள்ளார்ந்த பிற்போக்குத் தன்மையேயாகும். இந்தத் துண்டிடல் துணைக் கண்டத்தை முழுமையாக செயற்கையான எல்லைகளின் வழியில் பிரித்தது. அது தேசிய சிறுபான்மை மற்றும் மொழிக்குழுக்களை ஊடுருவி வெட்டியது, அதன் மூலம் எதிர்கால மோதல்களுக்கும் போர்களுக்குமான அடித்தளத்தை நாட்டியது. வன்முறை தொடக்கத்திலிருந்தே பிரிவினையின் பகுதியாக இருந்தது: அதனைத் தொடர்ந்த கலவரங்களில் பல்லாயிரக் கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர். இலட்சக் கணக்கானோர் அவர்களின் இடங்களில் இருந்து அகற்றப்பட்டு அவர்களது வீடுகளை விட்டுத் தப்பிச் செல்லும்படி நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர்.

இந்த துயரத்திற்கு - ஜனநாயக மத சார்பற்றவர்கள் என்று தம்மைக் கூறிக் கொள்ளும் காந்தி மற்றும் நேரு தலைமையிலான இந்திய காங்கிரஸ் உட்பட -இந்திய முதலாளித்துவத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் பொறுப்பாக இருக்கின்றது. பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களின் திட்டங்களை அல்லது

ஒரு தனியான பாக்கிஸ்தான் நாட்டைக் கோரும் முஸ்லிம் லீக்கை சவால் செய்ய எந்த தலைவரும் தயாராக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் வெகுஜன காலனித்துவ எதிர்ப்பு இயக்கத்தைத் தூண்டி விடுவதன் மூலமாக முழுமையாகவே ஆளும் நிறுவனத்தின் வர்க்க நலன்கள் அபாயத்துக்குள்ளாகும் என அஞ்சினார்கள். ட்ரொட்ஸ்கிச இந்திய போல்ஷிவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சியின் (BLPI) அன்றைய பிரபல தலைவரான கொல்வின் ஆர்.டி.சில்வா 1948ல் கல்கத்தாவில் ஆற்றிய உரையின்போது, "இந்தியாவின் பிரிவினைக்கு முஸ்லிம் லீக் மட்டுமே ஏற்கனவே தயாராக இருந்ததாக காரணம் காட்டப்படுகிறது, ஆனால் அது அடிப்படையில் லீக்கின் அரசியல் காரணமாக அல்ல, காங்கிரசின் அரசியல் காரணமாகவே ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தொடர்பான காங்கிரசின் அரசியல் போராட்டம் அல்ல, அது உடன்பாட்டுக்கான அரசியல் ஆகும். அத்துடன் உடன்பாட்டுக்கான அரசியல் தவிர்க்க முடியாதபடி பிரிவினைவாத அரசியலுக்கு தீனி போட்டது. அதேபோல் அதற்கான முன்முயற்சியைக்கூட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திடம் விட்டுவிட்டது. இந்திய பிரிவினையானது கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட மக்களின் தலைகளுக்கு மேலாகவும், அவர்களுக்கு எதிராகவும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் இந்திய முதலாளித்துவம் செய்து கொண்ட சரணாகதி உடன்பாட்டின் விளைவாகும்" என குறிப்பிட்டார்.

அந்த உடன்பாட்டின் ஒரு விளைபொருளாகத்தான் காஷ்மீரின் புரையோடி சீழ்கொண்ட நிலை உள்ளது. அது தேசிய முதலாளித்துவத்தின் அனைத்து பகுதிகளின் ஜனநாயக விரோத தன்மைக்கும் துணைக்கண்டத்தை கொள்ள நோய்போல் பிடித்திருக்கும் நீடித்த சமூக அரசியல் பிரச்சினைகள் எவற்றையும் தீர்ப்பதற்கான அவர்களின் ஆற்றலின்மைக்கும் ஒரு பலமான சான்றாக இருக்கிறது. பாக்கிஸ்தான் மற்றும் இந்தியா இரண்டுமே மூலோபாயநிலை கொண்டிருந்த காஷ்மீர் சமஸ்தானத்தைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதற்கான பேராவல்களை கொண்டிருந்தன. ஆனால் பிரிவினை என்ற கட்டமைப்பினுள் அங்கே அதன் அந்தஸ்திற்கு சாதாரணமான எந்த அமைதியான அல்லது ஜனநாயக ரீதியான தீர்வுப் இருக்கவில்லை.

பாக்கிஸ்தான் ஒரு தெளிவான வகுப்புவாத அடிப்படையில் உரிமை கோருகிறது. அதாவது காஷ்மீரில் இருக்கும் குறிப்பிடத்தக்க இந்து மற்றும் புத்த மத சிறுபான்மையினருக்கு என்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டாலும் அங்கு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை இருக்கவேண்டும் என்பதாகும். எவ்வாறாயினும் காஷ்மீர் ஆட்சியாளர் ஒரு இந்து மகாராஜாவாக இருந்தார். அவர் தொடக்கத்தில் ஒரு தனி சுதந்திர காஷ்மீரை பிரகடனம் செய்ய விருப்பப்பட்டார். பாக்கிஸ்தான் இராணுவத்தின் ஆதரவுடன் அவரது முஸ்லிம் குடிமக்கள் ஈடுபட்டிருந்த ஒரு கிளர்ச்சியை எதிர்கொண்ட நிலையில், இந்த சமஸ்தானம் இந்தியாவுடன் பெயரளவில் இணைந்து கொண்டது. நேரு இரண்டு கரங்களுடன் இணைப்புக்கான கருவியைப் பிடித்துக் கொண்டார். அத்துடன்

சிலநாட்களுக்குள்ளேயே அந்த அரசைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வரவும் எந்த எதிர்ப்பையும் பலவந்தமாக நசுக்கவும் சிறீநகருக்கு இந்தியத் துருப்புக்கள் வான்வழியாக அனுப்பப்பட்டன. இவ்வாறாக "ஜனநாயக" மற்றும் "மதச்சார்பற்ற" இந்திய தலைவர்களின் காஷ்மீர் மீதான உரிமைகோரல்கள், ஒரு பிரிட்டிஷ் ஆதரவு கொடுங்கோன்மை மகாராஜாவினால் கையெழுத்திடப்பட்ட ஒரு கடிதத் துண்டிலும் வன்முறையான இராணுவ ஆக்கிரமிப்பிலும்தான் தங்கி இருக்கிறது.

ஐந்து பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாக இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் அபாயகரமாக வெடிக்கும் சாத்தியமுள்ள வெளிச்சப்புள்ளியாக காஷ்மீர் இருந்து வருகிறது. 1947 போரின் விளைவாக இந்தியக் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள ஐம்மு மற்றும் காஷ்மீரை பாக்கிஸ்தான் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள காஷ்மீரிலிருந்து பிரிக்கும் கட்டுப்பாட்டு எல்லைக் கோடு உருவானது. அடுத்தடுத்து வரும் இந்திய அரசாங்கங்கள் நிஜமான ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் தரமான வாழ்க்கைத் தரங்களுக்கான காஷ்மீர் முஸ்லிம் மக்களின் அபிலாசைகளை நிறைவேற்ற திறனற்றவை என்பது நிரூபிக்கப்பட்டது. பொதுவாக அதிருப்திக்கு அடக்குமுறை மூலம் புதுதில்லி பதிலளித்தது, அதன் மூலமாக ஆழமான விரோதத்தையும் வெறுப்பையும் சேமித்தது, அவற்றினை பல்வேறு இஸ்லாமிய தீவிரவாதக் குழுக்கள் 1980களின் பிற்பகுதியிலும் 1990களிலும் பயன்படுத்தின.

குளிர் யுத்த முடிவு

இந்தியாவிற்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பட்டங்களில், குறிப்பிட்ட மட்டத்துக்கு குளிர் யுத்தத்தால் கட்டுப்படுத்தப்பட்டன. தீர்க்கமான கட்டங்களில், வாஷிங்டன் மற்றும் மாஸ்கோ தங்களின் கூடாளிகளை - இந்தியா மற்றும் பாக்கிஸ்தானை - எல்லைத் தகராறில் ஒன்றை ஒன்று அடித்துக் கொள்ளல் இரு வல்லரசுகளையும் சம்பந்தப்படுத்தும் எந்தவிதமான பிராந்திய

யுத்தத்தையும் தடுப்பதற்கு - கட்டுப்படுத்தினர். கடந்த 30 ஆண்டுகளில், போருக்குப் பிந்தைய ஓழுங்கு முற்போக்கான முறையில் சிக்கல் அகற்றப்படுவதாக, இந்தப் பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பங்கு அதிகரித்த அளவில் பிடித்தபிடியை உறுதிப்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறது.

பாக்கிஸ்தானின் இராணுவ சாதனம் அதன் அதிகாரத்தையும் செல்வாக்கையும் பெருமளவில் வாஷிங்டனுக்கு கட்டப்படுமையாக கொண்டு இருக்கிறது. ஒன்றில் வெளிப்படையான அல்லது தந்திரமான அமெரிக்க ஆதரவை அனுபவித்துவரும் இராணுவ சர்வாதிகாரிகளின் நீண்ட வரிசையில் முஷாரப் அண்மையில் வந்தவராவார். 1950களில் இருந்து, அமெரிக்கா பாக்கிஸ்தான் இராணுவத்தை இந்தப் பிராந்தியத்தில் பாதுகாப்பு அரணாக குறிப்பாக இந்தியாவிற்கு எதிராக மற்றும் சோவியத் ஒன்றியத்துடன் அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் அதன் உறவுக்கு எதிராக ஆதரித்து வந்தது. 1971ல், வாஷிங்டன் பாக்கிஸ்தானிய இராணுவ பலவான் யாகியா கான் க்கு, அப்பொழுது கிழக்குப் பாக்கிஸ்தானாக இருந்ததில் (இப்பொழுது பங்களாதேஷ்)

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் தொடர்பான காங்கிரசின் அரசியல் போராட்டம் அல்ல, அது உடன்பாட்டுக்கான அரசியல் ஆகும். அத்துடன் உடன்பாட்டுக்கான அரசியல் தவிர்க்க முடியாதபடி பிரிவினைவாத அரசியலுக்கு தீனி போட்டது. அதேபோல் அதற்கான முன்முயற்சியைக்கூட பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திடம் விட்டுவிட்டது. இந்திய பிரிவினையானது கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட மக்களின் தலைகளுக்கு மேலாகவும், அவர்களுக்கு எதிராகவும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்துடன் இந்திய முதலாளித்துவம் செய்து கொண்ட சரணாகதி உடன்பாட்டின் விளைவாகும்"

விடுதலைக்கான பரந்த மக்கள் இயக்கத்தை நசுக்கலில், மற்றும் பாக்கிஸ்தானின் இந்தியாவுடனான அடுத்த யுத்தத்தில் ஆதரவளித்தது.

இப் பிராந்தியம் முழுவதும் இஸ்லாமிய தீவிரவாதத்தின் எழுச்சிக்கான பொறுப்பு நேரடியாக அமெரிக்காவுக்கு உடையதாகிறது. 1979ன் இறுதியில், ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் ஆக்கிரமிப்புக்குப் பின்னர், வாஷிங்டன் பாக்கிஸ்தானிய இராணுவ சர்வாதிகாரி ஜெனரல் ஜியா-உல்-ஹக்கை, பெரும் சி.ஐ.ஏ நடவடிக்கையில் பங்காளியாக சேர்த்துக் கொண்டது. சோவியத் ஒன்றியத்தைக் கீழறுக்கும் வழிமுறையாக ஆப்கானிஸ்தானுக்குள் சோவியத் எதிர்ப்பு முஜாஹிதின் குழுக்களுக்கு நிதி அளித்து, பயிற்சி கொடுத்து ஆயுதபாணி ஆக்க பில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் செலவழிக்கப்பட்டன. காஷ்மீரில் இப்போது செயல்படும் இந்திய எதிர்ப்புப் போராளிக் குழுக்களில் பல, அதேபோல ஓசாமா பின் லேடனின் அல்கொய்தா, தலிபான் தலைவர்கள் மற்றும் பாக்கிஸ்தானுக்குள் உள்ள ஏனைய இஸ்லாமிய தீவிரவாதக் குழுக்கள் தங்களின் மூலத் தோற்றத்தை இந்தக் காலகட்டத்தில் அடையாளப்படுத்துகின்றன.

இந்தியா மற்றும் பாக்கிஸ்தானில் உள்ள ஆளும் செல்வந்தத் தட்டால் வகுப்புவாதம் தூண்டிவிடப்பட்டது சாதாரண மக்களின் தேவைகளுக்கும் அபிலாஷைகளுக்கும் ஈடுபடுத்திக்கொள்ள அவர்களின் இயலாமையிலிருந்து முளைவிடுகிறது. இந்தியாவில் இந்து வெறித்தனமும் மற்றும் பாக்கிஸ்தானில் இஸ்லாமிய தீவிரவாதமும் செல்வந்தர்களுக்கும் ஏழைகளுக்கும் இடையில் என்ற மில்லா வகையில் அதிகரித்துவரும் பெரும் இடைவெளியிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்பதற்கு மற்றும் அவர்களின் அதிருப்தியை திசைதிருப்புவதற்கு பயனுள்ள அரசியல் கருவியாக ஆனது. இந்த நிகழ்ச்சிப்போக்கானது, இரு நாடுகளும் பன்னாட்டு நிதியத்தின் தனியார்மயமாக்கல், மறுசீரமைப்பு மற்றும் பொருளாதார சீர்குலைத்தல் நிகழ்ச்சி நிர்வகிக்கும் நடைமுறைப்படுத்தியபோது 1990ல் விரைவு படுத்தப்பட்டது. இந்து மேலாதிக்க பி.ஐ.பி-ஆல் தலைமை தாங்கப்படும் இந்திய அரசாங்கத்தின் தோற்றம் மற்றும் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதக் குழுக்களிடம் தொடர்பு கொண்ட பாக்கிஸ்தானிய இராணுவ சர்வாதிகாரம் துணைக் கண்டத்தில் தேசிய முதலாளித்துவ வர்க்கம் கொண்டு வந்திருந்த முட்டுச்சந்தின் மிகவும் முன்னேறிய வெளிப்பாடாகும்.

சோவியத் ஒன்றியத்தின் மறைவு பிராந்தியம் முழுவதும் இருந்த மூலோபாய சமநிலையை மாற்றியது. பெரும் வல்லரசுகளைப் பொறுத்தவரையில் முன்னர் கிடைக்காத எண்ணெய் மற்றும் வாயு சேர்ம இருப்புக்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் சுரண்டுவதற்குமான பெரும் புதிய வாய்ப்புக்கள் திறந்து விடப்பட்டன. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் முன்னைய சோவியத், மத்திய ஆசியாவுக்கு உடனடியாக பக்கத்தில் இருக்கும் ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் காஷ்மீர் போன்றவை நடவடிக்கைகளுக்கான வாய்ப்பு உள்ள தளமாக பிரதான முக்கியத்துவத்தை எடுக்கத் தொடங்கின.

மத்திய ஆசியாவில் ஏகாதிபத்தியத் தலையீடுகள் உள்நாட்டு ஸ்திரமின்மை மற்றும் அடிப்படைவாதத்தின் எழுச்சி இவை அனைத்துமே இந்தியாவிற்கும் பாக்கிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பதட்டங்களை அதிகப்படுத்தின. 1998ல் இரு நாடுகளுமே போட்டி அணுகுண்டு சோதனைகளை நடத்தின. மற்றும் 1999ல் காஷ்மீரின் மூலோபாய கார்ப்கில் மலைகள் தொடர்பாக சிறிய போர் ஒன்று வெடித்தது. அது முழு அளவிலான மோதல் அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்தியது. இந்த நெருக்கடியைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவுடன் ஒரு நெருக்கமான கூட்டை வாஷிங்டன் ஏற்படுத்தியது, கார்ப்கில் ஊடுருவிய இஸ்லாமியப் போராளிகளுக்கு ஆதரவளிப்பதை நிறுத்துமாறு அது பாக்கிஸ்தானை நிர்ப்பந்தித்தது. பாக்கிஸ்தான் பிரதமர் நவாஸ் ஷெரிப்பிற்கு சங்கடத்தை ஏற்படுத்திய பின்வாங்கல், 1999 அக்டோபரில் முஷார்பை ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்த இராணுவ சதியை தூண்டுவதற்கான பிரதான காரணியாக இருந்தது.

கடந்த மூன்று வருடங்களில் அமெரிக்கா இந்தியாவுடனான

அதன் உறவை செம்மைப்படுத்தியது. அது அமெரிக்க ஜனாதிபதி பில் கிளிண்டனுடன் ஆரம்பமாகி புஷ் நிர்வாகத்தின் கீழ் பலப்படுத்தப்பட்டது. அமெரிக்கா, இந்தியாவை அதன் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட "மூலோபாயப் போட்டியாளர்" ஆன சீனாவுக்கு ஒரு முக்கியமான எதிர் சக்தியாகக் கருதுகின்றது. தொடர்ந்து பல பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் முதல் தடவையாக அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் உயர்மட்ட உளவுத் தகவல்களை பகிர்ந்து கொள்கின்றன, கூட்டு இராணுவப் பயிற்சிகள் மற்றும் கப்பற்படை ரோந்துகளை நடத்துகின்றன. அத்துடன் முக்கியமான பொருளாதார இணைப்புகளை வளர்த்துக் கொள்கின்றன. இந்து பேரினவாத பா.ஐ.க அரசாங்கத்தில் இருக்கையில் அரசியல் பின்விளைவுகள் பற்றி சொரணையற்ற அலட்சியத்துடன் இந்தியா பிராந்திய வல்லரசு மற்றும் போலீஸ்காரன் பாத்திரம் வகிப்பதற்காக வாஷிங்டன் அதனைக் கட்டி எழுப்புகின்றது.

செய்தி ஊடகம் வாஷிங்டனின் புதிய நோக்குநிலைக்கு கீழ்ப்படிந்தது. இளம் காஷ்மீரி முஸ்லிம்கள் ஆயுதங்களைத் தூக்குவதற்கு வழிவகுத்த மோசமான சமூக நிலைமைகள், அத்துடன் ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீரில் ஒடுக்குமுறை இந்திய ஆட்சி பற்றியும் எந்தக் கேள்விகளும் எழுப்பப்படவில்லை. ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் வர்ணனையாளர்கள் இஸ்லாமிய தீவிரவாதத்தைக் கண்டனம் செய்யும் அதேவேளையில், புதுதில்லியில் ஆட்சியில் இருக்கும் இந்து வெறியர்களை "ஜனநாயகவாதிகள்" என ஆரத்தமுவுகின்றனர். "அகன்ற பாரதத்திலிருந்து" விரட்டப்பட வேண்டிய அல்லது அடக்கப்பட வேண்டிய ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என முஸ்லிம்களைக் கருதும் ஆர்.எஸ்.எஸ் மற்றும் விஸ்வ இந்து பரிஷத் போன்ற பாசிச இந்து குழுக்களுடன் அவர்களுக்குள்ள தொடர்புகள் பற்றி கண்களை மூடிக் கொள்கின்றனர்.

ஒரு சோசலிச மூலோபாயம்

செப்டம்பர் 11ம் திகதிக்கு முன்னரே இந்திய உபகண்டத்தின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக நெருக்கடிகள் ஒரு உயர்ந்த குழறும் நிலையை அடைந்திருந்தது. "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தத்தினால்" அதனை இட்டுச்சென்றதன் மூலம் புஷ் நிர்வாகம் அணுவாயுத யுத்தத்திற்கான திரியை மூட்டியுள்ளது.

அக்டோபர் 9, 2001 தனது ஆசிரிய தலையங்கத்தில் உலக சோசலிச வலைத்தளம் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது. "அமெரிக்க இராணுவ வாதத்தின் எழுச்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் அதனால் விளையும் அழிவின் அளவு மிகவும் அதிகமானதாகின்றது. தற்போது அது உலகத்தின் பாரிய சக்திகளின் மறைமுகமான செல்வாக்கிற்கான பிரதேசத்தில் ஒரு பாரிய விளைவுகளை உருவாக்கக் கூடிய நடவடிக்கையை தூண்டியுள்ளது. அதற்கும் மேலாக இப்பிரதேசம் அணுவாயுதங்களை சண்டைக்கு தயாராக வைத்திருக்கும் சமூக. அரசியல், இன, மத பதட்டங்களை கொண்ட மோசமான ஏழ்மையான பகுதியாகும்".

அணுவாயுதங்களை கொண்ட இரண்டு நாடுகளுக்கிடையிலான முழு அளவிலான யுத்தம் உருவாக்கும் விளைவுகளை இட்டு சாதாரண உழைக்கும் மக்கள் மிகவும் பயங்கொண்டுள்ளனர். இந்தியாவிலும் பாக்கிஸ்தானிலும் செய்தி ஸ்தாபனங்களின் தொடர்ச்சியான இனவாத பிரச்சாரத்தின் மத்தியிலும் யுத்தத்திற்கு எதிர்ப்பு ஏற்கனவே வெளிப்பட தொடங்கியுள்ளது.

அதிகரித்துவரும் யுத்த அபாயத்தை வெற்றிகொள்வதற்காக இரண்டு நாட்டினது தொழிலாள வர்க்கமும் சகலவிதமான தேசியவாதத்தையும், இனவாதத்தையும், முற்றாக நிராகரிக்கும் தன்மையை மையமாக கொண்ட ஒரு புதிய மூலோபாய முன்னோக்கை நோக்கி திரும்பவேண்டியுள்ளது. பாக்கிஸ்தானிலும் இந்தியாவிலும் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானிலும், நேபாளத்திலும், பங்களாதேஷிலும், பூட்டானிலும், பர்மாவிலும் சிறீலங்காவிலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஒரேவிதமான வர்க்க நலன்களையும், பொதுவான வர்க்க எதிரியையும் கொண்டுள்ளனர். 1947 இன் பிரிவினையின் துயரம் தோய்ந்த நிகழ்வால் உருவாகியுள்ள

நூறு ஆயிரக்கணக்கானோரின் ஏழ்மையும், தேசிய முதலாளித்துவத்தின் இயலாமையும் 50 வருடங்களுக்கு மேலாக உண்மையான சமூக, பொருளாதார அபிவிருத்தியுடன் இணைந்த அடிப்படை ஜனநாயகக் கட்டமைகளை முன்னெடுக்க இயலாதுள்ளது.

தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தும் தேசிய எல்லைகள் என்பது பிரிட்டிஷ் காலனித்துவத்தினரிடமிருந்து இந்திய, பாகிஸ்தான் தலைவர்களால் மரியாதையுடன் ஏற்கப்பட்ட நஞ்சுகிண்ணமேயன்றி வேறொன்றுமில்லை. உலக வரைபடத்தில் அவர்களின் விருப்பப்படி வரையப்பட்ட கோடுகள் இந்தியாவிலும் பங்களாதேஷிலும் உள்ள வங்காளி மக்களை பிரிப்பதற்கானதும், இந்தியாவிலும் சிறீலங்காவிலும் உள்ள தமிழ்மக்களையும், இந்தியாவிலும் பாக்கிஸ்தானிலும் உள்ள காஸ்மீரிய மற்றும் பஞ்சாபிய மக்களையும் பிரிக்கும் எல்லைகளானது.

தீர்க்கமுடியாதது போல் தோன்றும் இப்பிரச்சனைகளுக்கும், துணைக்கண்டத்திலுள்ள இன, மொழி, மத பிரிவுகளுக்கு காரணமாக உள்ள பிரச்சனைக்கான பதில் இப்பிரதேசத்தை ஒரு தொடர் சுதந்திரமான நாடுகளாக பால்க்கன்மயப்படுத்துவதல்ல. அப்படியான தீர்வு மேலும் வன்முறையையும், மோதல்களையும்

துண்டிவிடுவதுடன், ஒவ்வொரு ஆளும் குழுவினரும் தமது எதிராளிகளுக்கு எதிராக ஏதாவது ஒரு முக்கிய சக்திகளின் ஆதரவை நாடுவதாகவே இருக்கும்.

இதற்கு மாறாக, இதற்கான தீர்வு தற்போதுள்ள சகல எல்லைகளை இல்லாதொழிப்பதிலும், துணைக்கண்டத்தின் பாரிய வளங்களை திட்டமிட்டபடி சகலரினதும் தேவைகளுக்காக பாவிப்பதிலுமே தங்கியுள்ளது. இக்கடமை இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் அனைவரையும் ஒரு பொதுவான, ஐக்கியப்பட்ட போராட்டத்திற்கு அணிதிரட்டி ஒடுக்குமுறை ஆட்சிக்கு முடிவுகட்டி சோசலிச அடித்தளத்தில் சமூகத்தை கட்டியமைக்கும் பணியை செய்யக்கூடிய ஒரேயொரு சமூக சக்தியான தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது வீழ்ந்துள்ளது. இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கான ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளை அமைப்பதற்கான ஒரு புதிய புரட்சிகர அரசியல் இயக்கத்தை கட்டியெழுப்புவதே உலக சோசலிச வலைத்தளத்தாலும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவினாலும் முன்வைக்கப்படும் சோசலிச சர்வதேச முன்னோக்காகும்.

இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் யுத்தத்தின் விளிம்புக்கு சென்றுள்ளன

விலாணி பீரிஸ், சரத் குமார்
மே 21, 2002

இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான யுத்த

அபாயமானது மே 14ம் திகதி இந்திய மாநிலமான ஜம்முக் காஷ்மீரில் இடம்பெற்ற பயங்கரவாதத் தாக்குதலை அடுத்து வேகமாக அதிகரிக்கின்றது. மாநிலத்தின் தலைநகரான ஜம்முவுக்கு அருகாமையில் உள்ள குல்சக்கில், குளிர் காலத்தில் மூன்று ஆயுதபாணிகள் முதலில் ஒரு பஸ் மீதும், பின்னர் இராணுவ முகாமின் வீட்டுத் தொகுதியினுள்ளும் மேற்கொண்ட துப்பாக்கிச் சூட்டு தாக்குதலில் குறைந்த பட்சம் 34 பேர் உயிரிழந்ததுடன் மேலும் 50 பேர் காயமடைந்தனர். இறந்தவர்களில் பிரதானமாக இராணுவச் சிப்பாய்களின் குடும்பங்களைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும் 12 பெண்களும் அடங்குவர். மூன்றுத் தாக்குதல்காரர்களும் இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்.

இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத ஆயுதக் குழுக்களான அல் மன்சூரான் மற்றும் ஜமய்ட்-உல்-முஜஹிதீன் ஆகிய இரண்டும் உரிமைகோரியுள்ளன. எவ்வாறெனினும் பிரதமர் அடல் பிஹாரி வாஜ்பாய் தலைமையிலான பாரதிய ஜனதாக் கட்சி அரசாங்கம், உடனடியாக பாகிஸ்தான் இந்திய விரோதக் குழுக்களுக்கு உதவியும் உட்சாகமும் வழங்குவதாகவும் குற்றம் சாட்டியதோடு எதிர்த் தாக்குதல் நடத்தப் போவதாகவும் அச்சுறுத்தியது. அந்தப் பிரதேசத்திற்கு விஜயம் செய்த பாதுகாப்பு அமைச்சர் ஜோர்ஜ் பெர்னான்டஸ்: "அது தண்டனைக்கு அழைப்புவிடுக்கும் நிலைமையாகும்" எனப் பிரகடனம் செய்தார். பாகிஸ்தான் தலைவர் பேர்வஸி முஷாரப்மைக் குற்றம் சாட்டிய அவர்: "அது அவரது பயிற்சி பெற்ற ஆயுதம் தாங்கிய பயங்கரவாதிகள் எனவும் சிறுவர்களையும் பெண்களையும் விசேடமாக சாதாரண மக்களையும் கொடுமாக கொன்றுள்ளார்கள் எனவும்" குறிப்பிட்டார்.

பாகிஸ்தான் தாக்குதலைக் கண்டனம் செய்ததோடு தாக்குதல்காரர்களுடனான எந்தவொரு தொடர்பையும் மறுதனித்தது. கடந்த வெள்ளிக்கிழமை இந்திய உள்துறை அமைச்சர் எல்.கே. அத்வானி "எமது பதில் தீர்க்கமானதாகும்" என சுட்டிக்காட்டினார். இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் எஸ். பத்மநாபன் ஊடகங்களுக்கு

பதிலளிக்கையில்: "நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கான நேரம் வந்துவிட்டது" எனக் குறிப்பிட்டார். விமானப்படைத் தளபதி மார்ஷல் ஏ.வை. டிப்ளிஸ்: "எமது பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லையுள்ளது நாம் அவர்களது தளங்களை விமானம் மூலமும் ஆட்டிலரிகள் மூலமும் தாக்கவேண்டும். நாம் அதற்குச் சமமான அழிவுகளுக்கு தயாராக இருக்க வேண்டியுள்ளதோடு அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும்" என மிகவும் வெளிப்படையாகப் பிரகடனப்படுத்தினார்.

வாஜ்பாய் மேற்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளை ஆரம்பிப்பதற்காக உயர் மட்ட அமைச்சரவை பாதுகாப்பு கவுன்சிலுடன் பலக் கூட்டங்களை நடத்தினார். இந்தியா வார இறுதியில். இந்தியாவுக்கான பாகிஸ்தான் உயர் ஸ்தானிகர் அஷ்ரப் ஜெஹான்கீர் குவாசியை வெளியேற்றியதோடு, இந்தியாவின் மேலதிகப் படைகளையும் எல்லைப் படைகளையும் கடற்கரை பாதுகாப்புப் படைகளையும் இராணுவத்தின் நேரடிக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவந்தது கடந்த நான்கு நாட்களாக இந்தியக் கட்டுப்பாட்டினான ஜம்முக் காஷ்மீரை பாகிஸ்தான் கட்டுப்பாட்டிலான காஷ்மீரிலிருந்து பிரிக்கும் எல்லைக் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதியில் காத்திரமான மோட்டார் ஆட்டிலரீத் தாக்குதல்கள் இடம்பெற்றதாக அறிக்கைகள் தெரிவித்தன. குறைந்த பட்சம் இந்தத் தாக்குதல்களில் 15 பேர் கொல்லப்பட்டதோடு கிட்டத்தட்ட 50 பேர் காயமடைந்தனர். ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் எல்லைக் கிராமங்களில் இருந்து வெளியேறத் தள்ளப்பட்டனர்.

இரு அணுவாயுதச் சக்திகளுக்கிடையிலான 2000 கிலோமீட்டர் நீண்ட எல்லைப் பகுதியில் நிலவும் புத்த நினைமயானது டிசம்பர் 13ல் புது டில்லியில் உள்ள இந்தியப் பாராளுமன்றக் கட்டிடத்தில் காஷ்மீர் பிரிவினைவாதிகளால் நடத்தப்பட்ட தாக்குதலை அடுத்து ஏற்கனவே தீவிரமாக உக்கிரமடைந்துள்ளது. இதன் பிரதிபலிப்பாக, இந்தியா முன்னெப்போதும் இல்லாத வகையில் தனது பெரும் இராணுவத்தைக் குவிக்கத் தொடங்கியது. அரை மில்லியனுக்கும் அதிகமான இராணுவங்களை, டாங்கிகள், யுத்த விமானங்கள், ஏவுகணைகள் மற்றும் அதிபார ஆட்டிலரிகள் சகிதம் எல்லையை நோக்கி நகர்த்தியது. பாகிஸ்தானும் இந்த வகையிலேயே பதிலளித்தது. கடந்த ஐந்து மாதங்களாக இராணுவங்கள் எதிர் எதிராக அதி உசார் நிலையில் இருத்தப்பட்டுள்ளன. இது ஒரு சிறிய சம்பவமும் கூட முழு யுத்தத்தைத் தோற்றுவிக்கும் நிலைமையைக் கொண்டுள்ளது.

இந்து சோவினிச பி.ஜே.பி. உள்நாட்டில் வளர்ச்சி கண்டுவரும் அரசியல் பிரச்சினைகள் மீதான அவதானத்தைத் திசைத் திருப்புவதற்காக கலூசுக் தாக்குதலுக்கு முன்னதாகவே இராணுவவாத வாயாளப்புக்களை கிளறியது. இந்தக் கட்சி எதிர்க் கட்சியைப் போல தமது திறந்த பொருளாதார கொள்கைகளின் தாக்கத்தினால் அண்மைய மாநிலத் தேர்தலில் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்டது. கடந்த சில வாரங்களாக இந்தியத் தலைவர்கள், பாகிஸ்தான் ஐம்முக் காஷ்மீரில் "பயங்கரவாதிகள்" ஊடுருவுவதை தடுக்கத் தவறியதாக குற்றம் சாட்டி வந்துள்ளனர். தேடுதலுக்கு முந்திய நாள், பாதுகாப்பு அமைச்சு பாகிஸ்தான் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத்தின் "ஐவநாடி" என முத்திரையிடப்பட்ட வருடாந்த அறிக்கையை வெளியிட்டது. "தொடர்ச்சியான பயங்கரவாத வன்முறைகள், இந்தியாவின் மூலப்படிமுறைகள், வன்முறைகள் மற்றும் வஞ்சகங்களின் மூலப்படிமுறை விவகரிக்க கொள்ள பாகிஸ்தான் தயாரில்லை என்பதை கோடிட்டுக் காட்டுவதாக" அது குறிப்பிட்டது.

அதே தினம், உள்துறை அமைச்சர் அத்வானி அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கும் குறிக்கோள்களை தெளிவுபடுத்தினார். குஜராத் பிரச்சினை, "இந்தியாவின் சதேசியப் பாதுகாப்புக்கும் ஒற்றுமைக்கும் எதிராக இதுவரை மிக மோசமான ஆயத்தாக இருந்துகொண்டுள்ள 'எல்லை தாண்டும் பயங்கரவாதம்' பற்றிய நாட்டின் அக்கறையை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடாது," என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார். இரண்டு மாதகாலமாக குஜராதத்தில் பி.ஜே.பி. தலைவர்களாலும் அவர்களோடு கூட்டுச் சேர்ந்துகொண்டுள்ள இந்து தீவிரவாத குழுக்களாலும் வெளிப்படையாகவே எண்ணெய் வாரக்கப்பட்ட இனவாதப் படுகொலைகள் கூட்டுசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கும் அச்சுறுத்தல்களைத் தோற்றுவித்தது. மே மாத முற்பகுதியில் பாராளுமன்றத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுப் பிரேரணையில் வாஜ்பாய் வெற்றிகண்ட போதிலும் பிரதானமாக முஸ்லீம்களை உள்ளடக்கிய சுமார் 900 மக்களின் உயிர்களுக்கு பங்கம் விளைவித்த குண்டர் தாக்குதல்கள் பற்றிய பிரச்சிணையில், ஆளும் தேசிய ஜனநாயக முன்னணியின் (NDA) பங்குதாரர்களில் பலர் வாக்களிக்காமல் விலகியிருந்ததோடு இரண்டு அமைச்சர்கள் பதவி விலகினர்.

லண்டனில் இருந்து வெளிவரும் பினான்சியல் டைம்ஸ் பத்திரிகை மே 13ல் "மீண்டும் விளிம்புக்கு" என்றத் தலைப்பில் வெளியிட்டக் கட்டுரையில், வாஜ்பாய் குஜராத் வன்முறைகளின் எழுச்சியில் "அசாதாரணமான முறையில் மக்களைத் தூண்டிவிடும் நடவடிக்கையில்" ஈடுபட்டிருந்ததாக குறிப்பிட்டிருந்தது. "இந்தியாவின் சிரேஷ்ட அதிகாரிகள், பாகிஸ்தானுக்கு 'தண்டனை கொடுப்பதற்காக ஒரு தாக்குதல் தொடுப்பதன்' சாதக பாதகங்களை ஆலோசித்து வருவதாகின்றனர்." அநேகமாக இருசாராரும் வெளிப்படையான அச்சுறுத்தல்களை விடுக்கின்றனர். இரு பக்கமும் இராணுவங்கள் உசார் நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு தவறான புரிந்துணர்வுகளின் அபாயம் அதிகரிக்கின்றது." எனவும் அந்தக் கட்டுரை மேலும் சுட்டிக்காட்டியது.

யுத்த அபாய நிலைமையிலும், வாஜ்பாய் பாகிஸ்தானுக்கு எதிரான இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கான அச்சுறுத்தல்களை விடுப்பதன் மூலம், தமது கூட்டணிப் பங்காளிகளை அணிதிரட்டிக் கொண்டு அரசாங்கத்தைப் பலப்படுத்த எண்ணம் கொண்டுள்ளார். அவர் பாகிஸ்தான் பிராந்தியத்தில் உள்ள இந்திய விரோதக் குழுக்கள் மீது தாக்குதல் தொடுக்குமாறு கோரும் இந்தித் தீவிரவாதக் குழுக்களின் அழுத்தத்துக்கு முகம்கொடுத்து வருகின்றார். விஷ்வ இந்து பர்ஷாத் (VHP) தலைவர் அசோக் சிங்கால்: "அவ்வாறான ஒரு சம்பவத்துக்குப் பின்னரும் இந்து பாகிஸ்தான் எல்லைப் பரவலாக நிற்கும் பாதுகாப்புப் படைகளுக்கு அமைதியாக இருக்குமாறு அழுத்தம் கொடுப்பது பாரதாரமான குற்றமாகும்... அரசாங்கம் மக்களின் நீண்டகால எதிர்பார்ப்பைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக, பாகிஸ்தானின் கட்டுப்பாட்டிலான காஷ்மீரில் தாக்குதல் தொடுப்பதற்கு ஆயுதப் படைக்கு ஆணையிட வேண்டும்," எனப்

பிரகடனம் செய்தார்.

சில வாரங்களுக்கு முன்னர் எதிர்க் கட்சிகள் குஜராதில் இடம்பெற்ற இனவாத வன்முறைகளையிட்டு அரசாங்கத்தைக் கண்டனம் செய்தன. ஆனால், "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டம்" என்ற பெயரில் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் இந்திய மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI-M) உட்பட்ட அனைவரும் இந்து சோவினிச பி.ஜே.பி.யின் பின்னால் அணிதிரள்கின்றனர். ஞாயிற்றுக் கிழமை வாஜ்பாயியை சந்தித்த காங்கிரஸ் தலைவர் சோனியா காந்தி: "அவ்வாறான ஒரு தீர்க்கமான விடயங்களில் நாங்கள் தொடர்ச்சியாக அரசாங்கத்தை சார்ந்தவர்களாக இருப்போம்," எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் "வாப்ஸீச்சுக்களை" விட "நடைமுறைக்காக" அழைப்புவிடுத்தார்.

சீ.பி.ஐ-எம் பாராளுமன்றத் தலைவர் சோம்நாத் சட்டர்ஜி, தமது கட்சி "பயங்கரவாதத்துக்கு" எதிரான போராட்டத்தில் எப்பொழுதும் அரசாங்கத்தின் பக்கம் நிற்கும் என சுட்டிக்காட்டினார். அதே அளவிலான குறிப்புக்களை வெளியிட்ட இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (CPI) பேச்சாளர் அஜய் சக்கரவர்த்தி பாகிஸ்தான் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் எனக் கோரினார். முற்றுமுழுதாக இந்தியத் தேசியவாதத்தில் முழுகிப்போயுள்ள இந்த இரண்டுக் கட்சிகளும் இந்திய அரசாங்கத்தையும் ஆளும் கும்பலின் நலன்களையும் பாதுகாப்பதற்கு அணிதிரண்டு கொண்டுள்ளது. மிகவும் அண்மையில் 1999ல், பாகிஸ்தானுடனான முரண்பாட்டில், காஷ்மீர் பிரிவினைவாதிகள் ஐம்முக் காஷ்மீரின் கார்கில் பிராந்தியத்தில் மிகவும் மூலப்படி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிய போது, போதுமானளவு பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளத் தவறியதாகக் குறிப்பிட்ட சீ.பி.ஐ-எம் வாஜ்பாய் அரசாங்கத்தை வலதுசாரி நிலைப்பாட்டிலிருந்து தாக்கியது.

அமெரிக்கத் தலையீடு

இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகளில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடும் என அஞ்சிய புஷ் நிர்வாகம் பதட்டத்தை தணிக்கும் முயற்சியில் தலையீடு செய்தது. மே 14ம் திகதி புது டில்லிக்கும் இஸ்லாமாபாத்துக்கும் இரண்டுநாள் விஜயம் ஒன்றை மேற்கொண்ட தெற்காசியாவுக்கான அமெரிக்கத் துணைச் செயலாளர் கிரிஸ்டினா ரொக்கா "இதை ஒரே விஜயத்தில் செய்யமுடியாது" என குறிப்பிட்டுச் சென்றார். வாஷிங்டனுக்கும் புதுடில்லிக்கும் இடையிலான உயர்மட்ட தொலையீடு அழைப்புக்களும் எந்தவொரு பெறுபேறுகளையும் தரவில்லை. புஷ் நிர்வாகம் அமெரிக்க அரசு துணைச் செயலாளர் ரிச்சார்ட் ஆர்மிடேஜை மேலதிகக் கலந்துரையாடல்களுக்காக பிராந்தியத்துக்கு அனுப்பத் திட்டமிட்டுள்ளது.

அவர்களின் அபி உயர் அக்கறைகளுக்கு புறம்பாக அமெரிக்கா இந்தப் பிராந்தியத்தின் ஸ்திரமற்ற நிலைமைக்கு பிரதான காரணியாக இருந்து வருகின்றது. புஷ் நிர்வாகத்தின் "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தமானது" வாஜ்பாய் அரசாங்கத்தை, விசேடமாக பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக, துணைக் கண்டத்தில் அதனது சொந்த நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை உக்கிரமாக முன்னெடுப்பதற்காக உத்வேகமூட்டியது மட்டுமே. 1999 முதல், அமெரிக்கா தமது குளிர் யுத்தகால கூட்டாளியான பாகிஸ்தானிடமிருந்து வேகமாக விலகி இந்தியாவுடனான ஒரு பொருளாதார மூலப்படி கூட்டுக்காக சென்றுள்ளது. நான்கு தசாப்தங்களுக்குப் பின்னர் முதற் தடைவையாக தற்போது அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் இந்தியாவில் கூட்டுப் பயிற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

புது டில்லி, முஸ்லீம் மக்களைப் பெரும்பான்மையாக்க கொண்டுள்ள காஷ்மீரில் இந்திய ஆளுமைக்கு எதிராக ஆயுதம் ஏந்தியுள்ள இஸ்லாமியக் குழுக்களை நசுக்குவதற்காக இந்தியா முன்னெடுத்துச் செல்லும் பிரச்சாரத்துக்கு முழுமையான ஆதரவை வழங்குமாறு வாஷிங்டனைக் கோருகிறது. உள்துறை அமைச்சர் அத்வானி இஸ்லாமாபாத்துக்கு எதிராக புதுடில்லிக்கு வெளிப்படையாக

ஆதரவளிக்கத் தவறியதையிட்டு "அதிருப்தியை" வெளியிட்டார். கடந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை நியூயோர்க் டைம்ஸ் உடனான ஒரு செவ்வியில், "எல்லை தாண்டிய பயங்கரவாதத்தை" தடுக்கத் தவறினால் வாஷிங்டன் பாகிஸ்தானை ஒரு பயங்கரவாத அரசாக பிரகடனம் செய்யும் என முஷாராபுக்கு எச்சரிக்கை செய்யவேண்டும் என அவர் கோரினார். இந்தியா இராணுவ நடவடிக்கைக்கான அச்சுறுத்தல்களை விடுப்பது அமெரிக்காவுக்கு அழுத்தம் கொடுப்பதற்காகவா என கேட்டபோது, அத்வானி "அமெரிக்கா விரும்பாவிட்டாலும்" இந்தியா நடவடிக்கையில் இறங்கும் எனத் தெரிவித்தார்.

எவ்வாறெனினும் அமெரிக்கா ஏற்கனவே பாகிஸ்தான் மீது குறிப்பிடத்தக்களவு நெருக்கவாரத்தைக் கொடுத்துள்ளது. ஆப்கானிஸ்தான் மீதான ஆக்கிரமிப்புக்கான தயாரிப்புக்களின் போது, வாஷிங்டன் ஆப்கானிஸ்தானில் தலிபான் அரசாங்கத்துக்கான பாகிஸ்தானின் ஆதரவை நிறுத்துமாறு முஷாராபை அழுத்தியது. வாஷிங்டன்; இந்தியப் பாராளுமன்றம் மீதான டிசம்பர் 13 தாக்குதலை அடுத்து பாகிஸ்தானுக்குள் இயங்கிவரும் இஸ்லாமியத் தீவிரவாதக் குழுக்கள் மீது பாய்ந்து விழுமாறும் நூற்றுக்கணக்கானப் போராளிகளை சுற்றிவளைக்குமாறும் இஸ்லாமாபாதை நெருக்கியது. இந்த இரு நடவடிக்கைகளும் இராணுவத்தினுள்ளும் இஸ்லாமிய அடிப்படையாகக் குழுக்களிடமும் முஷாராபுக்கு இருந்துகொண்டுள்ள ஆதரவை கீழறுப்பதாக அமைந்த அதே வேளை, அரசாங்கத்தை ஸ்திரமற்றதாகக்கியதோடு அதன் பதில்களையும் மிகவும் நிச்சயமற்றதாகக்கியது.

அமெரிக்கா திரைக்குப் பின்னால் மேலும் முஷாராபின் கரங்களை முறுக்கிவருகின்றது. ரொக்காவின் விஜயத்தை அடுத்து, பாகிஸ்தான் அரசாங்கம் டிசம்பர் 13 தாக்குதலை நடத்தியதாக சந்தேகிக்கப்படும் குழுக்களில் ஒன்றான லக்ஷார்-இ-தொய்யாவின் தலைவர் ஹவீஸ் மொகமட் சயிட்டை கைது செய்ததோடு, அமைதியின்மைக்கு எதிராக பலத்த தாக்குதல் தொடுக்க ஆயிரம் இராணுவத்தினரை பழங்குடியினர் பிரதேசத்தில் நிறுத்தியிருந்தது. ஒரு அமெரிக்க அதிகாரியை மேற்கொள் காட்டிய கார்டியன் பத்திரிகை: பாகிஸ்தானை உற்சாகப்படுத்தியும், புகழ்ந்தும், எச்சரிக்கை செய்தும் மேலும் பலமான நடவடிக்கைகளுக்காக முன்னோக்கி

செல்லுமாறு தூண்டுகின்றோம் (இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதிகளுக்கு எதிராக). நாம் பல வெற்றிகளை அடைந்திருந்த போதும் மிகவும் மெதுவாகவே இடம்பெறுகின்றது." எனக் குறிப்பிட்டது.

அமெரிக்காவின் கோரிக்கைகளை இட்டுநிரப்புவதற்கான முஷாராபின் ஒவ்வொரு நகர்வுகளும் பாகிஸ்தானுக்குள் அரசியல் ஸ்திரமின்மைக்கு எண்ணெய் வார்த்தது. தகவல் அமைச்சர் நசீர் மெமொன் நெருக்குவாரங்களை குறைக்குமாறு அமெரிக்காவுக்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார். "பாகிஸ்தான் பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் சர்வதேச சமூகத்துடன் நின்றுகொண்டுள்ளது," என அவர் குறிப்பிட்டார். "பாகிஸ்தான் பயங்கரவாதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது... நாம் பாகிஸ்தான் மண்ணை வேறு எந்தவொரு நாட்டுக்கும் எதிராக பயன்படுத்த எந்தவொரு குழுவுக்கும் அல்லது அமைப்புக்கும் அனுமதிக்க மாட்டோம்." எனவும் அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார். எவ்வாறெனினும் மெமொன் மற்றும் முஷாராப் இருவரும் பாகிஸ்தான் எந்தவொரு இந்திய இராணுவத் தாக்குதலுக்கும் எதிராக பதில் தாக்குதல் நடத்துவதாக சுட்டிக்காட்டினர்.

இரண்டு அணுவாயுதச் சக்திகளும் மில்லியனுக்கும் அதிகமான துருப்புக்களை எல்லையில் நிறுத்திவைத்ததோடு எல்லையில் பதட்டநிலையும் அதிகரிக்கச் செய்துள்ளதன் பெறுபேறாக தெளிவான உள்நாட்டு நெருக்கடிக்கு முகம் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் 1947ல் சுதந்திரம் பெற்றதில் இருந்து மூன்று யுத்தங்களை நடத்தியிருக்கின்றன. அவற்றில் இரண்டு காஷ்மீர் பிராந்தியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும். புது டில்லியினதும் இஸ்லாமாபாத்தினதும் ஆளும் கும்பல்கள் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இலாயக்கற்றிருப்பது 1947ல் துணைக்கண்டத்தை முஸ்லிம் பாகிஸ்தானாகவும் இந்து அதிகாரத்தில் உள்ள இந்தியாவாகவும் பிரிக்கப்பட்டதன் விளைவாகத் தோன்றியதாகும். இந்த சூழ்நிலையில் இந்து மகாராஜா ஒருவரால் ஆளப்பட்ட முஸ்லிம்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட காஷ்மீர் அரசு பற்றி தோன்றியுள்ள முரண்பாடுகளுக்கு சமூகமானத் தீர்வு கிடையாது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான ஆளும் கும்பல்களின் இலாயக்கற்ற நிலைமை பிராந்தியத்தை மேலும் ஒரு அழிவுக்கு இட்டுச் செல்லும் அச்சுறுத்தலை வளர்ச்சி காணச் செய்யும்.

முஷாராப் அமெரிக்க இராணுவத்துக்கு பாகிஸ்தானில் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்கான முன்னுரிமையை வழங்கியுள்ளார்

விலாணி பீரிஸ், சரத் குமார்
மே 9, 2002

பாகிஸ்தான் இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் பேர்வஸ் முஷாராப், வாஷிங்டனின் கடுமையான அழுத்தத்தை அடுத்து, அல்குவேடா மற்றும் தலிபான் சந்தேக நபர்களை பின் தொடர்வதற்காக அமெரிக்க இராணுவத்துக்கு உள்நாட்டு இராணுவத்துடன் சேர்ந்து பாகிஸ்தானுக்குள் நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதற்காக பச்சை விளக்கைக் காட்டியுள்ளார்.

ஏப்பிரல் 26ம் திகதி ஆப்கானிஸ்தான் எல்லைக்கு அருகில் வட மேற்கு பாகிஸ்தானில் உள்ள தர்பா கேஹல் கிராமத்தின் மதப் பாடசாலை ஒன்றில் மேற்கொள்ளப்பட்ட கூட்டுத் தேடுதல் நடவடிக்கையானது இதனது முதலாவது அம்சமாகும். பாகிஸ்தான் உத்தியோகத்தர்களின்படி, 24 அமெரிக்க விசேட படை சிப்பாய்களும் 200 துணைப்படை துருப்புக்களுடன் இணைந்து, எபெக் தாக்குதல் ஹெலிகொப்டர்களின் உதவியுடன் தலிபானின் முன்னாள் பழங்குடி விவகார அமைச்சர் மெளலவி ஜலலுதின் ஹக்குனியால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பாடசாலையை அழிப்பதில்

ஈடுபட்டனர். 5 பேர் தலிபான் அல்லது அல்குவேடாவுடன் "தொடர்புடைய சந்தேகநபர்களாக" தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தத் தேடுதல் நடவடிக்கை ஆப்கானிஸ்தானின் தெற்கு மற்றும் கிழக்குப் பகுதியில் பஸ்தூன் இனத்தவர்களோடு நெருங்கிய உறவுகொண்டுள்ள பழங்குடியினரின் ஆத்திரத்தைத் தூண்டிவிட்டது. நூற்றுக் கணக்கானவர்கள் அடங்கிய குழுவொன்று அரசாங்கக் காரியாலயத்துக்கு முன்பாக மறியற் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது. ஒரு உள்ளூர் மதகுருவான மெளலவி அப்துல் ஹவீஸ் அசோசியேட்டட் பிரசுக்கு விளக்கமளிக்கையில்: "எதிர்காலத்தில் இந்த வகையிலான தேடுதல்களை தவிர்ப்பதற்காக, நாம் ஏனைய மூத்த பழங்குடியினரையும் மதகுருக்களையும் சந்திக்கவுள்ளோம். நாம் அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எமது பிரதேசத்தில் இயங்குவதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம்," என்றார்.

பென்டகன், பாகிஸ்தானில் அமெரிக்க இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகளை உத்தியோகப்பூர்வமாக உறுதிப்படுத்தியிருக்கவில்லை. ஆனாலும், இந்தத் தேடுதல் நடவடிக்கை அமெரிக்க பாதுகாப்புச் செயலாளர் டொனால்ட் ரம்ஸ்பீல்ட் பிராந்தியத்துக்கு வருகை தந்த சமகாலத்திலேயே இடம்பெற்றதோடு, அவர் வருகை தந்த அடுத்தநாள், அமெரிக்கா

அல்குவேடா போராளிகளையும் தலிபான் போராளிகளையும் ஆப்கானிஸ்தான் ஊடாக வெளியேற அனுமதிக்காது எனவும் குறிப்பிட்டார். தேடுதல் இடம்பெற்ற அடுத்த நாள், காபூலுக்கு வடக்கே பக்ராம் விமானத் தளத்தில் வைத்து அமெரிக்க மற்றும் கூட்டுப்படைகளின் ஒரு குழுவுக்கு மத்தியில் உரையாற்றுகையில், தாம் ஆப்கானிஸ்தானை அமெரிக்க இராணுவத்தின் "பரீட்சார்த்தக் களமாக" கருதுவதாக அவர் குறிப்பிட்டார். "ஆப்கானிஸ்தான் எனும் திரையரங்கு முதலாவதாக இருந்து வருகின்ற போதிலும், அது இறுதியானதாக இருக்கப்போவதில்லை" எனவும் அவர் தெரிவித்தார்.

அமெரிக்க நிர்வாகம் ஒரு மாத காலத்துக்கும் மேலாக அமெரிக்க இராணுவத்துக்கு பாகிஸ்தானில் இயங்க அனுமதிக்க வேண்டும் என நெருக்கிவருகின்றது. ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்கத் துருப்புக்களுக்கான ஆணையாளர் மேஜர் ஜெனரல் பிராங்க்லின் ஹெகன்பேர்க், பாகிஸ்தான் எல்லைப் பிரதேசத்தில் "சூடான பின் தொடரும் நடவடிக்கைகளுக்கான" அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அமெரிக்க இராணுவத்துக்கு பகிரங்கமாக அழைப்பு விடுத்தார். அவர் கிழக்கு ஆப்கானிஸ்தானில் மேற்கொண்ட ஓபரேசன் அனகொண்டா நடவடிக்கையை அடுத்து இந்த உரையை ஆற்றினார். இந்த நடவடிக்கையின் போது அல்குவேடா மற்றும் தலிபான் போராளிகள் என குற்றம்சாட்டப்பட்ட பொதுமக்கள் உட்பட நூற்றுக்கணக்கானோர் கொல்லப்பட்டனர்.

ஹெகன் பெக்கின் முன்மொழிவுகள் ஆப்கானிஸ்தானுடனான பாகிஸ்தான் எல்லையில் பழங்குடியினரின் பிரதேசங்களில் உடனடியான எதிர்ப்புக்களை தூண்டிவிட்டது. அங்கு எல்லைப் பிரதேசங்களில் ஆப்கான் பழங்குடியினருக்கு மத்தியில் இறுக்கமான உறவுகள் இருந்து வருவது மட்டுமல்லாமல், இந்தப் பிராந்தியங்கள் இதற்கு முன்னர் ஒரு குறிப்பிட்டளவு சுயாட்சியையும் அனுபவித்து வந்தன. சமஷ்டி நிர்வாக பழங்குடி பிரதேசம் ஒரு மதிப்பீட்டின்படி ஐந்து பில்லியன் மக்களை நிர்வகிப்பதற்காக அவர்களின் சொந்த பேரவைகள், நீதிமன்றங்கள் மற்றும் சட்டம் உட்பட ஏழு பழங்குடி முகவர்களையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. பாகிஸ்தான் துருப்புக்கள் லஞ்சம் மற்றும் மோசடிகளின் ஒரு கலவையின் ஊடாக இந்தப் பிரதேசத்துக்குள் அனுமதிக்கப்பட்டது கடந்த டிசம்பரிலாகும்.

உள்ளூர் தலைவர்கள் எந்தவொரு அமெரிக்கத் துருப்பும் நுழைவதற்கு எதிராக எச்சரிக்கை செய்தனர். ஒரு பழங்குடி தலைவரான ஷகிருல்லா ஜான்ஹோ சிக்கஹெல், ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு குறிப்பிடத்தக்களவு எதிர்ப்பைத் தூண்டிவிட்டிருந்ததாக நியூயோர்க் டைம்சுக்கு தெரிவித்திருந்தார். அவருடைய ஆட்களில் சிலர் தலிபான் சார்பாக போராடுவதற்காக எல்லையைக் கடந்திருந்தனர். "நாங்கள் துரதிஷ்டவசமாக அமெரிக்கர்களைப் போல பாரிய பலம்வாய்ந்ததுமான இராணுவத்துடன் போராடுவதற்கான உபகரணங்களையும் வளங்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை" என அவர் குறிப்பிட்டார்.

அவர் மேலும் தொடர்கையில்: ரூஷ்ய ஆட்சி அதிகாரத்தில் இருந்த போது, நாங்கள் அமெரிக்கர்களை விரும்பிய ஒரு காலம் இருந்தது. இப்போது நாங்கள் அமெரிக்கர்களை வெறுக்கின்றோம்" என்றார்.

மெல்லிய அரசியல் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள முஷராப், பஸ்துன் பழங்குடிகளிடம் இருந்து சக்திவாய்ந்த பின்னணியைப் பெறுவதுபற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தார். அவர் தலிபான் அரசாங்கத்தை கைவிடுவதன் மூலமும், ஆப்கானிஸ்தானிலான அமெரிக்கத் தாக்குதல்களை ஆதரிப்பதன் மூலமும் தமது சொந்த அடிப்படை அதிகாரத்தை இராணுவத்தின் மீதும், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத குழுக்களின் மத்தியிலும் ஏற்கனவே திணித்து வந்துள்ளார். அதே நேரம் எவ்வாறெனினும் தமது அரசாங்கத்துக்கு குறிப்பிடத்தக்க பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பின்னணியை வழங்கிய புஷ் நிர்வாகத்தை அணிசேர்த்துக் கொள்வதில் முஷராப் தோல்விகண்டார்.

அமெரிக்கா மார்ச் மாதம் இஸ்லாமாபாத்தில் புரட்டஸ்தாந்து தேவாலயத்தில் நடந்த கிரனேட் வீச்சுத் தாக்குதலை அடுத்து உக்கிரமாக செயற்படுமாறு முஷராப்பை வலியுறுத்தியது. இந்தத் தாக்குதலில் இரண்டு அமெரிக்கர்கள் உட்பட ஐவர் கொல்லப்பட்டனர். தெற்காசிய நாடுகளுக்கான உதவிச் செயலாளர் கிரிஸ்டொ ரொக்கா, இந்தியாவுக்கான தமது பயணத்தை நிறுத்தி முஷராப்பை சந்திப்பதற்காக உடனடியாக பாகிஸ்தானுக்குப் பறந்தார். அதே வாரம் ஜெனரல் டொம் பிராங்க்ஸும் பாகிஸ்தான் தலைவரை சந்தித்தார்.

அடிப்படைவாதக் குழுக்களின் முக்கணாக யிற்றை இறுக்குவதில், முஷராப்பின் நேர்மையை கேள்விக்குறியாக்கிய அமெரிக்க ஊடகங்கள், இந்தக் கலந்துரையாடல்களின் பண்பை சுட்டிக் காட்டியிருந்தன. சில கட்டுரைகள், தடுத்து வைக்கப்பட்டிருந்த லக்ஷார் இ தொய்பா, ஐய்ஸ் இ மொகமட் தலைவர்களையும் அவர்களின் ஆதரவாளர்களையும் விடுதலை செய்ததையும், அதே போல் இஸ்லாமிய மதப் பாடசாலைகளில்

பாய்ந்து விழுவதற்கான வாக்குறுதியை அமுல்படுத்த பாகிஸ்தான் தலைவர் தவறியதையும் சுட்டிக் காட்டியிருந்தன. அது உடனடியாக ரொக்காவுடனும் பிராங்குடனுமான தமது கலந்துரையாடலில் முஷராப் மேலதிக சலுகைகளை வழங்கத் தள்ளப்பட்டார் என்பதைத் தெளிவாக்கியது.

எப்.பி.ஐ/சீ.ஐ.ஏ. பாகிஸ்தானில் சுதந்திரமாக இயங்குகின்றன

குறிப்பாக, பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள் சந்தேக நபர்களை வேட்டையாடுவதற்காக எப்.பி.ஐ.க்கும் சீ.ஐ.ஏ.வுக்கும் சுதந்தரம் வழங்கியுள்ளனர். மார்ச் 27 அன்று எப்.பி.ஐ.யும் பாகிஸ்தான் பாதுகாப்புப் படையும் பய்சலோபாத்தில் நடத்திய தேடுதலின் போது அல்குவேடாவின் சிரேஷ்டத் தலைவர் அபு சுய்தாவையும் ஏனையவர்களையும் கைது செய்தனர். பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள், கைப்பற்றப்பட்ட ஆவனங்களையும் கணினி தட்டுக்களையும்

மெல்லிய அரசியல்
அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள
முஷராப், பஸ்துன் பழங்குடிகளிடம்
இருந்து சக்திவாய்ந்த பின்னணியைப்
பெறுவதுபற்றி அக்கறை
கொண்டிருந்தார். அவர் தலிபான்
அரசாங்கத்தை கைவிடுவதன்
மூலமும், ஆப்கானிஸ்தானிலான
அமெரிக்கத் தாக்குதல்களை
ஆதரிப்பதன் மூலமும் தமது
சொந்த அடிப்படை அதிகாரத்தை
இராணுவத்தின் மீதும், இஸ்லாமிய
அடிப்படைவாத குழுக்களின்
மத்தியிலும் ஏற்கனவே திணித்து
வந்துள்ளார். அதே நேரம்
எவ்வாறெனினும் தமது
அரசாங்கத்துக்கு குறிப்பிடத்தக்க
பொருளாதார மற்றும் அரசியல்
பின்னணியை வழங்கிய புஷ்
நிர்வாகத்தை அணிசேர்த்துக்
கொள்வதில் முஷராப்
தோல்விகண்டார்.

அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஆப்கான்- பாகிஸ்தான் எல்லையில் அல்குவேடாவும் தலிபானும் மீள்குழுவாக்கத்தில் ஈடுபடுவதாக குற்றம்சாட்டினார்கள். இது ஆப்கானிஸ்தானின் மூன்று மாகாணங்களும் பாகிஸ்தானின் ஏழு பழங்குடி முகவர்களையும் உள்ளடக்கிய பிராந்தியத்தில் ஒரு பரந்த துடைப்பை அனுமானமற்ற முறையில் மேற்கொள்வதாக அமைந்தது.

பாகிஸ்தானுக்குள்ளும் பொலிஸ் வலைவிரிப்புகள் தொடர்கின்றன. சுபைதா தடுத்துவைக்கப்பட்ட அடுத்த நாள், லாகூர் நகரில் "நன்கு ஒளிந்திருக்கக் கூடிய ஒரு இடத்தில்" தேடுதல் நடத்திய பொலிசார் மேலும் 40 அல்குவேடா "சந்தேக நபர்களை" கைது செய்தனர். அசோசியேட்டட் பிரிசன்படி சீ.ஐ.ஏ. மற்றும் எப்.பீ.ஐ. ஏஜன்டுகளின் நேரடி தலையீட்டுடன் சுமார் 100 பேர்வரை சுற்றிவளைக்கப்பட்டிருந்தனர். விசேடமாக சுபைதா கைது செய்யப்பட்டமையானது, "மீள்குழுவாக்கங்களை" தவிர்ப்பதன் பேரில் பாகிஸ்தானுக்குள் அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் உடன்பாடு காண்பதற்காக முஷராப் மீது நெருக்குவாரம் கொடுப்பதோடு இணங்குகொண்டுள்ளது.

ஏப்பிரல் 18ம் திகதி யூ.எஸ்.ஏ. டுடே பத்திரிகையில் வெளியான ஒரு கட்டுரை, ஆப்கானிஸ்தானுடனான எல்லையில் பாகிஸ்தான் பாதுகாப்புப் படைக்கான உதவியை அதிகரிப்பது சம்பந்தமான தகவல்களை வழங்கியிருந்தது. "நீதித் திணைக்கள குழுவொன்று ஆப்கானிஸ்தான் எல்லையில் பிரிவுகளாக உள்ள படைகளை ஒன்றுபடுத்தவும் பலப்படுத்தவும் 73 மில்லியன் டாலர்களைத் திரட்டும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது. இந்தப் படை 28,000 மாகாண மற்றும் பழங்குடி பொலிசையும் 12,000 இராணுவக் துருப்புகளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது" எனத் தெரிவித்தது.

அமெரிக்க உதவியாளர்கள் தமது அறிவித்தலில், எல்லாவிதமான தரை வாகனங்கள், ஹெலிகொப்டர்கள், வானொலி தொலைத் தொடர்பு உபகரணம், மற்றும் குற்றவியல் புலனாய்வு பயிற்சி, அதே போல் "யூகோள நிலை உபகரணங்கள் மற்றும் மென்னியல் ஆய்வு முறைகள், மென்னியல் கோளாறு உபகரணங்கள், தானியங்கிப் பதிவு வசதிக்கொண்ட இரகசிய கமராக்கள், கையடக்கத் தொலைபேசி திசை தேடிகள், அழைப்புகளுக்கு குறுக்கே செல்லும் குரல் ஆய்வு உபகரணங்கள்" உட்பட்ட சக்திவாய்ந்த மின்னியல் ஆராய்ச்சி உபகரணங்களையும் உள்ளடக்குமாறு சுட்டிக்காட்டினர்.

பாகிஸ்தான் எல்லைக்குள் அமெரிக்க இராணுவத்தினதும் சிவில் குழுக்களினதும் நடவடிக்கைகள், சுமார் 1,000 அமெரிக்க, பிரித்தானிய, அவுஸ்திரேலிய துருப்புக்களின் தலையீட்டுடன் ஆப்கானிஸ்தானில் தற்பொதைய பிரதான இராணுவ நடவடிக்கைகளின் தயாரிப்புகளின் பாகமாக இருந்து வந்துள்ளன. ஒரு அறிக்கையின்படி: ஆப்கானிஸ்தான் பாகிஸ்தான் மாகாணத்தில் தமது எல்லையை இழுத்து முடுவதில் பாகிஸ்தான் ஏற்கனவே உசார் நிலையில் உள்ளது. இந்த நடவடிக்கைக்கு கூட்டாக உதவுவதற்காக பாகிஸ்தான் பகுதியில் உள்ள பழங்குடிப் பிரதேசத்தில் அமெரிக்கத் தொலைத்தொடர்பு மற்றும் புலனாய்வு மத்திய நிலையம் ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு பெண்டுகள் உத்தியோகத்தர் வாஷிங்டன் போஸ்டுக்கு பதிலளிக்கையில்: "ஆப்கானிஸ்தான்- பாகிஸ்தான் எல்லையில் அமெரிக்கத் தலைமையிலான தாக்குதல்களுக்கான திட்டமானது, மேற்குப் பாகிஸ்தானில் உள்ள கிராமங்களையும் மலைத் தொடர்களையும் துடைத்துக் கட்டவதற்காகவும், ஓடுகாலி அல்குவேடா, தலிபான் போராளிகளை கழுவித் தள்ளுவதற்காகவும், அவர்களை அமெரிக்கப் படைகளும் கூட்டுப் படைகளும் காத்துக் கொண்டிருக்கும் எல்லையை நோக்கி திருப்பி விடுவதற்காகவும் பாகிஸ்தான் இராணுவத்துக்கும் மற்றும் அமெரிக்க விசேடப் படைகளுக்கும் அழைப்புவிடுப்பதாகும்" என்றார்.

அமெரிக்கத் தலைமையிலான படைகளின் தாக்குதல்களுக்கு இலக்காகிக் கொல்லப்படுபவர்கள் யார் என்பது இன்னமும்

தெளிவாகவில்லை. அமெரிக்க உத்தியோகத்தர்களும் ஊடகங்களும் எந்தவித ஆதார சாட்சியங்கள் இன்றியும் பாரபட்சமற்றும் "அல்குவேடா மற்றும் தலிபான் படைகளை" சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் அமெரிக்கர்களின் வருகைக்கும் காயூலில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் திணிக்கப்பட்ட அரசாங்கத்துக்கும் அதிகரித்தளவில் எதிர்ப்புக் காட்டும் உள்ளூர் பஸ்துன் பழங்குடியினர் எனத் தெரியவருகின்றது. அவர்களது வெறுப்பு, பொதுமக்களை கொண்டு வீடுகளை நாசம் செய்துவரும் அமெரிக்காவின் மாதக்கணக்கான குண்டுத் தாக்குதல்களாலும் இராணுவ நடவடிக்கைகளாலும் மேலும் அதிகரித்துவருகின்றது.

லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ் டைம்ஸ் பத்திரிகைக்கு கிழக்கு ஆப்கானிஸ்தானின் கார்டசில் இருந்து எழுதும் ஒரு பத்திரிகையாளர் ஏப்பிரல் நடுப்பகுதியில் எழுதும் போது: "இது ஒரு பஸ்துன் நாடு. இங்குள்ள பெரும்பாலான மக்கள் வெளிநாட்டவர்களுக்கு எதிரானவர்களாக இருப்பதோடு, பஸ்துன் ஆதிக்கத் தலிபான்களை ஆதரிக்கின்றனர். அவர்களது பேட்டியைப் பொறுத்தவரையில், வடக்கில் இருந்து வந்த தஜிக் குகுகள் இன எதிரிகளான பஸ்துன்களின் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட காயூலில் ஒரு இடைக்கால அரசாங்கத்தைத் திணித்த அமெரிக்கர்களை கிறிஸ்தவ ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவே கருதுகின்றனர். எதிரிகள் விரட்டியடிக்கப்பட்டு வரும் நிலைமையிலும் கூட, அமெரிக்கர்களும் அவர்களின் ஆப்கான் கூட்டாளிகளும், தலிபான் மற்றும் அல்குவேடாக்களின் மீள்குழுவாக்கத்தின் போது அவர்களை வளர்க்கவும் ஆயுதபாணிகளாக்கவும் அனுமதிக்கும் ஒரு அனுதாப ஊற்றுக்கு முகம்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஷபானாமா அல்லது "இரவுக் கடிதங்கள்" எனக் கூறப்படும் கையொப்பமற்ற துண்டுப் பிரசுரங்கள், வெளிநாட்டு பத்திரிகையாளர்களையும் துருப்புக்களையும் அல்லது உதவி தொழிலாளர்களையும் - விசேடமாக அமெரிக்கர்களை- கொல்வதற்கு அல்லது கடத்துவதற்கு ஆப்கானியர்களைத் தூண்டுகிறது.

வாஷிங்டன் போஸ்டில் ஏப்பிரல் 25ம் திகதி வெளியான ஒரு கட்டுரை, அமெரிக்கப் படைகள், 15 பேர் அடங்கிய அல்லது சிறிய குழுக்கள், சிறிய ஆயுதங்களாலும் தொடர்ச்சியாகத் தொடுக்கும் நொக்கட் கிரண்ட் தாக்குதல்களுக்கு முகம் கொடுத்து வருகின்றன. "அடிக்கடி இடம்மாறும் அல்குவேடா தாக்குதல்கள் கிராமப்புற வீதிகளிலும் கோஸ்ட் போன்ற நகரங்களுக்கிடையிலும் நிற்கின்ற குழுக்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இவை "திருப்பித் தாக்குவதற்கு தீர்மானிக்க சிரமமானது" என அதிகாரிகள் குறிப்பிட்டார்கள். இடத்துக்கிடம் நடக்கும் தாக்குதல்கள் விமானநிலையம் உட்பட காயூலைச் சுற்றியுள்ள இடங்களில் இடம்பெறுகின்றன. இவை அமெரிக்க பாதுகாப்புச் செயலாளர் ரம்ஸ்பீல்டை பக்ரமுக்குத் திருப்பின.

கடந்த வார இறுதியில் வெளியான அசோசியேட்டட் பிரிஸ் கட்டுரையொன்று, பாகிஸ்தானுக்குள் பஸ்துன் பழங்குடிப் பகுதியில் ஒரு மதப்பாடசாலையில் ஏப்பிரல் 26ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட தேடுதலானது வளர்ச்சி கண்டுவரும் எதிர்ப்பை தூண்டிவிட்டுள்ளதாக சுட்டிக் காட்டியது. "மக்கள் மிகவும் ஆவேசத்தில் உள்ளார்கள். அவர்கள் முன்னர் மிரான் ஷாவில் கடையடைப்புச் செய்தார்கள். இங்கு அவர்களுக்கு அமெரிக்கர்கள் தேவையில்லை. எதுவும் இடம்பெறலாம்," என உள்ளூர் பழங்குடி பாதுகாப்புப் படை அங்கத்தவர் ஒருவர் குறிப்பிட்டார். இன்னுமொரு நகரத்தில், பலம்வாய்ந்த முறையில் ஆயுதபாணிகளாக்கப்பட்ட பழங்குடியினர் சனிக்கிழமையன்று மதத் தலைவர்களுக்கு செவிமடுப்பதற்காக ஒன்று கூடினார்கள். "நாங்கள் எந்தவொரு அமெரிக்கனையோ அல்லது பாகிஸ்தான் சிப்பாய்களையோ எங்களது சமய பாசறைகளுக்குள் நுழைய அனுமதிக்க மாட்டோம். அது எங்கள் மரபுக்கு எதிரானதாகும். எங்களது மதத்துக்கும் எதிரானதாகும்" என மொகமட் டின்டா தமது சபையோருக்குத் தெரிவித்தார்.

தமிழ் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதான பேச்சுவார்த்தையாளர் இலங்கையின் அரசியல் கண்ணி வெடித் தளத்துக்கு வருகைதந்துள்ளார்

விஜே டயஸ்
ஏப்பிரல் 8, 2002

பிரிவினைவாத தமிழ் விடுதலைப் புலிகளின் "தத்துவாசிரியரும்" பிரதான பேச்சுவார்த்தையாளருமான அன்டன் பாலசிங்கம் கடந்த மாத இறுதியில், நாட்டின் 19 வருடகால உள்நாட்டு யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான நோர்வே நாட்டின் தரகு நடவடிக்கைகளுடன் கூடிய பேச்சுவார்த்தை தயாரிப்புகளின் மத்தியில் இலங்கைக்குத் திரும்பியுள்ளார். அவர் மார்ச் 29ம் திகதி குடிவரவு விதிமுறைகளை தவிர்ப்பதற்காக நோர்வே உத்தியோகத்தர்களால் விசேடமாக ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட இரட்டை ஓட்டார் கடல் விமானத்தில் தீவின் வட பகுதிக்கு நேரடியாகப் பறந்து வந்ததோடு விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலான வன்னிப் பிராந்தியத்தில் ஒரு சிறிய குளத்தில் தரை இறங்கினார்.

பாலசிங்கம் தனது கடுமையான சுகயீனம் காரணமாக 1998ல் வன்னியில் இருந்து வெளியேறி லண்டனுக்குச் சென்று அங்கு விடுதலைப் புலிகளின் பிரதான அரசியல் பேச்சாளராகவும் பேச்சுவார்த்தையாளராகவும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்தார். அவரது இலங்கைக்கான வருகையும் அது இடம்பெற்ற விதமும், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையும் நோர்வேயும் இலங்கை அரசாங்கமும் மற்றும் பெரும் வல்லரசுகளும் அவரது வருகையோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதன் முக்கியத்துவத்தை கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. பலவிதமான அவசியங்களைக் கொண்டுள்ள அவர்களில் ஒவ்வொருவரும், ஏதாவது ஒரு ஒப்பந்தத்தின் விதிமுறைகளுக்கு எதிராக நாட்டின் தமிழ் சிறுபான்மையினருக்கு மத்தியில் எதிர்ப்புகள் தோன்றக்கூடும் என எதிர்பார்த்திருக்கும் அதே வேளை அவ்வாறான ஒரு எதிர்ப்புக்கு முகம் கொடுக்கும் போது பாலசிங்கம் ஒரு பெரும் பாத்திரம் வகிப்பார் என எதிர்பார்க்கின்றார்கள்.

தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான முதல் கட்டமாக பெப்பிரவரி 22ம் திகதி பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் ஐக்கிய தேசிய முன்னணி அரசாங்கத்துடன் ஒரு காலவரையறையற்ற யுத்த நிறுத்தத்துக்கான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையொன்றில் கைச்சாத்திட்டனர். தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டதன் மூலம் தீவின் வடக்கு கிழக்கில் ஒரு சுதந்திர ஈழத் தமிழ் அரசுக்கான தமது நீண்டகாலக் கோரிக்கையை பகிரங்கமாக இல்லாவிட்டாலும் மறைமுகமாக கைவிட்டனர். விடுதலைப் புலிகள் உடன்படிக்கை பத்திரத்தில் இலங்கை இராணுவத்துக்கு "இலங்கையின் இறைமையையும் பிராந்திய ஒருமைப்பாட்டையும் பாதுகாப்பதற்கான" உரிமையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

இதன் பெறுபேறாக, விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை ஒரு ஆபத்தான நிலையில் இருந்துகொண்டுள்ளனர். பெரும் வல்லரசுகள், விசேடமாக அமெரிக்கா, விடுதலைப் புலிகள் பேச்சுவார்த்தையின் வழிமுறைகளை பின்பற்றத் தவறுமானால் அதற்கு எதிராக கடுமையான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. அதே நேரம், எந்தவொரு உடன்பாடும் நாட்டில் வேருன்றியுள்ள இன வேறுபாடுகளுக்கு முடிவு கட்டுவதற்கும் வாழ்க்கை நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் இலாயக்கற்றதாக இருக்கும் நிலைமையில் தமிழ் மக்களின் பரந்த தட்டினருக்கு மத்தியிலும் தமது சொந்த இயக்கத்தினுள்ளும் எதிர்ப்பைத் தூண்டி விடும் என்பதையிட்டு விடுதலைப் புலிகளின் தலைமை அக்கறை கொண்டுள்ளது.

பாலசிங்கத்தின் வருகையின் பின்னர் இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் தமிழ் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் நெருக்கடியின் தரத்தை மாத்திரமே உறுதிப்படுத்தியது. பாலசிங்கம் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனை சந்தித்ததை அடுத்து, பேச்சுவார்த்தைக்கான தயாரிப்புகளைப் பற்றிக் கலந்துரையாடுவதற்காக நோர்வே உத்தியோகத்தர்களை உடனடியாக சந்தித்தார். அனைவரும் பேச்சுவார்த்தைக்கான இடமாக தாய்லாந்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதிலும், தாங்களாகவே பேச்சுவார்த்தையை மே மாதம் வரை காலம் தாழ்த்தியுள்ளனர். இந்த காலதாமதம் அரசாங்கத் தரப்பில் இருந்து வருவதாகத் தெரியவில்லை. உண்மையில், பேச்சாளர் ஜி.எல்.பீரிஸ், பேச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிப்பதற்கு பிரதான தடையாக இருந்து கொண்டுள்ள விடுதலைப் புலிகள் மீதான உத்தியோகபூர்வ தடையை விலக்கிக் கொள்வதற்கான தயாரிப்பில் அரசாங்கம் ஈடுபட்டுள்ளதாக தெரிவித்தார்.

பாலசிங்கம் வருகை தருவதற்கு முன்னரும் கூட "அவர் விடுதலைப் புலிகளின் தகவமைவை" பற்றி தெளிவாக குறிப்பிட்டிருந்தார். மார்ச் மாத முற்பகுதியில் அவர் எதிர்கட்சியான பொதுஜன முன்னணியின் தலைவரும் ஜனாதிபதியுமான சந்திரிகா குமாரதுங்கவின் விமர்சனத்துக்குள்ளாகியிருந்த பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவை ஆதரிக்க முன்வந்தார். குமாரதுங்க மார்ச் முதலாம் திகதி பிரதமருக்கு எழுதிய கடிதத்தில், யுத்த நிறுத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்காக "நெருக்கமான ஆலோசனைகளையும் ஒத்துழைப்புகளையும்" வழங்குவதாக குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் அதே நேரம் யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையின் பிரிவுகள் "இலங்கையின் இறைமைக்கு பொருத்தமற்றது" என்ற விமர்சனத்தையும் முன்வைத்தார்.

குமாரதுங்க புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை வெளிப்படையாக எதிர்க்காத அதே வேளை அது கொழும்பில் உள்ள பெரும் வர்த்தகர்களின் பிரதான பகுதியினரதும் அதே போல் பெரும் வல்லரசுகளதும் பின்னணியைக் கொண்டுள்ளது என்பதை அவர் புரிந்து கொண்டிருந்தார். ஆனால் அவரது கடிதம், சிங்கள தீவிரவாதக் குழுக்களுக்கு அழைப்புவிடுக்கும் நிதானமாக திட்டமிட்ட ஒரு தொகை கருத்துக்களை உள்ளடக்கியிருந்தது. இந்தத் தீவிரவாதக் குழுக்கள் எந்த ஒரு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளையும் உறுதியாக எதிர்த்து வரும் அதேவேளை குமாரதுங்கவுடன் நெருக்கமான உறவுகளையும் கொண்டுள்ளன. அவர் தற்காலிக யுத்த நிறுத்தத்தின் திசையை காஷ்மீரின் 50 வருடகால பிரிவோடு ஒப்பிட்ட அதேவேளை நோர்வேயின் பாத்திரத்தை விமர்சிக்கும் போது: "இலங்கை மண்ணில் ஒரு எல்லைக் கோட்டை வரைவதற்காக ஒரு வெளிநாட்டு அரசாங்கத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுவது சுதந்திரத்துக்கு பிந்திய இலங்கையின் வரலாற்றில் இதுவே முதற்தடவையாகும்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

அடுத்த நாள் விக்கிரமசிங்கவிற்கு முண்டு கொடுப்பதற்காக விவாதத்தில் பங்குகொண்ட பாலசிங்கம்: "யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கையில் உள்ள சில பிரிவுகள் நாட்டின் இறைமையையும் தேசியப் பாதுகாப்பையும் சமரசத்துக்குள்ளாக்கியுள்ளதாக அவர் (ஜனாதிபதி) முன்வைக்கும் வாதம் உறுதிப்படுத்த முடியாத கற்பனைகளாகும்" எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் இந்த யுத்த நிறுத்த பத்திரம் "உண்மையான அடிப்படை நிலைமைகளை" எளிமையாக பிரதிபலிப்பதாக குறிப்பிட்டதோடு அதை காஷ்மீருடன் ஒப்பிட்டுவது "விபரீதமானதும் நகைச்சுவையானதுமாகும்" என விமர்சித்தார்.

பாலசிங்கம், விடுதலைப் புலிகள் தனிநாடு கோரிக்கையை கைவிட்டுள்ளதாக குறிப்பிட்டதோடு மட்டும் நிறுத்திக் கொண்ட

போதிலும், அவர் குமாரதுங்கவிற்கு அளித்த பதிலானது அந்த இயக்கம் விதிமுறைப்படி அவ்வாறு செய்வதற்குத் தயாராகியுள்ளது என்பதற்கு ஒரு உறுதியான அறிகுறியாகும். நீண்டகால அரசியல் எதிரியான விக்கிரமசிங்கவை தூக்கிப் பிடிப்பதற்கு அவர் விருப்பம் தெரிவித்ததன் மூலம், விடுதலைப் புலிகள் சமரசத்துக்காக மாத்திரமல்லாமல் அமெரிக்காவினதும் ஏனைய பெரும் வல்லரசுகளதும் வரவேற்பைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான அவர்களின் தகுமாற்றத்தை அம்பலத்துக்கு கொண்டுவந்துள்ளது.

சில நாட்களின் பின்னர், அமெரிக்கா சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் சம்பந்தமாக மார்ச் 11ம் திகதி ஒரு உத்தியோகபூர்வமான அறிக்கையை வெளியிட்டதன் மூலம் சுட்டிக் காட்டியதாவது: விடுதலைப் புலிகள் "பயங்கரவாதம் மீதான நம்பிக்கையை கைவிட்டு சமாதானத்துக்கான பாதையை தெரிவு செய்துகொள்வதோடு, ஒரு ஈழ அரசு வெற்றிகொள்ள முடியாததும் அவசியமற்றதுமாகும் என ஏற்றுக்கொண்டால் மட்டுமே" வாஷிங்டன் விடுதலைப் புலிகளுக்கு சாதகமான வகையில் பிரதிபலிக்கும் எனக் குறிப்பிட்டிருந்தது. பாலசிங்கம் "தீவில் சமாதானத்தையும் ஸ்திரநிலைமையையும் ஸ்தாபிதம் செய்வதற்காக அக்கறை கொண்டுள்ளதையிட்டு" அமெரிக்காவை உடனடியாக பாராட்டிய அதே வேளை யுத்த நிறுத்தத்தை மீறும் விடுதலைப் புலி உறுப்பினர்கள் கடுமையாகத் தண்டிக்கப்படுவார்கள் எனவும் சுட்டிக் காட்டினார்.

இந்த நிலைமைகளின் கீழ் விடுதலைப் புலிகள் மன்னார், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை உட்பட்ட தனது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பிரதேசங்களை அண்டிய நகரங்களில் முதல் முறையாக பல பெரும் கூட்டங்களை நடத்தியது குறிப்பிடத் தக்கது. பொங்கு தமிழ் எனும் பதாகையின் கீழ் இடம்பெற்று வரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள், "தமிழ் ஈழத்திற்கான சுயநிர்ணய உரிமை", "விடுதலைப் புலிகளை தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகளாக அங்கீகரித்தல்" ஆகிய சலோகங்களின் கீழ் தமிழ் மக்களின் குறிப்பிடத் தக்க பகுதியினரை அணிதிரட்டிக் கொள்பவையாக விளங்குகின்றன.

விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கைகளில் ஒரு மாற்றம் தென்படுவதற்குப் பதிலாக, எவ்வாறெனினும், இந்தக் கூட்டங்கள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புபட்ட சில குறிக்கோள்களின் பேரில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டவையாகும். முதலாவது தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக விடுதலைப் புலிகளுக்கு அரசியல் ஆதரவை அணிதிரட்டிக் கொண்டு அதன் மூலம் எந்த ஒரு விமர்சனத்தையும் அல்லது எதிர்ப்பையும் முன்சூட்டியே தவிர்த்துக்கொள்வதும் நசுக்குவதுமாகும். இரண்டாவதாக எந்த ஒரு தீர்மானத்தையும்

தணிக்கவும் அமுல்படுத்துவதற்குமான சக்தி தமக்கு மாத்திரமே உண்டு என்பதை கொழும்புக்கும் ஏனைய வல்லரசுகளுக்கும் உணர்த்துவதற்கு முயற்சிப்பதன் மூலம் பேரம் பேசும் மேசையில் தமது நிலைமையை பலப்படுத்திக்கொள்வதாகும்.

விடுதலைப் புலிகள் தமது ஆரம்ப காலத்தில் இருந்தே ஒரு சுதந்திர ஈழத்திற்கான தமது கோரிக்கைக்காக பிரதான ஏகாதிபத்திய மையங்களின் ஆதரவை பெற்றுக்கொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வந்தனர். இரண்டு தசாப்தகால சந்தர்ப்பவாத பிரச்சாரங்களின் பின்னர் தமது தனியான தமிழ் அரசு கோரிக்கைக்கு அமெரிக்க அல்லது ஐரோப்பிய ஆதரவு கிடைக்கப்போவதில்லை என்பதை விடுதலைப் புலிகள் அறிந்துகொண்டனர். இந்த கோரிக்கை இந்தியத் துணைக்கண்டத்துக்கு அபாயத்தையும் ஸ்திரமற்ற நிலைமையையும் சிருஷ்டிப்பதாகக் கருதப்பட்டது. பெரும்பாலும் செப்டம்பர் 11ம் திகதி முதல் விடுதலைப் புலிகள் புஷ் நிர்வாகத்தின் "பயங்கரவாதம் மீதான பூகோள யுத்தத்தின்" இலக்குகளுக்கு உள்ளாகும் அச்சுறுத்தலை எதிர்கொண்டது.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், கடந்த நவம்பர் மாதம் தனது வருடாந்த மாவீரர் தின உரையில் பெரும் வல்லரசுகளின் கோரிக்கைகளுக்கு கீழ்ப்படிவதற்கான சமிக்ஞையை தெளிவாக வெளிப்படுத்தினார். அவர் விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கை பிரிவினைவாதமோ அல்லது பயங்கரவாதமோ அல்ல என வாதாடினார். ஆனால் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்காவின் ஆக்கிரமிப்பை கண்டனம் செய்வதற்குப் பதிலாக விடுதலைப் புலிகளின் முழு ஆதரவையும் தெரிவிக்கும் வகையில் அவர் குறிப்பிட்டதாவது: "நாங்கள் உண்மையான பயங்கரவாதத்தை அடையாளம் காண்பதற்கும் தண்டிப்பதற்குமான அனைத்துலக சமூகத்தின் பயங்கரவாத-எதிர்ப்பு பிரச்சாரத்தை வரவேற்கிறோம்" எனக் குறிப்பிட்டார்.

கொழும்பு அரசாங்கத்திற்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான எந்த ஒரு உடன்படிக்கையினதும் உண்மையான விதிமுறைகள் இன்னமும் அமுலுக்கு வரவில்லை. ஆனால் எந்த ஒரு உடன்படிக்கையினதும் இலக்கும், தமிழ் சிங்கள உழைக்கும் மக்களின் அபிலாஷைகளுக்கும் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்கும் முறையான வாழ்க்கை நிலைமைகளுக்கும் நேர் எதிரான அவசியங்களைக் கொண்டுள்ள பெரும் வல்லரசுகளதும் அனைத்துலக முதலீட்டாளர்களதும் கோரிக்கைகளை திருப்திப்படுத்துவதாகவே அமையும் என்பது முன்சூட்டியே தெளிவாகியுள்ளது.

தமிழ் பிரிவினைவாதத் தலைவர் இலங்கை ஆளும் வர்க்கத்துடனான கொடுக்கல் வாங்கல்களுக்கு தமது தயார்நிலையை உறுதிப்படுத்துகிறார்

நமது நிருபர்
ஏப்பிரல் 17, 2002

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் தலைவரான வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், இலங்கையின் வடபகுதியில் கடந்த வாரம் நடந்த பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் அமெரிக்காவினதும் ஏனைய பிரதான வல்லரசுகளினதும் கோரிக்கைகளுக்கு அடிபணிந்து நாட்டின் நீண்ட உள்நாட்டுப் போருக்கு முடிவு கட்டுவதற்கான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு சம்மதம் தெரிவிக்கும் சமிக்ஞையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பிரபாகரன் 300க்கும் அதிகமான இலங்கை மற்றும் வெளிநாட்டு ஊடகவியலாளர்களுக்கு பின்வருமாறு விளக்கமளித்தார்: "தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றி ஒரு தொகை தப்பிப்பிராயம் இருந்து கொண்டுள்ளது. நாம்

அனைத்துலக ஊடகங்கள் மூலம் விடுதலைப் புலிகள் தம்மை சமாதானத்துக்கும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு தீர்வுக்கும் அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ளதை விளக்க விரும்புகிறோம்." இதை வலியுறுத்துவதற்காக 12 வருடங்களின் பின் அவர் நடத்தும் பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் தனது வழக்கமான போர்க்கள சீருடைக்குப் பதிலாக ஒரு இனநீல சபரி உடையுடன் தோன்றினார். விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைத்துவத்தின் ஒற்றுமையை வெளிக்காட்டும் முகமாக, அவர் விடுதலைப் புலிகளின் பிரதான பேச்சுவார்த்தையாளரும் பிரித்தானியாவில் இடம்பெயர் வாழ்க்கையில் இருந்து சற்று முன் நாடு திரும்பியவருமான அன்டன் பாலசிங்கத்தையும் விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் துறைப் பொறுப்பாளரான தமிழ்ச் செல்வனையும் தன் இருபுறங்களிலும் அமர்த்தியிருந்தார்.

பேச்சுவார்த்தையின் மையமாக, பெரும் வல்லரசுகளின் வற்புறுத்தலின் பேரில் தீவின் வட கிழக்கில் ஒரு தனித்

தமிழ் அரசுக்கான விடுலைப் புலிகளின் நீண்டகாலக் கோரிக்கையை கைவிடுவது விளங்கியது. இந்த விடயம் விடுதலைப் புலிகளுக்குள்ளேயே பிரிவுகளை ஏற்படுத்தும் சாத்தியங்களைக் கொண்டுள்ளது. தமிழ் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைக்கு முடிவு கட்டுவதற்கான ஒரே வழியாக ஒரு தனியான தமிழீழத்தை இடைவிடாமல் கோரிவந்த விடுதலைப் புலிகள், ஜூன் மாதம் தாய்லாந்தில் பேச்சுவார்த்தை மேசையில் அமரப்போவது இந்தக் கோரிக்கை நிகழ்ச்சி நிரலில் இருந்து அகற்றப்பட்டுள்ளதை மறைமுகமாக புரிந்து கொண்டேயாகும்.

விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்கள் தாம் முகம்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அரசியல் நெருக்கடிகளை தெளிவாக கிரகித்துக்கொண்டுள்ளனர். விடுதலைப் புலிகள் ஒரு சுதந்திர அரசை "கைவிடுமா" எனக் கேட்டபோது, பிரபாகரன் அந்தக் கேள்வியில் அடைபட்டுப் போனார். அவர் "ஒரு சுதந்திர அரசு சம்பந்தமான விடயத்தை கைவிடவேண்டிய சூழ்நிலை இன்னமும் உருவாகவில்லை எனவும், ஈழத்துக்கான போராட்டம் தமிழ் மக்களின் கோரிக்கையேயாகும்" என பதிலுரைத்தார். அதே நேரம், எவ்வாறாயினும் அவர் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுயாட்சிக்கான கொழும்பின் முன்மொழிவுகளில் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஒரு இடம் கிடைக்குமானால் இந்தக் கோரிக்கையை கைவிடலாம் என மிகவும் சரியான வார்த்தைகளில் பிரகடனப்படுத்தினார்.

அவர் "சுயநிர்ணயம்" என எதை அர்த்தப்படுத்துகிறார் எனக் கேட்டபோது பிரபாகரன் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்: "எமது மக்களுக்கு சுயாட்சியும் சுய அரசாங்கமும் வழங்கப்படுமேயானால், உள்நாட்டில் ஓரளவுக்கேனும் சுய நிர்ணயம் வழங்கப்பட்டுள்ளதென நாம் கூற முடியும். ஆயினும் இலங்கை அரசாங்கம் சுயாட்சிக்கும் சுய அரசாங்கத்துக்குமான எமது கோரிக்கையை நிராகரித்து ஒடுக்குமுறையை தொடருமேயானால், கடைசி முறையாக நாம் பிரிந்து செல்வதற்கான முடிவை தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வோம்... ஆகவே சுயநிர்ணயம் என்பது சுயாட்சியையும் சுய அரசாங்கத்தையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளது. ஒரு தீவிரமான நிலைமையில், இறுதிக் கட்டத்தில், அது பிரிந்து செல்வதைக் குறிக்கும்" என்றார்.

தனது சொந்த ஸ்தாபனத்துக்குள்ளான இதன் தாக்கத்தை கருத்தில் கொண்ட விடுதலைப் புலிகள், இந்தச் செய்தியை மூடி மறைக்கும் முயற்சியாக "பிரபாகரனே தமிழீழத்தின் ஜனாதிபதியும் பிரதமருமாவார்" எனக் கூறிவரும் அதே வேளை தான் எப்போதாவது ஈழக் கோரிக்கையை கைவிட்டால் தனது படையினர் அவரை கடவேண்டும் என்ற கொரில்லா தலைவரின் பிரகடனத்தையும் மீள வலியுறுத்தி வருகிறது. எவ்வாறெனினும், கொழும்பு இந்த அதிகளவிலான நடவடிக்கையிலான சமீக்கைகளை நன்கு புரிந்து கொண்டுள்ளதுடன் பிரபாகரனால் கூறப்பட்டக் கருத்துக்களை பெருமையுடன் வரவேற்றுள்ளது.

பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க பிரபாகரனின் குறிப்புகளில் இருந்து "ஒரு அரசியல் தீர்வை நோக்கிய பல கருத்துக்களை" புகழ்ந்துரைத்துள்ளார்." கொழும்பிலுள்ள அமெரிக்கத் தூதரகம் "சமாதானத்துக்கும் பேச்சுவார்த்தை மூலமான ஒரு தீர்வுக்குமான" விடுதலைப் புலிகளின் அர்ப்பணப்பை வரவேற்று ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. அத்துடன் நேரர்வேயின் பிரதி வெளிநாட்டமைச்சர் தாய்லாந்து பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலை தயார் செய்வதற்காக இலங்கை வந்துள்ளார்.

பிரபாகரன் தமிழ் மக்களின் சார்பில் பேசுவதாக வாயடித்துக் கொள்ளும் அதே வேளை விடுதலைப் புலிகளின் வேலைத் திட்டம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் நலன்களைப் பிரதிபலிப்பதாக இல்லை. 1970 களின் ஆரம்பத்தில் புதிய அரசியலமைப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டதில் இருந்து தமிழர் விரோத பாரபட்சங்கள் உக்கிரமாக்கப்பட்ட நிலைமையில் ஒரு சோசலிச முன்னோக்கிற்கு எதிராக, ஒரு தனித் தமிழ் அரசுக்கான கோரிக்கை அபிவிருத்தி கண்டது. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்கள் சிங்கள தமிழ் தொழிலாளர்களின் ஐக்கியத்தின் பேரிலான ஒரு வர்க்க அடிப்படையிலான தீர்வை எதிர்த்து வந்த அதே வேளை அதற்குப் பதிலாக, ஒரு சுதந்திர ஈழத்துக்காக அழைப்பு விடுத்தனர் -இது தங்களுக்கு சொந்த முதலாளித்துவ அரசு

அமைப்புக்கான தமிழ் முதலாளித்துவவாதிகளின் குறிக்கோள்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஒரு பிரேரணையாகும்.

இந்திய உபகண்டத்தின் ஸ்திரநிலைமையின் மீது அது தோற்றுவிக்கவிருக்கும் தாக்கத்தை கணக்கில் கொண்ட அமெரிக்காவும் ஏனைய பிரதன வல்லரசுகளும் ஒரு தனி ஈழத்தை உறுதியாக நிராகரித்தன. இதன் பெறுபேறாக தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள், முறையான தமிழர் விரோத பாரபட்சங்களையும் பத்தொன்பது வருடகால உள்நாட்டு யுத்தத்தையும் முன்னெடுத்து வந்த கட்சிகளுடன், ஒரு ஐக்கிய இலங்கை அரசின் வறையறைக்குள் ஒரு அதிகார பகிர்வு திட்டத்துக்கான பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு தயார் செய்துகொண்டுள்ளது.

விடுதலைப் புலிகள் செப்டம்பர் 11ம் திகதிக்கு பின்னர் அமெரிக்காவின் அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகி இருந்ததை பிரபாகரன் மறுத்துள்ளார். அவர் தன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்காக தனது வழிக்கு அப்பால் சென்று அமெரிக்காவுடனும் ஏனைய வல்லரசுகளுடனும் இணைந்துகொண்டுள்ளார். உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்களின் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கையில் அமெரிக்கக் கொள்கை மற்றும் குறிப்புகள் சம்பந்தமான எந்த ஒரு விமர்சனத்தையும் தவிர்ந்துக் கொண்ட அவர் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்: "நாம் அமெரிக்காவுக்கும் அல்லது ஏனைய அரசுகளின் அனைத்துலக ஒழுங்கமைப்புகளுக்கும் கொழும்புக்கும் இடையிலான வளர்ச்சியடைந்து வரும் ஒத்துழைப்பை கண்டனம் செய்ய முடியாது" எனக் குறிப்பிட்டார். அவர் ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க இராணுவ ஆக்கிரமிப்பின் பேரிலான படிபிள் "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான யுத்தத்துக்கு", விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவை மீண்டும் வெளிப்படுத்திய அதே வேளை விடுதலைப் புலிகளை ஓர் பயங்கரவாத இயக்கமாக வகைப்படுத்த வேண்டாமென பரிதாபமாக வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

பிரபாகரன் வடக்கு கிழக்கில் இரண்டு வருடகால இடைக்கால நிர்வாகம் ஒன்றுக்கான -விடுதலைப் புலிகள் ஆட்சி செலுத்த எதிர்பார்த்திருக்கும் ஒரு ஒழுங்கு நடவடிக்கையான -அரசாங்கத்தின் பிரேரணைக்கு தனது சம்மதத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். அவர் "இரண்டு வருடங்களின் பின்னர் ஒரு முழு அரசியல் தீர்வைக் காண்பதற்கு வழிவகுப்பதன் பேரில், பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் கைகளை பலப்படுத்த வேண்டும்" எனக் கூறியதன் மூலம் விக்கிரமசிங்க மீது தான் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தினார். விக்கிரமசிங்க ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாரதுங்கவினதும் எதிர்க்கட்சியான அவரது பொதுஜன முன்னணியினதும் (PA) மற்றும் விடுதலைப் புலிகளுடன் எந்த ஒரு பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வையும் எதிர்க்கும் சிங்கள தீவிரவாத அமைப்புக்களதும் விமர்சனத்துக்கு ஆளாகியுள்ளார்.

"உள்நாட்டு சுயநிர்ணயம்" தொடர்பான ஒப்பந்தத்தின் உண்மையான நிபந்தனைகள் இன்னமும் தீர்மானிக்கப்படவில்லை. ஆனால் பிரபாகரனது பல கூற்றுக்கள், அவை தமிழ் அல்லது சிங்கள சாதாரண உழைக்கும் மக்களில் பெரும்பான்மையினரது நலன்களுக்கு சார்பானவையல்ல என்பதை நன்கு தெளிவு படுத்துகின்றன. அது அதைவிட, தமிழ் மக்களுக்கு இடையில் விடுதலைப் புலிகள் வகிக்கவுள்ள பொலிஸ்காரப் பாத்திரத்தோடு, தொழிலாளர் வர்க்கத்தை கூட்டுச் சேர்ந்து சுரண்டும் இரண்டு ஆளும் கும்பல்களுக்கிடையிலான ஒரு திட்டமாகவே விளங்கும்.

விடுதலைப் புலிகள் இடைக்கால நிர்வாகத்தில் ஆட்சி செலுத்துவார்களேயானால் அவர்களது வேலைத்திட்டம் எவ்வாறானதாக இருக்கும் எனக் கேள்வி எழுப்பியபோது, பாலசிங்கம் அது "திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை" பின்தொடரும் எனத் தெரிவித்தார். இது கொழும்பைப் போலவே விடுதலைப் புலிகளும் சந்தைப் பொருளாதார கொள்கைகளுக்காக சர்வதேச நாணய நிதியத்தினதும் அனைத்துலக முதலீட்டாளர்களதும் ஆதிக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாக அனைத்துலக மூலதனத்துக்கு விடுக்கும் தெளிவான செய்தியாகும்.

கிட்டத்தட்ட இரண்டு தசாப்தங்களாக நீடித்த யுத்தம்,

யுத்தப் பிரதேசமான விசேடமாக வடக்கிலும் கிழக்கிலும் அழிவுகரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியுள்ளது. 60,000க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் கொல்லப்பட்டுள்ளதோடு பெரும்பாலானவர்கள் காயமடைந்துள்ளனர் அல்லது இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இப்பிரதேசங்களில் பல பாதைகளும் வீடுகளும் உட்கட்டமைப்பும் உடைந்து நாசமாகியுள்ளன. இவ்வாறான நிலைமைகளின் கீழ் முதலீட்டாளர்களுக்கு தமது மூலதனத்தை திணிக்கத் தூண்டும் ஒரே ஒரு காரணி, கொழும்புடன் சேர்ந்து விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்களும் வழங்க முன்வரும் குறைந்த கூலியிலான ஒழுக்கமான தொழிலாளர் படை மாத்திரமேயாகும்.

அவ்வாறான ஒரு நிலைமையில், விடுதலைப் புலிகள் அரசியல் எதிராளிகளுக்கு அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை உறுதிப்படுத்த மறுப்பது விசேடமான உள்நோக்கத்தைக் கொண்டதாகும். உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) நிருபர் விடுதலைப் புலிகளின் நிர்வாகம் ஏனைய அரசியல் அமைப்புகளை இயங்க அனுமதிக்குமா எனக் கேட்டபோது, முதலில் அதை ஏற்றுக்கொண்ட பாலசிங்கம், பின்னர் தமிழ் இயக்கங்கள் அனுமதிக்கப்படும் எனக் கூறி தனது கூற்றை திருத்திக் கொண்டார். தொழிலாளர் வர்க்கக் கட்சிகள் தொடர்பாக விடுதலைப் புலிகளின் நிலைப்பாட்டைப் பற்றிக் கேட்டபோது அவர் அவர்கள் அனுமதிக்கப்படுவார்கள் எனக் கூறியபோதிலும் விடுதலைப் புலிகள் ஒரு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பர் எனவும் சுட்டிக்காட்டினார். அவர் "ஒரு விடுதலைப் போராட்டமானது" சில உரிமைகளைத் தடுக்கும் எனக் கூறியதன் மூலம் தற்போது விடுதலைப் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களில் ஜனநாயக உரிமைகள் வெட்டித் தள்ளப்பட்டுள்ளதை நியாயப்படுத்தினார்.

விடுதலைப் புலிகள் அடிக்கடி தம்மை "தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதியாக" உரிமை கோருவது முற்றிலும் ஜனநாயக விரோதமானதாகும். ஸ்தாபன ரீதியிலான பல தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சிகள் தமது அரசியல் இருப்பை புறந்தள்ளி விடுதலைப் புலிகளின் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட கூற்றை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதையிட்டு பிரபாகரன் திருப்தியடைந்துள்ளார். ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் தமிழ் குழுக்களது பின்னணியைப் பெற்றுக்கொண்டிருப்பினும் கூட, தமிழ் மக்களின் அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளையும் ஒழுங்குமுறையான வாழ்க்கைத் தரத்தையும் மற்றும் அவர்களின் தேவைகளையும்

எதிர்பார்ப்புகளையும் அவர்களால் பூர்த்தி செய்யமுடியாது போகும். விடுதலைப் புலிகளின் ஜனநாயக விரோத நடவடிக்கைகள் தனது கொள்கைகள் மீதான எந்த ஒரு எதிர்ப்பையும் நசுக்கி இல்லாமல் செய்வதை இலக்காகக் கொண்டவையாகும்.

இதற்கும் மேலாக "உள்நாட்டு சுயநிர்ணயத்துக்கான" திட்டங்கள் மேலும் பல இனவாத பட்டநிலைமைகளுக்கும் முரண்பாடுகளுக்கும் வன்முறைகளுக்கும் வழிசமைக்கும். இலங்கையின் வடக்கு கிழக்கு பிரதேசம் கணிசமானளவு சிங்கள முஸ்லிம் சமூகத்தையும் உள்ளடக்கிக் கொண்டுள்ளது. பிரபாகரன் 1990களின் முற்பகுதியில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்களை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து முர்க்கத்தனமாக வெளியேற்றியமைக்காக வருத்தம் தெரிவித்துக்கொண்டதோடு ஸ்ரீ லங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் தலைவர்களையும் சந்தித்தார். ஆனால் தீவின் கிழக்குப் பகுதியில் முஸ்லிம்கள் மீதான விடுதலைப் புலிகளின் அடக்குமுறைகள் பற்றியும் விடுதலைப் புலிகளின் தலைவர்களில் ஒருவரான கரிகாலன் முஸ்லிம்களுக்கு காணிகளை வைத்திருக்கும் உரிமையை மறுத்துவருவதாகவும் செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன. இவை இன்னமும் உறுதிப்படுத்தப்படாத போதிலும், இவ்வாறான சம்பவங்கள் இனவாத அடிப்படையிலான எந்தவொரு ஒப்பந்தமும் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கு வழங்கவுள்ள ஆபத்துக்களை சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

பாலசிங்கத்தின் ஒரு கூற்று இந்த ஆபத்தினை கோடிட்டுக் காட்டியது. ஒரு ஊடகவியலாளர் மத்திய கிழக்கு ஓஸ்லோ உடன்படிக்கையின் விளைவுகள் நோவேஜிய மத்தியஸ்தத்தை கேள்விக்கிடமாக்க வில்லையா எனக் கேள்வியெழுப்பினார். அந்த ஒப்பீட்டை வெறுப்புடன் நிராகரித்த பாலசிங்கம், "பாலஸ்தீனிய பிரச்சினை மேலும் கஷ்டத்துக்குள்ளாகியதைப் பற்றி நாம் அறிவோம். ஆனால் எமது பிரச்சினை முற்றிலும் வேறுபட்டது" எனக் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கைக்கும் மத்திய கிழக்குக்கும் இடையே குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடுகள் இருந்துகொண்டுள்ள போதிலும், விடுதலைப் புலிகளின் தலைமைத்துவம் வெளிக்காட்ட விரும்பாத பல ஒருமைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. அரபாத்தை போல பிரபாகரனும் அதே வழியில் மத்திய கிழக்கில் அழிவைத் தோற்றுவித்த பெரும் வல்லரசுகளின் கைகளில் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலத்தை ஒப்படைத்துள்ளார்.

கிழக்கு தீமோரின் "சுதந்திரம்": நப்பாசையும் யதார்த்தமும்

மைக் ஹெட், லின்டா டனன்போம்
மே 18, 2002

மே மாதம் 20ம் திகதி நள்ளிரவின் பின்னர் ஒரு சிறிய நிலப்பரப்பான கிழக்கு தீமோர் 21ம் நூற்றாண்டின் புதிய சுதந்திர நாடாக அழைக்கப்படவுள்ளது. தலைநகரான டிலி (Dili) யில் நடைபெறவிருக்கும் உத்தியோகபூர்வமான கொண்டாட்டங்களில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொதுச் செயலாளரான கொபி அனான் ஜனாதிபதியாக தெரிவுசெய்யப்படவுள்ள ஸனானா குஸ்மாவோ (Xanana Gusmao) இடம் அதிகாரத்தை கையளிப்பதுடன், 800,000 மக்கள் உள்ள பிரதேசம் விடுதலையடைந்துள்ளதாக அறிவிக்கவுள்ளார்.

கிழக்கு தீமோரின் மக்கள் நிர்வாகத்தின் வலைத் தளமான "சுதந்திர தின நிகழ்வு" இன் டி 18 தீமோர் புதிய நூற்றாண்டினதும், உலகத்தின் நவீன ஜனநாயகத்தின் முதலாவது நாடாகவும் மாறவுள்ளது. 500வருட காலனித்துவத்தினதும், 25வருட ஆயுதப்போராட்டத்தினதும் பின்னர் தீமோர் மக்கள் நீண்டகாலமாக அவர்கள் கடுமையாக போராடியதற்கான சுதந்திரத்தை

அணைத்துக்கொள்ள இருக்கின்றார்கள்" எனக் குறிப்பிட்டது.

முற்றும் நப்பாசைமிக்க இந்த கருத்துக்களின் தன்மை இக் கொண்டாட்டங்களிலேயே தெளிவாக வெளிப்படுகின்றது. இக் கொண்டாட்டங்களை நடாத்துவதற்காக, அதன் ஒழுங்கமைப்பாளர்கள் நிறுவனங்களின் ஆதரவிற்கான தரகுவேலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அவ் வலைத் தளமானது "விரும்பும் ஆதரவு வழங்குபவர்கள் கொண்டாட்டங்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சிக்கு ஆதரவளிக்கலாம். மற்றவர்கள் ஒரு சிறிய தொகையை ஆதரவாக வழங்கலாம்" என குறிப்பிட்டது. வழங்கும் தொகையின் அடித்தளத்தில் நிகழ்ச்சிகளுக்கான பெயர் வழங்கும் உரிமை அவர்களுக்கு கிடைக்கும். இதில் முக்கிய கலாச்சார கொண்டாட்டமும் அடங்கும்.

ஆதரவு வழங்குபவர்களுக்கான மற்றைய பலன்களில் தொலைக்காட்சி, வானொலி, வீதி பதாகைகள், ஞாபகார்த்த மேலாடைகள், சுதந்திரதின் விற்பனைப்பொருட்கள் போன்றவற்றில் அவர்களின் பெயர்களையும், இலட்சனையையும் பதிக்கும் உரிமையும் அடங்கும். பாரம்பரிய தேசிய பூங்காவில் வைக்கப்படவிருக்கும் "போராட்ட வீரர்களின்" பெயர் பதிக்கும் கல்லில் கூட ஆதரவு வழங்குபவர்களின் பெயர்கள் பதிக்கலாம்.

சிறிய வியாபாரிகளும், தனிநபர்களும் நன்கொடை வழங்க ஊக்குவிக்கப்படுகின்றார்கள். இவ்வலைத்தளமானது "எமக்கு பாரிய நிறுவனங்கள் தேவை. ஆனால் எல்லோரும் தமது பங்கை வகிக்கும் வண்ணம் நாம் ஒழுங்கமைத்துள்ளோம்" என புகழ்ந்தது.

பெரிய நன்கொடை வழங்குபவர்களாக இருப்பவர்கள், தீமோருக்கும் அவுஸ்திரேலியாவிற்கும் இடையில் உள்ள தீமோர் கடலில் உள்ள பாரிய வளங்களினால் மில்லியன் கணக்கான டொலர் இலாபத்தை அடைய காத்திருக்கும் எண்ணை, நிலவாயு நிறுவனங்களாகும். பிலிப்ஸ் பெற்றோலியம், ஷெல், ஓசாகா கால், வுட்சைட் எனர்ஜி (Phillips Petroleum, Shell, Osaka Gas, Woodside Energy) என்பன இவற்றுள் அடங்கும். இது "சுதந்திர" பிரகடனமானது எண்ணை நிறுவனங்களின் அளவிலேயே தங்கியுள்ளது என்பதை காட்டுகின்றது.

இக்கொண்டாட்டங்களில் 80 நாடுகள் கலந்து கொள்ளும் என ஐக்கிய நாடுகள் சபை அறிவித்துள்ள போதிலும், நான்கு நாடுகளின் தலைவர்களே கலந்து கொள்வதாக உறுதிப்படுத்தியுள்ளனர். இந்நான்கு நாடுகளும் கிழக்கு தீமோரில் உடனடி பொருளாதார மற்றும் மூலோபாய நலன்களை கொண்டுள்ளன. நீண்டகால காலனித்துவ ஆட்சியாளரான போர்த்துக்கல், பிரதமரையும் ஜனாதிபதியையும் அனுப்பவுள்ளது. இக்கொண்டாட்டங்களின் பின்னர் முன்னாள் காலனிகளின் அமைப்பான போர்த்துகேய மொழிபேசும் நாடுகளின் கூட்டத்தின் (CPLP) மூலம் தனது பொருளாதார இராஜதந்திர பிரச்சனத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளவதற்காக அதன் தூதுக்குழுவினர் உண்மையான வியாபாரத்தில் ஈடுபடுவர்.

கிழக்கு தீமோரில் போர்த்துக்கலின் முக்கிய போட்டியாளனும், இப்பிரதேசத்தின் முக்கிய பிராந்திய சக்தியுமான அவுஸ்திரேலியா தனது பிரதமரான ஜோன் ஹவாட்டை அனுப்பவுள்ளது. ஒரு வாரத்தின் முன்னர் ஹவாட் அரசாங்கமானது தீமோரின் பிரதமராகவுள்ள மாரி அல்காதிரியை விஷேட விமான மூலம் அழைத்துவந்தது. அவர் நிதியமைச்சரான பீட்டர் கொஸ்டல்லோ, வெளிநாட்டு அமைச்சரான அலெக்ஸாண்டர் டௌனர், பாதுகாப்பு அமைச்சரான றொபேட் கில் போன்றோரை சந்தித்ததுடன், தீமோர் கடலில் உள்ள பாரிய எண்ணை, நிலவாயு வளங்களை கொண்ட கிரேட்டர் சன்ரைஸ் பீல்ட் (Greater Sunrise Field) இனை அவுஸ்திரேலியாவிற்கு இச்சிறிய நாடு விட்டுக்கொடுக்குமாறு வலியுறுத்தலுக்குள்ளானார். இக்கட்டத்தில் ஒரு முழுமையான உடன்பாட்டை அடையமுடியாது போனாலும், மே 20ம் திகதி புதிய நாட்டின் முதலாவது "சுதந்திர" நடவடிக்கையாக ஒருவகையான உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திடுமாறு அவுஸ்திரேலியா வலியுறுத்தியுள்ளது.

1999 இல் இறுதிகளில், அவுஸ்திரேலிய தலைமையிலான இராணுவ ஆக்கிரமிப்பில் முக்கிய பங்கு வகித்த நியூஸிலாந்திற்கும் முக்கிய பொருளாதார நலன்கள் உண்டு. இதுவும் தமது பிரதமரான கெலன் கிளார்க்கை அனுப்பவுள்ளது. ஆனால் பிரதம அதிதியாக மதிப்பளிக்கப்படவுள்ளவர் இந்தோனேசிய ஜனாதிபதியான மேகவதி சுகர்னோபுத்திரியாகும். ஸனானா குஸ்மாவோ இரண்டு வாரங்களின் முன்னர் ஐகார்த்தாவிற்கு திடீர் விஜயமொன்றை மேற்கொண்டு மேகவதியின் விஜயத்தை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டார். இதுவரை தீமோர் இந்தோனேசியாவின் பிராந்தியம்தான் என்பதை கைவிடாத இந்தோனேசிய இராணுவ அமைப்பின் கடுமையான எதிர்ப்பை எதிர்கொண்டு அவர் தனது முடிவை இறுதி நேரத்திலேயே அறிவித்தார். மேகவதி 4 மணித்தியாலங்களே அங்கு தங்கவுள்ளதுடன், தனது சொந்த இராணுவ பாதுகாப்புடனும், தனது கடற்படை கப்பல் டிஸியின் துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டிருக்கும் எனவும் வலியுறுத்தியுள்ளார். உருவாகவிருக்கும் அரசாங்கத்திற்கான ஒரு தெளிவான எச்சரிக்கையாக சனிக்கிழமை 5 இந்தோனேசிய கடற்படை கப்பல்கள் சுதந்திரத்தின் விழா நடைபெறவிருக்கும் பிரதேசத்தில் உலாவி திரிந்ததை காணக்கூடியதாக இருந்தது.

1975 இல் சர்வாதிகாரி சுகார்ட்டோவின் கீழான இந்தோனேசிய இராணுவம் தீமோர் மீதான ஆக்கிரமிப்பிற்கு அவுஸ்திரேலியாவுடன் இணைந்து ஆதரவளித்த அமெரிக்கா தனது முன்னாள் ஜனாதிபதியான பில் கிளிண்டனை அனுப்பவுள்ளது.

இவ் அனைத்து நிகழ்வுகளும் இச்சிறிய நாட்டின் இருப்பின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவிருக்கும் உறவுகளை எடுத்துக்காட்டுகின்றது. அதாவது இந்நாடானது பல உலக

சக்திகளுக்கும், பாரிய எண்ணை நிறுவனங்களுக்கும், சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களான சர்வதேச நாணய நிதியத்திற்கும், உலக வங்கியிற்கும் அடிமைப்பட்டிருக்கும் என்பதாகும். கிழக்கு தீமோரின் வாழ்க்கை ஆசியாவில் ஒரு வறுமையான நாடாகவும், உலகின் மிகவும் ஏழ்மையான நாடு ஒன்றாகவும், தனது அடிப்படை தேவைகளை பூர்த்திசெய்துகொள்ள முடியாத, கட்டுமானத்திற்கும், தேவைகளுக்கும் தொடர்ச்சியாக வெளிநாட்டு உதவிக்கும் கடனுக்கும் தங்கியிருக்கும் ஒன்றாக ஆரம்பிக்கின்றது. முதல்வருடைய வரவுசெலவுத்திட்டமான 100 மில்லியன் டொலரில், துயரத்தோய்ந்தவகையில் சுகாதாரம், கல்வி, வீட்டுவசதி, மற்றும் முக்கிய தேவைகளை வழங்கமுடியாதுள்ளதுடன், 1/3 பகுதி உள்நாட்டு தேவையே நிறைவேற்றப்படலாம்.

கிழக்கு தீமோர் அரசாங்கமானது தனது நிறுவனங்களிற்கும், அமைப்புரீதியான ஆதரவாளர்களிற்கும் சாதகமாக இருப்பதன் மூலமே இயங்க கூடியதாக இருக்கும். உதாரணத்திற்கு, மார்ச் 12ம் திகதி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிர்வாக அதிகாரியான சேர்ஜியோ விய்ரா டி மெலோ (Sergio Veira de Mello), கிழக்கு தீமோர் அமைச்சர்கள் சபையிடம் மே மாதம் 20ம் திகதிக்கு பின்னர் சட்டரீதியான, அரசமைப்பு தொடர்பான, வலைத்தள வசதிகள், தொலைத்தொடர்பு வசதிகள், போட்டோ பிரதி, வாசன பராமரிப்பு வசதிகள் போன்றவற்றை தொடர்ந்தும் வழங்காது என தெரிவித்தார். பாராளுமன்றத்தில் ஒரேநேரத்தில் மொழியெயர்ப்பு செய்பவர்கள், வானொலி, தொலைக்காட்சி சேவைவசதிகள் போன்றவை வேறுவழிகளில் நிதி வழங்கப்படாவிட்டால் இயங்காது போய்விடும்.

இரண்டரை வருடங்களின் முன்னர் 1999 ஆகஸ்ட் 30ம் திகதி கிழக்கு தீமோர் மக்கள் இந்தோனேசிய இராணுவத்தினதும், இராணுவ அதிகாரிகளினதும் வன்முறையையும் கொடுமையையும் எதிர்த்து இந்தோனேசியாவில் இருந்து பிரிந்துபோவதற்கு பெரும்பான்மையுடன் வாக்களித்தனர். வாக்களிப்பை தொடர்ந்து உடனடியாக இராணுவ வெறியாட்டத்தின் விளைவாக ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டதுடன், நூறாயிரக்கணக்கானோர் இந்தோனேசிய மேற்கு தீமோரினுள்ள செல்ல நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதுடன், அப்பிராந்தியத்தில் வீடுகள், பாடசாலைகள், வைத்தியசாலைகள், பொதுக்கட்டிடங்கள் உள்ளடங்கலான முழுக்கட்டுமானமும் அழிக்கப்பட்டது. இறுதி ஆய்வுகளில், டிஸியில் நடைபெறவிருக்கும் விழாக்கொண்டாட்டங்களுக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கும் அரசாங்கங்களே இவ் அழிவுகளுக்கு காரணமாகும். பல பத்தாண்டுகளாக அவர்கள், கிழக்கு தீமோர் மக்களை தமது பொருளாதார, மூலோபாய நலன்களுக்கான பணயமாக வைத்திருந்தனர். தற்போது, இப்புதிய ஏழ்மையான சிறிய நாடானது ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறைக்கும், சதிகளுக்கும் எதிரான பரந்துபட்ட மக்களின் சுயாதீனமான அணிதிரட்டலுக்கு மாறாக, தனது இருப்பிற்கு முற்றாக இதே ஏகாதிபத்திய சக்திகளில் தங்கியிருக்கவேண்டியுள்ளது.

ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையின் வரலாறு

லிஸ்பனில் சலாசர்-கியடனோ (Salazar-Caetano) இன் பாசிச சர்வாதிகார ஆட்சி 1974 ஆம் ஆண்டு வீழ்ச்சியடைந்ததில் இருந்து போர்த்துக்கல் உலகத்தின் மிகவும் பின்தங்கிய இடமாக இருந்த கிழக்கு தீமோர் மீதான எதிர்க்குமுடியாத காலனித்துவ அதிகாரத்தை கொண்டிருந்தது. 1975 இல் வியட்நாமில் பாரிய தோல்வியை சந்தித்த பின்னர், அமெரிக்காவினதும் அவுஸ்திரேலியாவினதும் அரசாங்கங்கள் கிழக்கு தீமோரில் பிரீடிலின் (Fretilin) இன் தலைமையில் உருவாக்கிக்கொண்டிருந்த சுதந்திர இயக்கமானது இந்தோனேசிய தீவுக்கூட்டங்கள் அனைத்திலும் உறுதியற்ற நிலைமையை உருவாக்கிவிடும் என அஞ்சினர். 1975 டிசம்பரில் இத்தீவின் மீது ஆக்கிரமிப்பு செய்யுமாறு சுகார்ட்டோவின் இராணுவ அரசாங்கமானது தூண்டிவிடப்பட்டது. அடுத்த இருபது வருடங்களாக வெற்றிபெற்ற அமெரிக்காவினதும் அவுஸ்திரேலியாவினதும் அரசாங்கங்கள் தீமோரியர்களின் எதிர்ப்பை இந்தோனேசியா ஒடுக்குவதற்கு உறுதியான ஆதரவை வழங்கின. இதில் 200,00 உயிர்கள் பலிகொள்ளப்பட்டது.

1965-66 இல் அமெரிக்காவினதும் அவுஸ்திரேலியாவினதும் ஆதரவுடனான, சதிமூலம் இந்தோனேசிய மக்கள் மீது இருந்தப்பட்ட

சுகார்ட்டோவின் அரசாங்கமானது, ஒரு மில்லியன் தொழிலாளர்களினதும் விவசாயிகளினதும் கொலைக்கு காரணமானதுடன், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மேற்குலகின் மூலோபாய, பொருளாதார நலன்களின் பாதுகாவுவனாக இருந்தது.

1978 இல் தீமோர் கடலின் கீழான எண்ணெய், நிலவாயு இருப்பது உறுதிப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் இந்தோனேசியாவுடனான கிழக்கு தீமோரின் இணைப்பை உலகத்தில் முதல் முதலாக அங்கீகரித்தது அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கமாகும். இதற்கு பதிலாக இந்தோனேசிய அரசாங்கமானது, தீமோர் கடலின் வளங்கள் தொடர்பான சொந்தத்திற்கும், கட்டுப்பாட்டிற்கும் அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கத்துடனான பேச்சுவார்த்தைக்கு தயார் என அறிவித்தது. இப் பேச்சுவார்த்தைகள் 1989 இல் டிமோர் கப் டீரீட்டி (Timor Gap Treaty) என்ற உடன்படிக்கையை ஹவ்கே (Hawke) இன் தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்துடன் விஷேட அதிதிகளுக்கான விமானப்படை விமானத்தில் வைத்து கையெழுத்திடப்பட்டது. இவ்வுடன்படிக்கையானது கடலுக்கு கீழான வளங்களின் பெரும்பகுதியை அவுஸ்திரேலியாவிற்கு கிடைக்க வழியமைத்தது.

ஆனால் பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள் கன்பரா அரசாங்கத்தின் கணிப்புகளை இல்லாதொழித்தது. இப்பாரிய எண்ணெய், நிலவாயு வளங்களின் கண்டுபிடிப்பானது தனது முன்னைய காலனி மீது தனது அக்கறையை புதிப்பித்தலுக்கு போர்த்துக்கலை தூண்டியது. கிழக்கு தீமோர் மீதான அதனது ஆளுமை, ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் இன்னமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கையில், லிஸ்பன் இந்தோனேசிய - அவுஸ்திரேலிய உடன்பாடு மீது உலக நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடுத்தது. 1995 இல் நீதிபதிகள் ஐக்கிய நாடுகள் உரிமைப்பத்திரத்தின் கீழ் போர்த்துக்கலின் கோரிக்கையை ஏற்றுகொண்டனர். இந்தோனேசியா இதனை ஏற்க மறுத்ததால் நீதிமன்றம் அதனை நடைமுறைப்படுத்துமளவிற்கு செல்லவில்லை.

ஆனால் 1990 இன் மத்தியில், இந்தோனேசிய அரசாங்கத்துடனான வாஷிங்டனின் அணுகுமுறை ஒரு மாற்றத்திற்குள்ளானது. அப்பிராந்தியத்தின் பொலிஸ்காரனாக மதிக்கப்பட்ட சுகார்ட்டோவின் ஊழல்மிக்கதும், உறவினருக்கு சார்பான அரசாங்கம் வளமிக்க இந்தோனேசிய பொருளாதாரத்தை உலகச்சந்தைக்கு முற்றாக திறந்துவிடுவதற்கான தடையானது. 1997 இல் சர்வதேச நாணய நிதியத்தாலும், உலக வங்கியினூடாகவும் ஆசிய பொருளாதார வீழ்ச்சியை சந்தர்ப்பமாக பாவித்து அமெரிக்கா இராணுவ சர்வாதிகாரியை இல்லாதொழித்தது. போர்த்துக்கல் இதனை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி ஒரு இராஜதந்திர முயற்சியில் ஈடுபட்டது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் ஆதரவுடன் தீமோருக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் தூதுவரை நியமிப்பதில் அது வெற்றிபெற்றது.

இதேவேளை போர்த்துக்கல் ஆட்சியாளர்கள் கஸ்மாவோ (Gusmao), ஹோர்ட்டா (Horta), அல்கட்டிரி (Alkatiri) போன்றோரையும், ஏனைய இந்தோனேசிய தலைவர்களையும் நீதிமன்றத்தில் நிறுத்த முயற்சித்தனர். 1998 ஏப்பிரலில் இந்தோனேசியா முழுவதும் சுகார்ட்டோ எதிர்ப்பு கலவரங்கள் ஆரம்பித்தபோது, லிஸ்பனுக்கு அருகாமையில் தீமோரியரின் எதிர்ப்பிற்கான தேசிய அமைப்பு (National Council of Timorese Resistance -CNRT) ஒரு மாநாட்டில் உருவாக்கப்பட்டது. சீ.என்.ஆர்.டி. இன் தலைவர்கள் சுகார்ட்டோவிற்கு எதிரான தொழிலாளர்களினதும் மாணவர்களினதும் இயக்கத்தை கண்டதுடன், இந்தோனேசிய ஒடுக்கமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தின் உண்மையான கூட்டாக காட்டிக்கொள்ளாமல், இச்சந்தர்ப்பத்தை "மிகவும் பாதுகாப்பனதும், உருவாகவுள்ள சூழ்நிலையின்" பாதுகாவுவர்களை உருவாக்குபவர்களாக தம்மை காட்டிக்கொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொண்டனர்.

சீ.என்.ஆர்.டி. இன் முன்னோக்கான கிழக்கு தீமோருக்கான "சுயநிர்ணய உரிமையானது" ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தையோ அல்லது தீமோர் மக்களினது நலன்களை பாதுகாப்பதுடனான தொடர்புடடதல்ல. மாறாக போர்த்துக்கல் அல்லது அவுஸ்திரேலிய ஏகாதிபத்தியத்தினது ஆதரவை பெற்றுக்கொள்வதை நோக்கமாக கொண்டதாகும். இதன் மூலம் தனிநாடு ஒன்றை உருவாக்குவதன் மூலம் உள்ளூர் ஆளும் பிரிவினர் ஏகாதிபத்தியங்களின் இளைய பங்காளிகளாக இயங்குவதாகும். இதன் முடிவில் சீ.என்.ஆர்.டி. இரண்டு முக்கிய இலாபங்களை வழங்குவதாக வாக்களித்தது. அவையாவன ஸ்திரத்தன்மை -அதாவது தீமோர் மக்களின் மத்தியில் உருவாகும்

கிளர்ச்சியை ஒடுக்குவது, மற்றையது முக்கியமாக எண்ணெய் போன்ற தீவின் முக்கிய இயற்கை வளங்களை சுரண்டுவதின் அடித்தளத்திலான இலாபம் ஆகும்.

போர்த்துக்கலின் முயற்சிகளுக்கு பதிலளிக்க கன்பரா இந்தோனேசிய அரசாங்கத்துடனான மிகவும் இலாபமான உறவுகளை நெருக்கமாக்கிக்கொள்ள முயற்சித்தது. சுகார்ட்டோவிற்கு பின்னர் பதவிக்கு வந்த பி.ஜே. ஹப்பி (B.J. Habibie) இற்கு 1998 இன் இறுதியில் ஹவார்ட் எழுதிய கடிதத்தில் கிழக்கு தீமோருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட சுயாட்சியை வழங்குவதுதான் இந்தோனேசியாவின் இறைமையை பாதுகாத்துக்கொள்ள சிறந்தது என குறிப்பிட்டார்.

1999 ன் ஆரம்பத்தில் தனது அரசாங்கம் பொருளாதார மாணநெருக்கடிகளுக்கும், மாணவர்களினதும் தொழிலாளர்களினதும் அமைதியின்மை தொடர்கையில் ஹப்பி கிழக்கு தீமோர் மீது ஒரு நிபந்தனையை முன்வைத்தார். அவையாவன, ஒரு சில மாதத்தினுள் இந்தோனேசியாவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஒருவகைப்பட்ட "மக்கள் ஆலோசனை" முறையை ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது இந்தோனேசியா உடனடியாக வாய்ப்பெறுவதன் மூலம் உருவாகும் உடனடி "அழிந்த பூமியை" எதிர்நோக்க விரும்புகின்றீர்களா என்பதாகும். இவ் வாய்ப்பெறுவதன் கீழ் அப்பிரதேசத்திற்கான சகல நிதி, சேவை, கட்டுமானத்திற்கான உதவிகள் இல்லாதுபோதலாகும்.

ஹப்பியின் முன்மொழிவானது போர்த்துக்கலின் நிகழ்ச்சிநிரலை நற்செய்தியாக கொண்டிருந்தது. ஐக்கிய நாடுகளின் ஆசீர்வாதத்துடனும், தீமோர் மக்களை எவ்விதத்திலும் கலந்து ஆலோசிக்காதும் போர்த்துக்கல் இந்தோனேசியாவுடன் மே மாதம் 5ம் திகதி இந்தோனேசிய இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கண்காணிப்பின் கீழ் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பை நடத்த ஒரு உடன்பாட்டினை செய்திருந்தது. சீ.என்.ஆர்.டி. இன் தலைவர்கள் பிரிவினைக்கான வாக்கெடுப்பு ஒன்று நடாத்துவது இந்தோனேசிய ஆதரவுடனான ஆயுதக்குழுக்களால் விசார்பிடித்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்பதை தெரிந்திருந்ததால் இப்படியான வாக்கெடுப்பை ஆரம்பத்தில் நிராகரித்தனர். ஆனால் விரைவில் அவர்களும், வன்செயல்கள் ஏதாவது உருவாகுமானால் அது ஐக்கிய நாடுகள் சபையினதும், மேற்கிளையம் பலப்படுத்தி தலையீடு செய்வதன் மூலம் சீ.என்.ஆர்.டி. இனை அரசாங்கத்தில் இருத்திவிடும் என கணிப்பிட்டதன் மூலம் இவ்வழிக்கு வந்தனர்.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் சூழ்ச்சிகளை இல்லாது செய்வதற்காக அவுஸ்திரேலிய அரசாங்கமானது தனது போர்த்துக்கல் எதிராளியை வெளியே அகற்ற சூழ்ச்சித்திட்டங்களுக்கு முயற்சித்தது. கிழக்கு தீமோர் மீதான இந்தோனேசியாவின் நீண்டகால இறைமையை பராமரித்துக்கொண்டு ஹவாட் இன் அரசாங்கமானது இரண்டு திசைகளில் இயங்க தொடங்கியது. தனது நலன்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள வியட்நாம் யுத்தத்தின் பின்னர் பாரிய இராணுவ தயாரிப்பை செய்தது. உள்வகுத்துறையின் குறுக்கீடு இருந்தபோதிலும் ஹவாட்டிற்கும் அவரது முக்கிய அமைச்சர்களுக்கும் இந்தோனேசிய அமைச்சரவையினதும் இராணுவ உயர் கட்டளையகத்தினதும் திட்டங்கள் நன்றாக தெரிந்திருந்தது. ஹவாட்டின் அரசாங்கமானது ஆயுதக்குழுக்களின் எந்தவொரு நடவடிக்கையும் அவுஸ்திரேலிய தலைமையிலான இராணுவத்தலையீட்டு தேவையான மனிதாபிமான நடவடிக்கை போன்ற முன்னிபந்தனைகளை உருவாக்கும் என கணிப்பிட்டிருந்தது.

அவுஸ்திரேலிய படைகள் கிழக்கு தீமோர் மக்களை பாதுகாப்பது என்ற முகமுடியின் கீழ் 1998 செப்டம்பர் மத்தியில் டிலியில் இறங்கியபோது படுகொலைகள் நடந்து முடிந்திருந்தது. ஆனால் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இன்டர்பெட் (INTERFET) படைகளுக்கு தலைமை தாங்கி ஹவாட் அரசாங்கமானது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கீழ் எவ்வகைப்பட்ட அரசாங்கம் உருவாகினாலும், அதில் தனது கருத்துக்கள் முக்கிய இடத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கான நிலையை உருவாக்கிக்கொண்டது.

எதிர்ப்புக்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றன

இந்த இரத்தம் தோய்ந்த நிகழ்வுகள் தொடர்கையில், கிழக்கு தீமோரின் தலைவர்கள் எவ்விதமான பரந்த எதிர்ப்பையும் தடுப்பதற்கு செயற்பட்டனர். ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வாக்கெடுப்பிற்கு முன்னரும் பின்னரும் அவர்கள் எதிர்ப்பையும்,

கிழக்குத் தீமோரில் பிலின்டில் போராளிகள்

ஆர்ப்பாட்டங்களையும் எதிர்த்தனர். குஸ்மாவோ தனது கெரில்லா போராளிகள் இந்தோனேசிய இராணுவ வன்முறைக்கு எதிராக தாக்குதலில் ஈடுபட்டார்கள் என கூறியதன் மூலம் கொலைகள் தொடர்வதை அனுமதித்தார். சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் ஐந்து நாட்களின் பின்னர், 1999 செப்டம்பர் 4ம் திகதி சீ.என்.ஆர்.டி. இன் அறிக்கை ஒன்றில் "தம்மால் எவ்விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படாது எனவும், ஏனெனில் அது ஒரு உள்நாட்டு யுத்தத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு காரணமாக கூறப்படும்" என அறிவித்தது. அவர்களுடைய முக்கிய கவனம் என்னவெனில், ஒன்றும் செய்யக்கூடாது, அது மேற்கின் ஆதரவிற்கு உடன்பாடானதாக இருக்கும் என்பதாகும்.

அவர்களது இந்நிலைப்பாடானது ஐக்கிய நாடுகள் சபை கிழக்கு தீமோருக்கான இடைக்கால நிர்வாகத்தை அமைக்கும் வரை தொடர்ந்தது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே தீமோரின் தலைமையானது எவ்விதமான உண்மையான ஜனநாயகரீதியான பங்கெடுத்தலை தடுக்க தீர்மானித்திருந்தது.

எவ்விதமான வாக்கெடுப்போ அல்லது மக்கள் கலந்துகொள்ளலோ இல்லாது கிழக்கு தீமோருக்கான இடைக்கால நிர்வாகம் ஒரு காலனித்துவ ஆட்சிக்கான அதிகாரங்களை கொண்டிருந்தது. கோர்தாவினதும் குஸ்மாவோவினதும் ஆதரவுடன் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் நிர்வாகியாகிய சர்ஜியோ வியரா டி மெலோ (Sergio Vieira de Mello) பரந்து அதிகாரங்களை கொண்டிருந்ததுடன், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அதிகாரிகளையும் உள்ளூர் அரசியல்வாதிகளையும் கொண்ட அமைச்சரவையை நியமிக்கும் அதிகாரத்தையும் கொண்டிருந்தார். குஸ்மாவோ, சர்ஜியோ வியரா டி மெலோ (Sergio Vieira de Mello) உடன் நெருக்கமாக கூடி இயங்கி எதிர்வரும் ஜனாதிபதியை போல் நடந்துகொண்டார். இதேவேளை முன்னாள் கெரில்லா இயக்கமாகிய பிரிடிலின் (Fretilin) ஒரு உண்மையான அரசு கட்சியாகியது.

எதிரான இராணுவ நடவடிக்கையை தடுப்பதை நோக்கமாக கொண்டு கிழக்கு தீமோர் தலைவர்கள் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஆணையை நீடிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டனர். இதனூடாக ஆயிரக்கணக்கான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் படையினரும், பொலீஸாரும் கட்டுப்பாட்டை தொடர்ந்து வைத்திருக்க விரும்பினர்.

பிரிவினைக்காக வாக்களிக்கப்பட்டு இரண்டு வருடங்களின் பின்னர், கடந்த ஆகஸ்டு மாதமே மக்கள் மன்றத்திற்கான தேர்தல் நடாத்தப்பட்டது. இதுவும் கடுமையான அரசியல் கட்டுப்பாட்டின் கீழேயே நடந்தது. குஸ்மாவோவின் வலிப்புத்தலின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட கட்சிகள் நாட்டின் ஒருமைக்கான உடன்பாட்டிலும், ஒருவர் மீது ஒருவர் விமர்சனம் செய்வதை தடுப்பதற்கும், தேசிய ஒற்றுமை நிர்வாகத்தை ஏற்படுத்துவதற்காகவும், ஆரம்பத்தில் இருந்தே தன்னை ஜனாதிபதியாக ஆதரவளிப்பதற்காகவும் கையெழுத்திடவேண்டியிருந்தது. செய்தித்துறையையும், ஐக்கிய

நாடுகள் சபையையும் பெறுத்தவரையில் பிரிடிலின் இன் வெற்றி முற்கூட்டிய முடிவாக இருந்தது.

பாரிய அழுத்தங்களுக்கு மத்தியிலும் சாதாரண மக்கள் கிழக்கு தீமோர் மத்தியில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அரசு தொடர்பாகவும், அதன் கூட்டாளிகள் தொடர்பாகவும் வாக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளவதில் அந்நியப்படலும், பற்றுதலின்மையும் காணப்பட்டது. எதிர்பார்த்த பெரும்பான்மைக்கு மாறாக, பிரிடிலின் இற்கு 57% வாக்குகளே கிடைத்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து பிரிடிலின் இன் தலைமையானது ஆகக்குறைந்தது எதிர்வரும் 5 வருடங்களுக்கு எவ்விதமான தேர்தல் நடப்பதையும் தடுத்துள்ளது. ஏனைய குழுக்களுடன் ஒரு கூட்டின

உருவாக்குவதன் மூலம் அரசியலமைப்பு சட்டத்தை எழுதுவதற்கான முன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையை பிரிடிலின் இன் மக்கள் மன்றத்தில் பெற்றுக்கொண்டார். அதன் தலைவர்கள் இவ் அரசியலமைப்பு சட்டம் மீதான சர்வஜனவாக்கெடுப்பு நடக்காது என அறிவித்ததன் மூலம், அதற்கு எதிராக மக்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை இல்லாதொழித்தனர். இதனைத்தொடர்ந்து, இம்மக்கள் மன்றம் நாட்டின் முதலாவது பாராளுமன்றத்தை அமைக்கும் என பிரிடிலின் இன் அறிவித்ததுடன், 2007 வரையிலான எவ்விதமான தேர்தலுக்கான தேவையையும் அகற்றினார்.

ஜனாதிபதி பதவிக்கான ஒரேயொரு தேர்தல் மே மாதம் 20 அளவில் இடம்பெறவுள்ளது. இது ஒரு முழு ஏமாற்றாகும். ஐக்கிய நாடுகள் சபை மட்டுமல்ல, உலக செப்தி நிறுவனங்கள் அனைத்துமே குஸ்மாவோ வெற்றியாளர் என ஏற்கனவே அறிவித்துள்ளன. அத்தேர்தலுக்கு ஒரு ஜனநாயக முடி இருவதற்காக முன்னாள் ஜனாதிபதியான சேவியர் டோ அமெரல் (Xavier do Amaral) ஒரு போலிவேட்பாளராக கலந்து கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளார்.

அரசியலமைப்பில் பலவிதமான அரசியல் சுதந்திரங்களையும், தனியார் உரிமைகளையும் வழங்குவதாக பட்டியலிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நிர்வாக கட்டுப்பாடு, தடைவாக்கினை வீடோ (Veto) பாவிக்கும் ஜனாதிபதிக்கான அதிகாரம், அரசாங்கத்தை பதவியிலிருந்து அகற்றல், பாராளுமன்றத்தை கலைத்தல். அவசரகால நிலைமையை அறிவித்தல், ஆயுதப்படைகளுக்கு கட்டுணையிடுதல் போன்றவற்றை இது அடக்கியுள்ளது. பாராளுமன்றம், ஜனாதிபதி தேர்தல் ஒவ்வொரு 5 வருடத்திற்கும் நடக்கும். அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் திருத்தங்களை செய்வதற்கு சர்வஜனவாக்கெடுப்பு தேவையில்லை. அது பாராளுமன்றத்தில் 2/3 பெரும்பான்மையுடன் எந்ததேர்த்திலும் மாற்றப்படலாம். இப்பத்திரம் வளர்ந்துவரும் உள்ளூர் முதலாளித்துவத் தட்டினதும், வெளிநாட்டு மூலதனத்தினதும் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான உறுதியை வழங்குகின்றது. இது உற்பத்தியில் தனிச்சொத்துடமையை பாதுகாப்பதுடன், "சுதந்திரமான முயற்சியையும் வர்த்தக மேற்பார்வையும்" முன்வைப்பதுடன், அரசாங்கம் "வெளிநாட்டு மூலதனத்தை கவருவதற்கான நிலைமைகளை ஸ்தாபிக்கும்" எனவும் குறிப்பிட்டுள்ளது.

மே 20ம் திகதி கையளிக்கப்பட்ட பின்னரும் ஒரு திருத்தியமைக்கப்பட வடிவத்தில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினது அதிகாரம் தொடர்ந்து இருக்கும். 6500 இற்கு மேற்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் படையினரும், பொலீஸாரும், நீதித்துறை அதிகாரிகளும், நிர்வாகிகளும் 2004 மே மாதம் வரை அங்கு தொடர்ந்தும் இருப்பர். இது எல்லையற்று நீடிப்பதற்காக சாத்தியம் உள்ளது. கிழக்கு தீமோரிற்கு ஆதரவான ஐக்கியநாடுகள் சபையின் குழுவின் அங்கத்தவர்கள் முக்கிய பதவிகளில் தொடர்ந்தும் இருப்பதுடன், புதிதாக உருவாக்கப்படும்

இராணுவத்தையும் பொலிஸாரையும் மேற்பார்வை செய்வதுடன், பயிற்சியுமளிப்பர். சகலவிதமான தேவைகளையும், நோக்கங்களுக்கும் பொறுத்தவரையில் கிழக்கு தீமோரானது ஒரு அரைக்காலனித்துவ அரசாகவே இருக்கும்.

ஏழ்மையும் சமத்துவமின்மையும் அமைதியின்மையும்

ஐக்கிய நாடுகள் சபையும், கிழக்கு தீமோர் ஆட்சியாளர்களும் பரந்த எதிர்ப்பு தொடர்பாக பயப்படுவதற்கு முக்கிய காரணங்கள் உண்டு. ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மனித அபிவிருத்தி திட்ட அறிக்கை ஒன்று மே மாதம் 13ம் திகதி வெளியிடப்பட்டது. அதில் கிழக்கு தீமோரின் வருடாந்த தனிமனித வருமானம் 478 டொலர் எனவும், அது ருவண்டா மற்றும் அங்கோலாவிற்கு அடுத்ததாக உலகத்தில் உள்ள 20 ஏழ்மையான நாடுகளில் ஒன்றாகும் என குறிப்பிட்டுள்ளது. அங்கு 40% இறகு மேற்பட்ட மக்கள் வறுமைக்கோட்டின் கீழும், நாளாந்தம் 55 சென்ற உடன் வாழ்வதுடன், அரை வாசிக்கும் அதிகமானவர்கள் கல்வியறிவற்றவர்களாகவும், பிறக்கும் குழந்தைகள் நிறைகுறைவாக இருக்கின்றனர்.

ஏனைய அறிக்கைகள், சராசரி ஆயுள் வயது 56 ஆக எதிர்பார்க்கப்படுவதாகவும், போசாக்கின்மை என்பது ஒரு நோயாகியுள்ளதாகவும், மலேரியா, டெங்கு காய்ச்சல், கசநோய் என்பன சாதாரணமாக உள்ளதாகவும் தெரிவிக்கின்றன. தென்கிழக்கு ஆசியாவிலும் அல்லது மேற்கு பசிபிக் பகுதியிலும் இல்லாதனவிலும் கிழக்கு தீமோரில் பிரசவத்தின்போது இறக்கும் தாய்மாரின் தொகை இரண்டு மடங்காக உள்ளது. கிழக்கு தீமோரின் காற்பகுதிக்கும் குறைவான பெண்களுக்குதான் சுகாதார வசதி அல்லது பயிற்றுவிக்கப்பட்ட மகப்பேற்று மருத்துவ தாதியின் உதவி உடனடியாக கிடைக்கின்றது. இந்நாட்டில் தொழிற்சாலை இரப்பது குறித்து பேசவே தேவையில்லை. 90% ஆன மக்கள் நிலத்தில் தங்கியுள்ளனர். கூடுதலானோர் விவசாயத்தை உயிர்வாழ்க்கைக்கானதாக கொண்டுள்ளனர். கிராமப்புறங்களில் வீடினமையும் வேலையின்மையும் அதிகம் மட்டுமல்லாது, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பிரசன்னத்தால் உருவாக்கப்பட்ட பொருளாதாரம் இல்லாதுபோவதால் செயற்கையாக உருவாகவுள்ள பணவீக்கத்தால் இது இன்னமும் அதிகரிக்கும்.

போர்த்துக்கலின் செய்திநிறுவனமான லூசா (Lusa) வின் அண்மைய செய்தி ஒன்று பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது: "தலைநகரமானது ஏழ்மையும் செல்வந்தமும் இணைந்த முரண்பாடுகள் உள்ள ஒரு நகரமாக உள்ளது. கிழக்கு தீமோர் சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஆசியாவின் மிகவும் ஏழ்மையான நாடாகும். டிஸி உணவகங்களில் ஒரு நேர சாதாரண உணவு 13 டொலருக்கு அதிகமாகவும், ஒரு கோப்பை காப்பி 1 டொலருக்கு அதிகமாகவும் உள்ளது. பெரும்பாலான மக்கள் ஒரு நாள் 50 சென்ற இறகு சற்று அதிகமானதிலேயே தங்கியுள்ளனர். நகரத்தில் இன்னும் சாக்கடைகள் திறந்த நிலையில் காணப்படுவதுடன், நெரு விளக்குகள் இல்லாததுடன், கூடுதலாக இடிந்த வீடுகளை காணப்படுகின்றது". டிஸிக்கு வெளியில் நிலைமை இன்னும் மோசமாகவுள்ளது. அகஸ்திரேலிய பினான்சியல் ரிவீவ் (Australian Financial Review) "இவ்வார இறுதியில் உள்ளவரவள்ள அதிதிகள் ஆபிரிக்காவின் மோசமான இடங்களை விட கிழக்கு தீமோரின் கிராமப்புறங்களின் வாழ்க்கை மோசமான ஏழ்மையினுள் இருப்பதை காண்பது தவிர்க்கமுடியாது" என குறிப்பிட்டது.

தீமோரிய மக்களின் எதிர்பார்ப்பு தொடர்பாக "அமைதியாக" இருக்குமாறு குஸ்மாவோ அழைப்புவிட்டுள்ளதுடன், எதிர்வரும் 15 வருடங்களில் வாழ்க்கைத்தரம் அதிகரிக்குமானால் அது ஒரு பாரிய வெற்றி என அறிவித்தார். ஆனால் அங்கு குறிப்பாக இளைஞர்களிடமும் மாணவர்களிடமும் ஆழமான அதிருப்திக்கும், அரசியல் அமைதியின்மைக்குமான சமீக்கைகள் காணப்படுகின்றன. கடந்த இரண்டரை வருடத்தில் வேலையற்ற தொழிலாளர்களின் ஆத்திரமிக்க ஊர்வலங்களையும், குறைந்த சம்பளம் தொடர்பான வேலைநிறுத்தங்களையும், ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்கு எதிரான எதிர்ப்பு ஊர்வலங்களையும், வெளிநாட்டு படைகளுக்கு எதிரான கல்வீச்சுக்களையும் காணக்கூடியதாகவிருந்தது. இந்தோனேசிய இராணுவ அதிகாரிகளுடனும், ஆயுதக்குழுக்களுடனுமான குஸ்மாவோவின் பின்தொடரும் "சமரசம்" தொடர்பாக மக்களின் ஆத்திரம் தீவிரமடைவதுடன், பிரிடிஸின் இன் அதிகாரத்துவமானதும் ஐனநாயகத் தன்மையற்றதுமான முறைகளுடன் குமுறும் அதிருப்தியின்மையும் காணப்படுகின்றது. எதிர்க்கட்சிகள், அரசியலமைப்பு

சட்டம் மீதானதும், பாராளுமன்ற தேர்தல் தொடர்பான வாக்களிப்பு பறிக்கப்பட்டது தொடர்பாகவும் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளன.

மே 20ம் திகதியின் விழாக்கள் கடுமையான பாதுகாப்பின் கீழ் நடைபெறுகின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையினதும், கிழக்கு தீமோரின் அதிகாரிகளும் அனுமதிபெறாத ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கும், ஆயுதக் குழுக்களுக்கும் எச்சரிக்கை விடுதலுள்ளனர். பாசு Bacau என்னுமிடத்தில் சர்வதேச ஹெரால்ட் ட்ரிபியூன் (International Herald Tribune) இனால் பேட்டிக்காணப்பட்ட உள்நூர் அதிகாரியான மரிடோ ரைஸ் (Marito Reis) பரந்த அமைதியின்மை குறித்து பின்வருமாறு கருத்து தெரிவித்துள்ளார். இவர் இந்தோனேசிய ஆக்கிரமிப்பிற்கு எதிராக போராடியதற்காக 15வரும் சிறையிலிருந்தவர். அவர் "24வருட போராட்டத்திற்கு பின்னர் இது தான் எங்கள் மிகக் கடின பரிசாக இருக்கின்றது. ஆனால், இந்த சுதந்திரத்தின் உள்ளடக்கம் என்னவாக இருக்கப்போகின்றது என்பதை நான் என்னிடமும் எனது தலைவர்களிடமும் கேட்கின்றேன்?" என தெரிவித்தார்.

கிழக்கு தீமோரின் தலைவர்களிடமிருந்து வருடக்கணக்கில் பறிக்கப்பட்டிருந்த பின்னர், தீமோர் கடலின் எண்ணெய் வளங்களுடனும், நிலவாயுடனும், கோப்பி ஏற்றுமதியும் உல்லாசப் பிரயாணத்துறையும் இணைந்து உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்திற்கான அடித்தளத்தை வழங்கலாம் என்ற முன்னோக்கை கொண்டிருக்கின்றனர். வெளிநாட்டு மூலதனத்தை கவருவதற்காக உள்நூர் தொழிலாளர்களினது சம்பளம் நான் ஒன்றிற்று 3 டொலர் இறகு கீழ் வைத்திருக்கப்படுகின்றது. ஆனால் பாரிய முதலீடுகள் இன்னும் வராததுடன், கோப்பி விலையானது உலகச் சந்தையில் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இவ்வருடம் கிழக்கு தீமோரின் மொத்த உள்நூர் உற்பத்தியானது 0.5% ஆல் சுருக்கமடையும் எனவும், ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வேலைகள் இல்லாதுபோவதால் பொருளாதார அதிர்ச்சிகளையும் சந்திக்கும் என சர்வதேச நாணய நிதியம் முற்சூட்டி கூறியுள்ளது.

மிகவும் எதிர்பார்க்கப்படும் எண்ணெய், நிலவாயு வளங்களுடன் ஒரு அதிசயம் என நிரூபிக்கும். ஹவாட்டின் அரசாங்கம் கிரேட்டர் சன்ரைஸ் (Greater Sunrise) வயல்களிலுள்ள சகல இருப்பையும், பாரிய பாயு உன்டான் (Bayu-Undan) திட்டத்தின் ஊடான வட அவுஸ்திரேலிய நகரமான டார்வின் (Darwin) இற்கான நிலவாயு குழாயையும் தான் பெற்றுக்கொள்ள முனைகின்றது. எவ்வாறிருந்தபோதிலும், தீமோர் கடலிலிருந்து வெளிவரும் இலாபங்கள் தவிர்க்கமுடியாதபடி பாரிய சர்வதேச எண்ணெய் நிறுவனங்களுக்கும், ஒரு சிறிய பகுதி டிஸியின் நிர்வாகத்திற்குமே செல்லப்போகின்றது.

வெளிநாட்டு உதவியாளர்கள் இப்பிரதேசத்திற்கு கடந்த வருடம் 300 மில்லியன் டொலர்களை வழங்கியுள்ளனர். ஆனால் இதில் பாரியளவு அவர்களது பொருளாதார, மூலோபாய நலன்களை பாதுகாப்பதற்கே சென்றுள்ளது. 1999 செப்டம்பரிற்கும் 2004 யுள் வரைக்கும் இடையில் ஹவாட் அரசாங்கமானது கிழக்கு தீமோரிற்கு 3.9 பில்லியன் டொலரை செலவிடவுள்ளது அல்லது செலவிட்டுள்ளது. இதில் 90% இராணுவத் தேவைகளுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் கிழக்கு தீமோரானது தேசியவாதத்தினதும், "தேசிய விடுதலையினதும்" இன்னுமொரு துயரம்தோய்ந்த உதாரணத்தை வழங்குகின்றது. இந்த புதிய நாட்டின் கீழ், கிழக்கு தீமோர் மக்கள் ஏழ்மையையும், அதிகரிக்கும் சுரண்டலையும் தவிர வேறொன்றையும் எதிர்பார்க்கப்போவதில்லை. "சுதந்திரம்" என்பது, எல்லைகடந்த முதலீட்டை கவருவதற்கானதும், சுதந்திர வர்த்தக வலையங்களை உருவாக்குவதற்கும், சர்வதேச நாணய நிதியத்தினதும், உலக வங்கியினதும் கட்டளைகளை எதிர்கொள்வதாகவும் அர்த்தப்படுவதாகியுள்ளது.

நப்பாசைகள் இல்லாதுதொழுகையிலும், கிழக்கு தீமோரின் இக்கட்டான நிலை வெளிப்படுகையிலும் சமூக நெருக்கடிகளும் வர்க்க முரண்பாடுகளும் விரைவில் ஆழமடையும். இம்மோசமான இடர்பாடுகளிலிருந்து மிகமுக்கிய தட்டினர் உருவாகுவதுடன், பொருளாதார மற்றும் அரசியல் ஓடுக்குமுறையிலிருந்தும் உண்மையான விடுதலையானது உலக முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக தீமோரினதும், இந்தோனேசிய மற்றும் அப்பிரதேசத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களும் ஏழ்மையுடனும் ஐக்கியப்பட்டு போராட்டத்தின் அபிவிருத்தியாலேயே அடைய முடியும் என்பதை விளங்கி, தம்மை அதில் அடித்தளமாக கொள்வர்.

வடிம் ரொகோவினுக்கு அனுதாபம்

டேவிட் நோர்த்
20 மே 2002

மே 15ம் திகதி மாஸ்கோ நகரில் இடம்பெற்றக் கூட்டத்தில் 75க்கும் மேற்பட்ட மக்கள் ருஷ்ய மார்க்சியவாதியும், வரலாற்றாசிரியரும் சோசலிசவாதியுமான வடிம் இசெட் ரொகோவினின் 65வது பிறந்த தினம் எந்தவகையிலானதாக அமைந்திருக்கும் என்பதை நினைவு கூர்ந்தனர். ஒன்றுகூடலுக்கு சமூகமளித்திருந்தவர்களில் ஸ்டாலினிச அரசாங்கத்தால் கொலை செய்யப்பட்ட ருஷ்ய இடதுசாரி எதிர்ப்பாளர்களின் பிள்ளைகளதும், மாஸ்கோவின் சமூகவியல் நிலையத்தில் வடிமுடன் வேலை செய்த சக ஊழியர்களும், ருஷ்யாவின் பல சோசலிச அமைப்புகளின் பிரதிநிதிகளும் நண்பர்களும் அடங்குவர். இந்தக் கூட்டத்தை வடிமின் மனைவி கலீனா ரொகோவினா ஒழுங்கு செய்திருந்தார்.

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் ஆசிரியர் குழுத் தலைவர் டேவிட் நோர்த், வடிமின் வாழ்க்கையினதும் அவரது பணிகளதும் முக்கியத்துவம் பற்றிய பிரதான உரையை நிகழ்த்துவதற்காக கலீனா ரொகோவினாவினால் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவரது குறிப்புகள் கீழே மீள் பிரசுரம் செய்யப்பட்டுள்ளன.

இன்று நாங்கள் வடிம் ரொகோவினின் 65வது பிறந்த நாள் எந்தவகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவு கூறும் அதே வேளை அவரது மகத்துவமான வரலாற்று படைப்பின் ஏழாவதும் இறுதியானதுமான பிரதியின் வெளியீட்டைக் கொண்டாடுவதற்காகவும் இங்கு கூடியுள்ளோம்: ஸ்டாலினிசத்துக்கு ஒரு பதிலீடு இருந்ததா? என்ற நூல் 1923ல் இடதுசாரி எதிர்ப்பு இயக்கம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது முதல் 1940ல் லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி கொல்லப்பட்டது வரையும் அக்கோபர் புரட்சியின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு எதிரான அரசியல் போராட்டத்தின் ஒரு வரலாறாகும்.

இந்த சம்பவங்களின் சேர்வுகளில் ஆழ்ந்த மற்றும் விடயங்களை சங்கேதக் குறிகளால் சொல்லும் கலையும் உள்ளது. அவரது 65வது பிறந்த தினத்தை அனுஷ்டிக்கும் போது, நாம் வடிமின் வாழ்க்கையைக் கொண்டாடுகின்றோம். அவரது வரலாற்றின் ஏழாவது வெளியீட்டை வரவேற்கும் போது, நாம் வடிமின் பணியை போற்றுகின்றோம்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்க்கையும் முடிவையும் முடிவினமையையும் கொண்டுள்ளது. அது அதனது தனித்துவத்திலும் தேக நலனிலும் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டது. ஆனால் அது மனிதனின் தொகுக்கப் பெற்ற சமூக வாழ்க்கையின் ஆதாரப் பொருளாகவும், அந்த வகையில் அதன் விஸ்தரணத்துக்காக, அது மனித அனுபவங்களினதும், அதனுடாக முடிவின் எல்லைக் கோடுகளைத் தாண்டிச் செல்வதிலும், உலகுக்கு உணர்வுப் பூர்வமான வெளிப்பாடுகளை வழங்குவதிலும் ஒரு முடிவிலியாகும்.

ட்ரொட்ஸ்கியின் வசனங்களில் - குறிப்பிட்டால், "மனித குலத்தின் தலைவிதியின் ஒரு சிறு பகுதியை தமது தோள்களில் சுமந்து செல்பவர்களும்" இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறானவர்களுள் இந்த தாண்டிச் செல்லும் முடிவிலியின் பெறுமதி மிக்க மூலங்கள் அசாதாரணமான ஆழ்ந்த வெளிப்பாடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ளும். மனித குலத்தின் எதிர்காலத்துக்கான அவர்களின் விஷயதானம் அவர்களுக்குப் பின்னரும்

நிலைத்திருக்கும். அவர்களது வாழ்க்கையின் வழிப்பெற்றப் பேராசனது அடுத்துவரும் சந்ததியினரின் நனவுக்குள் நுளைந்து முழு மனித குலத்தினதும் மகத்தான பொதுச் சொத்தாக மாற்றமடையும். வடிம் சகாரோவிச் ரொகோவினின் வாழ்க்கையும் அவ்வாறான ஒன்றேயாகும்.

வடிம் ரொகோவினின்

வடிம் ரொகோவினின் மகத்துவம் தங்கியிருப்பது எங்கே? இந்தக் கேள்விக்கு அவரது வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்த காலகட்டத்தின் சூழ்நிலையில் இருத்துவதன் மூலம் மாத்திரமே பதிலளிக்க முடியும். விசேடமாக வடிமின் மகத்தான புத்திஜீவி சிருஷ்டிப்புக்களின் காலகட்டமான அவரது வாழ்க்கையின் கடைசி தசாப்தத்தின் சூழ்நிலையில் இருத்துவதில் மாத்திரமேயாகும். கடந்த 15 வருட காலத்துக்குள் முன்னாள் சோவியத் யூனியனில் பல விடயங்கள் இடம்பெற்றிருந்தன. இன்று, பழைய சோவியத் சமூகத்தின் சமூகப் பொருளாதார அமைப்பில் இடம்பெற்ற மாற்றங்களின் பண்பு சம்பந்தமான ஒரு விவாதத்துக்குள் பிரவேசிப்பது

எனது நோக்கமல்ல. இந்த மாற்றங்களின் பண்பு மற்றும் விளைவுகள் சம்பந்தமாக வித்தியாசமான கருத்துக்கள் கொண்டவர்கள் எங்களுக்கிடையில் உள்ளார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். வடிமின் ஆய்வு, சோவியத் ஸ்டாலினிச அரசாங்கத்தின் நீண்டகால நெருக்கடியானது 1980களின் கடைப்பகுதியிலும் 1990களிலும், அரசியல் ரீதியில் பிற்போக்கானதும் சமூக ரீதியில் எதிரானதாகவும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டது, என்ற அனைத்துலக ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் ஆய்வேடு ஒத்திருந்தது.

ஆனால் கடந்த 15 வருடகால புத்திஜீவி சூழலைப் பற்றி விசேடமாக சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டிய ஒரு அம்சம் உள்ளதை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும் என்பதை நான் கடமையாக உணர்கிறேன். 1980களின் நடுப்பகுதி முதல் இடம்பெற்ற எல்லா சம்பவங்களையும் சோவியத் மற்றும் சோவியத்துக்கு பின்னைய சமூகத்துக்குள் வைத்து ஒரு அனைத்துலக பார்வையை செலுத்திய ஒருவரும் தோன்றியிராதது ஆச்சரியத்தை மட்டுமே தோற்றுவித்தள்ளது. மனிதன் புதியதும் நம்பிக்கையூட்டுகின்றதுமான சிந்தனைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு தேடலில் ஈடுபட்டுள்ள போதிலும் அவ்வாறான சிந்தனைகளுக்காக முன்னாள் சோவியத் ருஷ்யாவின் பக்கம் பார்வையை செலுத்த வேண்டும் என சிந்திப்பவர்கள் கிடையாது. உண்மையில் உயர்ச்சியில் முடிவையும் அல்லது அபகீர்த்தியையை கொண்ட அனைவரும் இரண்டாந்தரமானவர்களாகவும் அயோக்கியர்களின் வரிசையிலும் அம்பலப்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளார்கள். இன்று, யாருக்காவது கோர்ப்சேவ், யெல்ட்சின், லீப்ட்ஸ் சோபக்சி ஆகியோரது (சிலருடைய பெயர்கள் ரூபகத்தில் கூட இல்லை) மன்னிக்கவும் கிரேம்ளினின் தற்போதைய காப்பாளரதும் "மேன்மையை" பற்றி சபையில் சிரிப்பொலியைத் தூண்டாமல் பேசமுடியுமா? இந்த அனைவரும் தம்மால் முன்காணமுடியாத அல்லது புரிந்துகொள்ள முடியாத வரலாற்று, சமூக போக்குகளின் நனவற்ற உபகரணங்களாகும்.

குருட்டுத்தமானதும் இரண்டாந்தரமானதுமான நோய் அரசியல் வாழ்க்கைக்கு மட்டும் மட்டுப்பட்டதல்ல. சிலவேளைகளில் நான் இதைப்பற்றி குறைந்தளவில் புரிந்துகொண்டுள்ள போதிலும், ருஷ்யாவின் கலாச்சார வாழ்க்கையானது அதன் பொருளாதாரத்தைப் போலவே வறுமைநிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது என நான் நம்புகிறேன். கடந்த தசாப்தத்தில் சர்வதேச அவதானத்தை ஈர்த்துக் கொண்ட ஒரு சிறந்த நாவல், ஒரு பெறுமதியான கவிதை, ஒரு குறிப்பிடத்தக்க இசைப் படைப்பு அல்லது ஒரு திரைப்பட படைப்போ வெளிவந்துள்ளதா? இந்தப் புத்திஜீவி

மற்றும் கலச்சார பாலைவன சூழலில் ரொகோவினின் படைப்பு ஒரு நினைவுதின வெற்றிப்படைப்பாக உருவெடுத்துள்ளது.

வரலாறு பற்றிய வடிமின் ஏழு பாகங்களும் ரூஷ்யாவில் மட்டுமல்ல உலக இலக்கியத்துக்கு ஒரு சிறந்தப் படைப்பாக நீடித்திருக்கும். இ.எச். கார் குறிப்பிட்டது போல், கடந்த காலத்தைப் பற்றிய வரலாற்றாசிரியனின் பார்வை நிகழ்கால முரண்பாடுகள் பற்றிய ஆழ்ந்த அறிவில் இருந்து விளக்கப்படும் போது ஒரு "பெறுமதியான வரலாறு உருவாகிறது". வடிமின் பணிகளின் முக்கியத்துவத்தை புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோள் இதவேயாகும். அது அவரது கால கட்டத்தின் பிரச்சினைகளுடனான முன் அனுபவமும், மனித குலத்தின் எதிர்காலம் பற்றி அவர் கொண்டிருந்த அக்கறையும் அவரை கடந்த காலத்தைப் பற்றி படிக்கவும் ஆய்வு செய்யவும், விளக்கவும் தூண்டின. வரலாற்று உண்மைகளின் பிரச்சினைகளுடனான வடிமின் குரூமான முன் அனுபவங்கள் வெறுமனே பண்பாட்டு ரீதியானவையல்ல. மேலும் அவை அவர் வாழ்ந்த சகாப்தத்தின் உயர்ந்த பிரச்சினைகள் - முன்னோக்கின் உலகரீதியான இழப்பு, வர்க்க நனவின் வீழ்ச்சி, பரவலாகக் காணப்படும் அரசியல் குழப்ப நிலைமை மற்றும் திகைக்கவைக்கும் பொதுக் கருத்துக்கள் போன்றவை பொய்யும் மோசடிகளும் நிறைந்த ஸ்டாலினிச சகாப்தத்துக்கு கொடுக்கப்பட்ட சமூகப் பரிசுகளாகும் - பற்றிய ஆழ்ந்த நுண்ணறிவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டதாகும். வரலாற்று நனவின் அழிவானது குழப்பமான தகவமைவற்ற மக்களை வருவாக்கிவிட்டுள்ளது. அவர்கள் தாம் முகம் கொடுக்கும் சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளின் தன்மையை புரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாகவும் தமது சமூகத்தின் நெருக்கடிக்கு ஒரு முற்போக்கானப் பதிலீட்டை அடைய முடியாதவர்களாகவும் உள்ளனர்.

வடிம் தனது வாழ்க்கையின் கடைசிக் கட்டத்தில் தமது பணியை அர்ப்பணித்தது எதற்காக? சோவியத் வரலாற்றில் ட்ரொட்ஸ்கியின் பாத்திரத்தை திரிப்புடுத்துவதற்கு எதிராக அது மிகவும் சரியானது என்பதை நிரூபிப்பதற்காக: ஸ்டாலினிசம் சாத்தியமானது எனவும் அது மார்க்சியத்தினதும் ரூஷ்யப் புரட்சியினதும் உற்பத்தியில் ஒரு அங்கம் எனக் கூறும் பொய்களை எதிர்ப்பதற்காக: சோவியற் யூனியனில் ஸ்டாலினிசத்துக்கு ஒரு பதிலீடு இருந்திருக்கவில்லை என்பதை எதிர்த்துப் பதிலளிப்பதற்காக: நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவுடன் கலந்துரையாடுவதன் மூலமும் அனைத்துலகக் குழுவின் இணைந்து செயற்பட்ட வடிம், ஸ்டாலினிச்டுகளை, 1930களில் சோவியட் தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் புத்திஜீவிகளுக்கும் இடையில் மார்க்சிய அரசியல் மற்றும் கலாச்சார பிரதிநிதிகளுக்கு எதிராக தொடுக்கப்பட்ட அரசியல் மக்கள் படுகொலைகளின் உருவங்கள், என தமது அர்த்தப்படுத்தல்களை அபிவிருத்தி செய்தார். வடிம் 1930களின் பயங்கரத்தை ஸ்டாலினின் கைக்கூலிகளை (மெல்டோவ், கஹனெவிட், வொரோஷ்காவ், பெரியா, ஏஷெவ், மிகோயால் மற்றும் ஏனையவர்கள்) முடிமறைக்கப்பட்டதும் அந்த சந்தர்ப்பத்திலும் பலமாக இருந்த இடதுசாரி எதிர்ப்பியக்கத்துக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட உள்நாட்டு யுத்தத்தினதும் உபகரணங்கள் என ஆய்வு செய்தார். லேவ் டெவிடோவிச் ட்ரொட்ஸ்கி அந்த இடதுசாரி எதிர்ப்பியக்கத்தின் சக்திவாய்ந்த குரலாகும்.

இந்த வரலாற்று ஆய்வுகளில் இந்த தத்துவார்த்த சிந்தனைகளின் பொதுக் கொள்கை இருந்துகொண்டிருந்தது. ஸ்டாலினிச அதிகாரத்துவத்தின் கொலைகாரக் கொள்கைகளின் கீழ் இருந்துகொண்டிருப்பது சமூக வரப்பிரசாதங்களை கைப்பற்றிக்கொள்வதற்கான உந்துதலாகும் என வடிம் சுட்டிக் காட்டினார் -அதாவது செல்வத்தை அதிகமானவர்களிடமிருந்து பறித்து குறைந்த தொகையினருக்கு பெற்றுக் கொடுப்பதாகும். ஸ்டாலினின் அக்கிரமங்களின் மூலம் பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சமூக கொள்கைகளானது அவர் தலைமை வகித்த அதிகாரத்துவத்தின் மூலம் சமூக அசமத்துவத்தை போஷிப்பதும் பாதுகாப்பதுமாகும்.

புறநிலை உண்மையின் சிந்தனை பகுதியில் ஏற்பதற்கான, அசைக்க முடியாத நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்துவதில் வடிமின் வரலாற்று தத்துவம் மையமாக உள்ளது. விஞ்ஞான வரலாற்று

நனவுக்கு மையமாக இருக்கும் சமூக இருப்புத் தொடரின் புறநிலையுடன் அகநிலை சிந்தனையை தொடர்புபடுத்துவதன் மூலமே உண்மையை அறிய முடியும். இந்த தத்துவம் சோவியத் ரூஷ்யாவின் வரலாற்றை கற்பதற்கு அடிப்படையாக இருப்பது மட்டுமல்ல இந்த விடயம் இங்கு உண்மையான ஒரு சர்வதேச பிரச்சினை: இது ரூஷ்யாவின் அக்கறைகொள்ள வேண்டிய பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அடிப்படையில் 20ம் நூற்றாண்டின் அனுபவங்களையும் படிப்பினைகளையும் முழுமையாக பற்றிப்படிக்கும் பிரச்சினையாகும்.

சோவியத் சமூகத்தின் பிந்திய நிலைமையின் தன்மை சம்பந்தமான எனது குறிப்பில், அமெரிக்கர்களதும் ஐரோப்பியர்களதும் புத்திஜீவி ஆக்கங்கள் குறைந்து வருகின்றது எனக் கூறுவதற்கு எண்ணவில்லை. ரூஷ்யாவின் எல்லைக்கு அப்பால் உள்ள நிலைமை பரிதாபகரமானது அல்ல எனக் கூற முடியாது. உலகம் பூராவும் தகவமைவின்மையும், குழப்பமும், அறியாமையும், வேறுபட்ட தோற்றத்திலும், வேறுபட்ட மட்டத்திலும் இருந்துகொண்டுள்ளன. வரலாற்று சம்பவங்களையும், தற்பொழுது தோன்றும் அனுபவங்களையும் தத்துவார்த்த ரீதியில் புரிந்துகொள்ள முடியாமையும் கிரகிப்பதில் ஏற்பட்ட தோல்வியும் ரூஷ்யாவின் தகவமைவின்மையின் மூலங்களாகும். விசேடமாக அக்டோபர் புரட்சியும், அதற்கு பிந்திய நிலைமைகளும் - மறைக்கப்பட்டதுடன் பொய்மைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு நிலைமையில் பழைய அனுபவங்களை கிரகித்துக்கொள்வது எவ்வாறு? அதனால்தான் வடிம் ரொகோவினின் எழுத்துக்கள் உலக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவையாக உள்ளன. அனைத்துலக வாசகர்களையும் கவருகின்றது.

புரட்சிகர எழுச்சி என்பது, பழைய தடைகளை முடிவுக்கு கொண்டுவந்து, மனித இனத்தின் கலாச்சாரத்தில் பெரும் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் கால கட்டமாகும். அத்தகைய எழுச்சிக்கான காலகட்டத்தில் அறிஞர்கள் புதிய பேச்சாளர்களாக முன்னணியில் தோன்றுவார்கள். அவர்கள் தமது காலத்தின் முற்போக்கான தாக்கங்களை மிகவும் ஆழமாகவும், ஒரு முகமாகவும், பலப்படுத்த முடியும்.

ஆனால் ஆக்கப்பூர்வமான அறிஞன், எதிர்ப்பின் மத்தியிலும் தனிமைப்பட்ட நிலையிலும், மிகவும் நெருக்கடியான நிலைமையிலும் வேலை செய்ய வேண்டிய வருந்தத்தக்க கால கட்டமும் உள்ளது. அத்தகைய சகாப்தத்தின் பிரத்தியேக மனிதர்கள் அவர்கள் காலத்தின் ஆண்கள் பெண்கள் அல்ல, ஆனால் அவர்களுடைய காலத்திற்கு எதிரான ஆண்களும், பெண்களும் ஆவர். அந்த வகையில் ட்ரொட்ஸ்கிக்கும், வடிம் ரொக்கோவினுக்கும் இடையில் ஒற்றுமை இருக்கின்றது. 1923ம் ஆண்டு ட்ரொட்ஸ்கி இறந்திருப்பாரேயானால், அவர் ரூஷ்யப் புரட்சியின் முக்கியமான ஒருவராக கணிக்கப்பட்டிருப்பார். ஆனால் ட்ரொட்ஸ்கி 1923ம் ஆண்டுக்கும் 1940ம் ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட 17 வருட காலத்தில் நிறைவேற்றியவை -உலக சோசலிசத்தை காட்டிக் கொடுத்த ஸ்டாலினிசத்திற்கு எதிராக ஈவிரக்கமற்ற போராட்டத்தை நடாத்தியது- 20ம் நூற்றாண்டினதும் ஏன் 21ம் நூற்றாண்டினதும் தலைசிறந்த புரட்சிகர சிந்தனையாளனாகவும், தலைவராகவும் அவரை வரலாற்றில் இடம்பெறச்செய்தது.

ட்ரொட்ஸ்கியை போன்று, பலசகாப்தங்களாக பொய், சுயநலம், போலி நடிப்பு கோழைத்தனம் மிக்க சூழலின் மத்தியில் துணிகரமான கொள்கையிலும் வரலாற்று உண்மைகளுக்குமான வடிமின் அர்ப்பணிப்புகள் அவரது அரசியல், புத்திஜீவி ஒழுக்கத்தில் வெளிப்பட்டன. காலத்தின் எதிர்ப்பில் அவர் வாழ்ந்தார். அவருடைய ஒவ்வொரு நூல் திரட்டுகளும் மனித இனத்தின் புரட்சிகர மரபுரிமையில் புத்திஜீவி மைல்கர்களாகும்.

7வது நூல் திரட்டின், தலையங்கம், "முடிவு, ஆரம்பமாக இருக்கிறது." இந்த தலைப்பு வடிம் ரொகோவினின் எழுத்துக்களுக்கு பொருத்தமானது. 1998ம் ஆண்டு 18ம் திகதி அவருடைய உடல் எங்களை விட்டு பிரிந்தது. ஆனால் அவருடைய வாழ்க்கையும், அவருடைய எழுத்துக்களும் எம்முடன் வாழ்கின்றது, இது நாளுக்கு நாள் பலமடையும்.

ஒரு ஆழ்ந்த திரைப்படம் தீர்க்கமான சமூகக் கண்ணோட்டத்தை வேண்டி நிற்கிறது

-இன்டிமஸி (அந்யோன்யம்), இயக்கம் பட்ரீஸ் செரோ

டேவிட் வோல்ஷ்
டிசம்பர் 19, 2001

இன்டிமஸி (அந்யோன்யம்) இயக்கம் பட்ரீஸ் செரோ, திரைக்கதை வசனம் செரோ, ஆன்(Anne)-ஹாயிஸ் திரவிடிக், ஹனீப் குரைஷியின் கதைகளை தழுவிவது

இன்டிமஸி (Intimacy) அதன் வெளிப்படையான பாலியல் செயற்பாடுகளைக் கொண்ட காட்சிகளினால் பெருமளவில் புகழை ஈட்டிக்கொண்டுள்ளது. இச் செயற்பாடுகள் இங்கிலாந்தின் தென்பகுதியில் உள்ள ஒரு ஏழ்மையான தொடர்மாடியில் அண்மையில் விவாகரத்துப் பெற்ற மதுபானசாலை தொழிலாளியான ஜேய் (Mark Rylance) இற்கும் மனையாளும் பகுதிநேர நடிகையுமான கிளேயர் (Kerry Fox) இற்கும் இடையில் இடம்பெறுகின்றன. இன்னும் சரியாகக் கூறுமிடத்து எவருக்கும் தெரியாமலும், இழிவான முறையிலும் வாரத்திற்கு ஒரு முறை சந்தித்துக் கொள்ளும் ஜேய் மற்றும் கிளேயர் மற்றவருடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி எதனையும் அறிந்திருக்கவில்லை. டாக்ஸி சாரதியான கிளேயரின் கணவன் அன்டி (Timothy Spall) மதுபானசாலையின் அடித்தளத்தில் அமைந்த படமாளிகை ஒன்றினுள் அவளை ஜேய் பின்தொடர்கையிலேயே இந்தத் தொடர்பு பற்றி சாவகாசமாக அறிந்துகொள்கின்றார்.

பிரெஞ்சுத் திரையரங்குகளில் அவரது சேவை காரணமாகப் பிரதானமாக அறியப்பட்டவரான, திரைப்படத்தின் இயக்குனரும் துணை எழுத்தாளருமான பட்ரீஸ் செரோ, "இந்த திரைப்படமானது இன்டிமஸி (அந்யோன்யம்) என்று அழைக்கப்படுவதால் அந்யோன்யமான விடயங்களை காண்பிக்க வேண்டும்" என்ற அறிவுறுத்தும் காரணங்களின் அடிப்படையில் (ஏறத்தாழ திரைப்படத்தின் முன்னிலொரு பகுதியை உள்ளடக்கிய) பாலியல் செயற்பாடுகளை ஆதரிக்கின்றார்.

ஆபாசமற்ற திரைப்படங்களில் பாலுறவுகளை விளக்குகின்ற விடயம் தொடர்பாக இதுவரைகாலமும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதெனக் கருதப்பட்ட வரையறையை அண்மைய வருடங்களில் வெளிவந்த பல பிரெஞ்சுத் திரைப்படங்கள் தாண்டியுள்ளன. எவ்வாறிருப்பினும் அபத்தமான கதரின் பிரெய்லற்றின் முயற்சி (ரொமான்ஸ் -Romance, Une vraie jeune fille) பிரசித்தி பெற்ற பெயசி மோய் (Coralie Trinh Thi, Virgine Despentes) மற்றும் வேறு சிலருடன் (Une Liaison Pornographique, etc) ஒப்பிடும் போது திரைப்படமானது வேறுபட்ட ஒரு பிரிவினாள் அடங்குகிறது. இன்டிமஸி முதற் பாரவையிலேனும் சற்று தீவிரமான தன்மையுடையதாக உள்ளது. எவ்வாறிருப்பினும் பல ஒத்த கேள்விகள் எழுகின்றன.

முதலாவதாக, இத்தகைய பாலியல் காட்சிகளை எந்த ஒரு படைப்பிலும் காண்பிப்பதால் பெறுவது என்ன என்பது கேள்விக்குரியது. இவ்வாறே "இன்டிமஸி" யிலுள்ள யாதேனுமொன்று, உதாரணமாக நம்பிக்கையின்மை, தனிமை, கொடூரம் போன்றதான கதையின் பாத்திரங்களின் உள்ளார்ந்த ரீதியான வாழ்க்கையை விளக்குகின்ற யாதேனுமொன்று பாலியல் நடத்தைகளுக்கு முன்னதாக நேர்கிறது. இத்தகைய ஒரு ஆராய வேண்டிய விடயத்தில், சமீபத்தில் ஒரு படத்தயாரிப்பாளரை மற்றொரு நாளிலோ சகாப்தத்திலோ ஒரு இரவு மேசையை அல்லது காற்றில் பறக்கும் யன்னல் திரைகளை படமாக்கச் செய்தது தணிக்கைக் குழுவின் பிரத்தியேகமான ஜாக்கிரதை உணர்வோ பயமோ அல்ல.

இத்தகைய விவேகமானது கலையைப் பற்றியும் வாழ்க்கையைப் பற்றியுமான குறிப்பிடத்தக்க களவு விளக்கத்தினை பிரதிபலித்துள்ளது. கருதப்படக்கூடிய விதத்தில், இத்தகைய கிளர்ச்சிகளை விரும்பாத திரைப்பட ரசிகர்கள், உடலியலைத் தவிர்த்து சமூகவியலிலும் மனோ தத்துவவியலிலும் (உளவியல்) ஆர்வமாக உள்ளனர். துன்புறுத்துவதன் மூலம் இன்பம் பெறல், சுய இன்பம் காணுதல் போன்ற யாதேனுமொரு (தெளிவாக அசாதாரணமான) குணம் வெளிப்படுத்தப்படும் வரை, பாலுறவானது (திரைப்படத்தில் சாதாரணமானது) எமக்கு இத்தகைய விடயங்களைப் பற்றி எதையும் குறிப்பிடவில்லை. இது உண்மையில் கலை தொடர்பான விக்கோரியாவின் நியாயமான மதிப்பீடுகளுக்கு மீளுவதற்கான வாதமல்ல. எனினும் ஏனைய காட்சிகளைப் போலவே, பாலியல் வாழ்க்கையும் குறிப்பிடத்தக்க களவு கலை ரீதியிலான விசித்தாரத்துடன் நடத்தப்பட வேண்டும். பாலுறவை, தற்போதுதான் கண்டறியப்பட்ட ஒன்று என்பது போன்று வர்ணிப்பவர்கள் பெருமளவில் எங்கள் நேரத்தை வீணாக்கின்றார்கள். அத்துடன் சில வேளைகளில் இவர்கள், மேலும் சிரமமான சில பிரச்சினைகளை சமாளிப்பதிலிருந்து தம்மை திசைதிருப்புகின்றார்கள்.

வழக்கமான ஒரு அறிவார்ந்த சூழ்நிலையும், இத்திரைப்படத்தின் மீதியைப் பார்ப்பதற்கான அனுசூலத்தையும் பெற்ற ஒருவர், வேறு எந்த விடயம் தொடர்பாகவும் அதிகம் குறிப்பிடுவதற்கு இயலாத நிலைமையிலேயே செரோ பாலியல் விளைவுகளில் கவனம் செலுத்த முடிவுசெய்தார் என்று எண்ணுவது மன்னிக்கக் கூடியது ஆகும். எத்தகைய தீவிரமான முடிமறைப்புக்களை திரைப்படம் கொண்டுள்ள போதும், இறுதியான அந்தரங்கமான ஒன்று கூடல்கள், படத்தயாரிப்பாளர் வாழ்க்கையின் மிக அடிப்படையானதும் முக்கியமானதுமான கேள்வியை சமாளிக்கப் போராடுகிறார் என பிரதானமாக விமர்சகர்களையும் பார்வையாளரையும் திருப்திப்படுத்துவதற்காக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனவாகத் தெரிகின்றன. எனினும் இவர் அதனை அற்ப அளவேனும் செய்யவில்லை.

பெருமளவு தூரம் வரை, பாலியல் காட்சிகள் எதிர்ப்படுகின்றன. இவற்றை சேர்த்துக் கொண்டும் விலக்கியும் ஒருவர் திரைப்படத்தை விளங்கிக் கொள்ள முயல்கின்றார். இது ஒரு பயனற்ற முயற்சியாகும். பேர்லின் திரைப்பட விழாவில் இடம்பெற்ற அவரது பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டில் "இத்திரைப்படத்தை பாலியல் காட்சிகள் மட்டுமன்றி ஒரு முழுமையான கதையாக நினைக்கையில்" என பத்திரிகை நிருபர்களிடம் செரோ வேண்டுகோள் விடுத்தார். துரதிஷ்டவசமாக, இத்திரைப்படமானது ஏதாயினும் ஒன்று ஆனால் "ஒரு முழுமையான கதை" மற்றும் இம்முழுப் படைப்பிலும் ஏறத்தாழ மனித உயிரியலால் நிரப்பப்பட்ட பாலியல் காட்சிகள் மட்டுமே உண்மையில் ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதியானதும் தர்க்கரீதியிலுமாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு ஆழ்ந்த கலையை ஒரு ஆழமான சமூக கண்ணோட்டம் இன்றி படைப்பது ஏறத்தாழ சாத்தியமில்லை. நிருபணங்கள் இருந்திருக்காவிடில் செரோவின் திரைப்படமானது இவ்வாறான ஒரு நிருபணமாக தேர்ந்தெடுக்கப்படும்.

இதனுடைய நாடகபாணி பலவீனங்களும் உண்மையற்ற தோற்றங்களும் எண்ணற்றவை. ஜேய் (Jay) ஆன ரயிலன்ஸ் ஒவ்வொரு வரியிலிருந்தும் பின்வாங்கும் அவரது போக்கும் சிறிதளவு சங்கடப்படுவது போன்ற சைகைகளும் எரிச்சலை உண்டாக்குகின்றன. ஒரு கௌரவமான மத்தியதர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த வாழ்க்கை நாடகத்திய மற்றும் இன்னும் ஒரு

நாகரீகமான மதுபானசாலையில் பெருமளவு பணம் சம்பாதிக்கும் இவர் ஒரு அழுக்கு குவியல் நிறைந்த வீட்டில் என்ன செய்கின்றார்? இவை அடிப்படையில் பொது உணர்விற்காக செய்யப்பட்டவையாகும்.

பல நடிகர் நடிகைகள், குறிப்பாக நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்த கணவனாக நடக்கும், இனிமையாக பேசும் சபோல் (மைக் லே வின் பல திரைப்படங்களில் நடத்தவர்) மற்றும் ரே லன்ஸ் வேறு திரைப்படங்களில் உள்ளனர். இவர்கள் இருவரும் ஒருமிக்கத் தோன்றும் காட்சிகள் அருவருப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. கிளேயரின் சினைகிதியான மரியன் பெய்த்புள் (Marianne Faithfull) முற்றிலும் வினோதமானவர். தனது எல்லாம் அறிந்த பாவனையால் எமக்கு எரிச்சலை ஏற்படுத்துவது அன்றி தன்னிசைச் சேர்க்கையாளரான பிரெஞ்சு மதுபான சாலை தொழிலாளியினால் பயன் என்ன?

இப்படமானது பொழுதுபோக்காக தயாரிக்கப்பட்டது, மனத்திருப்தியை அளிக்காததோடு மொத்தத்தில் எந்தவிதமான உளரீதியான தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதாக இல்லை.

இன்டிமஸி தற்போதைய அற்பமான பிரெஞ்சு மத்தியதரவர்க்க வியாதியால் அவதிப்படுகின்றது. இது தனிமைப்படுத்தப்பட்ட, துயரமானதும் அன்னியப்படுத்தப்பட்ட சோடிகளுக்கும் பாரிய உலகிற்கும் உள்ள தொடர்பை வரைய முற்றாக மறுக்கின்றது நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டதைப் போன்று இத்தகைய தொடர்புகளை ஏற்படுத்துவது பிரெஞ்சு சினிமாவில் தற்போது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலெழுந்தவாரியாக, இப்படமானது லெயிபின் நேக்கட் (Leigh's Naked -நிர்வாணம்) திரைப்படத்தை ஒத்ததாக உள்ளது. எனினும் அத்திரைப்படமானது அதனுடைய எல்லைகள் எதுவாக இருந்த போதிலும் தச்சரினால் கொண்டு நடத்தப்பட்ட தீர்க்கமான கொள்கைகளின் முக்கியத்துவங்களை சித்தரிக்கவும் குறிப்பிட்ட ஒரு சரித்திர பூர்வமான கணத்தின் "உணர்வுகளின் அமைப்பையும்" பிடித்துக் கொள்ள முற்பட்டுள்ளது. அதைப் போன்ற எதுவும் இங்கு இல்லை. கதாபாத்திரங்கள் ஆழமானவையாக கருதப்பட்ட ஆனால் முற்றிலும் முட்டாள்தனமான வரிகளைச் சிந்திய வண்ணம் மனம்போன போக்கில் அலைந்து திரிகின்றனர். இத்திரைப்படத்தில் வரலாற்று ரீதியான உணர்வுகளுக்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டுள்ளது.

செரோ செய்ய முயற்சிப்பதை செய்ய முடியாது, அவர் முதன் முதலாக இதை முயற்சித்தவரோ மிகத்தேர்ச்சி பெற்றவரோ அல்ல. சமூகத்தை முழு அளவில் எடுத்துக் கொண்ட எந்த ஒரு கருத்தையும் உச்சரிக்காமலும், சமூக வாழ்வைப் பற்றிய அர்த்தத்தைப் பெற முயற்சிக்கும் அவ்வாறான கருத்துக்களை நிராகரித்துக் கொண்டும் ஒரு கூட்ட மக்களையும் அவர்களின் அந்நியோன்னிய உறவுகள் பற்றியும் ஒரு ஆழமான நோக்கை ஏற்படுத்த முனைகின்றார். இனம் தோன்றியதிலிருந்து பாலியல் உணர்வுகளும் இருந்து வந்துள்ளன. பால்களுக்கு இடையிலானதும் உட்பட உறவுகளும் அவ்வாறானதே, எனினும் பாலியல் உறவுகள் ஒரு குடும்பத்தின் முன்னேற்றத்துடனும், முடிவாக சமூக பொருளாதார உறவுகளில் தங்கியிருப்பதன் மூலமும் வெவ்வேறு வடிவங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளன.

இத் திரைப்படத்தில் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படும் பாலியல் நம்பிக்கையற்ற தன்மையின் தொடர்ச்சியை ஒருவரும் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள். ஆனால் அதன் தற்போதையை "மலர்வு" உலக நிலைமைக்கும் பல தசாப்தங்களிலான அசாதாரணமான பொருளாதார மாற்றங்களுக்குப் பின்னரான ஒரு குடும்பத்தின் நிலையுடனும் தொடர்புபட்டுள்ளதா? இந்த விடயங்களைப் பற்றி செரோவால் சங்கடப்பட முடியாது. இதற்குப் பதிலாக கருத்தற்ற பேச்சுக்களை தருகின்றார். அவையாவன ஒரு காதல் கதையை ஆரம்பிப்பது எப்போதும் இலகுவானது. "ஒரு காதல் கதையை தொடர்வது கடினமானது". ஒரு குறிப்பிட்ட மத்திய தரவர்க்க கலை அம்ச வகைப்பற்றி ஏதோ ஒரு ஆழமான பழமைவாதம் இருப்பதாக தோன்றுகின்றது. உலகானது இந்தக் கணத்தில் தனது பங்கிலும் பார்க்க அதிகளவில் இவர்களைக் கொண்டுள்ளது. சாத்தியமான பூகம்பம் கூட ஒரு போதும்

இப்படிப்பட்ட உணர்வுகளை ஊடுருவி செல்லாது. அது தன்னைப் பற்றி மிகவும் திருப்திப்படுவதோடு மிகவும் ஒடுக்கமானது. இத்திரைப்பட தயாரிப்பாளர் அவருடைய சிறிய "போகிமிய" உலகைக் கொண்டுள்ளார். ஒரு போதும் குறிப்பிட்ட புள்ளிக்கு அப்பால் நீட்டப்படாத அவருடைய அதிர்ச்சியூட்டும் நோக்குகளும், திரைப்படத் தயாரிப்பில் "மவரிக்" என்ற அவரது அந்தஸ்த்தும், எப்போதும் அப்படியே இருக்கும். வருத்தந்தரும் வகையில், இத் தருணத்தில் உண்மையுள்ள புதியது, ஒரு பூகோள வணிகத்திற்கோ அல்லது தொழில் நுட்பவியலுக்கோ அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு சஞ்சிகையில் வெளிவர பொருத்தமானதாகும்.

எமது விளக்கங்களுடன் சேர்த்துக்கொள்வதற்கு அப்பால், உதாரணமாக ஒரு ஐதீக குடும்பத்தின் முறிவு, பல்வேறு விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டது போல் செரோ இந்த அபிவிருத்தியினால் கலவரப்படுவது போல் தோன்றுகின்றார். முற்றிலும் ஒழுக்க விதிகளுக்கு உட்பட்டதும் மரபை அனுசரிக்கும் அம்சங்களும் இத்திரைப்படத்திற்கு உள்ளன. ஜெயினுடைய அவரது குடி போதையிலுள்ள அல்லது போதை வஸ்துகளுக்கு அடிமையான நண்பனின் திருமணமாகாத வாழ்க்கை ஒரு கெட்ட கணவாகும். அவரது முன்னைய திருமண வாழ்க்கை பற்றிய காட்சிகள் ஒப்பீட்டளவில் பேரின்பமானவை. அவருடைய திரைப்படத்தில் காணப்படும் பாலுறவு பற்றிய இயக்குனரின் நிச்சயமற்ற உரிமை கோரல்கள் எதுவாக இருப்பினும் "இது வாழ்க்கை என்பதால் அழகானது" உண்மையில் சோடிசேரல் வெறுப்புடிகின்றதும் திருப்திப்படுத்தாதவைப் போல் தோன்றும் வண்ணம் செய்யப்பட்டுள்ளன. (அது அப்படியிருக்க வேண்டியதில்லை, ஏனெனில் சந்தோஷமற்ற மக்களுக்கும் நிஜமான இன்பமான தருணங்கள் நினைவில் இருக்கும்: சில குறிப்பிட்ட எல்லைகளில் உடற்தொழிலியல் அதனுடைய சொந்த உரிமை கோரல்களை கொண்டுள்ளது.)

செரோ தனது கதாபாத்திரங்களின் ஆடைகளை உரித்தெறிவதன் மூலம் தான் அடிப்படைக்கு இறங்குவதாக நம்புகின்றார். இது குறிப்பிடத்தக்களவு உண்மையாகும். பாலியல் உணர்வுகள் வாழ்வின் அடிப்படையான அம்சமாகும் எனினும் குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளின் கீழேயே இவை இடம்பெறுகின்றன. ஏற்கனவே எமக்குத் தெரிந்த அந்த உறுதியான நிபந்தனைக் குட்பட்ட ஒரு பழையதும் திரித்துக் கூறும் நடையில் அமைந்த கதாபாத்திரத்தை எமக்குக் காட்டும் முகமாக மிக சிக்கலானதும் பயனளிப்பதுமான கேள்விகளை செரோ புறக்கணிக்கின்றார்.

மீண்டும் மீண்டும் நியாயமான வெளிப்படையான கருத்தை தாக்காமல் அடிப்படையாக சொற்ப நேரத்தில் குறித்துக் கொள்ள வேண்டியது என்னவெனில் பாலியல் நடத்தையில் எல்லா வகைகளையும் பற்றி வர்ணிப்பதை தற்காலப் படித் தயாரிப்பில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த போதும் இருக்கும் சமூக ஒழுங்கு பற்றிய நியாயமான விமர்சனங்களையும் மாற்றுவழி இருக்கக் கூடும் என்ற பிரேரணைகளையும் உத்தியோக பூர்வமற்ற விதத்தில் ஆனால் சக்திவாய்ந்த முறையில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன.

எமது சகாப்தத்தின் சமூக உளவியல் மற்றும் அது ஏற்படுத்தும் வரலாற்று நிகழ்வு என்பவை உட்பட எமது காலத்தில் கலைஞர்கள் சகாப்தத்தின் பாத்திரத்தை கணக்கில் எடுக்காது புறக்கணிக்கும் விதத்திலேயே பிரதானமாக ஒருவரிலிருந்து ஒருவர் வேறுபடுகின்றனர். சிலர் இதனை மலிவான கற்பனைக் கதை மூலமும் ஆழமற்ற விதத்திலும் செய்கின்றனர். சிலர் தற்போதைய நிலைமைகளுக்கு வெளிப்படையாக அடிபணிவதன் மூலமும் மற்றவர்கள் "தூய களங்கமற்ற" என்ற எண்ணத்துடன் கலையை வணங்கும் நடவடிக்கைகள் மூலமும் மற்றவர்கள் வரலாறோ நோக்கத்தின் உண்மைத்தன்மையோ ஒரு கருத்தையும் கொண்டதல்ல என்ற எண்ணத்துடன் இவற்றை நிராகரிப்பதன் மூலமும் இன்னும் சிலர் பாலியல் மூலமும் செய்கின்றனர். இந்த ஏமர்ந்து உடயாயங்களில் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அதிகளவில் ஒன்றும் இல்லை.

நவீன மனிதர்களின் மேலும் சிக்கல் தன்மை வாய்ந்த கூர்ப்பு பரம்பல் பற்றி ஆய்வுகள் பிரேரிப்பு

வோல்டர் கில்பர்ட்
ஏப்ரல் 20, 2002

நவீன மனிதர்களின் பிறப்புரிமைப் பரம்பரை பற்றிய புதிய ஆய்வானது எம்மைத் தோற்றத்திலும், நடத்தையிலும் பெருமளவில் ஒத்திருக்கின்ற மக்களின் தோற்றம் (உருவாக்கம்), உலகளாவிய ரீதியிலான பரம்பல் என்பனவற்றை விளக்குகின்ற, பரந்தளவில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட "ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே" என்ற கொள்கையில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கலாம்.

புனித லூயிஸ் நகரத்தின் வாஷிங்டன் பல்கலைக் கழக குடித்தொகை உயிரியலாளர் டாக்டர் அலன் டெம்பிளேன் மேற்கொண்ட கற்கையானது 100,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் "ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே" நவீன ஹோமோ சேப்பியன்சு (Homo sapien) "குடிபெயர்ந்த போது" அவர்கள் ஏனைய மனித குடித்தொகைகளை முற்றாக பிரதீயீடு செய்தார்கள் என்ற கருத்தில் ஐயப்பாட்டை ஏற்படுத்தியுள்ளார். அண்மையில் இடம்பெற்ற பேட்டியின்போது டெம்பிளேன் "பெருமளவில் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே ஆனால் முற்று முழுதாக அல்ல", "மனிதர்கள் மீண்டும் மீண்டும் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே பரம்பலடைந்த போதும் இப்பரம்பல்களின் விளைவுகள் மீள் குடியேற்றங்களாக அன்றி இடைஇனங்கலத்தல்களாக அமைந்தமையால் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் உள்ள மனித குடித்தொகைகளுக்கிடையே பிறப்பிமைப் பிணைப்பை இவை வலுப்படுத்தின," எனத் தெரிவித்தார்.

ஆபிரிக்காவின் தென்பகுதியில் போடர் குகை (Border cave) மற்றும் கிளசின் ஆற்றிலுமிருந்து பெறப்பட்ட உயிர்ச்சுவட்டு ஆதாரங்கள் மூலம் கூட்டப்பட்டவாறு நவீன மனிதர்கள் முதன் முதலில் ஆபிரிக்கா கண்டத்தில், ஏறத்தாள் 70,000 முதல் 130,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றினர் என்பது பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

ஆதியானதும் நவீனமானதுமான மனித இயல்புகளின் கலவையாக காணப்பட்ட மனிதனான பண்டையகால ஹோமோசேப்பியன்சுகளின் (Homo sapiens) ஏமாற்றத்தருகின்றதான மீதிகள் 300,000 ஆண்டுகள் பழமை வாய்ந்தனவாகத் திகழியிடப்பட்டுள்ளன.

"ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே" கொள்கையானது, மனிதர்கள் உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலும் மிக ஆதியான ஹோமோ இரெக்டஸ் (Homo erectus) களிலிருந்து அழிகளவிலோ சிறிதளவிலோ ஏககாலத்தில் முழுமாக நவீன மனிதர்களாகக் கூர்ப்படைந்தனர் என்ற கருத்துடைய பல்பிராந்தியக் கருதுகோளில் பாரியளவு பிரதீயீடுகளை செய்துள்ளது.

பல்பிராந்தியக் கருதுகோளின் எதிர்மறையான அம்சங்களில் ஒன்று எதுவெனில் இக்கருதுகோளானது தன்னை; தற்காலத்தில் உயிர்வாழ்கின்ற குடித்தொகைகளும் அவற்றுக்கு தொலைவிலுள்ள, ஒவ்வொரு புவியியல் பிராந்தியத்திலும் உள்ள கூர்ப்புப் பாதையின் முதாதையர்களும் இன அடிப்படையிலான குணவியல்புகளை கொண்ட வழித்தோன்றல்கள் வாழ்ந்தனர், என்ற இனவாத அடிப்படையிலான பகுத்தாய்விற்கு இட்டுச் சென்றமையாகும்.

"EVE" கருதுகோள்

1980களின் பிற்பகுதிகளில் மூலக்கூற்று உயிரியலாளர்கள் தற்போது வாழ்கின்ற எல்லா மனிதர்களும் பூரணமாக ஆபிரிக்க பரம்பரையின் வழித்தோன்றல்கள் என்ற கருத்திற்கு மேலும் உறுதுணையாகும் வகையில் இழைமணிகளை தொடர்பான "என்" (EVE) கருதுகோளின் விருத்தி செய்தனர். "என்" கருதுகோளானது பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் மனிதர்களின் கலங்களிலுள்ள இழைமணிகளின் பாரம்பரியப் பதார்த்தத்தின் (DNA) விகாரம் நிகழும் வீதத்தினை மதிப்பிடுவதன் மூலம் மனிதர்களின் பாதையிலுள்ள ஆபிரிக்காவில் வாழ்ந்த ஒரு கருதுகோள் பெண்ணுடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது.

இழைமணிகள் எனப்படுவவை மனித கலங்களில் குழியவருவில் அதிக எண்ணிக்கையில் காணப்படுகின்ற மென்சவ்வால் சூழப்பட்ட கலச்சவாசத்திற்குப் பொறுப்பான அலகுகள் அல்லது புன்னங்களாகும். இழைமணிகள் கலத்தின் கருவிலன்றி குழியவருவிலேயே காணப்படுவதால் இவற்றின் பரம்பரைப் பதார்த்தமானது (DNA) ஒரு சந்ததியிலிருந்து மறு சந்ததிக்கு பெண்ணின் மூலமே கடத்தப்படலாம். ஆண் விந்துக்கள் உண்மையில் குழியவருவை கொண்டுவராததால் இவை இழைமணிகளுக்கு பற்றாக்குறை உடையன. இழை மணிக் குரிய பாரம்பரியப் பதார்த்தமானது (DNA) மனித பிறப்பிமைமையில் பங்குவகிக்காத போதும் அஜன் நிலைத்தவானது ஒரு காலத்தில் இழைமணிகள், உயிர்களின் கூர்ப்பின் சிக்கலான கலங்களாக மாற்றமடைந்த சயாதீனவாழ் பக்ஷரியா போன்ற உயிர்களாக இருந்திருக்கலாம் என தெரிவிக்கின்றது.

"ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே" கருதுகோளானது பரந்தளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் சடுதியானதாக தென்படுகின்ற ஹோமோ சேப்பியன்சுகளின் தோற்றமும் அவற்றின் மிக விரைவான பரம்பலும் பேலியோ (Paleo) சகாத்தத்தக்குரிய மனித வர்க்க ஆய்வாளர்களை முன்பு ஐரோப்பாவிலும் ஆசியாவிலும் வாழ்ந்த மனிதர்கள் உயிரியல் ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாகவும் முன்னேற்றமடைந்த நவீன மனிதர்களால் முற்றுமுழுதாக பிரதீயிடப்பட்டனர் என முடிவு செய்ய வழிவகுத்துள்ளது. தற்போது இடம்பெறுகின்ற மூலக்கூற்றுப் பிறப்புரிமையியல் ஆய்வானது இந்த ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து வெளியேயான மனிதப் பரம்பல் பற்றிய காட்சி விளக்கத்தை உறுதிப்படுத்த ஏதுவாக இருந்ததுடன் இந்த ஆய்வின் விளைவாக ஹோமோ நியண்டதாலென்சிஸ் (Homo neanderthalensis) மனிதனுக்கு முன்பு ஹோமோ சேப்பியன்ஸ் நியண்டதாலென்சிஸ் (Homo sapiens neanderthalensis) எனப்படுகின்ற ஐரோப்பாவின் பிரசித்தி பெற்ற நியண்டதால் "குகை மனிதன்" வேறுபட்ட ஒரு இனமாக மீள் பெயரிடப்படுவதனையும் நவீன மனித பரம்பரையலகுச் சேகரத்திற்கு பங்களிப்புச் செய்வான் என்று கருதப்படுவதில் இருந்தும் நீக்கப்படுவதனையும் விளைவாக்கியுள்ளது.

எவ்வாறெனினும் டெம்பிளேன் ஆய்வானது முற்றான மீள் குடியேற்றம் பற்றிய விளக்கத்தை கேள்விக்கு உள்ளாக்கியுள்ளது. டெம்பிளேன் Geodis எனப்படும் கனிவி வேலைத்திட்டம் மூலம் இழைமணிக் குரிய பாரம்பரியப்பதார்த்தம், 5 நிறமூர்த்தத்திற்குரிய தந்தை வழியாக பெற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாரம்பரியப் பதார்த்தம், மற்றும் மனித பரம்பரையலகு சேகரத்தின் ஏனைய எட்டு பகுதிகளில் இருந்து பெறப்பட்ட 14.என்.ஏ, நிறமூர்த்தத்திற்குரிய இரு 14.என்.ஏக்கள் என்பவற்றையும் உள்ளடக்கி பகுத்தாய்வு செய்தார். மேலும் டெம்பிளேன் குடித்தொகைகளின் வேறுபட்ட மாதிரிகளுக்கு உரிய பரம்பரையலகுகளையும் (DNA/ பாரம்பரிய பதார்த்தத்தின் சிறிய துண்டங்கள்) ஆராபந்தார். இந்த வேலைத் திட்டமானது தனி அலகுகளாக தலைமுறைபரிமை அடைகின்ற பரம்பரை அலகு கூட்டங்களை ஆராய்வதன் மூலம் குடித்தொகைகளுக்கு இடையிலும் குடித்தொகையினுள்ளும் உள்ள பிறப்பிமை தொடர்புகளை தீர்மானிப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. 14.என்.ஏ. பற்றிய புள்ளிவிபரவியல் ரீதியிலான பகுத்தாய்வு டெம்பிளேன் தயாரித்த Geodis என்ற வேலைத் திட்டமானது, பிற்காலத்தில் டேவிட் போசாடா (David Posada) மற்றும் கீத் கிரண்டால் (Keith Crandall) ஆகியோரது உதவியுடன் ப்ரிக்ஹாம் யங் பல்கலைக்கழகத்தில் (Brigham young university) சிறிது மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இந்த வேலைத்திட்டமானது தரவுகளுக்கு பக்கலயமாக இருப்பதற்கான மனிதக் கூர்ப்பின் முன்னைய மாதிரிகளின் தேவையற்ற விதத்திலான புள்ளிவிபரவியல் அணுகுமுறையை கையாண்டிருப்பதன் மூலம் தற்போதைய தரவுகளுடன் முன்னர் அனுமானிக்கப்பட்ட முடிவுகளை பொருத்தச் செய்ய வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை குறைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

இவர்களது கண்டுபிடிப்புகள், ஹோமோசேப்பியன்சுகள் (Homo sapiens) ஏனைய மனிதக் கூட்டங்களுடன் இடையினங்கலத்தலில் ஈடுபட்டாவிட்டால் எதிர்பார்க்கக் கூடியதைவிடவும் மிகவும் பழமையான 14.என்.ஏ.யின் விசேட அடையாளங்களை வெளிக்காட்டுகின்றன.

டெம்பிளெடனின் செயற்பாடுகள், குறைந்தது இரண்டு ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியேறும் பரம்பல் நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன எனவும் அவற்றுள் பழமையானது 420,000 முதல் 840,000ற்கு இடைப்பட்ட ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும், அண்மையானது 80,000 முதல் 150,000ற்கு இடைப்பட்ட ஆண்டுகளுக்கு முன்னரும் இடம்பெற்றன எனத் தெரிவிக்கின்றன.

டெம்பிளெடனின் கருத்துப்படி மனித பரம்பரையலகு சேகரத்தில், இந்த முன்னைய அசைவுகளின் பரம்பலுக்குரிய பரம்பரையலகுகள் காணப்படுவதுடன் இவை குறித்த புவியில் பிராந்தியங்களுக்கு தனித்துவமானவையாகவும் உள்ளன. இவ்வகையில் ஐரோப்பியர்களின் பிறப்புரிமை ஒழுங்கமைப்பில் நியண்டாத்தாலுக்கிரிய (Neanderthal) பரம்பரையலகுகளின் மீதிகளும், ஆசியக் குடித்தொகைகளில் ஹோமோ இரெக்டஸ் (Homo erectus) பரம்பரையலகுகளும் காணப்படலாம். டெம்பிளெடன் எழுதுகிறார்: "அங்கு ஒரு பிரதீயீட்டு நிகழ்வு இடம்பெற்று இருப்பின் பழமையான பரம்பல் நிகழ்வின் மூன்று, குறிக்கத்தக்க பிறப்புரிமையின் விசேட அடையாளங்களும், மீண்டும் நிகழ்ந்த பழமையான பரம்பரையலகுப் பாய்ச்சலின் ஆறு குறிக்கத்தக்க பிறப்புரிமையின் விசேட அடையாளங்களும் நீக்கப்பட்டிருக்கும்.

காலத்துடன் மனிதர்களின் அசைவால் குடித்தொகையின் உள்ளேயோ வெளியேயோ பரம்பரையலகுகளின் அசைவான "பரம்பரையலகுப் பாய்ச்சல்" பற்றிய டெம்பிளெடனின் குறிப்பானது, முக்கியமாக பழைய பரம்பலின் பரந்த வீச்சிலான திகதிகளுக்கு விளக்கமளிக்க உதவுகின்றது. இது பேலியோ (Paleo) சகாப்தத்திற்குரிய மனிதவர்க்க ஆய்வாளர்கள் தாமதப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கூர்ப்புச் செயல்முறைக்கு ஒப்பானதை மீளக் கட்டியெழுப்ப முற்படுகின்றபோது எதிர்நோக்குகின்ற சிமங்களை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. நவீன பார்வையில் ஒரு புராதனமான தாய் மண்ணிலிருந்து புதிய இடத்திற்கு மக்கள் குடிபெயர்ந்ததை விட, உதாரணமாக ஆபிரிக்காவின் பண்டு (Bantu) குடிபெயர்வை விடவும் ஆதிக்கால மனிதர்கள் மிகவும் மெதுவாகப் பரவி உலகின் வெவ்வேறு பாகங்களிலும் தம்மை பல ஆயிரம் தசாப்தங்களுக்கு மேலாக நிலைப்படுத்தி வந்தனர்.

பூகோளத்தின் குறுக்கேயான இந்த மனிதப்பரம்பலின் உயிர் நாடியைத் தூண்டிய காரணி ஆனது அநேகமாக மேலும் விரும்பத்தகுந்த கால நிலை நிபந்தனைகளுடனான உயிரியல் மற்றும் கலாசார கூர்ப்பை உள்ளடக்கி இருந்துள்ளது. சிக்கல் தன்மை அதிகரித்துச் செல்கின்றதான ஒரு சமூகவியல் கட்டமைப்பின் மூலம் வழிநடத்தப்படும் வகையில் மனிதவழித் தொடரானது பெரிய மூளையை கொண்டிருக்க கூடிய விதத்திலான திசையில் கூர்ப்படைந்து சென்றமையின் பிரதிபலனாக மேலும் மேம்படுத்தப்பட்ட தொடர்புடலுக்கு சிலவேளைகளில் பழமையான பேச்சின் வடிவத்தில் இடமளிக்கப்பட்டது.

அதிகரித்த மண்ணையோட்டுக் கொள்ளவுடன் இணைந்தவாறான நட்பும் மிக்க கலாசார முன்னேற்றங்கள் மனிதர்களுக்கு மேலும் வெற்றிகரமான ஒரு வாழ்க்கை முறையை வழங்கியதுடன் இவை குடித்தொகை அதிகரிப்பிற்கும் இதனுடன் இணைந்தவனான நெருக்கடிகளுக்கும் இட்டுச் சென்றன. போல் எலிரிச் (Paul Ehrlich) என்ற உயிரியலாளரால் "ஆபிரிக்காவிலிருந்து வெளியே 2" என அழைக்கப்படுகின்ற இரண்டாவது பாரிய குடி பெயர்வு இடம்பெற்ற காலகட்டத்தில் உண்மையான மொழியானது ஏற்கனவே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம்.

"திரெலிஸ்" (Trellis) மாதிரி (குறுக்கு நெடுக்காக அடிக்கப்பட்ட மரச்சட்ட மாதிரி) -

சில விடயங்களில் டெம்பிளெடனின் முடிவுகள் ஹோமோ சேப்பியன்களின் கூர்ப்பு பரம்பல் என்பவற்றை "குறுக்கு நெடுக்காக அடிக்கப்பட்ட மரச்சட்டத்தை" ஒத்ததாகக் காட்டுகின்றதான பல்பிராந்திய கருதுகோளின் தற்போதைய திரிபுபட்ட வடிவத்திற்கு சிறிதளவு நம்பிக்கை அளிப்பவனாகத் தென்படுகின்றன. மனித கூர்ப்புடனான, பரம்பல் பற்றிய இந்த மாதிரியானது 20ம் நூற்றாண்டின் சிறந்த, பேலியோ சகாப்தம் தொடர்பான மனிதவர்க்க ஆய்வாளர்களுள் ஒருவரும், தற்போது ஹோமோ இரெக்டஸ் என இணங்காணப்பட்டுள்ள சீனாவின் செளகெளடியன் (Soukoudien) இற்குரிய பீக்கிங் மனிதனை வெளிக்கொணர்ந்த உண்மையான அகழ்விற்கு பிரதான பொறுப்புடையவருமான ஃப்ரான்ஸ் வெய்டென்ரிச்சின் (Franz Weidenreich) முயற்சியால் 1930ல் உருவாக்கப்பட்டது.

வெய்டென்ரிச்சின் (Weidenreich) மனிதக் கூர்ப்பின்

மாதிரியானது "பல கிளைகளுடைய மெழுகுவர்த்தி தாங்கியை" ஒத்திருப்பதன் மூலம் அவரை ஒரு உறுதியான பல்பிராந்திய கொள்கைவாதியாக காட்டியது. எனினும் இவர் இவரது சமகாலத்தவர்களைப் போலல்லாது, மனித வர்க்கங்களுடன் தொடர்புடையதான குணவியல்புகள் அண்மையில் ஏற்பட்டவையோ மிக குறுகிய காலத்திற்குரியவையோ அல்ல, வேறுபட்டவை என்ற கருத்தை நிராகரித்தார். வெய்டென்ரிச், தொடர்மாறல் பற்றிய கருத்துக்களை அல்லது நேர்வழிவந்த கூர்ப்பு பற்றிய கருத்துக்களை விருத்தி செய்வதன் மூலம் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட பிராந்திய ரீதியிலான அபிவிருத்துக்கும் மனித இனங்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமைக்கும் இடையில் தென்பட்ட முரண்பாட்டை விளக்க முயன்றார். வெய்டென்ரிச், மனித வழித்தொடரானது வெளிப்பட்ட உடனேயே அது ஒரு குறிப்பிட்ட முறையில் கூர்ப்படையும் வகையில், உதாரணமாக பெரிய மூளையைக் கொண்டிருக்கும் வகையில், உள்ளார்ந்த ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது.

கலாச்சாரக் கூர்ப்பின் விளைவு மீது ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒத்த கருத்தானது மனிதக் குடித்தொகைகளை ஒன்றிலிருந்து ஒன்று வேறுபிரிப்பதற்கான உடலமைப்பு இயல்புகளின் மாறல்களின் முக்கியத்துவத்தை குறைப்பதன் மூலம் உயிரியல் கூர்ப்பைத் தீர்த்து வைக்க உதவியது. இதற்கான தெட்டத்தெளிவான உதாரணமாக அமைவது, இன்று கடும் நிறமான சருமமுடைய மனிதர்களால் தேவையானளவு உயிர்ச்சத்து 'டி'யை சூரிய சக்தி அகத்துறிஞ்சல் மூலம் தயாரிக்க முடியாது போயினும், குளிரான சூரிய ஒளி குறைவான காலநிலையிலும் வெற்றிகரமாக தப்பிப்பிழைக்க முடியும் என்ற உண்மையாகும். மேலும் திருத்தமாகக் கூறின் அவர்கள் தேவையான அளவு உயிர்ச்சத்துக்களை பாற்பொருட்களின் நுகர்வு மூலமோ உணவுப் பிரதீயீடுகள் மூலமோ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பல்பிராந்தியக் கருதுகோளின் தற்கால ஆதரவாளர்களான மிக்சிகன் (Michigan) பல்கலைக்கழகத்தின் மனிதவர்க்க ஆய்வாளரான மில்போர்ட் வொல்போஃப் (Milford Wolpoff) மற்றும் அவுஸ்திரேலியாவைச் சேர்ந்த மனிதவர்க்க ஆய்வாளரான அலன் தோன் (Alan Thorne) ஆகியோர் புதிதாக வந்த குடித்தொகைகளுடன் பலநூறாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக கொண்டிருந்த தொடர்பின் விளைவான தொடர்ச்சியான பரம்பரையலகுப் பாய்ச்சலை பிராந்திய ரீதியிலான அபிவிருத்தியுடன் இணைக்கின்றதான குறுக்கு நெடுக்காக அடுக்கப்பட்ட மரச்சட்டத்தை (Trellis) ஒத்த மனித கூர்ப்பின் மாதிரியை விருத்தி செய்தனர்.

வொல்போஃபும் தோனும் (Wolpoff, Thorne) பிராந்திய ரீதியிலான தொடர்ச்சியை எடுத்துக்காட்டுகின்ற உயிர்ச்சவட்டுப் பதிவுகளில் உள்ள நிராகரிக்க முடியாத ஆதாரத்தை மேற்கோள் காட்டுவதுடன் இழைமணி தொடர்பான "ஈவ்" கருதுகோளை கண்டிக்கின்றனர். அவர்கள் குடித்தொகைகளில் அல்லது அவைகளில் உள்ள "மையமும் விளிம்பும்" என்ற தொடர்ச்சியை வலியுறுத்தினர். சாத்தியமாக்கக் கூடிய வகையில் ஆபிரிக்கா ஹோமோ சேப்பியன்களின் கூர்ப்பின் மையமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் அதே வேளை வொல்போஃப் மற்றும் தோன் ஆகியோர் சுற்றயலுக்குரிய அல்லது "விளிம்பு", குடித்தொகை, புதிய சூழலுக்குரிய சவால்களுக்கான இசைவாக்கங்களாலும் அவற்றுடன் இணைந்தவகையில் குறிப்பிடத்தக்களவு புவியியல் தனிப்படுத்துகையாலும் விளைந்த பரம்பரையலகு மாற்றங்களின் வேறுபாடுகள் காரணமாக பிராந்திய ரீதியிலான ஒரே இயல்புகளை விருத்தி செய்திருக்கலாம், என வலியுறுத்துகின்றனர்.

எவ்வாறிருப்பினும் டெம்பிளெடன் (Templeton), நவீன மனிதனின் பரம்பரையலகுத் தேக்கத்திற்கு சாதாரண குடித்தொகைகள் உறுதியானவையாகவும் பங்களிப்பு செய்பவையாகவும் இருத்தலானது சுட்டிக் காட்டப்பட்ட போதும்: நவீன மனிதனின் பிறப்புரிமை அமைப்பியலானது வெற்றிகரமாக ஆபிரிக்காவிற்குரியது என்பதைப் பேணி வந்துள்ளார். டெம்பிளெடனின் ஆய்வு கூர்ப்பு, நவீன மனிதப் பரம்பல் பற்றிய வாதங்களுக்கு ஒரு புதிய சக்தியை அளித்துள்ள அதே சமயம், இச்செயற்பாடு எவ்வாறு வியக்கத்தக்கவகையில் வளமானதும் சிக்கல்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதை மீண்டும் வெளிப்படுத்தி உள்ளது.

2002 அனைத்துலக பாடசாலைக்காக வழங்கப்பட்ட அறிக்கை

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி: 1991-2001

நிக் பீம்ஸ்

புத்தாண்டுக்கு முன்னர், சோவியத் ஒன்றியமும் கிழக்கு ஐரோப்பிய ஸ்ராலினிச ஆட்சிகளும் பொறிந்தபோது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு பின்வரும் கேள்வியை முன்வைத்தது: இந்த ஆட்சிகள் இல்லாமற் போனது புதிய முதலாளித்துவ சமநிலைக்கான நிபந்தனைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறதா, அல்லது அது உலக முதலாளித்துவத்தின் ஸ்திரநிலையை ஒட்டு மொத்தமாகக் இல்லாதொழித்த நிகழ்ச்சிப் போக்கின் ஆரம்ப வெளிப்பாடா?

இரு விடைகளிலிருந்தும் வேறுபட்ட முன்னோக்குகள் எழுகின்றன. சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவு, முதலாளித்துவம் புதிய உயிர் நீட்டிப்பை எடுத்திருந்தது என இப்படிச் சொல்லலாம் என்றால், தற்போது சோசலிசம் இறக்கவில்லை என்று நாம் சொல்ல வேண்டியிருக்கும், சோசலிசப் புரட்சிக்கான முன்னேற்றம் எதிர்காலத்தில் ஏதோ வரையறுக்கப்படாத புள்ளிக்கு கட்டாயம் ஒப்படைக்கப்படுவதாக இருக்கும்.

மாறாக சோவியத் ஒன்றியத்தின் உயிர் துறப்பு இறுதி ஆய்வில் உலகப் பொருளாதாரத்தில் பரந்த மாற்றத்தின் அரசியல் வெளிப்பாடாக இருந்தது என்று நாம் நிலைநாட்டினோம் — அம்மாற்றங்கள் முதலாளித்துவ ஆட்சியின் ஸ்திரத்தன்மை தங்கியிருந்த அரசியல் கட்டமைப்பை இல்லாதொழித்த மாற்றங்களாகும். உற்பத்தி பூகோளமயமாக்கல், கணினி சில்லை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொலை நோக்கில் பாதிப்பைக் கொண்ட தொழில் நுட்ப முன்னேற்றங்களுடன் கட்டுண்டிருக்கிறது. அது மொத்தத்தில் "தனி நாட்டில் சோசலிசம்" என்ற அதன் வேலைத் திட்டத்தில் முன்னிலைப்படுத்திக் காட்டிய ஸ்ராலினிசத்தின் தேசியப் பொருளாதார முன்னோக்கின் முற்றிலும் இயலாத்தன்மையாகும்.

ஆனால் ஸ்ராலினிச ஆட்சிகளின் பொறிவானது, மீண்டும் உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும், முதலாளித்துவத்தால் இயக்கப்படும் உற்பத்தி சக்திகளின் பூகோள விரிவாக்கத்திற்கும் முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் ஆட்சி அடித்தளமாகக் கொண்டிருக்கும் தேசிய அரசு முறைக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டின் வெடிப்பின் ஆரம்ப வெளிப்பாடு மட்டுமே ஆகும். நாம் வலியுறுத்திய இம்முரண்பாட்டின் மீள் வெளிப்பாடு தொலைநோக்கான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் விளைபயன்களைக் கொண்டிருந்தது.

கடந்த தசாப்தத்தில் அனைத்துலகக் குழுவின் தத்துவார்த்த மற்றும் அரசியல் வேலை முதலாளித்துவத்தின் வரலாற்று அபிவிருத்தியில் புதியகட்டத்தின் விளைபயன்களுடனாக வேலைசெய்வதை மையப்படுத்தி இருந்தது மற்றும் இந்த ஆய்வின் அடிப்படையில், எமது சொந்த வேலையின் வடிவங்களுள் தேவையான மாற்றங்களை செய்வதாக இருக்கிறது.

ஆரம்பத்திலிருந்தே மிகப் பெரிய மற்றும் சக்திமிக்க தொழிலாளர் அதிகாரத்துவமான ஸ்ராலினிச ஆட்சிகளின் வீழ்ச்சியானது அனைத்து பிரதான முதலாளித்துவ நாடுகளிலும் தொழிலாளர் அதிகாரத்துவத்தின் பரிணாமத்திற்கான பாரதாரமான விளைபயன்களைக் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் கண்டுகொண்டிருந்தோம். தொழிற்சங்கங்கள், சமூக ஐனநாயக மற்றும் தொழிலாளர் கட்சிகளின் உருமாற்றம் வெறுமனே மற்றும் அவற்றின் பல்வேறு தலைவர்களது காட்டிக் கொடுப்புகளின் வெளிப்பாடு அல்ல, மாறாக அவற்றின் அதே கட்டமைப்பின் உள்ளார்ந்த உற்பத்தி ஆகும் என நாம் வலியுறுத்தினோம். அது பூகோள உற்பத்தியிலிருந்து உருவாகிய புதிய சூழ்நிலைக்கு தேசிய அடித்தளத்தைக் கொண்ட அமைப்புகளின் பதிலாக

இருந்தது.

தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை முன்னோக்கில் மறு பரிசீலனை செய்ததுபோல உற்பத்தி பூகோளமயமாக்கல் மீதும் விமர்சன ரீதியான மறு ஆய்வு தேவைப்படுகிறது. ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக தேசிய சுயநிர்ணய உரிமை இயக்கப்பட்ட வரை, ஆரம்ப சகாப்தத்தில் இந்தக் கோரிக்கை முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்த அதேவேளையில், உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட பரந்த மாற்றமானது அது இப்பொழுது மாறி இருக்கிறது என்பதை அர்த்தப்படுத்துகின்றது. "சுயநிர்ணய உரிமை" என்பது பல்வேறு முதலாளித்துவ மற்றும் குட்டி முதலாளித்துவ வர்க்கப் பகுதிகள் பூகோள மூலதனத்துடன் தங்களின் சொந்த உறவை ஏற்படுத்துவதற்கான கோரிக்கையாகிவிட்டது.

பல்வேறு குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரப் போக்கினருக்கு எதிராக அனைத்துலகக் குழுவின் ஆய்வானது அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. இக்குட்டி முதலாளித்துவ பிரிவினர், தேசிய அரசு என்றும் போல் பலமாக தொடர்ந்து இருக்கிறது மற்றும் அரசியல் முன்னோக்குகள் அதை நோக்கி திசைவழிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றும், பூகோளமயமாக்கல் என்பது ஆளும் தட்டால் நடத்தப்படும் கொள்கைப் பிரச்சாரத்தைத் தவிர உண்மையில் வேறொன்றும் இல்லை என்று வலியுறுத்தினர். இறுதி ஆய்வில் 1994இல் நமது ஆய்வின் மீதான ஸ்பார்ட்டாசிஸ் லீக்கின் தாக்குதலானது, தேசிய அரசுக்கு அழுத்தத்தைப் பிரயோகிப்பதன் மேல் தமது அரசியல் முன்னோக்கைத் தளமாகக் கொண்டவர்கள் அனைவரினதும் கண்ணோட்டத்தின் சுருக்கமான தொகுப்பாக இருக்கின்றது.

இத்தீவிரவாதிகள் ஆதரிக்கின்றவாறு, உற்பத்தி சக்திகளின் பூகோள அபிவிருத்தியால் தேசிய அரசு கீழறுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் வலியுறுத்துவதுபோல் அது முக்கிய தலைமை உடைய அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத் தனித்தன்மையாக தொடர்ந்து இருந்தால், அப்பொழுது மார்க்சிசத்தின் முழு முன்னோக்கும் அறவியல் அல்லது ஒழுக்கக் கருத்தியலை தவிர வேறொன்றுமாய் இருக்க முடியாது. அதாவது தேசிய அரசையும் தனிச் சொத்துடைமையையும் இல்லாதொழிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட சோசலிச முன்னோக்கானது வெறும் கற்பனையானதாக ஆகின்றது.

இதுதான் பூகோளமயமாக்கலுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு இயக்கங்களிலிருந்து எழுந்த பிரதான அரசியல் பிரச்சினையாக இருந்தது. 1999ல் சியாட்டில் ஆர்ப்பாட்டங்களைத் தொடர்ந்து முற்றிலும் முற்போக்கான அபிவிருத்தியும் இறுதி ஆய்வில் உலக சோசலிசத்திற்கான அடிப்படையாகவும் இருக்கும் உற்பத்தி சக்திகளின் பூகோளமயமாக்கலுக்கும், தனிச்சொத்துடைமையையும் தேசிய அரசையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட, அதற்குள்ளே நெருக்கப்பட்டிருக்கின்ற, காலவதியாகிப் போன பிற்போக்கு அமைப்பான பூகோள முதலாளித்துவத்துக்கும் இடையில் வேறுபடுத்தல் செய்யப்பட வேண்டும் என்று நாம் விளக்கினோம். இந்த வேறுபடுத்தல் இரண்டாண்டுக்கு முன்னர் பேராசிரியர் மைக்கேல் சோசுடோவ்ஸ்கிக்கு எதிரான எமது வாதத்தில் மத்திய புள்ளியாக இருந்தது.

நமது ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு, 1995ல் நமது கழகங்களை கட்சியாக மாற்றல் மற்றும் உலக சோசலிச வலைத்தளத்தை ஆரம்பித்தல் போன்ற பிரதான மாற்றங்களை எடுத்திருக்கிறது: இப்பொழுது நாம் கேள்வியை முன்வைப்போம்: நமது முன்னோக்கு நிகழ்வுகளின் சோதனையில் நின்று பிடித்ததா? வேறுவிதமாகக் கூறினால், மேலும் பூகோள விரிவாக்கம் அடிப்படையாகக் கொள்ளக்

கூடிய புதிய சர்வதேச சமநிலையை ஏற்படுத்துதல் என்பது முதலாளித்துவத்தைப் பொறுத்தவரை சாத்தியமாக இருந்திருக்கிறதா? தற்போதைய சூழ்நிலையில் எதிர்காலத்தில் பின்வருவதைச் சுட்டிக்காட்டும் அபிவிருத்திப் போக்குகள் இருக்கின்றனவா? கடந்த பத்து ஆண்டுகளின் புயல்களும் அழுத்தங்களும் வெறுமனே புதிய நிலையான சர்வதேச ஒழுங்கின் பிரசவ வேதனைகளா? அல்லது, அதற்கு மாறாக, சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தின் பொறிவினால் குறிக்கப்பட்ட ஆழமாகிவரும் சமநிலையின்மையை அவை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகின்றனவா? இந்த சொற்பொழிவில், நான் இக் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க மற்றும் அவை பற்றிக் கூற முயல்வேன்.

அமெரிக்கா தலைமையிலான மூன்று யுத்தங்கள்

கடந்த தசாப்தத்தில் அரசியல் பொருளாதாரத்தின் தனிச் சிறப்பியல்புகள் இரண்டு இருக்கின்றன: அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தால் நடாத்தப்பட்ட மூன்று யுத்தங்களின் வெடிப்பு மற்றும் சர்வதேச நிதி அமைப்பு முறைக்குள்ளே வளர்ந்து வரும் கொந்தளிப்பு. 1990-91 வளைகுடா யுத்தத்தைத் தொடர்ந்து 1999ல் சேர்பியாவில் யுத்தம் மற்றும் அதனுடன் 2002 "யுத்த ஆண்டாக" இருக்கும் என்ற டிஷ்வின் உறுதிப்பாட்டுடன், இப்பொழுது ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான யுத்தம். நாம் 2002ல் நுழைகையில், நூற்றாண்டின் கால் பகுதியில், மற்றும் சாத்தியமாயின் போருக்குப் பிந்தைய முழு காலகட்டத்தின் மிகவும் இடராந்த பூகோள பொருளாதார மந்தநிலையை சந்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

1990-91ன் வளைகுடா யுத்தம் சோவியத் ஒன்றியத்தின் இறுதிச் சிதறண்டு போதலுடன் உள்ள பொருத்தம் எதிர்பாராதது அல்ல. அவை உலக முதலாளித்துவத்தின் போருக்குப் பிந்தைய சமநிலையின் நிலைமுறிவான ஒரே நிகழ்ச்சிப் போக்கின் இரு அம்சங்களாக இருந்தன. அந்த நேரத்தில் நாம் குறித்தவாறு, அமெரிக்காவின் நிலை மிகவும் முரண்பட்டதாக இருந்தது. சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தின் மீதான வெற்றியை வரவேற்ற அதேநேரத்தில், அமெரிக்காவானது அதன் போட்டியாளர்கள் மீது தனது பூகோள மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்டுவதற்குப் பேராடிக்க கொண்டிருந்தது. நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் 1991 அறிக்கையான ஏகாதிபத்தியப் போரையும் காலனித்துவத்தையும் எதிர்ப்போம் என்பதில், "தனது உலக மேலாதிக்க நிலையை மீள்விப்பதற்கான அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் ஓட்டமானது உலக அரசியலில் தனித்த மிகவும் வெடிப்புடைய மூலக்கூறைக் கொண்டிருக்கிறது" எனக் குறிப்பிட்டது. ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளைப் பொறுத்தவரை குவைத்தின் "விடுதலையைக்" காட்டிலும் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது அதன் இராணுவ வலிமையைப் பற்றி சர்வதேச ரீதியான செயல்விளக்கத்தை வழங்குவதற்கான சந்தர்ப்பமாகும்.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் மே 1999 அறிக்கையான, உலக அதிகாரம், எண்ணெய் மற்றும் தங்கம், யூகோஸ்லாவியாவுக்கு எதிரான அமெரிக்க யுத்தத்திற்கான மூலகாரணங்கள் முன்னாள் சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தின் எல்லைப் பகுதிகளை மீள ஒன்றிணைப்பதற்கும் அவற்றின் வளங்களை அபகரிப்பதற்கும் பிரதான வல்லரசுகளால் நடத்தப்படும் போராட்டத்தில் கிடக்கின்றது என வரைந்து காட்டியது.

"காஸ்பியன் கடலோரமாக உள்ள (அஜர்பைஜான், காலாஸ்தான், துர்க்மேனிஸ்தான்) முன்னாள் சோவியத் குடியரசுகளில்தான் தோண்டி எடுக்கப்படாமல் உலகின் மாபெரும் எண்ணெய் படிமங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வளங்கள் இப்போது பெரும் முதலாளித்துவ நாடுகளிடையே பங்கிட்டுப் பட்டு வருகின்றன. இந்த எரிபொருட்களே புதிய இராணுவவாதத்துக்கு எண்ணெய் வார்ப்பதோடு உள்ளூர் எதிரிகளுக்கு எதிரான ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் புதிய ஆக்கிரமிப்பு யுத்தங்களுக்கும் இட்டுச் செல்லும். அத்தோடு ஏகாதிபத்திய வாதிகளிடையே முன்னொருபோதும் இல்லாத விதத்திலான மோதுதல்களுக்கும் இட்டுச் செல்லும்."

"கடந்த தசாப்தத்தில், அமெரிக்க வெளிநாட்டுக் கொள்கையின் யுத்த வெறியினை புரிந்து கொள்வதற்கான திறவுகோல் இதுவேதான். யூகோஸ்லாவியா மீதான குண்டுவீச்சு பூகோளத்தைப் பற்றிப் பீடித்துக் கொண்டுள்ள ஒரு தொகை ஆக்கிரமிப்பு யுத்தத்தின் இன்றைய வகையாகும். அவர்கள் சில பிராந்திய நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாலும் இந்த யுத்தங்கள் சோவியத் யூனியனின் முடிவால் திறந்து விடப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களுக்கும் சவால்களுக்கும் அமெரிக்காவின் பதிலாக விளங்கியது. வந்து கொண்டிருக்கும் மூலவளங்களுக்கான போராட்டத்தில் போட்டியாளர்களிடையே நின்றுபிடிக்க தனது இராணுவ பலத்தை ஒரு துரும்புச் சீட்டாகப் பயன்படுத்தலாம் என வாஷிங்டன் நினைக்கின்றது."

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் ஆய்வு ஆப்கானிஸ்தானில் தற்போதைய யுத்தத்தை எதிர்பார்த்தது. அது செப்டம்பர் 11 நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன்னதாகவே நன்கு தயாரிக்கப்பட்டிருந்தது. பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் அமெரிக்க அரசாங்கம் நீண்டகாலமாக ஏற்பாடு செய்திருந்த அதன் இராணுவத் திட்டங்களை இயங்க வைப்பதற்கான சாக்குப் போக்கை வழங்கியது.

அமெரிக்காவின் பூகோள நிலைப்பாடு கடந்த தசாப்தத்தின் பொழுது நடந்த அநேக கலந்துரையாடல்களின் கருப்பொருளாக இருந்து வருகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 1992ல் பென்டகனிலிருந்து கசிந்த விஷயக் குறிப்பு அமெரிக்க வெளிவிவகாரக் கொள்கையின் முக்கிய பிரச்சினை, அமெரிக்க பூகோள மேலாதிக்கத்தைப் பேணுவதாக இருந்தது என்று விளக்கியது.

1997ல், கார்ட்டர் நிர்வாகத்தின் தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகரான ஜ்பிக்கன்ஸ் பிரிஜேஜின்ஸ்கி (Zbigniew Brzezinski) தெளிவாக அவரது நிலைப்பாட்டைக் கூறினார்:

"இருபதாம் நூற்றாண்டின் கடைசி தசாப்தம் உலக விவகாரங்களில் கட்டுமானம் சார்ந்த விலகலை சான்று கூறுகின்றது... சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவும் தோல்வியும் மேற்கத்திய கோளத்தின் வல்லரசான, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள், தனித்த, மற்றும் உண்மையில் முதலாவது உண்மையான பூகோள வல்லரசாக விரைந்து விண்ணேறுதலின் கடைசி அடி எடுப்பாக இருந்தது."

ஆனால், அந்த மேலாதிக்கம் எவ்வாறு பராமரிக்கப்படும் என்பது கேள்வியாக இருந்தது. பிரிஜேஜின்ஸ்கியின் படி, "பூகோள ரீதியாக போரில் இறங்கியுள்ள அமெரிக்கா சிக்கலான ஐரோ-ஆசிய அதிகார உறவுகளுடன் எப்படிப் பொருந்துவது என்பது பற்றிய பிரச்சினை ஐ மற்றும் குறிப்பாக அது மேலாதிக்கமிக்க முரண்பாடான ஐரோ-ஆசிய வல்லரசின் தோற்றத்தைத் தடுக்குமா என்பது பூகோள ஆதிக்கத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான அமெரிக்காவின் ஆற்றலின் மையமாக இருக்கிறது" (பிரிஜேஜின்ஸ்கி, முதன்மை சதுரங்கம், பக்கம் xiii-xiv).

பிரிஜேஜின்ஸ்கி அவரது புத்தகத்தின் ஒரு அத்தியாயத்தை, தோராயமாகச் சொன்னால், காஸ்பியன் கடலை எல்லையாகக் கொண்ட நாடுகளையும் அவற்றின் அண்டை நாடுகளையும் உள்ளடக்கும் "ஐரோ-ஆசிய பால்கன்கள்" (Eurasian Balkans) என்று அவர் அழைப்பவற்றுக்கு அர்ப்பணிக்கின்றார்.

"பாரம்பரிய பால்கன்கள் (பால்கன்கள் குடியரசு) ஐரோப்பிய மேலாதிக்கத்திற்கான போராட்டத்தில் புவிசார் அரசியல் பரிசின் சாத்தியத்தை (potential) பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. ஐரோ-ஆசிய பால்கன்கள், இருமருங்கும் தவிர்க்க முடியாதபடி போக்குவரத்து வலைப் பின்னல் தோன்றுவதன் அர்த்தம் ஐரோ-ஆசியாவின் செல்வம் மிக்க மற்றும் மிகவும் தொழில்துறை மிக்க மேற்கு மற்றும் கிழக்கு எல்லைகளுடன் மிக நேரடியாக இணைக்கப்படுவது கூட புவிசார் அரசியலில் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். மேலும், குறைந்தபட்சம் அவர்களின் மிக உடனடியான மற்றும் மிகவும் செல்வாக்குள்ள மூன்று அண்டை நாடுகளுக்கு, பெயர் குறிப்பதாயின் ரஷ்யா, துருக்கி மற்றும் ஈரான் ஆகியவற்றுக்கு பாதுகாப்பு மற்றும் வரலாற்றுக் குறிக்கோள்களின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து முக்கியமானது. அத்துடன் சீனா இந்தப்

பிராந்தியத்தில் அதிகரித்துவரும் அரசியல் நலனை சைகை காட்டுகின்றது. ஆனால் ஐரோ-ஆசிய பால்கன்கள் சாத்தியமான பொருளாதாரப் பரிசாகி தொடர்ந்தும் முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கிறது: இந்தப் பிராந்தியத்தில் இயற்கை எரிவாயு மற்றும் எண்ணெய் சேர்ப்பு இருப்பு பெரும் அளவில் செறிந்திருக்கிறது, அத்துடன் கூட தங்கம் உள்பட முக்கிய கனிவளங்கள் இருக்கின்றன." (பக்கம்.124)

பூகோள அதிகாரத்தை பின்தொடர்வதும் உள்நாட்டில் ஐனநாயகத்தை பின்பற்றுவதும் பொருந்தாததாக இருக்கின்றன என்று பிரிஜேஜின்ஸ்கி குறிப்பிடுகின்றார். "அமெரிக்கா வெளியில் ஏகாதிபத்தியமாக இருப்பதற்கு உள்நாட்டில் அளவுக்கு அதிகமாக ஐனநாயக தன்மையுடையதாக இருக்கிறது. இது அமெரிக்க அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தலை மட்டுப்படுத்துகின்றது, சிறப்பாக இராணுவ அச்சுறுத்தலைக் கொண்டு பணிய வைப்பதற்கான அதன் ஆற்றலை மட்டுப்படுத்துகின்றது. ஐனரஞ்சக ஐனநாயகம் முன்னர் ஒருபோதும் சர்வதேச மேலாதிக்கத்தை அடைந்ததில்லை. ஆனால் உள்நாட்டு நலவாழ்வு பற்றிய மக்களின் உணர்வுக்கு சவாலோ அல்லது திமர் அச்சுறுத்தலோ ஏற்படும் சூழ்நிலை தவிர மற்றைய வேளைகளில், மக்களது உணர்ச்சிகளின் மீது ஆட்சி செலுத்துவதற்கு அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பது இலக்காக இருக்கவில்லை" (பக்கம் 36).

செப்டம்பர் 11 நிகழ்வுகள் மற்றும் அமெரிக்காவிற்குள்ளேயே ஐனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களுக்குப் பின்னால் உள்ள இயங்கு சக்தி இவை இரண்டினது பாத்திரம் பற்றி மிக இரத்தினச் சுருக்கமாக ஒருவரால் அரிதாகத்தான் விளக்க முடியும்.

ஐனவரி 7ம் தேதி சிட்னி மோர்னிங் ஹெரால்டில், எல் ஏ டைம்ஸ் மற்றும் ரொய்ட்டர்ஸ் இவற்றிலிருந்து இருந்து மறுபிரசாரம் செய்யப்பட்ட கட்டுரை கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்கப் படைகள் கட்டி எழுப்பப்பட்டதைக் குறிப்பிடுகிறது:

"இரகசிய ஒப்பந்தங்களின் முடுதிரைகளுக்குப் பின்னால், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள், ஆப்கானிஸ்தானை சுற்றி வளைத்து முஸ்லிம் உலகின் பெரும்பாலானவற்றில் உள்ள இலக்குகளைத் தாக்குவதற்கான அதன் திறனை மேம்படுத்தும் புதிய விரிவுபடுத்தப்பட்ட இராணுவ தளங்களின் வளையம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. செப்டம்பர் 11க்குப் பின்னர், ஆப்கானிஸ்தானின் ஒன்பது அண்டை நாடுகளில் 13 இடங்களில் இராணுவ கூடாரம் போட்ட நகர்கள் பெருகி வருகின்றன அது இந்தப் பிராந்தியத்தில் தளங்களின் வலைப்பின்னலை கணிசமான அளவுக்கு விரிவாக்கி இருக்கிறது என்று பென்டகன் தகவல் வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன. பல்கேரியா மற்றும் உஸ்பெக்கிஸ்தானிலிருந்து துருக்கி, குவைத் மற்றும் அப்பால், இந்த முன்னோக்கிய தளங்களில் 60,000 க்கும் மேற்பட்ட இராணுவத்தினர் நிலை கொண்டிருக்கின்றனர்."

ஈராக்கிற்கு எதிரான யுத்தத்தின் பின்னர், அமெரிக்கா ஆறு பாரசீக வளைகுடா நாடுகளில் வலைப்பின்னல் வசதிகளைக் கட்டி இருக்கிறது. செப்டம்பர் 11க்குப் பின்னர், அமெரிக்கா படைகளை நிலை நிறுத்துவதற்காக கிரீக்கிஸ்தான், பாக்கிஸ்தான், தஜிகிஸ்தான் மற்றும் உஸ்பெக்கிஸ்தானுடன் புதிய ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றது.

செப்டம்பர் 11 நிகழ்வுகள் அரசியல் சூழ்நிலைகளில் கடும் மாற்றங்களுக்கு இட்டுச் சென்றுள்ள அதேவேளை, அவை நடந்திராவிட்டாலும், எவ்வாறாயினும் ஆப்கானிஸ்தானில் யுத்தம் இன்னொரு சாதகமான நிலையில் நடத்தப்பட்டிருந்திருக்கும்.

விசித்திரமான 10 ஆண்டு வளர்ச்சி

சுழற்சி

பொருளாதாரச் சூழ்நிலையைப் பொறுத்தவரை, அமெரிக்காவினதும் உலகத்தினதும் பொருளாதாரப் பின்னடைவானது செப்டம்பர் 11க்கு முன்னரே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது. மற்றும், இராணுவ நிகழ்ச்சிகள் போல, அது

தசாப்தம் முழுவதும் முடிவற்று நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த நிகழ்ச்சிப்போக்கின் வெளிப்பாடாக இருந்தது.

கடந்த ஆண்டு நவம்பரில், தேசியப் பொருளாதார ஆய்வுக் கழகம் (NBER), வேலைவாய்ப்புப் புள்ளி விவரம் உட்பட, தொடரான புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையில் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் பொருளாதாரப் பின்னடைவினுள் நுழைந்து கொண்டிருந்தது என்று அறிவித்தது. தேசியப் பொருளாதார ஆய்வுக் கழகத்தின்படி, பொருளாதாரப் பின்னடைவானது மார்ச் காலாண்டில் ஆரம்பித்தது, 1990-91ல் கடந்த பொருளாதாரப் பின்னடைவின் முடிவின் பின்னர் சரியாக 10 ஆண்டுகள் ஆகும்.

இந்தச் சுழற்சியினை கவனமான ஆய்வின் கீழ் உட்படுத்துவது பயனுள்ளது. முதலாவதாக, அது அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தில் பொருளாதாரப் பின்னடைவு இல்லாத விரிவாக்கத்தின் நீண்டகால கட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. 1950கள் மற்றும் 1960களின் போருக்குப் பிந்திய செழுமைக்காலத்தில் கூட அத்தகைய தொடர்ச்சியான பொருளாதார வளர்ச்சியின் நீண்டகாலகட்டம் இருக்கவில்லை. ஆனால் இந்த 10 ஆண்டு வளர்ச்சி சில விசித்திரமான சிறப்பியல்புகளைக் கொண்டிருக்கிறது.

நவம்பர் 1-ன் 'பைனான்சியல் டைம்ஸ்' (Financial Times) குறித்தவாறு, "புதிய பொருளாதாரத்தின்" விடியலாக இருக்கின்றதற்கும் அப்பால் 1990களின் சுழற்சி சாதகமாயிராத முந்தைய கட்டங்களுடனேயே ஒப்பிடுகின்றது. ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சி ஆண்டுக்கு 3.1 சதவீதமாக இருந்த அதேவேளை, தனிதலைக்கான - வீத வளர்ச்சியானது ஒரு சதவீத புள்ளி கீழாக இருந்தது.

வரலாற்று ரீதியாக, அண்மைய சுழற்சி எந்த வழியிலும் விதிவிலக்கானதாக இருக்கவில்லை. 1990களின் வளர்ச்சி வீதம் கடந்த 1970களின் ஒளி மங்கலானதை சற்று விஞ்சி மட்டும் இருந்தது: 1973 க்கும் 1980 க்கும் இடையிலான பொருளாதாரச் சுழற்சியில், அமெரிக்கா 2.9 சராசரி வளர்ச்சி வீதத்தைக் குறியாய் பதித்தது. அது 1980 களின் சுழற்சியைக் காட்டிலும் மெதுவானதாக இருந்தது. மற்றும் 1960களின் 4.4 சதவீதம் சராசரி வளர்ச்சி பதிவுக் குறிப்புடன் ஒப்பிடுகையில், அண்மைய அமெரிக்க வளர்ச்சிக் காட்சி அற்பமானதாக இருந்தது. 1990கள் விதிவிலக்காக வளர்ந்திருந்தது என்பது வழக்கமான அறிவுடைமையாக இருந்தது ஏனெனில் வளர்ச்சியின் பாணி முந்தைய போக்குகளைப் பற்றிப் பெருமை பேசியது. மேல்தோக்கிய ஏற்றத்தின் இரண்டாவது அரைப் பகுதியில் வளர்ச்சி மிகப்பலமானதாக இருந்தது. அண்மையில், 1990களின் ஆரம்பம் 'வேலையில்லா விரிவாக்கமாக' பண்பிடப்பட்டது என்பது அடிக்கடி அளவுக்கு அதிகமாக மறக்கப்படுகிறது." ('பைனான்சியல் டைம்ஸ், நவம்பர்1, 2001)

1990களின் சுழற்சி பற்றிய இன்னொரு ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது: "புள்ளிவிபரங்கள் பற்றிய மிகவும் மேலோட்டமான மதிப்புரை கூட 'புதிய பொருளாதாரம்' பெரும்பாலும் பரபரப்பூட்டுவதாக இருந்தது என்று காட்டுகிறது. வர்த்தக சுழற்சி ஒட்டு மொத்தமாக, சராசரி மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சி (GDP) வீதம் 3.1 சதவீதம் ஐம்பதுகள் மற்றும் அறுபதுகளில் இருந்ததைக் காட்டிலும் மிகக் குறைவாக இருந்தது, மற்றும் எழுபதுகளின் கால அளவினை விட சிறிதே கீழானதாக இருந்தது." (Dean Baker, The New Economy Goes Bust: What the Record Shows, Center for Economic Policy Research briefing paper).

உலகப் பொருளாதாரம் ஒட்டு மொத்தமாகவும் என்ன? நாம் ஜி-7 நாடுகளை ஆராய்ந்தால், 1983-93 காலகட்டத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 1993-98 காலகட்டத்தில் உயர்ந்த வளர்ச்சி வீதத்தை அமெரிக்காவும் இங்கிலாந்தும் மட்டுமே கண்டன என்பதைக் காண்கிறோம். ஜி-7ன் அனைத்து நாடுகளும் 1964-73 காலகட்டத்தில் அடைந்த வளர்ச்சி வீதங்களுக்குக் கீழ் வீழ்ச்சி அடைந்தன.

ஐ-7 நாடுகளின் வளர்ச்சி

ஆண்டுக்கு சதவீதமாக ஐ-7ல் வளர்ச்சி

	1964-73	83-93	93-98
கனடா	5.6	2.8	2.5
பிரான்ஸ்	5.3	2.3	1.7
ஜேர்மன்	4.5	2.9	1.5
இத்தாலி	5.0	2.4	1.3
ஐப்பான்	9.6	4.0	0.8
பிரிட்டிஷ்	3.3	2.3	2.7
அமெரிக்கா	4.0	2.9	3.0

(Table from Eatwell and Taylor, Global Finance at Risk, Polity Press, 2000, p. 107)

வாழ்க்கைத் தரங்கள் பற்றி என்ன?

உலகின் செல்வம் மிக்க 20 சதவீதம் பேர் இப்பொழுது உலகின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 86 சதவீதத்தைப் பெறுகின்றனர். மிக ஏழ்மைமிக்க 20 சதவீதம் பேர் 1 சதவீதத்தையும் 60 சதவீத நடுத்தரப் பகுதியினர் 13 சதவீதத்தையும் பெறுகின்றனர். உலகின் மிகப் பணக்காரர்கள் இருநூறு பேர்கள் 1994க்கும் 1998க்கும் இடையில் தங்களது வருமானம் டிரில்லியன் டாலர்களுக்கும் மேல் இரட்டிப்பானதைப் பார்த்தனர். உலகின் மிக செல்வந்த மூன்று பேர்கள் நார்புத்தெட்டு ஏழைநாடுகளின் இணைந்த விளைவின் அளவை விட அதிகமான சொத்துக்களை வைத்திருக்கின்றனர். 1999 ஐக்கிய நாடுகளின் உலக அபிவிருத்தி அறிக்கையின் படி, முழு உலக மக்களுக்கும் அடிப்படை சுகாதாரம் மற்றும் சத்துணவு, அடிப்படைக் கல்வி, குடிநீர் வழகால், இனப் பெருக்க சுகாதாரம் மற்றும் குடும்பக் கட்டுப்பாடு இவற்றுக்கு 40 பில்லியன் டாலர்கள் எடுக்கும். செல்வம் மிக்க இருநூறு பேர்களின் வருடாந்த 1 சதவீத செல்வம் (சுமார் 7 பில்லியன் டாலர்கள்) உலகம் முழுவதும் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறவைக்கும் மற்றும் 5 சதவீத செல்வத்தால் அனைத்து அடிப்படை சமூக சேவைகளையும் வழங்க முடியும்.

"1998-99ல், உலகின் மொத்த தலைவீத உற்பத்தி 1.5-1.8 சதவீத வீதத்தில் வளர்ந்து வருகின்ற நிலையில், என்பதுக்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் புத்தாண்டுக்கு அல்லது அதற்கு மேலும் முன்னர் இருந்ததைவிட குறைந்த தலைவீத வருவாய்களைப் பெற்றிருக்கின்றன மற்றும் குறைந்தபட்சம் ஐம்பத்தைந்து நாடுகள் தலைவீத வருவாயில் தொடர்ச்சியாக வீழ்ச்சி அடைந்து வருகின்றன. செல்வம் மிக்க நாடுகளின் ஐந்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கும் மிக ஏழைநாடுகளில் வாழும் ஐந்தில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கும் இடையிலான வருவாய் இடைவெளியானது 1960 ல் 30க்கு 1 ஆக மற்றும் 1990ல் 60க்கு 1 ஆக இருந்ததிலிருந்து 1997ல் 74க்கு 1 ஆக உயர்ந்து இருந்தது. செல்வந்த நாடுகளுக்குள்ளே ஷேருரிப்பாக ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளிலும் இங்கிலாந்திலும் வருமான சமத்துவமின்மைகள் கடுமையாய் அதிகரித்திருக்கின்றன மற்றும் பூகோள ஏழ்மையானது இப்பொழுது 1820 களில் இருந்ததைப் போல அல்லது அதைவிட அதிகமாக இருக்கின்றன" என்று அண்மைய ஆய்வு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. (Heikki Patomäki, Democratizing Globalisation, Zed Books, 2001, p. 100).

அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்துக்கு திரும்புகையில், 1990கள் அதற்கு முந்தைய அனைத்து தசாப்தங்களையும் முந்தி இருக்கின்ற ஒரே பகுதி, கடனின் வளர்ச்சிதான், குறிப்பாக வெளிநாட்டுக் கடனாகும்.

2000 முடிவில், ஏனைய நாடுகளுக்கு அமெரிக்காவின் நிகர கடன் 2.19 டிரில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது, மொத்தமாக நிகர கடன் ஏறத்தாழ 2.60 டிரில்லியன் டாலர்களாக ஆனது. இது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் ஏறத்தாழ 22 சதவீதத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியது, இது 1997ல் 12.9 சதவீதத்திலிருந்தும் 1999ல் 16.4 சதவீதத்திலிருந்தும் உயர்ந்திருந்தது. இதன் அர்த்தம் அமெரிக்கா இப்பொழுது உலகின் மொத்த சேமிப்பில்

முன்றில் இரண்டு பகுதியை உறிஞ்சிக் கொண்டுள்ளது என்பதாகும். வேறுவிதமாகச் சொன்னால், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளானது இராட்சத நிதியை உறிஞ்சி எடுப்பதாகியுள்ளது. இது உலகத்தின் மற்றைய பகுதிகளிலிருந்து மூலதனத்தை உறிஞ்சி எடுக்கிறது. மேலும் இது கட்டாயம் பொருளாதாரப் பட்டங்களை உருவாக்கும், ஏனென்றால் அமெரிக்காவுக்குள் உறிஞ்சி எடுக்கப்பட்ட மூலதனம் உலகின் மற்றைய பகுதிகளில் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தப்பட முடியாது.

இவை அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் வரலாற்று அபிவிருத்தியின் உள்ளடக்கத்தில் வைக்கப்படும்பொழுது உண்மையாக ஆச்சரியப்பட வைக்கும் விவரங்களாகும். பிரிட்டிஷ் முதலீடுகள் ஜேர்மனிக்கு எதிரான யுத்தத்திற்கு செலவழிக்க கலைக்கப்பட்ட பொழுது மற்றும் அமெரிக்க வங்கிகளும் நிதி அமைப்புகளும் ஐரோப்பிய நாடுகளின் யுத்தக் கடன்களிலிருந்து இலாபமடைந்தன. அமெரிக்காவானது 1917ல் முதலாவது கடன் வழங்கும் நாடாக ஆனது. அமெரிக்கா 1980கள் வரை கடன் வழங்கும் நாடாகத் தொடர்ந்தது. இப்பொழுது, ஒரு தசாப்தத்திற்கும் சற்று மேலான காலத்தில், அது உலகிலேயே மிகப் பெரிய கடன்கார நாடாக ஆனது. இந்த மாற்றத்தின் சில குறிக்காட்டல்களை நாம் மீள்பார்வை செய்வோம். 1983லிருந்து 1990 வரை அமெரிக்க நிதி அல்லா துறைகளின் மொத்தக் கடன் 5.36 டிரில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 10.85 டிரில்லியன் டாலர்களாக இரட்டிப்பாக ஆனது. அது 1991ல் 11.31 டிரில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 2000-ன் முடிவில் 18.26 டிரில்லியன் டாலர்களாக, 1990ல் 62 சதவீதம் ஆக உயர்ந்தது. 1992க்குப் பின்னர் இருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் அமெரிக்காவுக்குள் அந்நிய முதலீடுகளின் பாய்வு அமெரிக்க கடன் சந்தைகளில் அளிக்கப்பட்ட மொத்த நிதிகளின் பத்து சதவீதத்திற்கு மேல் பங்களிப்பு செய்திருக்கிறது.

உள்நாட்டுக் கடனும் கூட உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது. நடுவண் ரிசர்வின் (Federal Reserve) நிதிப் பாய்ச்சல் புள்ளிவிபரப்படி, வருவாய் செலவழிப்புக்கு மொத்த கடன் நிலுவை விகிதாசாரம் 1990ல் 87 சதவீதமாக இருந்ததிலிருந்து 2000ன் முடிவில் 101 சதவீதத்திற்கும் அதிகமாக உயர்ந்தது. மொத்த கடன் சேவைகளுக்கு செலுத்துகை 14 சதவீதம் வருவாய் செலவழிப்பாக பதிவுக் குறிப்பு அளவுக்கு உயர்ந்தது. கடன்படலின் வளர்ச்சியின் விளைவை அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தில் நுகர்வு செலவுக்கான புள்ளி விபரங்களில் காணமுடியும். மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் நுகர்வுப் பங்கீடு 1989லிருந்து 2000ல் 2.6 சதவீத அளவில் புள்ளிகள் உயர்ந்தன. இது சேமிப்பு வீதத்தில் சரிவுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது, அதன் 1989 மட்டத்திலிருந்து சராசரியாக 7 சதவீத புள்ளிகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. கடந்த சில ஆண்டுகளில் சேமிப்பு வீதம் எதிர்மறையாகத் திரும்பி உள்ளது.

கடந்த காலகட்டம் அமெரிக்க வர்த்தகப் பற்றாக்குறையின் அதிகரிப்பால் கூட பண்பிடப்பட்டிருக்கிறது, இப்பொழுது அது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 4 சதவீதமாக சென்று கொண்டிருக்கிறது. தற்போது, அமெரிக்காவானது அதன் செலுத்துகைச் சமநிலைப் பற்றாக்குறைக்கு நிதி செலுத்த ஒவ்வொரு நாளும் வெளி வளங்களில் இருந்து 1 பில்லியன் டாலர்கள் உள்ளே பாய்வது அதற்கு தேவைப்படுகின்றது.

சர்வதேச நிதி மட்டம் கடந்த தசாப்தம் மற்றும் அரை தசாப்தத்தில் குறைவான வேகத்துடன் அதிகரித்திருக்கவில்லை. உலக பங்குப் பத்திர சந்தை 1970ல் 1 டிரில்லியன் டாலர்களைச் சுற்றி நின்றது. 1980 அளவில் அது 2 டிரில்லியன் டாலர்களாக இரு மடங்காகி இருந்தது. பின்னர் கடும் அதிகரிப்பு வந்தது: அது 1990ல் 12 டிரில்லியன்களாக பாய்ச்சலுக்கு வந்தது, 1995ல் 20 டிரில்லியன் டாலர்களுக்கு மேலாகவும் 1998 அளவில் 25 டிரில்லியன்களாகவும் ஆனது.

1990ன் இறுதியில், அந்நியச் செலவாணி வர்த்தகத்தின் கொள்-அளவு ஒரு நாளைக்கு 1 டிரில்லியன் டாலர்களாகும். இது 1986ன் பின்னர் இருந்து எட்டு மடங்கு அதிகரிப்பைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தியது. முரண்பாடாக, 1997க்கான ஏற்றுமதிக்கான பூகோள கொள்-அளவு 6.6 டிரில்லியன் டாலர்களாகும் அல்லது ஒருநாளக்கு

25 பில்லியன் டாலர்கள் ஆக இருந்தது.

சேமிப்பு நிதிகளின் தொகையும் அதேவிதமாக விரிவடைந்தது. 1990களின் மத்தியில், பரஸ்பர நிதிகளும் ஓய்வூதிய நிதிகளும் மொத்தமாய் 20 டிரில்லியன்களாக ஆனது. இது 1980களின் எண்ணிக்கையைவிட 10 மடங்காக இருந்தது. அதேபோல, 1990களில் முதலீட்டுக்கான நிதிகளின் கொள்ளவில் பெரும் அதிகரிப்பு இருந்து வருகின்றது. பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் ஒத்துழைப்பிற்கான அமைப்பால் (OECD) தொகுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரங்களின் படி, உறுப்பினர் நாடுகளில் அனைத்து முதலீட்டாளர் நிறுவனங்களால், பிரதானமாக காப்புறுதி நிறுவனங்கள், ஓய்வூதிய நிதிகள் மற்றும் முதலீட்டு நிறுவனங்கள் இவற்றை உள்ளடக்கிய நிறுவனங்களால் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நிதிச் சொத்துக்களின் மதிப்பு (பெறுமதி) 1990க்கும் 1995க்கும் இடையில் 9.8 டிரில்லியன் டாலர்கள் அல்லது 75 சதவீதம் ஆக அதிகரித்தது. ஆண்டு அதிகரிப்பான 1.96 டிரில்லியன் டாலர்கள் இந்தக் காலகட்டத்தின் பொழுது OECD நாடுகளின் இணைந்த மொத்த தேசிய வருமானத்தின் சுமார் 10 சதவீதத்திற்கு சமமாக இருந்தது.

அமெரிக்கா மற்றும் உலக முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்திற்கான பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றிய எண்ணிக்கை விபரங்களுடன் நாம் நிதி மூலதனத்தின் வளர்ச்சியை ஒப்பிடும் வேறுபடுத்தியும் பார்த்தால், அப்பொழுது 1990 களின் பொருளாதார சுழற்சியின் மிக முக்கிய சிறப்பியல்புகளில் ஒன்று வெளிப்பட ஆரம்பிக்கிறது. இதுதான் ஒருபுறம் போலி மூலதனத்திற்கும் மறுபுறம் உள்நாட்டு மொத்த உற்பத்திக்கும் இடையிலான வளர்ந்து வரும் வெவ்வேறு திசைகளில் இயங்கும் தன்மையாகும்.

இந்த வெவ்வேறு திசைகளில் இயங்கும் தன்மையானது போலி மூலதனமானது தொழிலாள வர்க்கத்திலிருந்து கறந்தெடுக்கப்பட்ட உபரி மதிப்பின் மீது உரிமை கோருவதைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. உறுதிப்படுத்துவதற்கு, நிதி மூலதனத்தின் பகுதிகள் சுத்தமான நிதி நடவடிக்கைகளில் இருந்து இலாபத்தை உத்திரவாதம் செய்ய முடியும்— மற்றும் இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கு சந்தைகளுக்குள் கூடுதல் நிதி பாய்வதை வைத்துக் கொண்டிருக்கும் வரை, கணிசமான காலப்பகுதிக்குப் போக முடியும். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியில், நிதி மூலதனமானது தொழிலாள வர்க்கத்திலிருந்து பெறப்பட்ட உபரி மதிப்பிலிருந்து சில பகுதியைக் கவர்ந்து கொள்ள வேண்டி இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அந்த அமைப்பு முறையின் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த, போலி மூலதனத்தின் உரிமை கோரல்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான அளவுக்கு உண்மையான பொருளாதாரம் விரிவுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

இருப்பினும், இப்பொழுது நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பது தலைகீழானது. போலி மூலதனத்தின் எதிர்கால உரிமை கோரல்களை நிறைவேற்றுவதற்காக போதுமான இலாபங்களை அளிப்பதில் உண்மையான பொருளாதாரத்தில் வளர்ச்சியைக் காட்டிலும், கார்ப்பொரேஷன்கள் அவற்றின் இலாபங்களைப் பராமரிப்பதற்கு நிதி நடவடிக்கைகளின் மேல் மேலும் மேலும் சார்ந்துள்ளதாக ஆகி வருகின்றன.

இந்த நிகழ்ச்சிப் போக்கு பற்றிய ஒரு ஆய்வு குறிப்பிடுகிறது: "1980களின் ஆரம்பத்திற்குப் பின்னர் முதலீடுகளின் மேலான மொத்த வருமானத்தின் அதிகரித்துவரும் விகிதாசாரமானது, வருமானங்களில் (ஆதாயப் பங்கு அல்லது மீண்டும் மூலதனமிட்டு அதனுடன் கூட்டிவரும் வட்டி) இருந்து விளைவதைக் காட்டிலும் மூலதன மதிப்பில் (பெறுமதியில்) அதிகரிப்பில் (சம்பந்தப்பட்ட பங்குப் பத்திரங்களின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பு உயர்வில்) இருந்தே விளைந்திருக்கிறது. பிந்தையது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளிலும் பிரிட்டனிலும் மொத்த திரும்பப் பெறும் வருவாயில் 75 சதவீதம் அளவு அதிகமாகக் கணக்கிடப்படுகிறது— 1900-79 காலகட்டம் ஒட்டு மொத்தத்திலும் (சராசரியாக) 50 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக உள்ள நிலைமையுடன் ஒப்பிடும் பொழுது. மதிப்பில் (பெறுமதியில்) அதிகரிப்பானது, பங்குப் பத்திரங்களால் உண்டு பண்ணப்படும் உண்மையான வருவாய்

ஓடையைக் காட்டிலும் சந்தைக்குள்ளே நிதிகள் அதிகமாகப் பாய்வதினால் இயக்கப்பட்டு வருகின்றது மற்றும் விலைகள் தொடர்ந்து மேலே தள்ளப்படும் என்று ஊகம் கொள்கிறது — சாதகமான பொருளாதார நிலைமைகளை பராமரித்தலை (அல்லது மீள்வாழ்வு) கருதிக் கொள்கிறது— என்று இது தெளிவாகக் கூறுகிறது." (Harry Shutt, The Trouble With Capitalism, p. 124).

1990களின் பொழுது உலக முதலாளித்துவத்தின் நிதிக் கட்டமைப்பு அதிகரித்த அளவில் தலைகீழான பிரமிட்டை (pyramid) ஒத்திருக்கத் தொடங்கி இருக்கிறது. அதாவது அதிகரித்துவரும் போலி மூலதனத் திரட்சி மிகச் சிறிய விகிதாசாரமுடைய உபரி மதிப்பின் திரட்சி மீது தங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. தலைகீழ் பிரமிட்டைப் போல அத்தகைய நிதிக் கட்டமைப்பு உள்ளார்ந்த அளவில் ஸ்திரமற்றதாக இருக்கின்றது.

எவ்வாறாயினும், இந்த விஷயத்தில், சமநிலை தாண்டலை விளைவிப்பது புவிஈர்ப்பு விசை அல்ல, மாறாக இலாபத்திற்கான உந்துதல் ஆகும், இது முதலீட்டு நிதிகள் ஒரு சந்தையிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு விரைந்து நகருவதைப் பார்க்கிறது. இங்குதான் கடந்த தசாப்தத்தின் பொழுது உலகப் பொருளாதாரத்தின் அந்த அளவுக்கு சிறப்பியல்பாக ஆகி இருக்கும் நிதிப் புயல்களின் மூலத் தோற்றம் இருக்கின்றது.

1987 பங்குச் சந்தைப் பொறிவு 1990 களில் பொறிவை முன்னறிவித்தது. வோல்ட்ஃர்ட்டில் முதலில் ஆரம்பமாகிய போதிலும் இப்பொறிவானது ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும், ஒரு பூகோளரீதியான நிகழ்ச்சியாக இருந்தது. வட்டி வீதங்கள் தொடர்பாக அமெரிக்க அரசாங்கத்திற்கும் நிதிப் பொறுப்பாளர்களுக்கும் மற்றும் ஜேர்மன் வங்கியாளர்களுக்கும் இடையிலான மோதலானது டாலரின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) விரைந்த வீழ்ச்சி பற்றிய பீதிக்கு வழிவகுத்தது, அமெரிக்க நிதி அமைப்பிலிருந்து நிதிகளைத் திரும்பப் பெறுவதை விளைவித்தது.

அமெரிக்க மத்திய ரிசேர்வ் வாரியம் மற்றும் ஏனைய மத்திய வங்கிகளினாலான பெரும் தலைபீட்டின் மூலம் மட்டுமே பூகோள நிதி நெருக்கடி தவிர்க்கப்பட்டது. இந்த நிறுவனங்கள் பூகோள நிதி அமைப்பு முறைக்குள் பெரிய அளவிலான பணநகர்வை (liquidity) செலுத்தின. ஆனால், அந்த தசாப்தம் முழுவதும் திரும்பத் திரும்ப செய்யப்பட இருந்த பாணியில், நெருக்கடியை எதிர்த்துப் போராட அவர்கள் பயன்படுத்திய அதே நடவடிக்கைகள் மிகவும் ஆபத்தான பிரச்சினைகள் தோன்றுவதற்கான நிலைமைகளைக் கூட உண்டு பண்ணின. இந்த விஷயத்தில், பணநகர்வை செலுத்துதல் ஏற்கனவே வளர்ந்து கொண்டிருந்த ஐப்பானிய நிதிக் குமிழிகளை (நிலையற்றதன்மையை) மேலும் ஊதிப் பெருக்க உதவி செய்தது.

ஐப்பானிய குமிழி அதன் தோற்றுவாயை 1985 செப்டம்பர் பிளாசா உடன்பாட்டில் (Plaza agreement) கொண்டிருக்கிறது. அதன் கீழ் மத்திய வங்கிகள் அமெரிக்க டாலருக்கு ஏற்ப உலகின் பிரதான நாணயங்களை மறுமதிப்பு செய்ய உடன்பட்டன. டாலர் மதிப்பிற்கும் (பெறுமதி குறைப்பு) மற்றும் யென் மறுமதிப்பிடல் ஆகியன இரு உடனடி விளைபயன்களைக் கொண்டிருந்தன. முதலாவதாக, ஐப்பானிய ஏற்றுமதிகள் மிகவும் செலவுமிக்கதாக மாறின. இது அமெரிக்க டாலர் மதிப்பிற்கும் செய்யப்பட்டதால் ஒரேயளவு மதிப்புடைய நாணயத்தை கொண்ட இடங்களான கிழக்காசியப் பிராந்தியங்களுக்கு ஐப்பான் தனது உற்பத்தித் தொழிற்துறைகளை நகர்த்தியது. இரண்டாவதாக, ஐப்பானிய சொத்துக்கள் மறுமதிப்பீடு செய்யப்பட்டன, அது ஐப்பானிய சொத்து மற்றும் நில மதிப்புக்களில் வெடிப்புக்களுக்கும் மற்றும் டோக்கியோ பங்குச் சந்தை எதிர்பாரா உயரத்திற்கு அதிகரிக்கவும் இட்டுச் சென்றது. இறுதியாக, 1989 முடிவில், நிக்கி குறியீட்டின் (Nikkei index) 40,000 ஐ தாண்டியது (அது இன்று சுமார் 13,000 ஆக இருக்கிறது). ஆனால் குமிழி முடிவிலாகு தொடர முடியவில்லை. 1990களின் தொடக்கத்தில் அதன் பொறிவானது ஐப்பானை கடன் பணவீக்கத்திற்கு அனுப்பியது, அதிலிருந்து அது மீள முடியாதிருக்கிறது.

உண்மையில், இது 1990களின் சிறப்பியல்புகளில் ஒன்றாக

இருந்து வருகிறது: உலகின் இரண்டாவது பெரிய பொருளாதாரம் விஷைச் சுழலிலிருந்து தப்பிக்க இயலாமை 1980களில் இயங்குவதற்கு ஆரம்பித்தது. ஐப்பானிய நிலம் மற்றும் பங்கு முதல் விலைகளில் வீழ்ச்சி ஐப்பானிய வங்கிகளின் புத்தகங்களில் மோசமான கடன்களை அதிகரிக்கவும் அவர்களின் மூலதன அடித்தளத்தை அரிக்கவும் வழிவகுத்தது. இது, திரும்ப, கடன் வழங்குவதிலும் முதலீட்டிலும் வெட்டுக்களுக்கு வழிவகுத்ததுடன் நிதி நிறுவனங்களின் பொறிவுக்கு வழிவகுத்தது. விளைவான பொருளாதார கீழிறக்கம் பங்குகள் மற்றும் சொத்துக்களின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) மேலும் வெட்டுக்களைக் கண்டிருப்பதுடன், வங்கிகளின் நிலையை மேலும் பலவீனப்படுத்துவதை வீழ்ப்பாக்கியது மற்றும் அக்வாறே தொடர்ந்தது.

நாணயமாற்று வீத இயங்குமுறை பொறிவிலிருந்து அமெரிக்க நிதிக் குமிழி பொறிவுக்கு

1990களின் முதலாவது பிரதான நெருக்கடி 1992ல் ஐரோப்பிய நாணயமாற்று வீத இயங்கு முறையின் (ERM) பொறிவாகும் — இழப்பீட்டுத் தொகையிலிருந்து பெரும் ஊகத்தின் கீழ்வரும் பிரிட்டிஷ் பவுண்ட்ஸ் — நாணயமாற்று வீத இயங்கு முறையிலிருந்து திரும்பப் பெறப்பட்டது மற்றும் ஸ்காண்டிநேவியன் வங்கி முறை ஒரேநாள் இரவில் 100 சதவீதத்திற்கும் மேலாக வட்டி வீதங்களை எதிர் கொண்டது.

இது 1994 முடிவில் மெக்சிகன் பெசோ பொறிவால் பின்தொடரப்பட்டது மற்றும் அதனை அடுத்து 1995ன் ஆரம்பத்தில் கிளின்டன் நிர்வாகத்தால் 50 பில்லியன் டாலர்கள் பிணை எடுப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. "மெக்சிகன் பிணை எடுப்பு" ஏதோ தவறான சொல் வழக்காக இருக்கிறது. ஒருவேளை இன்னும் துல்லியமாக சொல்வதானால், மெக்சிகன் கடன்பத்திரங்களில் முதலீடுகளுடன் அமெரிக்க நிதி நலன்களை பிணை எடுப்பதாக விவரிக்க முடியும்.

பிணை எடுப்பு மேற்கொண்டு அதிக காலம் கூட ஆகி இருக்காது இன்னொரு நெருக்கடி அபிவிருத்தி அடைந்தது. 1985 பிளாசா உடன்படிக்கை அமெரிக்க டாலரின் மதிப்பைக் (பெறுமதியை) குறைப்பதற்கும் அமெரிக்க ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் இலக்குக் கொண்டிருந்தது. 1980களின் இறுதியில் மற்றும் 1990களின் முதற்பாதியில் ஏற்றுமதி வளர்ச்சி அமெரிக்க உள்நாட்டு மொத்த உற்பத்தியில் மொத்த அதிகரிப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவிற்கு காரணமாயிருந்தது. ஆனால் குறைவான அமெரிக்க டாலர் சர்வதேச நிதி அமைப்பின் மீது பெரும் (முயற்சிக் கடுமையை) சமையலை வைத்தது, மற்றும் அமெரிக்க - ஐப்பானிய பொருளாதார உறவுகளில் நெருக்கடியை உண்டு பண்ணியது.

1995 அளவில், அமெரிக்க டாலருக்கு 79 யென்னாக பதிவில் வரக்கூடிய குறைந்த அளவுக்கு கீழிறங்கி இருந்தது. 1991ன் ஆரம்பத்தில் டாலருக்கு எதிரான அதன் நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில், யென்னானது டாலருக்கு எதிராக 60 சதவீதத்தினையும் தாண்டி உயர்ந்திருந்தது, 1994ன் ஆரம்பத்தில் அதன் நிலையுடன் ஒப்பிடுகையில் 30 சதவீதம் அதிகரித்திருந்தது. ஆனால் யென்னின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) அதிகரிப்பு, ஏற்றுமதி சார்ந்த ஐப்பானிய பொருளாதாரத்தின் மீது பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. இந்த மட்டங்களில் யென்னுடன் ஐப்பானிய ஏற்றுமதியாளர்கள் சர்வதேச சந்தைகளில் விற்பனையில் இலாபத்தைப் பெறாதது மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் மாறுகின்ற அடக்கவிலைகளைக் (உற்பத்தி செலவினை) கூட பெற முடியாதவர்களாயிருந்தார்கள். கிளின்டன் நிர்வாகமானது, அது ஐப்பான் தொடர்பாக அதிக கடுமையான கொள்கையை பின்பற்றியிருந்தது என்ற உண்மை இருப்பினும், அதனால் யென் உயர்ந்த ஷெடாலர் வீழ்தலின் பாதிப்பைப் புறக்கணிக்க முடியவில்லை. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை ஆபத்தாக இருந்தது என்னவெனில், டாலரில் தொடர்ச்சியான வீழ்ச்சி ஐப்பானில் நிதி நெருக்கடியை ஏற்படுத்தினால், அமெரிக்க நிதிச் சந்தைகளில் இருந்து ஐப்பானிய நிதிகள் விரைவாக திரும்பப் பெறப்படும், அது எதிரிடையாக வட்டி வீதங்களில் உயர்வையும் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை

பின்னடைவிலும் ஆழ்த்திவிடும் என்பதாகும். இது 1990-91 பின்னடைவிலிருந்தும் மிகவும் குறைவான வளர்ச்சியைக் கொண்ட பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும், இப்பொழுதுதான் மீட்சி அடைந்திருந்த அந்தக் கணத்தில் இருந்தது.

1995 ஏப்ரலில், யென்னின் மதிப்பைக் கீழே தள்ளவும் டாலர் மதிப்பை மேலே தள்ளவும் தலைகீழான பிளாசா வகைப்பட்ட ஒரு உடன்படிக்கை செய்யப்பட்டது. ஆனால் உடனடி டாலர்- யென் நிதி நெருக்கடியைத் தவிர்த்த இந்த உடன்பாடு, நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்த இருந்தது. டாலரின் உயர்வு அமெரிக்க நிதிக் குமிழியை (நிலையற்ற தன்மை) ஆரம்பித்து வைத்தது, அது ஏப்ரல் 2000 வரைக்கும் தொடர்ந்தது. டாலர் மதிப்பிலும் (பெறுமதியில்) அமெரிக்க சொத்து மதிப்பிலும் அதிகரிப்பு உலகின் ஏனைய பகுதிகளில் இருந்து அமெரிக்காவுக்குள் நிதிப்பாய்தலை விளைவித்தது. 1995ல் உலகின் எஞ்சிய பகுதி 197.2 பில்லியன் டாலர்கள் மதிப்புள்ள (பெறுமதி வாய்ந்த) அமெரிக்க அரசாங்கக் கடன்பத்திரங்களை வாங்கியது. இது முந்தைய நான்கு ஆண்டுகளுக்கான சராசரியைப் போல் இரண்டரை மடங்காக இருந்தது. 1996ல் 312 பில்லியன் டாலர்களுக்கும், 1997ல் 189.6 பில்லியன் டாலர்களுக்கும் வாங்கியது, இது மூன்று ஆண்டுகளில் மட்டும் மொத்தம் அரை டிரில்லியன் டாலர்களுக்கும் அதிகமானது!

அங்கு பங்குச் சந்தையின் மீது பாதிப்பு இருந்தது. (எஸ் அன்ட் பி) S&P 500 குறியீட்டெண் 1994ல் 2 சதவீத அளவில் அதிகரித்தது. அது 1995ல் 17.6 சதவீதமும் 1996ல் 23 சதவீதமும் மேலும் அதிகரித்தது. அந்த ஆண்டு டிசம்பரில் கிரீன்ஸ்பான் "அறிவுக்கொவ்வாத செழிப்பு" பற்றி எச்சரித்தார். 1997ல் S&P குறியீட்டெண் மேலும் 30 சதவீதம் அளவு உயர்ந்தது.

சந்தையின் ஓட்டு மொத்த உயர்வு பற்றி படம் வரைந்து, றொபர்ட் ஷில்லர் குறிப்பிடுவதாவது: "டௌஜோன்ஸ் தொழிற்துறை சராசரி (Dow Jones Industrial Average)..... 1994 ஆரம்பத்தில் 3,600 அளவில் நின்றது. 1999 அளவில், ஐந்து ஆண்டுகளில் மூன்று மடங்காக அது 11,000 ஐக் கடந்திருந்தது, பங்குச் சந்தை விலைகளில் 200 சதவீதம் மொத்த - அதிகரிப்பாக ஆனது. 2000ன் ஆரம்பத்தில், டௌ 11,700 ஐக் கடந்தது. இருப்பினும், இதே காலகட்டத்தில், அடிப்படைப் பொருளாதார குறிகாட்டிகள் மும்மடங்குக்கு அருகில் வரவில்லை. அமெரிக்க தனிநபர் வருமானம் மற்றும் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி 30 சதவீதத்திற்கும் கீழ் உயர்ந்தது மற்றும் இந்த உயர்வில் கிட்டத்தட்ட அரைப்பங்கு பணவீக்கத்தின் காரணமாக அதிகரித்தது. கார்ப்பொரேட்டுகளது இலாபம் 60 சதவீதத்திற்கும் குறைவாக அதிகரித்தது மேலும் அது தற்காலிகப் பின்னடைவான தாழ்வு மட்டத்திலிருந்து அதிகரித்தது." [Shiller, Irrational Exuberance, p. 4].

கடன்சமையின் வளர்ச்சிக்கும் பங்குச் சந்தை உயர்வுக்கும் டாலரின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) உயர்வுக்கும் நேரடித் தொடர்பு இருந்தது. உண்மையில், அவை ஒருவகை நேரிய வட்டத்தை (Virtuous circle) அமைத்தன, அது அமெரிக்க நிதிக் குமிழியை (நிதி நிலையற்றதன்மையை) விரிவடையச் செய்வதற்கு வைக்கப்பட்டது. உயர்ந்து வரும் டாலரால் ஈர்க்கப்பட்ட, மூலதன பெருக்கெடுப்பானது, கடன் வளர்ச்சிக்கு நிதி அளித்தது, அதில் பெரும்பான்மையான அளவு, திரும்பவும், பங்குகள் வாங்குவதற்கு நிதியூட்ட யண்படுத்தப்பட்டது. பங்குச்சந்தை விலைகளில் அதிகரிப்பு, நிதி முதலீடுகளில் உயர்ந்த (திரும்பக் கிடைக்கும்) வருவாய் வீதங்களைக் கணக்கில் கொண்டு அமெரிக்காவுக்குள் அதிக மூலதனத்தை ஈர்த்தது — வருமான நீரோட்டத்தால் (திரும்பக் கிடைக்கும்) வருவாய் வீதம் அதிகம் தீர்மானிக்கப்படவில்லை, மாறாக சொத்துக்களின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) அதிகரிப்பு மூலம், வரலாற்று வடிவமான நிதிக் குமிழி மூலம் தீர்மானிக்கப்பட்டது. சில எண்ணிக்கை விவரங்கள் நிகழ்ச்சிப் போக்கை விளக்குகின்றன. 1999 அளவில், S&P 500 நிறுவனங்களின் பொதுநிலைப்பங்குகளின் விகிதாச்சாரத்திற்கு கார்ப்பொரேட் கடன், 1980களின் முடிவில் இருந்த 84 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடுகையில்

116 சதவீதமாக இருந்தது. 1994-99 காலகட்டத்தில் நிதி அல்லா கார்ப்பொரேஷன்களால் வாங்கப்பட்ட கடன்வாங்கல் 1.22 டிரில்லியன் டாலர்களாகும். இதில், 15.3 சதவீதம் மட்டும் மூலதனச் செலவுகளுக்கு நிதி அளிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது, அதேவேளை 57 சதவீதத்திற்கும் குறையாத அல்லது 694.7 பில்லியன் டாலர்கள் பங்குமுதல்களை திருப்பி வாங்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.

சந்தையின் உச்சமான 2000ன் முதற் காலாண்டு அளவில் கார்ப்பொரேட்டுகளின் பொதுநிலைப் பங்குகளின் மதிப்பு (பெறுமதி) அவர்களின் சந்தை முதலீடாகப் பயன்படுத்தல், 1994ல் 6.3 ட்ரில்லியன் டாலர்களிலிருந்து 19.6 ட்ரில்லியன் டாலர்களாக உயர்ந்தது. ஆனால் அதன் கீழுள்ள பொருளாதாரத்துடன் தொடர்பில்லாதிருந்தது. மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் இத்தனை சதவீதம் என்ற அடிப்படையில் மூலதனப் பயன்படுத்தமானது, 1995க்கும் 2000க்கும் இடையில் 50 சதவீதத்திலிருந்து 150 சதவீதமாக மும்மடங்காவதற்கு ஐந்து ஆண்டுகள் மட்டுமே தேவைப்பட்டிருந்தது. அதே காலகட்டத்தில், வரிகளுக்குப் பிறகு கார்ப்பொரேட்டுகளது இலாபம் 41.2 சதவீதம் அளவில் அதிகரித்தது. அதற்கு மாறுபாடாக, சந்தை மூலதனப் பயன்படுத்தம் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 25 சதவீதத்திலிருந்து 50 சதவீதம் வரை இரட்டிப்பாவதற்கு, அது 1982க்கும் 1995க்கும் இடையிலாக 13 ஆண்டுகளை எடுத்தது, அதேவேளை கார்ப்பொரேட் இலாபங்கள் அதே காலகட்டத்தில் 160 சதவீதத்தை அடைந்தன.

"ஆசிய அற்புதம்"

டாலர் மறுமதிப்பீட்டின் ஏனைய விளைவுகளும் அங்கு இருந்தன. 1985 பிளாசா உடன்பாடு மற்றும் ஐப்பானிய யென்னின் மறுமதிப்பாக்கத்தின், கிழக்காசிய புலிகள் என்று அழைக்கப்படும் டென்கொரியா, தாய்லாந்து, மலேசியா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேஷியா மற்றும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு பிலிப்பைன்ஸ் ஆகியன— ஐப்பானிய முதலீட்டின் மத்தியாக இருந்தன. பின்னர், அந்த நேரம் அமெரிக்காவில் மந்தமான வளர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டால், 1990களின் தொடக்கத்திலிருந்து, அமெரிக்க நிதிகள், புதிய இலாபம் உள்ள இடங்களைத் தேடிக்கொண்டு, முதலீட்டிற்காக அவற்றை இலக்காகக் கொள்ளத் தொடங்கின. "ஆசிய அற்புதம்" என்று அழைக்கப்படுவது, இந்த நிதிகளின் உட்பாய்தலில் இருந்தும் இப்பிராந்தியத்தின் மலிவான உழைப்பை சாதகமாக எடுக்க நாடும் கார்ப்பொரேஷன்களின் புதிய உற்பத்தி வாய்ப்புசாதிகளின் ஏற்பாட்டில் இருந்தும் விளைந்தது.

இது வெறுமனே ஆசியப் பிரச்சினை அல்ல. இந்தப் பிராந்தியம் உலகப் பொருளாதாரத்தில் அதிகமாய் முக்கியப் பாத்திரத்தை ஆற்றத் தொடங்கியது. 1990லிருந்து 1997 வரையிலான காலகட்டத்தின் பொழுது, கிழக்கு ஆசியப் பிராந்தியம் புதிய பூகோள முதலீட்டின் முன்னிலை இரண்டு பங்கைக் கணக்கில் கொண்டிருந்தது மற்றும் உலக உள்நாட்டு மொத்த உற்பத்தியில் அரைப்பங்கு அதிகரிப்பைக் கொண்டிருந்தது. அமெரிக்க மற்றும் ஐரோப்பிய பொருளாதாரங்களுக்கு முக்கிய தூண்டுதல் என்ற வகையில் அது அதிகரித்த அளவில் முக்கியமானதாக இருந்தது. பின்வரும் எண் விபரங்கள் முதலீட்டுப் பெருக்கெடுப்பின் அர்த்தத்தில் இந்தப் பிராந்தியத்தின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. 1996 முடிவில், இப்பிராந்தியத்தின் நாடுகளுள் மூன்று தனியார் வெளிநாட்டு மூலதன உட்பாய்வை உயர்ந்த அளவு பெற்றவைகளின் மத்தியில் இருந்தன. இந்தோனேஷியா உலகின் மூன்றாவது மிகப் பெரிய பங்கைப் (17.9 பில்லியன் டாலர்கள்) பெற்றது, மலேசியா நான்காவது மிகப் பெரிய பங்கையும் (16 பில்லியன் டாலர்கள்) தாய்லாந்து ஆறாவது மிகப் பெரிய பங்கையும் (14.7 பில்லியன் டாலர்கள்) பெற்றன.

"ஆசிய அற்புதம்" இரண்டு அடித்தளங்களின்மேல் தங்கி இருந்தது: ஏற்றுமதிச் சந்தைகளில் போட்டியிடுவதற்கான இப்பிராந்தியத்தின் திறமை மற்றும் வெளிநாட்டு மூலதனத்தின் தொடர்ச்சியான உட்பாய்வு. ஆனால் இந்த அடித்தளங்கள் 1995 தலைகீழ் பிளாசா உடன்பாட்டின் அழுத்தத்தின் கீழ் வந்தது. அங்கு டாலரானது யென்னுக்கு எதிராக மறுமதிப்பு (மறு

பெறுமதி) செய்யப்பட்டது. அமெரிக்க டாலருடன் இணைக்கப்பட்டிருந்த, ஆசியப் பொருளாதாரங்கள் உடனடி கசக்கிப் பிழிதலால் பாதிக்கப்பட்டன. சீன நாணயமான யுவான் 1994ல் மதிப்பிற்க்கம் செய்யப்பட்டிருந்தது என்ற உண்மையுடன் அவர்களின் பிரச்சினைகள் இணைக்கப்பட்டிருந்தன. மற்றும் சீனாவானது முதலீட்டு நிதிகள் மற்றும் நாடுகடந்த உற்பத்தி இவற்றுக்கான என்றமில்லாத அளவு அதிகமான இலக்கை ஈர்க்கக்கூடியதாகி இருந்தது. டாலருடனான அவர்களின் தொடர்பை அகற்றி, அது ஏற்றுமதிகளை மலிவானதாக ஆக்க இருக்கும் தேர்வு, கிழக்காசிய புலிகளைப் பொருத்தவரை தேர்வுக்குரியதாக இருக்கவில்லை. ஏனென்றால் முதலீட்டு நிதிகளில் வெட்டுக்கு வழிவகுக்கும். இப்பிராந்தியத்தின் ஈர்ப்புத் தன்மைக்கான காரணங்களுள் டாலருடனான அதன் எதிர்நீர் நாணய ஸ்திரத்தன்மை ஆகும்.

1996 அளவில், இப்பிராந்தியத்தின் ஏற்றுமதி வளர்ச்சி வீழ்ச்சி அடைய ஆரம்பித்தது மற்றும் கடன்சுமையின் பிரச்சினைகள் வளர்ந்தன. பின்னர், 1997ல், நெருக்கடியானது தாய்லாந்து நாணயமான பாத் (Thai baht) மதிப்பிற்க்கத்தாலும் நாட்டின் நிலம், வீட்டு மனை சொத்து பூரிப்பு பொறிந்ததாலும் தூண்டிவிடப்பட்டது.

1994க்கும் 1996க்கும் இடையில் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளுக்கு மூலதன உட்பாய்ச்சல் 40 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 93 பில்லியன் டாலர்களாக இரு மடங்கானது. இருப்பினும், 1997ல் நிகர வெளிப்பாய்ச்சல் 12 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது. இந்த 105 பில்லியன் டாலர்கள் மொத்த தொகையானது பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 10 சதவீதத்திற்கு சமமாகும்.

"1997-98 நெருக்கடி2000 ஆண்டளவில் தாய்லாந்து, இந்தோனேஷியா, கொரியா மற்றும் மலேசியாவுக்கான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியின் 10—20 சதவீத குறுகியகால இழப்பை அர்த்தப்படுத்தியது (இல்லாவிடில் 1996—97 வளர்ச்சி தொடர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று கருதும்). நீண்டகால அடுக்கடுக்கான இழப்பு பெரிதாக இருக்கிறது. ஆசிய நெருக்கடி வழமையாக இருக்கும் நிதி நெருக்கடியைவிட மிகக் கடுமையாகவும் ஆழமாகவும் இருந்தது..... ஆசிய நெருக்கடியும் அதன் பூகோள எதிரொலிப்புகளும் 1998-2000ல் பூகோள உற்பத்தியை 2 டிரில்லியன் டாலர்கள் அளவுக்கு வெட்டியது என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. இது ஒருவேளை பூகோள மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 6 சதவீதமாக இருந்தது; பெரிய அளவில், இவ்வாறாக மோசமான நெருக்கடியாக இருந்தது. ஆசிய நெருக்கடி 10 மில்லியன் பேர்களை உத்தியோக ரீதியாக வேலையில்லாதாக்கியது என்று மதிப்பிடப்படுகிறது. மேலும், ஆசியாவில் மட்டும் சுமார் 50 மில்லியன் மக்கள் ஹமைக்கோட்டுக்குக் கீழே போயினர்" [Democratising Globalisation, p. 31].

ஆசியன் நெருக்கடி வெடித்தபொழுது, கிளின்டன் அதனை "ஒழுங்கின்மை" என தள்ளுபடி செய்தார். அதன்பின் நீண்டகாலம் ஆகவில்லை, இருப்பினும், 1998 ஆகஸ்டில் ரஷ்யா தவணை செலுத்தத் தவறுதல் மற்றும் 3 பில்லியன் டாலர்கள் இழப்பீட்டு நிதி நீண்டகால மூலதன நிர்வாகத்தின் (Hedge fund Long Term Capital Management -LTCM), பொறிவு இவற்றுடன், கிளின்டன் நிர்வாகம் இந் நிதி நிலைமையை போருக்குப் பிந்தைய கால மிக பிரச்சனைக்குரியதாக விவரித்தது.

அமெரிக்கப் பொருளாதாரப் பின்னடைவும் மேலதிக மூலதனத் திரட்சியும்

நீண்டகால மூலதன நிர்வாகத்தின் (Hedge fund Long Term Capital Management (LTCM), பிணை எடுப்பு மூலம், மத்திய ரிசேர்வ் வாரியத்தால் (Federal Reserve Board) தலையீட்டின் மூலம் வங்கி மற்றும் நிதி அமைப்பின் "முழுதும் இயங்கத் தவறுதல்" தடுக்கப்பட்டது. ஆனால் விளைவுகள் இல்லாமல் இருந்தது. 1998 முடிவில் வட்டிவீதங்களில் வெட்டுக்கள் மற்றும் 2000க்கு இட்டுச் சென்றதில், ஏப்ரல் 2000ல் அது அதன் சிகரத்தை அடையும்வரை,

அமெரிக்க நிதிக்குமிழியை மேலும் கூட தூண்டிவிட உதவியது. ஒரு ஆண்டு கழித்து அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் பின்னடைவிற்குள் நுழைந்தது.

பின்னடைவின் மிகக் குறிப்பிடத்தக்க தனிச்சிறப்பு என்னவெனில் போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் வேறெதையும் போன்றதல்ல அது. உயர்ந்து வரும் பணவீக்கத்திற்கு பதிலாய் மத்திய ரிசேர்வால் (Federal Reserve Board) வட்டிவீதங்கள் தளர்த்தப்படுவதைத் தூண்டி இருக்கவில்லை. மாறுபாடாக, அண்மைய காலகட்டத்தின் பொதுவான போக்கு, பணப்புழக்கத் தளர்ச்சி இல்லை எனில், தாழ்வான விலைகளில் ஒன்றாக இருந்துவருகிறது ஷேஅதாவது விலைகளில் வீழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

பின்னடைவுக்குக் காரணம் பங்குச் சந்தைப் பூரிப்பின் போது முதலீட்டில் வீழ்ச்சி ஆகும். இது 2001ல் மேல்கோக்கிய திருப்தைக் கொண்டுவரத் தவறிய 11 வட்டிவீத வெட்டுக்களுடன், பணத்தளர்ச்சி நிலைகளின் காரணமாக பணக்கொள்கை விளைவை ஏற்படுத்தி இருக்காத, ஐப்பானுடன் ஒத்த நிலையில் இருக்கக் கூடியதாக அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தைக் கொண்டுவரும் என்ற அச்சங்களின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. இந்தச் சூழ்நிலைகள், முறையே மேலதிக மூலதனத்திரட்சியின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றன.

இந்த மேலதிக மூலதனத் திரட்சி தொலைத் தொடர்புத் துறைகளில் காணப்பட முடியும். உண்மையில், தொலைத் தொடர்பு குமிழி (Telecom bubble), டொட் கொம் குமிழியை (Dotcom bubble) விடவும் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருந்தது. கடந்த செப்டம்பர் 4ல் 'பைனான்சியல் டைம்ஸில்' வெளிவந்த கட்டுரை தொலைத்தொடர்பு நெருக்கடி மற்றும் அதன் பாதிப்பு மட்டத்தை சுட்டிக்காட்டியது.

"நஷ்டமடைந்த வலைத்தளங்கள் மற்றும் இணைய செய்தி பரப்பு நிறுவனங்கள் ஒவ்வொன்றும் அவை உடைவதற்கு முன்னால் சில பத்து மில்லியன் டாலர்களை வீணாக்கி இருக்கின்றன ஆனால், ஐரோப்பிய தகவல் தொழில் நுட்ப மேற்பார்வையகம், 1997க்கும் 2000க்கும் இடையில் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் மற்றும் சேவைகளில் 4000 பில்லியன் டாலர்களை செலவழித்திருக்கின்றன.

"தொம்சன் நிதிக் கழகத்தின்படி, 1996க்கும் 2001க்கும் இடையில், வங்கிகள் 890 பில்லியன் டாலர்களை இணைந்த கடன்களுக்கு (Syndicated loans) வழங்கியது. இன்னொரு 415 பில்லியன் டாலர்கள் கடன் பத்திரங்களால் வழங்கப்பட்டது மற்றும் 500 பில்லியன் டாலர்கள் தனியார் பொதுப்பங்கு மற்றும் பங்குமுதல் சந்தை வெளியீடுகள் மூலம் திரட்டப்பட்டன. இன்னும் நிறைய இலாபகரமான சில்லுகளிடம் (Blue-chips) இருந்து வந்தன, அது தாமே திவாலின் விளிம்பிற்கு ஓட்டியது அல்லது இணையப் பயன்படுத்தத்தின் வெடித்துப் பெருகும் விரிவாக்கம் கிட்டத்தட்ட தொலைத்தொடர்பு திறமைக்கான முடிவில்லாத தேவையை உண்டு பண்ணும் என்ற நம்பிக்கைக்கு அப்பால் ஓட்டியது.

"புகோள நிதி அமைப்புமுறை வேண்டாத பொருட்களை தீயிட்டுக் கொடுத்ததை தூண்டுதற்கு பழக்கப்பட ஆரம்பித்தது. 1999ல் கிட்டத்தட்ட ஐரோப்பிய வங்கிகளில் பாதிக்க கடன் கொடுத்தது தொலைத் தொடர்பு நிறுவனங்களுக்கேயாகும். கடன் நிறுவனமான மூடிஸ், அதிக வருவாய் அளிப்பவவற்றின் 80 சதவீதம் அல்லது எழுச்சியின் உச்சத்தில் அமெரிக்காவில் வழங்கப்பட்ட 'குப்பை கூள்' கடன் பத்திரங்கள் தொலைத் தொடர்பு இயக்கும் நிறுவனங்களாகும் என்று மதிப்பிடுகிறது. இவ் எழுச்சியின்போது வரலாற்றில் மிகப் பெரிய ஒன்றிணைத்தல் அல்லது கைப்பற்றல்களில் சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள் பத்தில் ஐந்து தொலைத் தொடர்பு நிறுவனங்களாகும்.

"இந்த பணத்தின் நீடித்திருக்கும் மரபுவழி ஷே அனைத்து செய்தித் தொடர்பு வலைப்பின்னல்களின் அடிப்படை கச்சாப் பொருட்கள் (மூலப்பொருட்கள்) மற்றும் விவரங்களின் கண அளவை இடைநின்று தொடர்பு படுத்துவதற்கான திறனுடன் 'இசை நிரம்பலால்' திறமையாக இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் உலகின் 6 பில்லியன் மக்கள் தொலைபேசியில் உறுதியாய் பேச இருந்தால், அவர்களின் வார்த்தைகள் சிலமணி நேரங்களுக்குள் சாத்தியமான

ஆற்றலுக்கு மேலாக ஊடுகடத்தி அனுப்பமுடியும் என்றால், இத்திறமையுடைய மகத்தானது.

தொலைத்தொடர்பு குமிழியில் பொறிவானது பல்வேறு வழிகளில் உணரப்பட்டு இருந்தது என்று கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகின்றது. தொலைத் தொடர்பு கடன் செலுத்தத் தவறுதல் மொத்தமாக 60 பில்லியன் டாலர்கள் ஆனது; வங்கி முதலீடுகளில் ஆயிரங்களில் மிகுதியாக இருந்தன; ஆறு மாதங்களில் தொலைத் தொடர்பு சாதனங்கள் உற்பத்தி நிறுவனங்களில் 300,000 வேலைகள் அழிக்கப்பட்டன மற்றும் பகுதிப் பொருட்கள் விநியோகம் மற்றும் அவை தொடர்புடைய தொழிற்துறைகளில் 200,000 வேலைகள் அழிக்கப்பட்டன.

"அனைத்து தொலைத் தொடர்பு இயக்ககங்கள் மற்றும் உற்பத்தித் தொழிற்துறைகளின் பங்கு மதிப்பு மார்ச் 2000ல் 6300 பில்லியன் டாலர்கள் உச்சத்திற்குப் பின்னர் 3800 டாலர்கள் அளவில் வீழ்ச்சி அடைந்தன. இதனை இணைந்த இழப்பின் மதிப்பு உள்ளடக்கத்துக்குள் வைக்க, 1990களின் இறுதியில் ஆசிய நிதிநெருக்கடியின் பொழுதான அனைத்து ஆசியாவின் பங்குமுதல்களின் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) இணைந்த இழப்பு 813 பில்லியன் டாலர்கள் மட்டுமே ஆகும்." [Dan Roberts, "Glorious hopes on a trillion-dollar scrapheap," Financial Times, September 4, 2001].

உலகப் பொருளாதாரம் முழுவதான மேலதிக மூலதனத் திரட்சியின் மிகத் தெளிவான வெளிப்பாடாக மட்டுமே இருக்கிறது. பிப்ரவரி 1999க்குத் திரும்பினால், தி எக்கனாமிஸ்ட் எனும் பிரிட்டிஷ் இதழ், உலகம் "கணினி சில்லுகள், எ.கு இரும்பு, கார்பன், துணிகள் மற்றும் வேதிப்பொருட்களின் மேலதிக கொள்திறன் அளையில் மிதக்கின்றது" அந்த "பெரும் அளவுக்கு அதிகமான கொள்திறனுக்கு நன்றி" என்று எச்சரித்தது. உலகத்தின் உற்பத்தித்திறனின் வெளிப்பாடான தொழிற்துறையின் தகமைக்கும் பாவனைக்கும் இடையிலான இடைவெளி 1930களுக்குப் பின்னர் அதன் மிக உயர்ந்த மட்டங்களை நெருங்கியது என்று அது முடித்தது.

1999 ஜூனில் வழங்கப்பட்ட சர்வதேச தீர்வுகளுக்கான ஆண்டு அறிக்கையில் இந்த உணர்வுகள் பிரதிபலித்தன. "பல நாடுகளிலும் துறைகளிலும் உள்ள அளவுக்கதிகமான கொள்திறனானது நிதி ஸ்திரத்தன்மைக்கு முக்கிய அச்சுறுத்தலாக தொடர்ந்து இருக்கும். கட்டுப்பாடான குறைப்பும், அல்லது அளவுக்கு அதிகமான கொள்திறனை இல்லாது செய்யாமல், முதலீட்டுச் செலவு மற்றும் நம்பிக்கை மீது உள்ளூறை ரீதியாக சோர்வுச் செய்யும் மற்றும் நீண்டகாலம் நீடித்திருக்கும் பாதிப்புகளுடன், மூலதனத்தின் மீதாக திரும்பப் பெறும் வருவாய் தொடர்ந்து ஏமாற்றத்தை விளைக்கும். மேலும், நிறுவனங்களின் கடன் தீர்வுத் திறம் நிதியூட்டிய இந்த மூலதன விரிவாக்கமானது அதிகரித்த அளவில் கேள்விக்குரியதாக ஆகிறது."

புகோளப் பொருளாதாரத்துக்குள்ளே பொருளாதாரப் பின்னடைவு மற்றும் பணத்தளர்ச்சிப் போக்குகளின் ஆழத்தைப் பற்றிய குறியீட்டுண்களை ஒருவர் பட்டியலிட முடியும். "புதிய பொருளாதாரத்தில்" இலாபங்களின் பெருக்கம் பற்றிய கோரல்கள் மீது கணிசமான அளவு ஐயம் காட்டப்பட்டு வருகின்றது என்பதையும் கூட நாம் கவனிக்க வேண்டும். இலாபங்கள் வருமானப் பங்காக 1997க்குப் பின்னர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வீழ்ச்சி அடைந்து வருகின்றது என்று அண்மைய எண் விபரங்கள் காட்டுகின்றன. என்னோனின் பொறிவானது "புதிய பொருளாதாரம்" ஓட்டுமொத்தமானதின் நோய்க்குறியாய் இருந்தது.

முக்கியமான புள்ளி வெறுமனே பொருளாதாரப் பின்னடைவு வெளிப்படுத்திகிறது என்பது அல்ல, மாறாக பொருளாதாரப் பின்னடைவின் இயல்பாகும். அது உலகப் பொருளாதாரத்துக்குள்ளே மிகவும் ஸ்திரமான நிலைக்கு ஒரு மாறுதலைக் கொண்டிருக்கவில்லை மாறாக 1990 களின் ஆரம்பத்திலிருந்து அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கின்ற அதிகரித்து வரும் சமநிலையின்மையைக் கொண்டிருக்கிறது.

நாம் நினைவு கூருகோம்: கிழக்கு ஆசியப் பிராந்தியத்திற்குள்ளே

முதலீட்டுப் பெருக்கெடுப்பின் அலை எழுச்சியுடன் ஆரம்பித்த தசாப்தமானது 1993ல் உலக வங்கிபால் "அற்புத பொருளாதாரங்கள்" என்று புகழப்பட்டது. ஆசிய விரிவாக்கமானது உலகப் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் முதலீட்டில் கணிசமான அளவைக் கணக்கில் கொண்டது. பின்னர் அந்த தசாப்தத்தின் இரண்டாவது பாதியில், அமெரிக்க நிதிக்கு குமிழி (நிதி நிலையற்றதன்மை) மற்றும் முதலீட்டுப் பெருக்கம் பெருமளவில் உலகப் பொருளாதாரத்திற்கு ஆதரவளித்தது. 1996க்கும் 2000 க்கும் இடையில், உலக மொத்த படிப்படியாய் உயரும் தேவையின் அரைப்பகுதிக்கு சிறிது கீழ் அமெரிக்கா மட்டுமே உற்பத்தி செய்தது என்று மதிப்பிடப்படுகின்றது. ஆனால் அது முதலாளித்துவ வரலாற்றிலேயே மிகப் பெரிய நிதிக்கு குமிழிகளுள் (நிதி நிலையற்றதன்மைகளுள்) ஒன்றாக வரிசையில் கட்டாயம் வைத்து எண்ணத்தக்க ஒன்றை உருவாக்குவதன் மூலமாக மட்டுமே அவ்வாறு செய்தது.

கடைசி தசாப்தம் வளர்ந்துவரும் இராணுவ வாதத்தாலும் புகோள முதலாளித்துவப் பொருளாதாரத்தின் ஆழமாகிவரும் சமநிலை இன்மையாலும் பண்பிட்டுக் காட்டப்படுகின்றது. இவ்விரு இயல்நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இடையில் உள்ளார்ந்த தொடர்பு இருக்கின்றது. இதனை விளக்கிக் காட்டுவதற்கு, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாவது அரைப் பாதியில் உலகப் பொருளாதாரத்தின் வரலாற்றுப் பரிணாமத்தை நாம் ஆய்வு செய்வது தேவையாக இருக்கிறது. இந்தக் காலகட்டம் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் மேலாதிக்கத்தால் குறிக்கப்படுகிறது.

1970களின் மத்தியில் தொடங்கும் தற்போதைய காலகட்டத்திற்கும் 1870லிருந்து 1913வரை நீடித்த, முதலாவது உலக யுத்த வெடிப்புடன் முடிவடையும் சகாப்தத்திற்கும் இடையில் குறிப்பிட்ட இசைவுப் பொருத்தம் இருக்கின்றன. 1870 லிருந்து 1913வரை புகோளமயமாக்கலின் முதல் காலகட்டம் என— உலகப் பொருளாதாரத்தை தனித்த உள்ளார்ந்ததன்மையாக— நாம் குறித்துக் காட்டலாம். தற்போதைய சகாப்தம் புகோளமயமாக்கலின் இரண்டாவது கட்டத்தைக் கொண்டிருக்கிறது, மூலதனம் புகோளமயமாக்கல் பண்டம் மற்றும் பண வடிவங்களில் மட்டுமல்லாமல், உற்பத்தி மூலதனமும் புகோளமயமாக்கல் ஷே உற்பத்தி நிகழ்ச்சிப் போக்குகள்தாமே புகோளமயமாக்கலைக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அபிவிருத்தி தொடர்பாக பல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. நாம் குறிப்பாக பிரதான முதலாளித்துவ வல்லரசுகளுக்கு இடையிலான உறவில் அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம் மற்றும், சிறப்பாக, ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் பாத்திரம் பற்றி அக்கறை கொண்டிருக்கின்றோம்.

புகோளமயமாக்கல் பற்றிய அதன் ஆய்வில், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவானது, தேசிய அரசு பொருத்தமற்றதாக ஆகி இருக்கிறது என்று கூறுபவர்களுக்கு எதிராகவும், அதேபோல அடிப்படையில் ஒன்றும் மாறவில்லை மற்றும் தேசிய-அரசு அடிப்படை பொருளாதார அலகாகவே நீடிக்கிறது என்று கூறுபவர்களின் கருத்தையும் எதிர்த்திருக்கிறது.

பதிலாக, ஒவ்வொரு கட்டத்திலும், புகோளமயமாக்கலின் இரண்டாவது சகாப்தம் உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும் தேசிய அமைப்பு முறைக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை எவ்வாறு உக்கிரப்படுத்துகின்றது என்பதை நிலைநாட்ட விழைந்தோம். அது யுத்தங்களின் புதிய சகாப்தத்திற்கு மட்டும் வழி அமைக்கவில்லை, சோசலிசப் புரட்சியின் அபிவிருத்திக்கான புறச் சூழ்நிலைகளையும் உருவாக்கி இருக்கிறது.

1991ல், நாம் எழுதினோம்: உள்நாட்டுச் சந்தைக்கும் உலகச் சந்தைக்கும் இடையேயான பழைய வேறுபாடுகள் இத்தொடரில் இருந்து, மறைந்து வருகின்றன. நவீன 'டிரான்ஸ் நாஷனல்' கூட்டுத்தாபனங்கள் அதன் சொந்த உள்நாட்டு தளத்தின் புவியியல் இருப்பிடத்தைப் பாராமல், உலகச் சந்தையில் மேலாதிக்கம் செய்வதற்கான வாழ்வுக்கும் சாவுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ளன. ஆனால் தேசிய அரசு என்ற வகையில் அதன் புறநிலைப் பொருளாதார முக்கியத்துவத்தினை அது இழந்து கொண்டு வருகையிலும், போட்டி தேசிய

முதலாளித்துவக் கும்பல்களின் அரசியல்- இராணுவ கருவி என்ற வகையில், உலக மேலாண்மைக்கான போராட்டம் பேரளவில் வளர்ச்சி காண்கின்றது. இந்த உண்மையானது, ஒரு புதிய உலகக் கிளர்ச்சிக்காக முடுக்கி விடப்பட்டுள்ள தயாரிப்புகளில் நன்கு பலம் வாய்ந்த முறையில் வெளிப்பாடாகின்றது." [ஏகாதிபத்தியப் போரையும் காலனித்துவத்தையும் எதிர்ப்போம், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அறிக்கை, பக்கம் 16].

இரு உலக யுத்தங்கள்

ஏகாதிபத்தியங்களுக்கிடையிலான மோதல்களின் தோற்றம் பிரதான முதலாளித்துவ வல்லரசுகள் மற்றும் உலகப் பொருளாதாரம் ஒட்டுமொத்தத்தின் அபிவிருத்திக்கும் இடையிலான சிக்கலான உறவுகளில் இருக்கின்றன. 19ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி, புதிதாகத் தோன்றிக் கொண்டிருந்த முதலாளித்துவ அமைப்பு விரிவடைந்து கொண்டிருந்தபொழுது, பிரிட்டனின் முழு மலர்ச்சிக் காலமாக இருந்தது. பிரிட்டன் உண்மையில் உலகின் தொழிற்பட்டறையாக இருந்தது. ஆனால் 1871ல் ஜேர்மனி ஐக்கியத்துடன், 1870களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து மாபெரும் பொருளாதாரத் தாழ்வு தொடக்கம் மற்றும் உள்நாட்டு யுத்தத்திற்குப் பின்னர் அமெரிக்க தேசிய சந்தை விரிவாக்கத்தின் ஏற்பாடானது, நீண்ட தொலைநோக்குள்ள மாற்றங்களை இயங்க வைத்தது. நூற்றாண்டின் முடிவில், அமெரிக்காவிலும் ஜேர்மனியிலும் தொழிற்துறை மற்றும் கார்ப்பொரேட் அமைப்புகளின் புதிய வடிவங்கள் அபிவிருத்தி அடைந்து இருந்தன மற்றும் புதிய தொழிற்துறை சக்திகள் அரங்கத்திற்கு வந்தன. ஜேர்மனியின் எழுச்சி, நெப்போலிய யுத்தங்களின் போது ஆரம்பித்திருந்த ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் பிரிட்டனின் மேலாதிக்கம் சவால் செய்யப்பட்டது என்பதை அர்த்தப்படுத்தியது. அட்லாண்டிக்கு குறுக்கே, தொழிற்துறை கார்ப்பொரேஷனின் தோற்றம் மற்றும் பரந்த உள்நாட்டுச் சந்தையினைத் தோற்றுவித்தல் அமெரிக்காவின் எதிர்கால மேலாதிக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டியது.

ஏகாதிபத்திய அரசுகளுக்கு இடையிலான வளர்ந்து வரும் மோதல்கள் முதலாவது உலக யுத்தத்தில் வெடித்தது. பிரிட்டன் ஜேர்மனியின் தோல்வியை உத்தரவாதம் செய்ய முடிந்தது, ஆனால் அது அதன் முந்தைய நிதி நிலைமையின் இழப்பில் பெரும் செலவில்லாதான் இதனை செய்தது. 1914க்குப் பிந்தைய காலகட்டம், பிரெஞ்சு மற்றும் பிரிட்டிஷ் சேமிப்புகள் யுத்தத்திற்கு செலவழிக்க நீர்த்துப் போகச்செய்யப்பட்ட போது, அட்லாண்டிக்கின் ஒரு புறத்திலிருந்து மறு புறத்திற்கு பெரும் அளவிலான செல்வம் மாற்றப்பட்டதைக் கண்டது. சில ஆண்டுகள் கால இடைவெளியில், செல்வம் மாற்றப்பட்டது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள் ஐரோப்பாவுக்கு கடன்பட்ட நிலையை மட்டும் அழிக்கவில்லை, அமெரிக்காவை கடன்வழங்கும் நாடாகவும் மாற்றியது. 1914ல், வெளிநாடுகளில் மொத்த அமெரிக்கத் தனியார் முதலீடு 2.5 பில்லியன் டாலர்களாக இருந்தது. 1919 அளவில் அது இரட்டிப்பாக 7 பில்லியன் டாலர்களானது. அதேகாலகட்டத்தில், அமெரிக்காவில் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் 7.2 பில்லியன் டாலர்களில் இருந்து 3.3 பில்லியன் டாலர்கள் ஆக வீழ்ச்சி கண்டது.

யுத்தத்தின் போக்கின்போது, புகோள பொருளாதார சக்தியில் ஒரு அடிப்படை விலகல் இடம்பெற்றது. லண்டனை மையமாகக் கொண்ட நிதி மையம் மற்றும் தங்க நிலையை அடித்தளமாகக் கொண்ட புகோள வர்த்தகத்தின் பழைய அமைப்பு முறை மீட்டமைக்கப்பட முடியவில்லை. இறுதி ஆய்வில், போருக்கு முந்தைய அமைப்பைத் தக்கவைத்திருந்த பிரிட்டனின் நிதி அதிகாரம் மிகவும் கடுமையாகப் பலவீனம் அடைந்திருந்தது.

யுத்தத்திற்குப் பின்னர், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசு, வில்சனின் தலைமையில் அவரது "பதினான்கு அம்சங்களின்" கீழ் ஐரோப்பாவை மறு ஒழுங்கமைக்க முயற்சித்தது. ஆனால் அமெரிக்காவானது ரஷ்ய புரட்சியின் சவாலை எதிர்கொண்டது. ஐரோப்பாவைப் பொருளாதார ரீதியாகத் திரும்பக் கட்டுதற்கு

ஜேர்மனியிலும் மத்திய ஐரோப்பாவிலும் பழைய வல்லரசுகளைத் துடைத்துக் கட்டுதல் தேவையானதாக இருந்திருக்கும். இருப்பினும், இறுதி வெற்றியாளர் அமெரிக்காவாக இருக்கவில்லை, மாறாக போல்ஷிவிசமாக இருந்தது. அந் நிகழ்ச்சியின்போது, அமெரிக்கா வெர்செயில்ஸ் உடன்படிக்கையின் கீழ் பழைய வல்லரசுகளுடன் அணி அமைத்தது. ஆனால் இது ஐரோப்பாவின் பொருளாதார வாழ்க்கை கடுமையாய் சுருக்கப்பட்டதை அர்த்தப்படுத்தியது.

1926-27ல் மட்டும் —யுத்தம் ஆரம்பித்து சுமார் 13 ஆண்டுகள் கழித்து ஐரோப்பாவில் உற்பத்தி அதன் போருக்கு முந்தைய மட்டங்களை அடைந்தது. ஆனால் ஐரோப்பா மட்டும் பாதிக்கப்படவில்லை. யுத்தமானது, பொருளாதார பலம் அடலாண்டிக்கைக் கடந்தது என்பதையும் காட்டியது. மேலும் யுத்தத்துக்குள் அமெரிக்கா நுழைவு, மற்றும் பழைய கண்டத்தை மறு ஒழுங்கு செய்வதற்கான அதன் அடுத்தடுத்த முயற்சிகள், அமெரிக்காவானது வெறுமனே அதன் பரந்த உள்நாட்டுச் சந்தையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. முதலாளித்துவ அமைப்புமுறை விரிவடைய வேண்டுமென்றால் அமெரிக்க மூலதனமும், அமெரிக்க உற்பத்தி வழிமுறைகளும் சர்வதேச அளவில் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டி இருந்தது. ஆனால் அது சுருங்கப்பட்ட மற்றும் தேசிய எல்லைகளால், சுங்கவரிகளால், கார்ட்டெல்கள் மற்றும் ஏனைய கட்டுப்பாடுகளால் நெருக்கடி சூழப்பட்ட ஐரோப்பாவுக்குள் சாத்தியமற்றதாக இருந்தது. இந்த முரண்பாடான விவகாரங்களின் நிலைதான் 1930 களின் மாபெரும் பொருளாதாரத் தாழ்வுக்கு வழி வகுத்தது.

1930களில் தனிச் சிறப்புக்குரிய ஆய்வில், உலகப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கும் மோதலை லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி விவரிப்பதுடன் அபிவிருத்திகளின் எதிர்காலப் போக்கு பற்றி ஷே புதிய உலக யுத்தத்தின் வெடிப்பும் அதற்குள் அமெரிக்கா ஆற்றக்கூடிய பாத்திரம் பற்றியும் கூடிக் காட்டுகிறார்.

அவர் எழுதுகிறார்: "முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியின் மிகவும் சரியான பாணியை ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்றது. அதன் உள்நாட்டு மற்றும் தீர்ந்து போகாததாகக் காணப்படும் சந்தை ஐரோப்பா மீதாக உறுதியான பொருளாதார மற்றும் தொழில் நுட்ப விஞ்சு நிலைக்கு அமெரிக்காவுக்கு உத்தரவாதம் கொடுத்தது. ஆனால் உலக யுத்தத்தில் அதன் தலையிடானது அதன் உள்நாட்டு சமநிலை ஏற்கனவே தொந்தரவுக்குள்ளாகி இருந்தது என்ற உண்மையின் வெளிப்பாடாக இருந்தது. அமெரிக்கக் கட்டமைப்பினுள் யுத்தத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மாற்றங்கள், முறையே, அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தைப் பொறுத்தவரை வாழ்வா சாவா பிரச்சினையில் உலக அரங்கிற்குள் நுழைய வைத்தது. இந்த நுழைவு மிகவும் திடீர் திருப்பமுள்ள வடிவங்களை கட்டாயம் மேற்கொண்டது என்பதற்கு போதுமான சான்று இருக்கிறது.

"உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன் (Productivity of labour) பற்றிய விதி ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்காவின் பரஸ்பர உறவுகளில் தீர்க்கமான முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கிறது மற்றும் பொதுவில் உலகில் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் எதிர்கால இடத்தைத் தீர்மானிப்பதில் முக்கியத்துவம் உடையதாக இருக்கிறது. உழைப்பின் உற்பத்தித் திறனின் விதிக்கு யாங்க்கிகள் (வட அமெரிக்க வாசிகள்) அளித்த உயர்ந்த வடிவம் கன்வேயர், தரப்படுத்தப்படல் (Conveyor, standardised) அல்லது பேரளவான உற்பத்தி (Mass production) என்றழைக்கப்படுகிறது. உலகத்தைப் புரட்டி ஆர்க்கிமிடீஸ் நெம்புகோல் புள்ளியைக் கண்டு பிடித்திருந்ததுபோல் அது காணப்படும். ஆனால் பழைய கோள் புரள மறுத்தது. ஒவ்வொருவரும் சுங்கச் சுவர்களாலும் துப்பாக்கி முனைக் கத்தியினாலும் ஒவ்வொருவருக்கும் எதிராக ஒவ்வொருவரும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர். ஐரோப்பா சர்க்குகளை வாங்குவதில்லை, கடன்களை செலுத்தவில்லை மற்றும் அத்துடன் கூட தன்னை ஆயுதபாணி ஆக்கிக் கொண்டது. ஐந்து துன்பகரமான பகுதிகள் உள்ளடங்கலாக பட்டினி ஐப்பான் முழு நாட்டையும் கைப்பற்றியது. உலகில் மிகவும் முன்னேறிய தொழில் நுட்பம் மிகக் குறைவான

தொழில் நுட்பத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தடைகளின் முன்னே சக்தி அற்றதாக திடீரெனக் காணப்பட்டது. உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன் அதன் சக்தியை இழப்பதாகக் காணப்படுகிறது.

"ஆனால் அது அவ்வாறு மட்டுமே காணப்படுகிறது. மனித வரலாற்றின் அடிப்படை விதி ஒன்றிலிருந்து பெறப்பட்ட மற்றும் துணைநிலை இயல்நிகழ்ச்சி மீது தவிர்க்கமுடியாத வகையில் கட்டாயம் புழிவாங்கும். விரைவிலே அல்லது பின்னரே அமெரிக்க முதலாளித்துவம் நமது முழு புவிக்கோளின் நீள அகலம் வழியாக தனக்கான வழியைக் கட்டாயம் திறந்து கொள்ளும். என்ன வழிமுறைகளால்? அனைத்து வழிமுறைகளாலும். உற்பத்தித்திறனின் உயர்ந்த அளவிலான கூட்டுத்திறன் (Coefficient of productivity) ஒரு உயர்ந்த அளவிலான அழிவு சக்தியின் கூட்டுத்திறனை கூட குறிக்கிறது. நான் யுத்தம் பற்றி போதனை செய்கின்றேனா? இல்லவே இல்லை. நான் எதையும் போதிக்கவில்லை. நான் உலக நிலையை ஆய்வு செய்ய மட்டுமே முயற்சிக்கிறேன் மற்றும் பொருளாதார இயங்குமுறையின் விதிகளில் இருந்து முடிவுகளைப் பெற முயற்சிக்கிறேன்." [Trotsky, "Nationalism and Economic Life," Writings 1933-34, pp. 161-162].

அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தால் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட மேம்பட்ட உழைப்பின் உற்பத்தித்திறன் அதனை யுத்தத்துக்கு மட்டும் அல்லாமல் அதன் வெற்றியை உத்திரவாதப்படுத்தவும் இயக்கியது. இந்த வெற்றியின் அடிப்படையில், ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகள் புதிய பூகோள பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கட்டமைப்பை நிறுவியது, அதனுள் முதலாளித்துவ அமைப்பு மொத்தமாகவும் விரிவடையக் கூடியதாக நிறுவியது.

பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பு

நிதி மற்றும் பண இயங்கு முறைகளுக்கு 1944ல் நியூஹாமெஷயர், பிரெட்டன் வூட்ஸில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் வேண்டிய உருக்கொடுக்கப்பட்ட, போருக்குப் பிந்தைய ஒழுங்கினைக் கட்டமைப்பதைக் கருத்தில் கொள்கையில் இரு புள்ளிகள் அங்கு வலியுறுத்திக் கூற வேண்டி இருக்கின்றன. முதலாவது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் மேலாளுமையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதேவேளை, அது நிச்சயமாக அமெரிக்க முதலாளித்துவத்திற்கு நன்மை பயப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டதாக இருந்தது, எவ்வாறாயினும், பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பு ஏனைய பிரதான முதலாளித்துவ அரசுகளின் தேவைகள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட விருந்ததை அங்கீகரித்தலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இது அமெரிக்க முதலாளித்துவம் ஏனைய வல்லரசுகளின் செலவில் ஆதாயமடையும் "பூச்சியம்-கூட்டல் விளையாட்டு" அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், மூலதனம் மொத்தமாகவும் விரிவடைவதை உறுதிப்படுத்தும் தொடரான பொருளாதார மற்றும் அரசியல் இயங்கு முறைகள் கட்டி அமைக்கப்பட்டன. நவீன வழக்கு மொழியில், அது "வெற்றி-வெற்றி" சூழ்நிலைக்குப் பிறகு மிகவும் நாட்கூடியதாக இருந்தது.

இறுதி ஆய்வில், ஐயத்துக்கிடமின்றி, இது போருக்குப் பிந்தைய அமைப்பு முறையின் அமெரிக்கச் சிற்பிகளின் பொதுநலப் பண்போ அல்லது தொலைநோக்குப் பார்வையின் காரணமாகவோ அல்ல, மாறாக இணைவு வரிசை உற்பத்தி முறை (assembly-line production) — ட்ரொட்ஸ்கி அழைத்தவாறு கன்வேயர் அல்லது தரப்படுத்தப்பட்ட பெரிய அளவிலான உற்பத்தி முறை என்ற உண்மையின் காரணமாக ஆகும். அது உழைப்பின் உற்பத்தியைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அது தொழிலாள வர்க்கத்திலிருந்து கறந்தெடுக்கப்படும் உபரிமதிப்பின் திரளை அதாவது மூலதனம் திரளுவதற்கான அடிப்படையை உறுதிப்படுத்தியது.

மிக முக்கியமாக, அமெரிக்க உற்பத்தி முறைக்கு புதிய பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நிலைகள் தேவைப்படுகின்றன, அனைத்துக்கும் மேலாக ஐரோப்பாவில் என்று அமெரிக்க திட்டவல்லுநர்கள் அங்கீகரித்தனர். உலகம் 1920கள் மற்றும்

1930களின் நிலைகளுக்கு மீண்டும் சீர்கேடு அடைவது மாற்றாக இருந்தது. மேலும் இப்பொழுது, ஆளும் வர்க்கம் சோசலிசப் புரட்சியைத் தவிர்க்க முடியாததாக இருக்கிறது.

போருக்குப் பிந்தைய ஒழுங்கின் இரண்டாவது பெரிய அம்சம், நிதிமூலதனத்தின் மீது திணிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளாக இருந்தது. பிரெட்டன் வூட்ஸை வடிவமைத்தவர்கள் சர்வதேச வர்த்தகத்திற்கான வளம்பெறக் கூடிய கட்டமைப்பு மீளக்கூடியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை அங்கீகரித்திருந்தார்கள். உலக முதலாளித்துவத்திற்கு எதிர்காலம் இருக்க வேண்டுமென்றால், 1920களை பண்பிட்டுக் காட்டிய சங்கவரித் தடைகள் மற்றும் போட்டி மிக்க மதிப்பிற்குரிய ஆகியவற்றின் அமைப்பு முறை அகற்றப்பட வேண்டி இருந்தது. ஆனால் போருக்குப் பிந்தைய அமைப்பு முறை எந்த விதத்திலும் 1914க்கு முந்தைய சகாப்தத்தைத் திரும்பக் கொணர முடியாது. உண்மையில், மாறுபாடாக, நாணயங்களுக்கு இடையில் சமநிலையின்மை நிகழாதிருக்கும்படி நிதி மூலதனத்தின் இயக்கம் கடுமையாக கட்டுப்படுத்தப்பட்டது, அது சங்கவரித் தடைகளுக்கும் ஏனைய கட்டுப்பாடுகளுக்கும் வழிவகுத்தது அல்லது தேசிய அரசாங்கங்களின் பொருளாதார வேலைத்திட்டங்களைக் கீழறுத்தது.

பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பின் இவ்விரு சிறப்பியல்புகளை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன், ஏனெனில் அதன் நிலைமுறிவு அவற்றின் மீதுதான் மையப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது.

போருக்குப் பிந்தைய ஒழுங்கின் பொறிவு

போருக்குப் பிந்தைய ஒழுங்கு முறையின் பொறிவு ஸ்தலநிலை பொருளாதாரப் போக்குகள் மற்றும் அவற்றுக்கு அமெரிக்கா மற்றும் ஏனைய ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் கொள்கை ரீதியான பதில்களுக்கும் இடையிலான பரஸ்பர வினையிலிருந்து விளைந்தது. யூரோ டாலர் சந்தையானது நிலையான நாணயங்களின் அமைப்பின் அழிவில் தீர்க்கமான பாத்திரம் ஆற்ற இருந்தது. அது அதன் மூலத் தோற்றத்தை 1958ல் முழு நாணயமாற்றுக்கு பிரிட்டனால் எடுக்கப்பட்ட நகர்வில் கொண்டிருந்தது. நாணயத்தின் மீதான ஓட்டத்தைத் தடுப்பதற்காக, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகிகள் மூலதன நகர்வுகள் மீது கட்டுப்பாடுகளைத் திணித்தனர். ஆனால் பிரிட்டிஷ் வங்கிகள், சர்வதேச சந்தைகளில் தங்களின் நிலைகளைப் பராமரிக்க ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர், சர்வதேச கடன் வழங்கலை மேற்கொள்ள அவர்களின் டாலர் மீதங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த ஒழுங்கு முறைகளைச் சுற்றி வழிகளைக் கண்டனர். 1960 களின் பின்பகுதியில், அமெரிக்க அரசாங்கம் கட்டுப்பாடுகளைத் திணித்தபொழுது, அமெரிக்க நிதி நலன்கள் அதுபோல அவற்றைச் சூழ்ந்து கைப்பற்றுவதற்கு யூரோ டாலர் சந்தை ஒரு பயனுள்ள இயங்குமுறை என்று கண்டன.

பிரெட்டன் வூட்ஸ் முறையானது இறுதியில் அதனைப் பொறிவுக்குக் கொண்டு வந்த முரண்பாட்டின் மீது நிறுவப்பட்டது. அது முதலாளித்துவப் பொருளாதார விரிவாக்கத்தை முன்னெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டது. அது சர்வதேச பணநகர்வின் வளர்ச்சியைச் சார்ந்து இருந்தது, பிரதானமாக டாலர் வடிவில். ஆனால் டாலர் பொதுச் சேர்மத்தின் வளர்ச்சியானது நாணயத்திற்கு தங்க ஆதரவு பின்புலம் கீழறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது என்பதை அர்த்தப்படுத்தியது. இது அதிக இராணுவ செலவினங்கள் மற்றும் இப்பொழுது விரைவாய் பெருகி வரும் ஐரோப்பியப் பொருளாதாரத்துக்கு முதலீடு பாய்வதன் விளைவாக, 1960களில் அமெரிக்காவிலிருந்து டாலர் வெளியேறுவது அதிகரித்தபோது இது முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் பிரச்சினை ஆனது. தங்கத்திற்கும் டாலருக்கும் இடையிலான சமநிலையைப் பராமரிக்கும் நோக்கத்துடன், அமெரிக்க நிர்வாகமானது மூலதன நகர்வின் மீது கட்டுப்பாடுகளைத் திணித்தது. ஆனால் மேல் நோக்கிய எய்தலானது யூரோ டாலர் சந்தையைத் தூண்ட மட்டுமே செய்தது.

அரசாங்க ஒழுங்கமைப்பின் கட்டுப்பாட்டுக்கு வெளியே இந்த மூலதன சந்தையின் உதயமானது, பிரெட்டன் வூட்ஸ்

அமைப்பின் ஸ்தாபகர்கள் எச்சரித்த அதே விளைவுகளுக்கு — நாணய சீர்குலைவுக்கு — வழிவகுத்தது. 1967ல் பவுண்ட்ஸ் அழுத்தத்தின் கீழ் வந்தது, அதனைத் தொடர்ந்து 1968ல் டாலர் அழுத்தத்தின் கீழ் வந்தது. இருந்தும் நெருக்கடி தொடர்ந்தது. அதனது செலுத்துகைச் சமநிலைக் கணக்கில் அமெரிக்கா பற்றாக்குறையை அனுபவித்தது மட்டுமல்லாமல், 1960 களின் இறுதியில் வர்த்தக சமநிலை பற்றாக்குறைக்கு நகர்ந்தது.

பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பின் கட்டமைப்புக்குள்ளே, வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் நெருக்கடிக்கு ஒரே தீர்வு அமெரிக்காவைப் பொறுத்தவரை வெளியில் அதன் செலவினங்களை வெட்டுவதாக இருந்தது — அனைத்துக்கும் மேலாக இராணுவ செலவினங்களை குறைப்பதன் மூலமாக— மற்றும் இறக்குமதிகளை வெட்டுதற்கும் ஏற்றுமதிகளை ஊக்குவிப்பதற்கும் உள்நாட்டில் பொருளாதாரப் பின்னடைவைத் திணிப்பதாக இருந்தது. வேறுவார்த்தைகளில் சொன்னால், பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பைத் தொடர்தல் அமெரிக்காவின் சர்வதேச நிலையை பலவீனப்படுத்துவதை அர்த்தப்படுத்தி இருக்கும். இதனை, செய்வதற்கு அமெரிக்கா நிச்சயமாய் தயார் செய்யாதிருந்தது. மேலும் உள்நாட்டு பொருளாதாரப் பின்னடைவைத் திணித்தல் தொழிலாள வர்க்கத்துக்குள் எதிர்ப்பைத் தூண்டி விட்டது, மேலும் வியட்நாம் யுத்தம் மீதாக வளர்ந்து வரும் அரசியல் நெருக்கடியைக் கூட்டியது.

இறுதி ஆய்வில், பிரெட்டன் வூட்ஸ் பொறிவானது உலகப் பொருளாதாரத்தின் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும் சர்வதேச மயமாடலின் பிரதிபலிப்பாக இருந்தது. அது சர்வதேச மூலதனச் சந்தையின் அபிவிருத்தி மற்றும் அமெரிக்க நிர்வாகம் உள்பட, தேசிய அரசாங்கங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு வெளியே, உலகைச்சுற்றிலும் பண மூலதனத்தின் (Money-Capital) நகர்வு இவற்றின் அழுத்தத்தின் கீழ் அது நிலை முறிவுற்றது.

அண்மைய ஆய்வு ஒன்றின் வார்த்தைகளில்: "[பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பின்] உடலுறுப்பு முழுவதும் சார்ந்த சிதைவு எவ்விதத்திலும் சிலவேளை நிகழும் என்று சிறிது ஐயம் அங்கு உள்ளது. தேசியக் கொள்கைகளில் இணக்குவித்து ஒருநிலைப்படுத்தல் அர்த்தத்தில் அதற்கு அதிகம் தேவையிருக்கிறது. நாடுகள் உள்நாட்டு வளர்ச்சிக்கு மேலும் மேலும் தம்மை ஒப்படைத்துக் கொண்டிருந்தன, அதேவேளையில் தொழில் நுட்ப சக்திகள் இயக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு சரக்குகள் சந்தைகள் மற்றும் மூலதனத்தைக் கூட சர்வதேசியமமாக்குவது தேவையிருக்கிறது. பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பு முறையின் நெருக்கடி தேசியப் பொருளாதார ஒழுங்குமுறை சர்வதேசியவாத தர்க்கத்துடன் மோதும் திடீர் மற்றும் குறிப்பிட்ட எடுத்துக்காட்டில் காணப்பட முடியும். 1971 சூழ்நிலைகளில், அமைப்பு முறையின் தொந்தரவுக்காளாகுதல் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் கொள்கைகளில் இருந்து மிகவும் உண்மையாகவும் வெளிப்படையாகவும் பின் தொடர்ந்தது." [Harold James, International Monetary Cooperation Since Bretton Woods, p. 207].

அந்தக் கொள்கைகளின் அத்தியாவசிய உள்ளடக்கம் ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளின் மேலாதிக்க நிலையைப் பராமரிப்பதாக இருந்தது.

"ஐரோப்பியர்களிடம் பேசுகையில், [அமெரிக்க கருவூல செயலாளர் ஜோன்] கொன்னாலி அமெரிக்க நிலையைப் பின்வரும் மொழிகளில் முன்வைக்கிறார்: 'டாலர் எங்களது நாணயமாக இருக்கலாம் ஆனால் அது உங்களது பிரச்சினை'. அமெரிக்கப் பார்வையாளர்கள் முரட்டுத்தனமான பதிப்பைப் பெற்றனர்: 'வெளிநாட்டவர்கள் எம்மைக் கசக்கிப் பிழிவதற்கு இருக்கின்றனர். எமது வேலை அவர்களை முதலில் கசக்கிப் பிழிவதாக இருக்கிறது.'" [அதே மேற்கோள், பக்கம் 210].

"துணைநிலை அமைச்சரவை மட்டத்து உள் முகவர்குழு, 'வோல்க்கர் குழு' என்று பொதுவாக அறியப்படும் அதில் கருவூலம், பொருளாதார ஆலோசகர்கள் அவை, அரசுத்துறை, தேசிய பாதுகாப்பு ஆலோசகர் ஆகியோர்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டனர், அது 'சர்வதேச நாணய விவகாரங்களில் அடிப்படை தேர்வுகள்' பற்றி ஒரு ஆய்வு அறிக்கை தயாரித்தது. அது கடந்ததைப் பற்றிய மீளாய்வை உள்ளடக்கி இருந்தது: "எமது பற்றாக்குறைகளுக்கு இருக்கின்ற நிதி ஏற்பாடானது ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளை அதிகமான வெளிநாட்டு இராணுவ செலவினத்தை மேற்கொள்வதற்கும் ஏனைய வெளிநாட்டு கட்டுப்பாடுகளை பொறுப்பெடுத்துக் கொள்வதற்கும், உள்நாட்டு பொருளாதாரக் கொள்கைகளில் கணிசமான அளவு நெகிழ்ச்சியைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் அனுமதிக்கிறது." ஆனால் அது கொள்கையின் முக்கியமான இலக்கு 'நிதி அமைப்புமுறை பலவீனத்தால் திணிக்கப்பட்ட நிர்ப்பந்த நிலைகளிலிருந்து வெளிநாட்டுக் கொள்கையை விடுவிப்பதாக' இருந்தது என்பதை மேலும் சேர்த்தது. குறிப்பிட்ட பண அமைப்பு முறைக்கு வெளிநாட்டுக் கொள்கையை சரிசெய்து கொள்வது பொருத்தமற்றதாக இருந்தது. பின்னர், 1990களின் முன்னோக்கிலிருந்து திரும்பிப் பார்த்து வோல்க்கர், 'ஐனாதிபதிகள் —நிச்சயமாக ஜோன்சன் மற்றும் நிக்சன்— அவர்களின் தேர்வுகள் டாலரின் பலவீனத்தை மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது என்பதைக் கேட்க விரும்புமாட்டார்கள்.' இந்த நிர்ப்பந்த நிலைகளின் காரணமாக, சர்வதேச நாணய அமைப்பு முறையின் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள் போதிய அளவுக்கு அதன் கொள்கைகளைப் புதுப்பிக்க முடியவில்லை." [அதே மேற்கோள், பக்கம் 210-211].

அமெரிக்காவிற்குள்ளே, அமெரிக்காவின் நிலையைப் பராமரிக்கும் வழி, மற்றும் சாத்தியமான அளவில் மேம்படுத்தும் நிலை கூட மூலதனத்தின் மீது கட்டுப்பாடுகளைக் கைவிடுவதாகவும் சர்வதேச நிதி அமைப்பு முறைக்கு சுதந்திர சந்தைக்கோட்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்துவதாகவும் இருந்தது என்ற நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்தல் வளர்ந்தது. இந்த வாதத்திற்குப் பின்னால் உள்ள காரணம் நிதி அமைப்பு முறை தொடர்ந்து டாலரை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும், மற்றும் ஏனைய பங்காளர்கள் டாலர்களைப் பற்றிக் கொள்ள விரும்புவர் என்பதாக இருந்தது. அமெரிக்காவைப் பொறுத்தமட்டில் சாதகமானது அதன் நாணயம் சர்வதேச நாணயமாகத் தொழிற்படும் என்பதாக இருந்தது.

போருக்குப் பிந்தைய ஓழுங்கின் கீழ், அரசியல் அதிகாரமானது பூகோளப் பொருளாதாரத்தை ஓழுங்கமைக்க, அனைத்துக்கும் மேலாக நிதிச் சந்தைகளை ஓழுங்கமைக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் போருக்குப் பிந்தைய ஸ்திரத்தன்மை தன்னால் உண்டுபண்ணப்பட்ட, உற்பத்தி சக்திகளின் அதே அபிவிருத்தி புதிய முரண்பாடுகளை எழ வைத்தது. உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சிக்கு சர்வதேச நிதி அபிவிருத்தி, நிதி மூலதனத்திற்கான பெரிய அளவிலான சுதந்திரமான இயக்கத்தை அவசியமாகக் கொள்ளல் தேவைப்பட்டது ஷெஇல்வாறு அது பழைய ஆட்சியுடன் மோதலுக்கு வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தப் புதிய சூழ்நிலையில், அமெரிக்கா தனது போட்டியாளர்களுக்கு எதிராக தனது பொருளாதார நிலையை பழைய ஓழுங்கை அகற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே பேணமுடியும் என்று அமெரிக்கா உணர்ந்தது.

எவ்வாறாயினும், இங்கு உள்ளடங்கி இருப்பது முழு அழிவு இன்னும் இல்லை என்றாலும், போருக்குப் பிந்தைய சமநிலையின் மையத் தூண்களின் ஒன்றினது கீழறுந்து போதலாக இருந்தது. நாம் குறிப்பிட்டவாறு, அமெரிக்கா அதனது சொந்த நலன்களுக்காக போருக்குப் பிந்தைய ஓழுங்கைக் கட்டியமைத்தது, அதேவேளை, ஏனைய முதலாளித்துவ அரசுகளின் நிலையை மேம்படுத்தியது. இப்பொழுது அமெரிக்காவின் நலன்களை அதன் போட்டியாளர்களுக்கு எதிராக முன்னெடுத்தல் என்ற பெயரில் போருக்குப் பிந்தைய நாணய அமைப்பு முறை கிழித்து எறியப்பட்டிருந்தது.

நிலையான நாணய உறவு முறைகளின் அமைப்பு ஒரு முறை அகற்றப்பட்டதும், சொல்வதென்றால், மூலதனத்தின் பூதம் புட்டியை (போத்தலை) விட்டு வெளியே வந்தது. மூலதனப்

பாய்ச்சலின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் இனியும் பராமரிக்கப்பட முடியாது மற்றும் அது நிதிச் சந்தைகளின் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் தேசிய பொருளாதார நிகழ்ச்சி நிரலை மேற்கொள்வதென்பது அதிகரித்த அளவில் கடினமானதாக ஆகிவிட்டது. கடைசியாக முயற்சித்த அரசாங்கம் 1980களில் பிரான்சில் மித்திரோண்ட் அரசாங்கமாக இருந்தது. பின்நிகழ்வான நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொள்கையில் அது அம்முயற்சியை கைவிடுமாறு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

இராணுவ வாதத்துக்குத் திரும்புதல்

பிரெட்டன் வூட்ஸ் அமைப்பின் பொறிவு, 1970களின் ஆரம்பத்தில் பூகோள பொருளாதாரக் கொந்தளிப்புகளின் காலகட்டத்தை முன்னறிவித்தது. அது பூகோள முதலாளித்துவ ஓழுங்கின் வரலாற்றுப் பரிமாணத்தில் ஒரு திருப்புமுனையைக் குறித்தது. 1972-73ல் விரைவான பணவீக்கமானது குறுகிய காலத்தில் 1974-75ல் பொருளாதாரப் பின்னடைவால் தொடரப்பட்டது. போருக்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், அந்தப் புள்ளியில் மிக ஆழமானதாக இருந்தது. பொருளாதாரப் பின்னடைவானது ஆழமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கும் கட்டமைப்பு மாற்றங்களின் விளைபொருளாக அல்லது வெளிப்பாடாக இருந்தது.

இறுதி ஆய்வில், போருக்குப் பிந்தைய விரிவாக்கம் அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் மிகுதியான உற்பத்தி வழிமுறைகள் ஏனைய வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு நீட்டிப்பதன் மேல் தங்கி இருந்தது. இந்த வழியில், 1920கள் மற்றும் 1930 களின் நெருக்கடிக்கு அடி ஆதாரமாக இருக்கும் இலாபவீதத்தில் வீழ்ச்சி வெல்லப்பட்டது மற்றும் தலைகீழாகத் திருப்பப்பட்டது. ஆனால், 1960கள் அளவில், போருக்குப் பிந்தைய விரிவாக்கத்தால் சாத்தியமானதாகச் செய்யப்பட்ட அதே மூலதனத் திரட்சி, இலாபவீதம் வீழ்வதற்கான போக்கு மீண்டும் தோன்ற ஆரம்பிப்பதை உறுதிப்படுத்தியது. ஒரு மதிப்பீட்டின்படி, இலாபவீதம் 1940 களில் 22 சதவீதத்திலிருந்தும் 1970 களில் 12 சதவீதத்திலிருந்தும் கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் அளவில் வீழ்ச்சி அடைந்தது.

1974-75 பொருளாதாரப் பின்னடைவு சீரடைதலால் பின்தொடரப்பட்ட அதேவேளை, அங்கு 1960 களின் நிலைமைகளுக்கு திரும்பவில்லை. 1970களின் இறுதிப் பாதி "தேக்க வீக்கம்" என்று அறியப்படும் இயல்நிகழ்ச்சியால் — அதிகரித்த பணவீக்கத்துடன் இணைந்த உயர்ந்துவரும் வேலையின்மையால் குறிக்கப்பட்டது. தேக்கவீக்கமானது, மற்ற விஷயங்கள் மத்தியில், கீன்சிய குறிப்புக்கள் என்று அழைக்கப்படுவதன் முடிவினை அறிவித்தது. கீன்சிய குறிப்புக்களில், அதிகரித்த அரசாங்க செலவு, வேலையின்மையைக் குணப்படுத்தும் என கூறப்பட்டது. புதிய பொருளாதார நிலைமைகளில் அதிகரித்த அரசாங்கச் செலவு கூடிவரும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளைத் தணிப்பதைக்காட்டிலும் கிளறிவிடுவது மட்டுமே காணப்படுகிறது. இது தற்காலிக மற்றும் சூழ்நிலைகளின் இணைவுகளின் காரணிகளில் இருந்து எழவில்லை என்பதன் காரணமாக ஆகும். பதிலாக பிரச்சினைகள் உற்பத்தி முறையின் அதே கட்டமைப்பில் வேரூன்றி இருந்தன.

கார்ட்டர் ஆட்சி பொருளாதார வளர்ச்சியில் அதிகரிப்பை உருவாக்குதற்கான அதன் முயற்சிகள் முற்றிலும் தோல்வி அடைந்தன, அமெரிக்க டாலரைப் பொறுத்தமட்டில் பிரதான நெருக்கடிக்கு வழிவகுத்தது. அது 1978க்கும் 1979க்கும் இடையில் மதிப்பில் (பெறுமதியில்) அழுத்து கமையானது. டாலர் நெருக்கடி 1979ல் அமெரிக்க மத்திய ரிசேர்வ் வாரியத்தின் தலைவராக போல் வோல்க்கரை நியமித்ததுடன் அமெரிக்கக் கொள்கையில் கூர்மையான திருப்பத்திற்கான தூண்டுதலாக ஆனது.

வோல்க்கரின் வேலைத்திட்டம், மற்றும் அவருக்குப் பின்னால் உள்ள நிதி நலன்கள், ஈவிர்க்கமற்று ஒளிவு மறைவற்றதாக இருந்தன. நிதிவழங்குதலில் வெட்டுக்கள் மற்றும் வட்டி வீதத்தில் அதிகரிப்பு வழியாக அமைப்பு முறையிலிருந்து பணவீக்கம் இல்லாதொழிக்கப்பட இருந்தது. சாராம்சத்தில், அவரது வேலைத்திட்டம் அமெரிக்கப் பொருளாதாரத்தை முற்றிலும்

மறு சீரமைப்பதற்கான நிதிமூலதனத்தின் கோரிக்கைகளை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. இப்பொழுது போட்டித்திறன் அற்றதாக இருக்கும் மூலதனத்தின் மொத்த பகுதிகளும் துடைத்துக் கட்டப்பட இருந்தது. அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச ரீதியாகவும் தொழிற்சாலை மறு ஒழுங்கமைக்கப்பட இருந்தது. இது "பூகோளமயமாக்கலின்" ஆரம்பமாக இருந்தது — வெறுமனே நாட்டுக்கு வெளியில் உள்ள பகுதியில் உற்பத்தியை நிறுவுவதாக இல்லை, மாறாக உற்பத்தி நிகழ்ச்சிப்போக்கின் பிரிந்து போதல் மற்றும் மலிவான கூலி உழைப்பு நாடுகளில் உயர் உழைப்பு பகுதிப்பொருட்கள் உற்பத்தியாக இருந்தது.

1970களின் இறுதியில் உண்மையான வட்டி வீதங்கள் எதிர்மறையாக மாறிவிட்டிருந்ததன் பின்னர் அதன் திரும்பப் பெறும் வீதத்தை அதிகரிக்க நிதி மூலதனத்தை அனுமதித்தல் தொழில்துறை மூலதனத்தை சக்தி மிக்கவகையில் மறு ஒழுங்கு செய்தல் ஆகிய இரண்டிற்காகவுமான வழிமுறைகளாக உயர் வட்டி வீதங்கள் இருந்தன.

மார்க்ரெட் தாட்சரின் பிரிட்டிஷ் டோரி அரசாங்கத்தால் பின்பற்றப்பட்ட வோல்க்கர் வேலைத்திட்டம் தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிரான ஒரேயடியான தாக்குதலை அர்த்தப்படுத்தியது. 1981ல் நேகன் நிர்வாகம் 12,000 விமானப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டாளர்களை வேலைநீக்கம் செய்தது மற்றும் அவர்களின் தொழிற்சங்கமான PATCO-வை அழித்தது. பிட்டனில் தாட்சர் அரசாங்கம் எ.கு இரும்பு தொழிலாளர்கள் மீதும் பின்னர் சுரங்கத் தொழிலாளர்கள் மீதும் தொடரான தாக்குதல்களைத் தொடுத்தது.

போருக்குப் பிந்தைய காலத்து கீன்சிய சீர்திருத்தவாத வேலைத்திட்டம், மற்றும் நிதி மூலதனத்தின் சுதந்திர சந்தை வேலைத்திட்டத்தால் அதனை பதிலீடு செய்தது சர்வதேச ரீதியாக மிகவும் பாரதூரமான ஆக்கிரமிப்புக் கொள்கைகளுக்கு விலகுதலைக் கண்டது. இந்த விலகலின் முதலாவது வெளிப்பாடுகளுள் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்கத் தலையீடு ஒன்றாக இருந்தது. தேசியப் பாதுகாப்பு ஆலோசகர் ஐபிக்னீவ் பிரிஜேஜென்ஸ்கியின் தூண்டுதலின் பேரில் கார்ட்டர் ஆட்சியானது, சோவியத் ஒன்றியத்தை நீண்ட கால யுத்தத்துக்கு இழுத்ததன் மூலம் அதனைப் பலவீனப்படுத்தும் விரைவான நோக்கத்துடன் கம்யூனிச எதிர்ப்பு இஸ்லாமிய முஜாஹைதீன் படைகளுக்கு மறைமுக உதவிக்கான வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுத்தது.

அதிகமாய் இராணுவ வாதத்துக்குத் திரும்பும் விதமாய், ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகள் லெபனானில் தலையீடு செய்தது, கிரெனடாவை ஆக்கிரமித்தது மற்றும் தாட்சர் அரசாங்கத்தின் மால்வினாஸ் யுத்தத்துக்கு ஆதரவளித்தது. சோவியத் ஒன்றியம் தொடர்பாக, சீர்குலைக்கும் பொதுவான கொள்கை அங்கு இருந்தது. நேகன் நிர்வாகம் சோவியத் அதிகாரத்துவத்துக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் மறு ஆயுதமயப்படுத்தல் வேலைத்திட்டத்தை முன்னெடுத்தது. பணவீக்கத்தை சரிசெய்து கொண்ட பின்னர், 1985ல் ஆயுதங்களுக்கு செலவிடும் பொழுது நேகனின் இராணுவ வரவு-செலவுத் திட்டம் அதன் உச்சிக்கு சென்றது. அது கொரிய மற்றும் வியட்நாமிய யுத்தங்கள் உள்ளடங்கலாக முந்தைய பதிவுச் சான்றுகளை மிஞ்சியது. ஐரோப்பாவில் இராணுவ அழுத்தங்களும் கொண்டு வரப்பட்டன. அக்கண்டத்தில் க்ரூஸ் ஏவுகணைகளை நிறுத்தி வைப்பதற்கான வேலைத்திட்டத்தின் நோக்கங்களுள் ஒன்று சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்துக்கும் ஐரோப்பிய அரசுகளுக்கும் இடையில் நெருக்கமான உறவுகளைத் தடுப்பதற்காக இருந்தது.

வளர்ச்சி பிந்தங்கிய நாடுகள் என்று அழைக்கப்படுவனவற்றை கவனத்தில் கொள்கையில், 1982ல் வெடித்த கடன் நெருக்கடி, அதனுடன் பெரிய திருப்பத்தைக் கொண்டு வந்தது. சர்வதேச நாணய நிதியம் மூலம் பல்வேறு தேசிய முதலாளித்துவத்தினது கொள்கைகளின் தேசிய அபிவிருத்தி மீது அமெரிக்கா தாக்குதலை ஆரம்பித்தது. சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் புதிய "கட்டமைப்பு சரிசெய்துகொள்ளல்" வேலைத்திட்டங்கள் சந்தைகள் திறப்பதை,

அரசாங்க செலவினங்களை வெட்டலை, பண மதிப்பிற்க்கங்களை (பெறுமதி குறைப்புக்களை) உலக சந்தைக்கான பணப்பயிர் உற்பத்தியை மற்றும் பொதுவான அரசாங்கக் கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் ஒழுங்குபடுத்தல்களை தரமட்டமாக்கவும் கோரியது.

1991ல், சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவானது புதிய சூழ்நிலையை உண்டு பண்ணியது. பிரதான முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கு தசாப்தங்களாக மட்டுப்பாடுகளாக இருந்து வந்த, உலகின் அனைத்துப் பகுதிகளும் இப்பொழுது திறந்திருந்தது. முன்னணி அமெரிக்க வெளிவிவகாரக் கொள்கை வட்டாரங்களைப் பொறுத்தவரை, அப்போதிருந்து வேறு எந்த வல்லரசும் அல்லது வல்லரசுகளின் குழுவும், இந்த சூழ்நிலையை சாதகமாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடியதாக மற்றும் அதன் மூலம் பூகோள மேலாதிக்கத்திற்காக ஐக்கிய அமெரிக்க அரசுகளை சவால் செய்யாமலிருப்பதை உறுதிப்படுத்துவதாக இருந்தது.

1990களில், தசாப்தகாலம் ஈராக்கிய ஆட்சியை ஆதரித்த பின்னர், அமெரிக்க நிர்வாகமானது வளைகுடாவில் இராணுவ அதிகாரத்தை நிலைநாட்டுவதற்கு குவைத்தை ஈராக் ஆக்கிரமித்த சாக்குப் போக்கினைப் பற்றிக் கொண்டது. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அமெரிக்காவின் எந்த சாத்தியமான போட்டியாளர்களுக்கும் அதன் இராணுவ ஆற்றலை எடுத்துக் காட்டுவதைத் தெளிவாக வழங்கியது.

பூகோஸ்லாவியா மீதான குண்டு வீச்சில் கூட அமெரிக்க யுத்த நோக்கங்கள் தெளிவாக இருக்கின்றன. அவையாவன சுதந்திர சந்தைக் கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் உலகப் பொருளாதாரத்தை மறு ஒழுங்கமைப்பதற்கான அனைத்துத் தடைகளையும் அகற்றுதல், அமெரிக்க கார்ப்பொரேஷனின் மேலாதிக்கத்தை உத்திரவாதம் செய்தல் ஆகியனவாகும். கிளிண்டன் அதனை முன்வைத்தவாறு: "நாம் பலமான பொருளாதார உறவைப் பெற்றிருக்கிறோம் என்றால் அது, உலகம் முழுவதும் நாம் விற்கக்கூடிய திறமை உட்பட, ஐரோப்பா முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறது... அதுதான் இந்தக் கொசொவோ பற்றிய விஷயம் எல்லாம்." அல்லது தோமஸ் பிரைட்மேன் முன்வைத்தவாறு: "சந்தையின் மறைவான கரம் மறைவான முஷ்டி இல்லாமல் ஒருபோதும் வேலை செய்யாது— மக்டொன்னால் டக்ளஸ் இல்லாமல் மக்டொனால்ட் யுத்துக் குலுங்காது."

வளர்ந்துவரும் தன்னிச்சைவாதம்

கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்கா மூன்று பிரதான யுத்தங்களை நடத்திய விதத்தில் முக்கிய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அனைத்துக்கும் மேலாக, அவை தன்னிச்சைவாதம் நோக்கிய வளர்ந்து வரும் போக்கை விளக்குகிறது. வளைகுடா யுத்தம் இன்னும் சில மட்டத்துக்கு, ஐக்கிய நாடுகள் அவை கட்டமைப்புக்குள் நடத்தப்படுகிறது. கொசொவோவுக்கு எதிரான யுத்தம் நேட்டோவின் ஆதரவின் கீழ் நடத்தப்பட்டது. ஆனால் ஆப்கானிஸ்தானில், அமெரிக்கா சில நேரங்களில் பிரிட்டிஷ் மற்றும் ஏனையவர்களை வற்புறுத்தி ஒரு புறமாக ஒதுக்கித்தள்ளும் என்பதுடன் அதன் சொந்த நிபந்தனைகளின் பேரில் யுத்தத்தை நடத்தும் என்று வலியுறுத்தியது.

ஆப்கானிஸ்தானுக்குப் பிறகு கொள்கை என்னவாக இருக்கும்? இன்னொரு யுத்தத்தை மேற்கொள்ளும். புஷ் குறிப்பிட்டவாறு: 21ம் நூற்றாண்டில் ஆப்கானிஸ்தான் முதலாவது யுத்தமாக இருக்கும். அல்லது, அவரே பின்னொரு நிகழ்ச்சியில் குறிப்பிட்டவாறு, 2002ம் ஆண்டு யுத்த ஆண்டாக இருக்கும். ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியில் இந்தக் கொள்கை அமெரிக்காவை அதன் போட்டியாளர்களுடன் மோதுவதற்கு வழிவகுக்கும்.

கடந்த 25 ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால்— பிரெட்டன் வூட்ஸ் பொறிவுக்குப் பின்னரும் 1974-75 பின்னடைவுக்குப் பின்னரும்— இணைந்த சூழ்நிலைகளினால் ஆணையிடப்படும் அனைத்து திருகு மற்றும் திருப்பங்கள் வழியாக, அமெரிக்கக் கொள்கையுடன் தொடர்ச்சியான நூலிழை அங்கு இருக்கிறது: அதன் நலன்கள் பற்றிய என்னுமில்லாத

அளவு வலியுறுத்தல் மற்றும் முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் ஒட்டு மொத்தமாக எந்த விதமான நீண்டகால நிர்வாகத்தையும் கைவிடுவதாகத்தான் இருக்கும். இங்கு, பூகோள அமைப்பு முறையின் அதே அடிப்படையை அச்சுறுத்திய தசாப்தகால நிதிப்புயல்கள் வழியாக கடந்து இருப்பினும், பிரதான வல்லரசுகள் பூகோள நிதியின் ஒழுங்குபடுத்தல் பற்றிய ஒழுங்குமுறை மீது எந்த உடன்பாட்டிலிருந்தும் மேலும் விலகி இருக்கின்றன.

கடந்த தசாப்தத்தின் பொழுது உண்மையில் எதிர்பாரா சூழ்நிலை வெளிப்பட்டிருக்கிறது. உலகின் ஏனைய பகுதியின் மீது மேலாதிக்கம் உடைய நிதிச் சக்தி சார்ந்திருக்க ஆரம்பித்திருக்கிறது. இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் முடிவில் அமெரிக்கா உலகின் ஏனைய பகுதிக்கு முதன்மை மூலதன அளிப்பாளராக இருந்தது. இப்பொழுது அது உலகின் ஏனைய பகுதி மீது சார்ந்திருக்கிறது, கடன் தீர்வுத் திறமுடையதாக இருக்க மட்டும் ஒருநாளாக்கு 1 பில்லியன் டாலர்கள் உள்பாய்வது தேவைப்படுகிறது. மீண்டும், ஒரு குறிப்பிட்ட புள்ளியில், இது ஏனைய வல்லரசுகளுடன் மோதல்களை எழ வைக்கும்.

அமெரிக்கா ஒரு வகை பாஸ்டியன் பேரத்தில் நுழைந்திருக்கிறது. 1970களில், அது பிரெட்ன்ஸ் வுட்ஸ் அமைப்பு ஒழுங்கை அகற்ற முடிவு செய்தது மற்றும் ஐப்பானிலும் ஐரோப்பாவிலும் அதன் போட்டியாளர்கள் மீது அதன் மேலாதிக்கத்தைப் பராமரிக்க வேண்டி சுதந்திர சந்தையைத் தள்ளியது. இது அமெரிக்கா மீதான ஒப்பீட்டு மேலாதிக்கத்தைப் பராமரிக்க சேவை செய்தது. ஆனால், அதேவேளை அமெரிக்கா, அமெரிக்காவின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அல்லது முதலாளித்துவ அரசுகளின் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பால் வளர்ந்திருக்கும் இன்னொரு பலமான சக்திக்கு — உலக நிதிச் சந்தைக்கு கீழடக்கி வைக்கப்படுவதாக ஆனது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், அமெரிக்கா, அதன் மேலாதிக்கத்தை நிலைநாட்ட பெருமுயற்சி கொள்வதில், பூகோள முதலாளித்துவ பொருளாதாரத்தின் அனைத்து முரண்பாடுகளுக்கும் தன்னையே கீழ்ப்படுத்திக் கொள்வதைச் செய்தது. அதுதான் வருகின்ற காலகட்டத்தில் விரைவான மற்றும் அதிரவைக்கும் பொருளாதார மற்றும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அரசியல் விலகலை தோன்ற வைக்க இருந்தது.

உலக சோசலிசப் புரட்சியின் முன்னோக்கு

முடிவாக, நான் இரு விஷயங்களை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். முதலாவதாக, இராணுவவாதத்தின் வெடிப்பு அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பலத்தின் வெளிப்பாடாக இல்லை, மாறாக இன்னும் சொல்லப்போனால் அதன் ஆழமான சிதைவு மற்றும் சீரழிவு ஆகும். உண்மைகள் மற்றும் விவரங்கள் அடிப்படையில் இதனை நாம் பத்திரமயப்படுத்தி இருக்கிறோம்.

இந்த சீரழிவு மக்களின் மனோதத்துவம் மற்றும் அரசியல் நளவின் அபிவிருத்தியில் தீர்க்கமான பாத்திரம் வகிக்க இருந்தது. அவரது யுத்த வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் புஷ் ஆதரவை வெல்வதற்கு முயற்சித்த புள்ளியில், இராணுவவாதத்தை உதயமாக வைத்த அதே சிதைவு என்றோன் ஊழலில் அதன் வெளிப்பாட்டைக் கண்டது. இந்த நெருக்கடி புஷ் நிர்வாகத்தின் சமூக ஆதரவாளர்கள் ஏமாற்றுக்காரர்கள் மற்றும் மோசடிகாரர்களின் கும்பல் என்று வெளிப்படுத்தியது. மேலும் அது பாரதூரமிக்க விளைபயன்களைக் கொண்டிருக்கிறது, ஏனெனில் என்றோன் விதிவிலக்கானதாக இருக்கவில்லை. அது "புதிய பொருளாதாரம்" என்று அழைக்கப்படுவதின் அடையாளமாக இருந்தது. அதன் மையச் செயல்பாடானது, ஒட்டுமொத்த நிதி சூறையாடலை சாத்தியமாக்க, பங்கு வைத்திருப்போரின் மதிப்பை (பெறுமதியை) உயர்த்தும் முயற்சியில் நோக்கம் கொண்டு, மிகவும் போலித்தனமான நிதி செயல்முறைகளாக மாறிவிட்டிருக்கிறது.

இரண்டாவது அம்சம் எது முன்னோக்கு தொடர்பானது.

எமது மூலோபாயம் உலக சோசலிசப் புரட்சி ஆகும். இது எதை அர்த்தப்படுத்துகிறது என்பதை எண்ணிப்பார்த்தல் அல்லது மீள எண்ணிப்பார்த்தல் தேவைப்படுகிறது. உலக சோசலிசப் புரட்சி என்பது பல்வேறு தேசிய புரட்சிகளின் ஒரு வகை அளவு ரீதியான கூட்டல் என்று கருதப்படும் அபாயம் அங்கு இருக்கிறது. ஆனால் எமது மூலோபாயமான உலக சோசலிசப் புரட்சியின் அர்த்தம், நாம் உலக சோசலிசத்தின் முன்னோக்கை — முதலாளித்துவ உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஆழமாகிவரும் முரண்பாடுகளில் இருந்து விளையும் பொருளாதாரப் பெருங்குழப்பங்களுக்குள் மூழ்குதல் மற்றும் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தின் வளர்ந்துவரும் ஆபத்துக்களுக்கு ஸ்தூலமான விடையாக ஷே தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேச ஐக்கியம்; சந்தையின் அராஜகமல்ல, பகுத்தறிவு விதிகளுக்கு ஏற்ற உண்மையான சர்வதேச திட்டமிடல்; உற்பத்தி சக்திகளின் மீது உண்மையான ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டை சாத்தியமாக்கும் சமூக உடைமை ஆகியவற்றை — முன்னெடுக்கிறோம் என்று வலியுறுத்த வேண்டும்.

போரும் அகிலமும் என்ற தனது புகழ்பெற்ற சிறு நூலில் ட்ரொட்ஸ்கி எழுதினார்: "முதலாளித்துவத்தின் ஏகாதிபத்திய சிக்கல் நிலையை பாட்டாளி வர்க்கம் எதிர் கொள்ளக்கூடிய ஒரேவழி உலகப் பொருளாதாரத்தை சோசலிச ஒழுங்கில் அமைக்கும் நாளாந்த செயல்முறை வேலைத்திட்டத்தால் எதிர்ப்பது மூலமே ஆகும்." அது இன்று இன்னும் கூடுதலான பலத்துடன் பொருந்துகின்றது.

ஆனால் வாய்ப்பு வசதிகள் யாவை? நான்காம் அகிலமானது புறநிலை அபிவிருத்திப் போக்குகளின் ஷே உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும் தேசிய அரசு முறைக்கும் இடையில் ஆழமாகிவரும் மோதலின் ஷே நளவான வெளிப்பாடுதான் அதன் முன்னோக்கு என்ற புரிந்துணர்வின் மீது தளப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மோதல்தான் சோவியத் ஒன்றியத்தின் பொறிவைக் கொண்டு வந்தது மற்றும் இப்பொழுது அதன் வெளிப்பாட்டை வளங்களுக்கான பூகோளப் போராட்டத்திலும் என்றும் இல்லாத அளவு அதிகரித்து வரும் யுத்த அபாயத்திலும் காண்கிறது.

ஆனால் இந்த புரிதல் தாமே வெட்டி அகற்றிக் கொண்டு தொழிலாள வர்க்கத்தின் நளவுக்கான பாதையைக் கண்டறிபுமா? புறச் சூழ்நிலையின் பகுதியாக நாம் ஆற்றும் பாத்திரத்துக்கு வெளியே இந்தக் கேள்விக்கு விடை அளிக்கப்பட முடியாது.

மார்க்ஸ் முன்வைத்தவாறு: " புறநிலை உண்மை மனித சிந்தனைக்கு பங்களிக்கமுடியுமா என்ற பிரச்சினை தத்துவப் பிரச்சினை அல்ல மாறாக நடைமுறைப் பிரச்சினை ஆகும். மனிதன் உண்மையை கட்டாயம் நிரூபிக்க வேண்டும், அதுவது, நிலவும் நிலைமையை மற்றும் சக்தியை, நடைமுறையில் சிந்தனையின் இப்பக்கத் தன்மையை நிரூபிக்கவேண்டும். யதார்த்தமான அல்லது யதார்த்தமற்ற சிந்தனை, நடைமுறையில் இருந்து அந்நியப்பட்டது என்ற விவாதம் முற்றிலும் புலமைவாத பிரச்சினையாக இருக்கிறது."

இந்த ஆராய்ச்சிமுறைஇயல் மற்றும் தத்துவார்த்த ரீதியாக பார்க்கும் முறையானது, செயலாக்கத்துடனான தலையீடு இல்லாது வெளியில் அமைப்பின் நிலையை தீர்மானிப்பது என்பது நவீன இயற்பியலில் (Modern physics) அபிவிருத்திகளில் சாதாரணமாய் இயலாதுள்ளதுடன் மற்றும் அரசியல் கோளத்தில் அபிவிருத்திகளிலும், இயலாது என்பது இவ்விரண்டின் மூலமும் நிரூபணமாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சோசலிசப் புரட்சி முன்னோக்கு, தொழிலாள வர்க்கத்தில் பரந்த ஆதரவை வென்றெடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இது எந்த சூழ்நிலைமைகளின் கீழ்? ஏகாதிபத்தியப் பகைமைகளின் வெடிப்பு மற்றும் இறுதியான 1870லிருந்து 1913 வரையிலான பூகோளமயமாக்கலின் முதலாவது சகாப்தத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்த யுத்தம், மற்றும் அதனைப் பின்தொடர்ந்த நிலைமைகளின் கீழான ஆழமான சமநிலையின்மையின் காலகட்டமாகும். பூகோளமயமாக்கலின் இரண்டாவது சகாப்தத்தில் உள்ள எமது முன்னோக்கு, இந்த வரலாற்று அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கிறது.

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

சந்தா

‘உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு’ சஞ்சிகைக்கான ஒரு வருட (நான்கு இதழ்கள்) சந்தாவுக்காக கீழே உள்ள கூப்பனை நிரப்பி சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பெயரில் எழுதப்பட்ட காசுக் கட்டளை அல்லது காசோலையுடன் த.பெ: 1270, கொழும்பு என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

அஞ்சல் கட்டணத்துடன் ஒரு வருட சந்தா ரூபா. 200.00

பெயர்:

முகவரி:

.....

தொலைபேசி:

மின்னஞ்சல்:

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் கிளைகள்

Socialist Equality Party
(United States)
PO Box: 48377, Oak Park, MI 48237
Telephone: 2489672924
E-Mail: Sep@socialequality.com

Socialist Equality Party
(Britain)
PO Box: 1306, Sheffield, S9 3UW
Telephone: 0114244 3545
E-mail: sep@socialequality.org.uk

Socialist Equality Party
(Australia)
PO Box: 367, Bankstown, NSW 1885
Telephone: 0297903511
E-Mail: sep@flex.com.au

Socialist Equality Party
(Sri Lanka)
PO Box: 1270
Telephone: 712104
E-mail: kmawatha@lanka.ccom.lk

Socialist Equality Party
(Canada)
PO Box: 5534, Montreal,
Quebec H3B 4P1
E-mail: sep-pes@wsws.org

Socialist Equality Party
(Germany)
Postfach: 040 144, 10061, Berlin
Telephone: 49 30 30872440
E-mail: info@gleichheit.de

Netscape: World Socialist Web Site

Back Forward Reload Home Search Netscape Images Print Security Stop

Location: <http://www.wsws.org/>

wsws.org

Enter email address to receive news about the WSWs

Add
 Remove

SEARCH WSWs

English

ON THE WSWs

Editorial Board

New Today

News & Analysis

Workers Struggles

Arts Review

History

Science

Polemics

Philosophy

Correspondence

Archive

About WSWs

World Socialist Web Site

Published by the International Committee of the Fourth International (ICFI)

Today ----- 4 July 2002

News & Analysis

[Washington demands impunity
US pushes Europe to the brink on international court](#)

[Palestinians march in Gaza to demand jobs](#)

[An interview with a supporter of the Stalinist
Palestinian Peoples Party](#)

[India rules out troop withdrawal from Pakistani border](#)

[France: The war over the minimum wage never took place](#)

Workers Struggles

[Workers Struggles: Europe & Africa](#)

Arts Review

[Clifford Possum Tjapaltjarri \(1932-2002\)
Pioneer of contemporary Aboriginal art dies](#)

[In favor of a police-state? Not quite ...
Minority Report directed by Steven Spielberg](#)

WSWS Review

World Socialist Web Site Review

Group and conspiracy:
The Bush administration & September 11

Available online to anyone with an Internet connection

Free as always
The White war and the 20th anniversary of the 9/11 attacks

The 5th and 6th
French presidential elections

Overlooked & ignored
New Orleans, US prepared
ground for the Palestinians

Directed by the Editor
www.wsws.org

**World Socialist Web Site
Review July-September issue
now available**

The Bush administration

Air Force officer disciplined for
saying Bush allowed September
11 attacks

Hijacker attended US military
school

Another step towards
presidential dictatorship: Bush

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தை வாசியுங்கள்

(சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் உட்பட 9 மொழிகளில்)

http://www.wsws.org

(நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடு)

* வலைத் தளத்தில் பிரசுரிப்பதற்காக வரலாறு மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் அல்லது வேறு ஆழமான தலையங்கத்தில் வாசகர்கள், புத்திஜீவிகள் அல்லது ஏனையவர்களின் பங்களிப்புகளையும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றோம்.

E-mail: editor@wsws.org

රාජ්‍යය, සේවය, මුහුණ දී මුදාහරි කර ප්‍රසිද්ධ කරන ලදී

படிப்பகம்